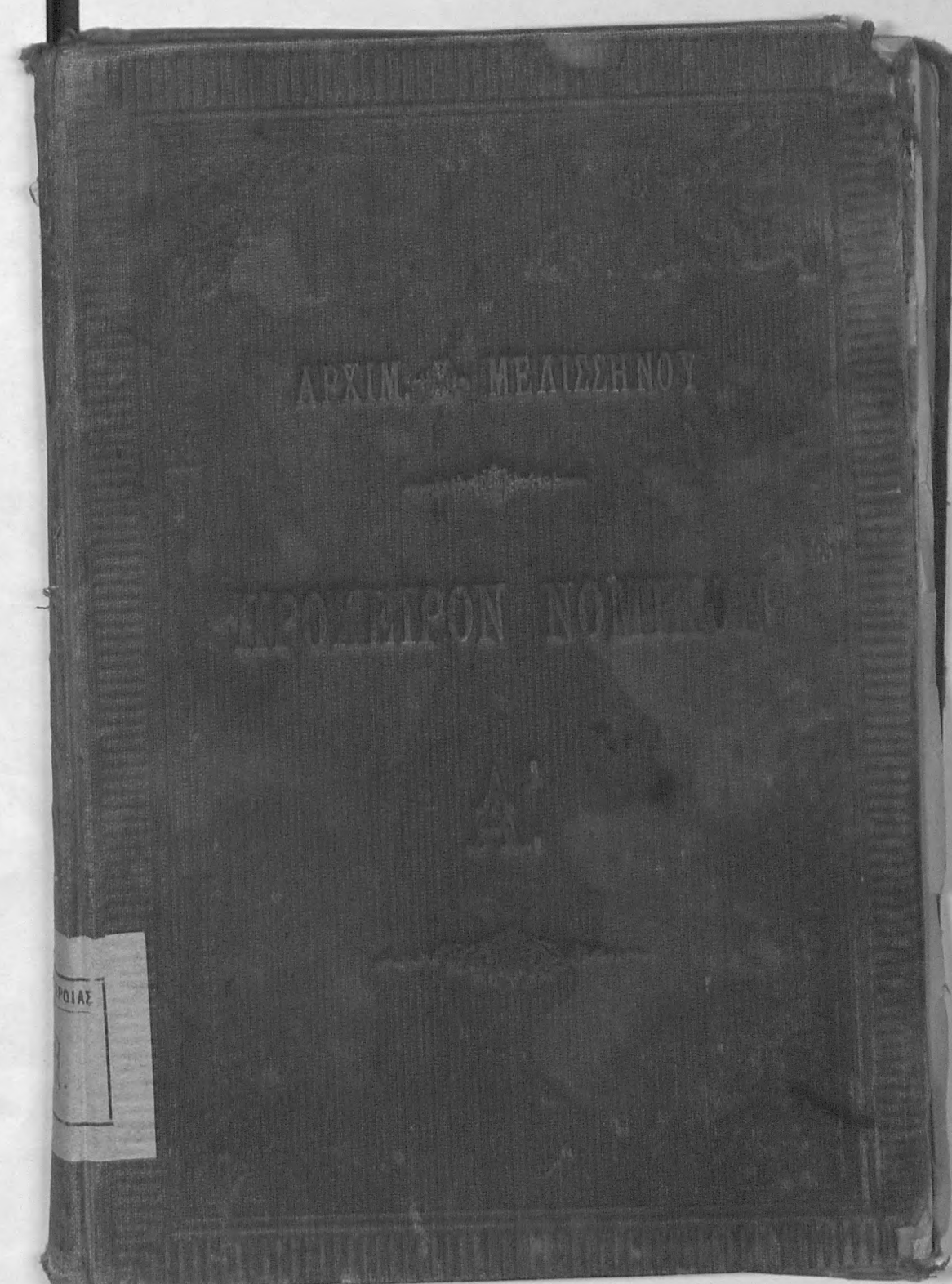

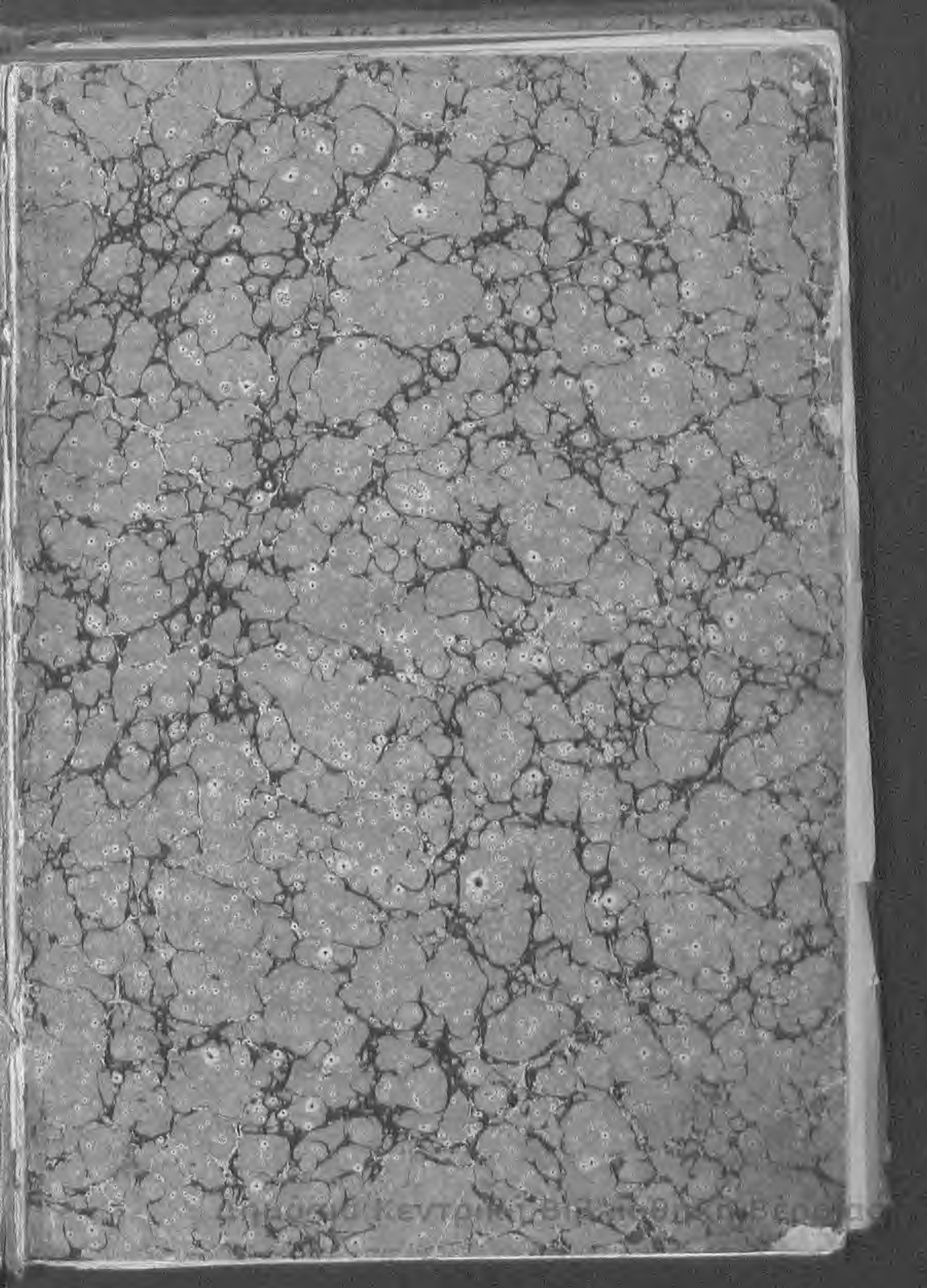
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
1300 ΒΕΡΟΙΑΣ

Νοτ
Αριθ. ελ: 9832/71

Αντίκ. Αντ. Παπα
Ελ. Γραφείο
Βιβλιοθήκη Συλ. να β

6-2-71 P. -00574

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ, ΟΡΘΟΔΟΞΩ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΥΠΟ

ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

(Σαραντεκκλησιώτου).

Ἐγκρίσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας.

Ἀδείχ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως ὑπ' ἀριθ. 747 καὶ ἡμερομηνίαν 10 Ῥεβιούλ Ἑβελ 1306 (2 Νοεμβρίου 1304).

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1889

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Αρ. Γνω. 9832

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γενική 1 του

- 1) Κατά }
2) από }
3) επὶ }
4) μετὰ }
5) ἐν }

Τὸ δικαίωμα τῆς μετατυπώσεως καὶ μεταφράσεως ἐπιφυλάσσεται τῷ συγγραφεῖ.

Μεσοποταμία

Διὰ τὴν ἐκδοὺς τοῦ βιβλίου τούτου ἡ ἐκδόσις
ἐστὶν ἐκδομένη ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
ἐκδομένη ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
ἐκδομένη ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως
ἐκδομένη ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκδόσεως

ΤΩ. ΙΕΡΩ. ΚΛΗΡΩ.

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΒΑΘΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ανδρ. Π. Π.

Διδ. 107

Ευνοία' ὡς ἐπὶ ἀφ' ὧν 192
ἀπὸς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἐπὶ ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι

ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι

(7. 2.) + 0
Συνολ. 7. 2.

ὡς ἀποδοῦναι

ὡς ἀποδοῦναι 30 (25 ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι)
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι

ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι

ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι
ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι ὡς ἀποδοῦναι

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 4653.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἡ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ συνωδὰ τῇ σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, μελετήσασα καὶ διεξεληθοῦσα τὸ ὑποβληθὲν τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδοῦλου δικηγόρου νομικὸν πόνημα, καθυποβάλλει ταπεινῶς τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς.

Ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργῳ ὁ φιλόπονος συγγραφεὺς κ. Μελισσηνὸς Χριστοδοῦλου πραγματεύεται περὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ κωλυμάτων τοῦ γάμου. Καὶ προσιμιαζόμενος μὲν περιγράφει τὰς περὶ γάμου ἀρχὰς τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἐκτίθησι τὴν παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ ἱερότητα τοῦ γάμου ὡς μυστηρίου καὶ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἐφεξῆς ἀπαριθμεῖ ὅλα τὰ κατὰ τὸ Κανονικὸν δίκαιον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας κωλύματα τοῦ γάμου, διαιρῶν καὶ

τάσσω αὐτὰ καταλλήλως. Ἐν ἐκάστῳ δὲ κεφαλαίῳ μετὰ τὴν ἱστορικὴν ἀφήγησιν ἐκάστου κωλύματος καθόλου ἢ ἐν μέρει, προστίθῃσι τὰ κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἰσχύοντα· ἐπέξηγεῖ τοὺς ἀποτελοῦντας τὰ κωλύματα λόγους, καὶ ἀναφέρει πολλὰ περὶ βαθμολογίας καὶ περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς συγγενείας καὶ ἀγχιστείας, καὶ διαγράφει πλεῖστα σχήματα μετὰ παραδειγμάτων, πρὸς εὐχερῆ κατὰληψιν τῶν πολλαπλῶν συνδυασμῶν, καθ' οὓς κωλύεται ἢ ἐπιτρέπεται ὁ γάμος· ἀναφέρει δὲ καὶ τινὰ σχετικὰ τῇ τελέσει τοῦ γάμου, καὶ περὶ τῶν συνεπειῶν τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τοῦ νομιζομένου γάμου. Πρὸς δ' ἐπὶ τούτοις καλῶς ποιῶν προσυπογράφει καὶ ὑφ' ἐκάστην κανονικὴν ἢ νομικὴν διάταξιν καὶ τὰς σχετικὰς παραπομπὰς, ἅσπερ ἡ ἐπιτροπὴ ἀντιπαραβαλοῦσα ταῖς πηγαῖς, εὖρε συμφωνούσας αὐταῖς ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ.

Ἐφ' οἷς πᾶσιν ἡ ἐπιτροπὴ φρονοῦσα ὅτι τὸ ἐν λόγῳ πόνημα τυγχάνει προῖόν πείρας μακρᾶς καὶ μελέτης βαθείας, ἅτε κωδικοποιοῦν συλλήβδην ἀπάσας τὰς περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου διατάξεις τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ συνεπῶς ἀναπληροῦν μεγίστην ἑλλειψιν παρ' ἡμῖν, θεωρεῖ αὐτὸ λυσιτελὲς βοήθημα καὶ ἄριστον ὁδηγὸν τοῖς τε

μέλεσι τῶν ἡμετέρων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ παντὶ τῷ ἡμετέρῳ κλήρῳ, καὶ κρίνει αὐτὸ μὲν ἐπάξιον πάσης συστάσεως, τὸν δὲ φιλοπονώτατον αὐτοῦ συντάκτην ἐπάξιον πολλῶν ἐπαίνων.

Ταῦτα καθυποβάλλουσα Αὐτῇ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὰ περαιτέρω, διατελεῖ εὐσεβῶς.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις 19 ὁκτωβρίου 1888.

Ὁ Πρόεδρος

† Μογλενῶν **ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ**

Ὁ Γραμματεὺς

Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος **ΙΩΑΚΕΙΜ**

Τὰ λοιπὰ μέλη

† Ὁ Εἰρηνοπόλεως **ΦΩΤΙΟΣ**

† Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος **ΙΕΡΟΘΕΟΣ**

† Ἀρχιμ. **ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ** ἀρχιεγρ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου

† Ἀρχιμ. **ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΘΕΟΤΟΚΑΣ**

Ἱεροδ. **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ.**

(Τ. Σ.)

Ἐνεκρίθησαν τὰ ὑποβαλλόμενα παρὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ ἀρχιεγγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. **ΚΩΝΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ.**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ὑψηλὴ ἠθικὴ διδασκαλία πρὸς τήρησιν ἀγνῆς συγγενικῆς φιλίας καὶ ἀγάπης, κοσμιότητος, εὐσχημοσύνης, χρηστοθελας καὶ δικαιοσύνης, καὶ οἱ φυσιολογικοὶ νόμοι οἵτινες ἀποκροῦνσι τὴν σαρκικὴν συνάφειαν μεταξὺ συγγενῶν καὶ δὲν παρέχουσιν ἀκμαία στοιχεῖα ζωῆς εἰς τὰ ἐξ αἱμομικτικῶν γάμων προΐόντα, ὑπαγορεύουσι τὴν ὑπαρξίν καὶ ἀνστηρᾶν τήρησιν κωλυμάτων τοῦ γάμου· οὐχ ἥττον δὲ καὶ κοινωτικοὶ λόγοι, καθότι ἡ ὑπαρξίς τούτων, παρακωλύουσα καὶ ἀποτρέπουσα τὸν περιορισμὸν ἐπιγαμιῶν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενεῖα, ἀρκούντως συντελεῖ εἰς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διάδοσιν τῶν σχέσεων ἐπιγαμίας μεταξὺ διαφόρων οἰκογενειῶν, πᾶσι δὲ καὶ μεταξὺ διαφόρων κοινωρικῶν τάξεων, ὅπερ διὰ τὴν κοινωτικὴν προδήλως εὐάρεστα συνεπάγεται ἀποτελέσματα (α). Διὸ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ θεσμοῦ

(α). «Πλατῶναι γὰρ οἱ πολιτικοὶ νόμοι τὴν τῶν ὀπκῶν γνησιότητα, καὶ μὴ περὶ μόνην περιχλίσσεται τὴν συγγένειαν τοὺς μεταξὺ γάμους, ὥς ἂν τῆς ἔξωθεν τῆς ἐαυτῶν συγγενείας ἐξ ἀνάγκης συναπτόμενοι, τὴν πρὸς αὐτοὺς σχετὲς γνησιότητα καὶ εὐνοίαν Ματθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Τομ. ΣΤ' σ. 129,

τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου διήλον, παρ' ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν τὰ κωλύματα γάμον ἀπαρτῶσι, καθὼς καὶ διάφορα περὶ τούτων θεσπίσματα.

Πλήρ' δὲ τῶν ἐν τῷ Ῥωμαϊκῷ δικαίῳ καὶ ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ Παλαιῷ νόμῳ ὀρίζονται κωλύματα γάμον μεταξὺ συγγενῶν (α).

Ἐν τῷ Χριστιανισμῷ, ἐν ᾧ ὁ γάμος ἀνεμορφώθη ἠθικῶς καὶ κατέστη ἱερὸς θεσμὸς, καταταχθεὶς μεταξὺ τῶν μυστηρίων καὶ περιβληθεὶς θρησκευτικὸν τύπον, τὰ κωλύματα τοῦ γάμου εὗρον μείζονα ἀνάπτηξιν. Καρότερες ἀποστολικοὶ, οἰκουμενικῶν Συνόδων, τοπικῶν Συνόδων, Αὐτοκρατορικαὶ διατάξεις, ἀποφάσεις πολιτικῶν δικαστηρίων, πατριαρχικαὶ καὶ συνοδικαὶ διατάξεις, διατάξεις πα-

(α). Ἄνθρωπος, ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖον σαρκεὶς αὐτοῦ οὐ προσελύσεται, ἀποκαλέψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος. Ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλέψεις· μήτηρ γάρ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλέψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. Ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου . . . τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου . . . θυγατρὸς υἱοῦ σου, ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου . . . θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου . . . ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν . . . ἀδελφῆς πατρός σου . . . ἀδελφῆς μητρός σου . . . γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου . . . συγγενὴς γάρ σου ἐστίν . . . νύμφης σου . . . γυνὴ γάρ υἱοῦ σου ἐστίν . . . γυναικὸς ἀδελφοῦ σου . . . θυγατρὸς αὐτῆς . . . τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ, ἀποκαλέψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν· οἰκεῖται γάρ σου εἶσιν· ἀσέβημά ἐστιν. Λευίτ. κεφ. ιη'. ἐδάφ. 5' καὶ ἐξῆς· καὶ κεφ. κ'. 14. 17. 19. 20. 21.

τέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦσι τὰ θεσπίσματα, αὐτὰ συντελέσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν θεσπισμάτων τούτων ἀπὸ τῆς ἀλώσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκράτησεν ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῇ Ἐξαβίβῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου περιεχομένων, ὡς καὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ βιβλῳ ταύτῃ διατάξεων τοῦ βυζαντινοῦ δικαίου· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῆς ἐν τέλει τοῦ Πηδαλλίου διδασκαλίας τῶν συντακτῶν αὐτοῦ περὶ συνροικεσίων. Ἡ ἔκδοσις ὅμως μεταγενεστέρας διαφόρων Κατορικῶν διατάξεων, τροποποιουσῶν διατάξεις τῆς Ἐξαβίβλου, μὴ ἀναφερομένων δὲ ἐν τῷ Πηδαλλῷ, καὶ ἡ ἐπικράτησις ἐθίμων ἐναντίον τούτων, ἐπήνεγκε τὸ ἀποτέλεσμα, ἵνα εὐρίσκωνται ἀπέναντι συγχύσεως οἱ πειρώμενοι τὴν λύσιν ζητημάτων, ἀναγομένων εἰς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, οὐ συνέπεια σπουδαία ἀθέτησις τῆς διεπούσης τὰ χρορικά ὅρια τῆς ἰσχύος τοῦ δικαίου ἀρχῆς, καὶ ἐξ οὗ σύγκρουσις τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους, τούτων πρὸς ἔθιμα καὶ μετὰ τούτων. πρόδηλος δὲ ἐκ τούτου ἡ σπονδαιότης τῆς ἐντεῦθεν ἐλλείψεως.

Διὰ ταῦτα, φρονῶν ὅτι ἐν τῇ μελέτῃ καὶ μερίμνῃ παρτὸς μέλους τῆς Ἐκκλησίας, περὶ οἰουδητιρος θεσμοῦ αὐτῆς ἀποτελεῖται ὀφειλόμενον καθήκον, ἀπεγράμισα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθεῶν δυνάμεων μόν τὴν θεραπείαν τῆς ἐλλείψεως ταύτης, διὰ πολυχρορίου συλλογῆς κατὰ τε τὴν σπονδὴν τοῦ δικαίου καὶ κατὰ τὰς μελέτας μου, ἰδίᾳ ἐν ταῖς πλουσιωτάταις βιβλιοθήκαις τῶν Ἀθηνῶν, δι' ἐπεξεργασίας καὶ κωδικοποιήσεως ὅλων τῶν περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου

διατάξεωρ τῆς ἡμετέρας Ἀρατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ κωδηκοποίησις αὕτη εἶναι τὸ θέμα τοῦ παρόντος Προχείρου νομικοῦ.

Ἐν αὐτῷ πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ ἐνκόλωτέραν κατάληψιν καὶ λύσιν τῶν ζητημάτων·

α] Μετὰ τὴν ιστορικὴν ἀρήγησιν καθόλου ἢ ἐν μέρει ἐκάστου κωλύματος τοῦ γάμου, ἰδιαίτερος ἐκτίθεται τί περὶ τούτου ἰσχύει σήμερον·

β] Ἐν πολλοῖς προτάσσονται τινα περὶ τῶν λόγων, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ κωλύματα λ. χ. περὶ συγγενείας, ἀγχιστείας, τριγενείας κτλ. καθὼς καὶ περὶ ὀνομάτων καὶ βαθμῶν αὐτῶν· καὶ

γ· Ἐν τοῖς κυριωτέροις κωλύμασιν ἐν ἐκτάσει παρατίθενται ἀπλᾶ σχήματα μεθ' ἀπλουσιτάτων παραδειγμάτων, πολυτρόπως ἐκτιθεμένων εἰς γλῶσσαν ὅσον τὸ δυνατόν ἀπλῆν, πρὸς εὐκόλον κατανόησιν καὶ ὑπὸ τῶν ἀπλουσιτέρων.

Τὰ σχήματα δὲ ταῦτα, πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως εἰ δυνατόν ὅλων τῶν πολλαπλῶν συνδυασμῶν τῶν διαφόρων κωλυμάτων ἐπολλαπλασιάσθησαν. Ἵνα δὲ ἡ κατανόησις καὶ χρῆσις αὐτῶν καταστῇ ὡς οἷόν τε ἐνκόλωτέρα, ἰδιάζονσα προσπάθεια καὶ κοπιωδεστάτη ἐργασία κατεβλήθη πρὸς εὐρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου τῆς ἐκθέσεως καὶ κατατάξεως αὐτῶν. Μετὰ πολλὰς μεταβολὰς καὶ τροποποιήσεις, κατέληξα εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐκτίθεται καὶ κατατάσσονται ἐν τῷ βιβλίῳ, ὡς τὸν μόνον δυνάμενον τὰ καταστήσῃ ταῦτα εὐχρηστότερα.

Πρὸς κρείσσοντα δὲ ἀπόδειξιν τοῦ κύρους τῶν ἐκτιθεμένων, ἐν ὑποσημειώσειςιν ἀναφέρονται παραπομπαὶ μετὰ πλεστον χωρίων ἱερῶν διατάξεων.

Προσέτι χάριν τῶν ὑποκειμένων τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, γίνεται μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰδιαιτέρων διατάξεων περὶ τινῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου.

Ὡς ἂν δὲ σχετικὰ καὶ χρήσιμα, ἐκτιθενται τινὰ ἐν τῷ Α'. μέρει περὶ γάμου. Ἐν τῷ Β'. μέρει περὶ τελέσεως τοῦ γάμου καὶ διάφοροι τύποι ἐργνητικῶν περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου· ἐκδόσεως ἀδείας γάμου κτλ. Ἐν δὲ τῷ Γ' περὶ τῶν συνεπειῶν τῶν ἀθεμιτῶν γάμων καὶ τοῦ νομιζομένου γάμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐξελέγξει εὐλογον ἐκρίνε τροποποιήσιν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων.

α'] περὶ ἄνδρον ἡλικίας ὡς κωλύματος ἀπολύτου ἀνατρεπτικοῦ.

β'] περὶ γάμον τῆς χήρας ἱερέως.

γ'] περὶ γάμον καθηγοημένων κληρικῶν.

δ'] περὶ τῶν σχετικῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου ὡς ἀνατρεπτικῶν.

ε'] περὶ τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ

στ'] περὶ κωλυμάτων γάμου λόγῳ συγχύσεως τῶν ὀνομάτων ἐν τῇ ἀγχιστεῖᾳ.

Συμφώνως δὲ τῇ πρωμοδοτήσει Αὐτῆς, ἐκτιθενται ταῦτα. Ἐν τούτοις πρὸς μείζονα διαφώτισιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ ἀναγνώστου, καλὸν ἐκρίνα, ἵνα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐν ὑποσημειώσει ἐκ-

γράφω τῇ ἐμῇ γνώμῃ. Προσέτι δὲ ποιήσω καὶ μίαν προσθήκη μετὰ τῇ ἔγκρισιν, περὶ μικτῶν γάμων ὀρθοδόξων μεθ' ἑτεροδόξων.

Ὡς βάσις πρὸς συναρμολόγησιν τοῦ Προχείρου Νομικοῦ ἐχρησίμευσαν.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη

Ἡ Καιρὴ Διαθήκη

Ὁ Ἀπόστολος

Αἱ πηγαὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ δικαίου.

Τὰ Βασιλικά

Ὁ Ἀρμενόπουλος

Αἱ παραδόσεις τῶν σεβαστῶν μοι καθηγητῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου Π. Παπαρρηγοπούλου, Δ. Θεοφανοπούλου καὶ Α. Κρασσᾶ καὶ τοῦ Καρονικοῦ δικαίου Ι. Εὐταξίου.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον Π. Παπαρρηγοπούλου ἔκδοσις β'.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον Π. Καλλιγᾶ ἔκδοσις β.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον Μακελδέυ, ἔκδοσις β'.

Ἡ Πολιτικὴ Ῥωμαϊκὴ ρομοθεσία Κ. Φρεαρίτου.

Τὸ Σύνταγμα τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ.

Αἱ Καρονικαὶ διατάξεις Μ. Ἰ. Γεδεών. Τόμος Α'.

Ἄλλα δοκίμων συγγραφέων συγγράματα καὶ τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθιμα.

Ἡ ἐννεμερὴς δὲ κρίσις περὶ τοῦ «Προχείρου Νομικοῦ» τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκκλησια-

στικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς Ἡν καὶ δημοσίᾳ ἐκφρά-
 ζω τὰς βαθυτάτας εὐχαριστίας καὶ τὴν ἄπειρον εὐ-
 γλωμοσύνην μου, καὶ αἱ ἐν τῇ περιστάσει τῆς ἀγ-
 γελίας τῆς ἐγκρίσεως καὶ προσεχοῦς ἐκδόσεως αὐ-
 τοῦ Μαρ ἐνθαρρυντικαὶ κρίσεις τοῦ τε τύπου καὶ
 πολλῶν, αἵτινες ἐν τέλει τοῦ παρόντος εὐγλωμόνως
 δημοσιεύονται, παρέχουσί μοι τὴν ἐλπίδα ὅτι τοῦτο
 θεραπεύει ὑπάρχουσαν ἑλλειψιν καὶ ἀποβαίνει ἀναγ-
 καστον μεν παρτὶ κληρικῶ, χρήσιμον δὲ παρτὶ ὀρθο-
 δόξῳ, καθόσον ἡ ἔγκρισις αὐτοῦ παρὰ τῆς Μεγά-
 λης Ἐκκλησίας ὅτι σύμφωνόν ἐστι τοῖς θελοῖς καὶ
 ἱεροῖς καρόσι περιβάλλονσα εἰς αὐτὸ κύρος νόμον,
 καθίστησι τοῦτο **πρόχειρον νόμον** πρὸς γρῶσιν καὶ
 ἀσφαλῆ λύσιν ὅλων τῶν περὶ κωλυμάτων τοῦ γά-
 μιν θεμάτων.

Ὅθεν ἀναμέτω παρὰ τοῦ δημοσίου εὐμενῇ καὶ
 ἐνθαρρυντικῇ ὑποδοχῇ αὐτοῦ.

Τελειῶν δὲ, εὐκαιρὸν κρίνω, ἵνα δημοσίᾳ ἐκ-
 φράσω ἐνταῦθα τὰ ἀπείρον εὐχαριστίας καὶ βαθυ-
 τάτης εὐγλωμοσύνης αἰσθήματά μου πρὸς τοὺς Ἀ-
 γιωτάτους Πατριάρχας, Σεβασμιωτάτους Ἀρχιε-
 ρεῖς, ἀξιολύμους συναδέλφους καὶ λοιποὺς, οἵτινες
 εἴτε λαβόντες ἐπιστολήν μου, εἴτε ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἐπι-
 στολῇ Ἀγγελιῶν, εὐμενῶς κρίναντες τὸ ἔργον μου,
 πρόθυμοι ἐφάρησαν, ἵνα διὰ τῆς παροχῆς συνδρο-
 μῶν διευκολύνωσι τὴν κατευόδωσιν αὐτοῦ καὶ
 ιδιαιτέρως πρὸς τὸν ἐπάξιον ἐπίτροπον τοῦ Ἀγίου
 Ὁρους ἐνταῦθα Παροσιώτατον κ. Θεοδόσιον Ἰβη-
 ρήτην καὶ πρὸς τὸν ἀγαστόν μοι φίλον Παροσιολ.

Ἀρχιμαρδότην καὶ Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς
 Συνόδου, κ. κ. Ἀλεξανδρίδην τὸν πολλὰ ὑπι-
 σχρούμενον τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ τὰς ἀγαθὰς ὑπὲρ
 ἐμοῦ συστάσεις τῶν πρὸς τοὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους
 Πατέρας, πρὸς οὐδὲ ἐπίσης ἐκφράζω τὴν εὐγνωμο-
 σύνην μου, διὰ τὴν ἣν μοι ἐχορήγησαν κατὰ τὴν
 εἰς Ἁγίου Ὁρος περιήγησιν μου εὐμενῇ καὶ τιμη-
 τικῇ ξενίᾳ καὶ δεξιῶσιν· προσέτι δὲ καὶ πρὸς πάν-
 τας τοὺς κ. κ. συνδρομητάς.

Ἑρρωσθε

Κωνσταντινούπολις 15 Μαΐου 1889.

Ο ΠΙΟΝΗΣΑΣ

ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	σελ.
Ἀφιέρωσις	γ'
Ἐκθεσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς	ε'
Πρόλογος	θ'

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ

Ὅρισμός τοῦ γάμου § 1	3
Ὁ γάμος εἶναι σύμβασις· ἄλλ' ὅχι ἐνοχικὴ § 2	4
Ἀναμόρφωσις τοῦ γάμου ἐν τῷ χριστιανισμῷ § 3	5
Δικαιοδοσία ἐπὶ τοῦ γάμου § 4	6
Σήμερον ἢ ἐπὶ τοῦ γάμου δικαιοδοσία § 4	8
Ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐπὶ τοῦ γάμου δικαιοδοσία § 5	9

ΜΕΡΟΣ Β'.

Α'. ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ § 6	9
Β'. ΑΠΟΛΥΤΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ § 7	»
Γ'. ΑΠΟΛΥΤΑ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ § 8	10
1] Ὅρισμένα φυσικὰ ἐλαττώματα § 9	»
2] Ὁ ἤδη ὑπάρχων γάμος § 10	12
3] Τὸ ἱερατικὸν σχῆμα § 11	15
4] Ὁ μορῆς βίος καὶ ἡ ἐπαγγελία ἡ ὁμολογία τῆς παρθενίας § 12	16
5] Ἡ διαδοχικὴ πολυγαμία μετὰ τὸν τρίτον γάμον § 13	17
6] Ἐλλειψίς τῆς συναιρέσεως τοῦ κεκτημένου τῆρ πα- τρικῆς ἐξουσίας ἀριόρτος § 14	23
Ἐλλειψίς ἀδείας τῆς προϋσταμένης ἀρχῆς διὰ τοὺς στρα- τιωτικούς § 14	29

Δ'. ΑΠΟΛΥΤΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΙΚΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ	σελ.
ΓΑΜΟΥ § 15	29
1] ἡλικία § 16	30
2] Τὸ πένθος ἔτος § 17	32
3] Ἑλληφιδ ἐπισκοπικῆς ἀδείας § 18	34
Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἑλληφιδ ἐπισκοπικῆς ἀδείας κώλυμα ἀνατρεπτικὸν § 18	42
Τύποι (ἑξ) ἐγγνητικῶν περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου § 18	35—40
Τύπος ἀδείας γάμου § 18	41
Τύπος διπλοτύπου βεβαιούντος τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου § 18	42
Ἐπισκοπικὴ ἀδεία διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τελουμέ- νους γάμους δὲν ἀπαιτεῖται § 18	43
Ἡ τέλεσις γάμου ἀπαγορεύεται ἐν τῇ τессαρχοστῇ πλὴν μεγάλῃς ἀνάγκῃς § 18	43—44
Δικαίωμα ἐπισκόπου διὰ τὴν ἑκδοσιν ἀδείας γάμου § 18	44
Ἐν Ἑλλάδι δικαίωμα ἐπισκόπου διὰ τὴν ἑκδοσιν ἀ- δείας γάμου § 18	»
Ε'. ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ § 19	45
1] Συγγένεια § 20	46
Ὀνόματα τῆς συγγενείας § 21	48
Διάγραμμα τῆς συγγενείας § 21	52
Βαθμοὶ συγγενείας § 22	53
Ἡ συγγένεια κώλυμα γάμου § 23	58
Περὶ τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ τῆς συγγενείας § 23	62
Ἡ ἀρδεύματα καὶ σχήματα κωλυμένων γάμων ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ σήμερον § 24	65
Ἐν Ἑλλάδι κώλυμα γάμου ἡ συγγένεια μέχρι τοῦ ἑκτοῦ βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου § 24	70
Γάμοι ἀνεμπόδιστοι ἐν τῇ συγγενείᾳ § 25	71
Ἐνεκα φυσικῆς συγγενείας, πηγάζουσας ἐξ ἀθεμίτων σχέσεων ἐμποδίζεται ὁ γάμος..... § 26	73

	107
	σελ.
2] Ἀρχιστεία § 27	73
Ὄνόματα τῆς ἀγχιστείας § 28	74
Βεθμοὶ ἀγχιστείας § 29	76
Ἡ ἀγχιστεία κώλυμα γάμου § 30	80
Παραδείγματα καὶ σχήματα κωλυομένων γάμων ἐν τῇ ἀγχιστεία σήμερον § 31	85
Ἐν τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ ἀγχιστεία, καθ' ἣν παρί- στανται συνδυασμοί. Δύο πρόσωπα ἐξ αἵματος συγγενεῖς κατὰ βάθος ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας καὶ ἐν πρόσωπον ἐκ τῆς ἄλλης § 31	86
Ἐν τοῖς λοιποῖς συνδυασμοῖς· α] δύο πρόσωπα πλά- ριοι συγγενεῖς ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας καὶ ἐν πρόσωπον ἐκ τῆς ἐτέρας § 31	91
β] Δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ βάθος ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας· ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπίσης δύο πρόσω- πα κατὰ βάθος § 31	99
γ] Δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ βάθος ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας· ἐκ δὲ τῆς ἄλλης δύο πρόσωπα κατὰ πλάτος § 31	119
δ] δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ πλάτος ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας· ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπίσης δύο πρόσω- πα κατὰ πλάτος § 31	136
Γάμοι ἀνεμπόδιστοι ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ § 32	140
3] Τριγένεια § 33	152
Βεθμοὶ τριγενείας § 34	153
Ἡ τριγένεια κώλυμα γάμου § 35	156
Παραδείγματα καὶ σχήματα κωλυομένων γάμων ἐν τῇ τριγενείᾳ σήμερον § 36	158
Γάμοι ἀνεμπόδιστοι ἐν τῇ τριγενείᾳ § 37	163
4] Οἰονεὶ ἀρχιστεία § 38	186
Ἡ οἰονεὶ ἀγχιστεία κώλυμα γάμου § 39	187
Παραδείγματα καὶ σχήματα, καθ' ἃ κωλύεται ὁ γά- μος ἐν τῇ οἰονεὶ ἀγχιστείᾳ σήμερον § 40	189

Γάμοι άνεμπόδιστοι ἐν τῇ οίονει ἀγχιστεία § 41 . . .	193
5] Πνευματικὴ ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγένεια § 42	193
Βαθμοὶ πνευματικῆς συγγενείας § 43	194
Ἡ πνευματικὴ συγγένεια κώλυμα γάμου § 44	196
Παραδείγματα καὶ σχήματα, καθ' ἃ κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείᾳ σήμερον § 45	202
Ἐρ' Ἑλλάδι ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγένεια εἶναι κώλυμα γάμου.... § 45	205
Γάμοι άνεμπόδιστοι ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείᾳ § 46	205
6] Νομικὴ ἢ πλάσματικὴ ἢ ἐξ υἰοθεσίας συγγένεια § 47	206
Ἡ ἐκ τῆς υἰοθεσίας συγγένεια κώλυμα γάμου § 48	206
Σήμερον ἢ υἰοθεσία ὡς κώλυμα γάμου § 48	208
Ἐρ' Ἑλλάδι.... § 48	208
Ἀδελφοποιία § 49	209
7] Ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία § 50	210
Ἡ ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία κώλυμα γάμου § 51	211
8] Διαφορὰ θρησκευματος § 52	213
9] Βία ἀπαγωγὴ § 53	218
10] Μοιχεία § 54	221
11] Ἀξίωμα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις § 55	223
12] Διαφορὰ κοινοτικῆς τάξεως § 56	223

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΣΥΝΕΠΕΛΑΙ ΑΘΕΜΙΤΩΝ ΓΑΜΩΝ § 57	225
Νομιζόμενος γάμος § 58	228
Ὁδηγία πρὸς εὐκολωτέραν κατανόησιν τοῦ διαγράμματος τῆς συγγενείας § 58	229

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ

§ 1.

Ὅρισμός τοῦ γάμου.

Ἡ ἀτέλεια τοῦ ἀνθρώπου, ἣν παρίστησιν οὗτος ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν φύλων, ἑκατέρου ἀτελῆ περιέχοντος τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, συμπληροῦται καὶ θεραπεύεται διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν ἀντιθέτων φύλων, ἥτοι διὰ τοῦ γάμου.

Κατὰ τοὺς Ῥωμαίους καὶ Βυζαντινοὺς «Γάμος ἐστὶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάφεια καὶ συγκλήρωσις τοῦ βίου παντὸς θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία»¹. Τὸν ὅρισμὸν τοῦτον παρέλαβε καὶ ὁ Ἀρμενόπουλος². Δύναται δὲ νὰ παραφρασθῇ ὡς ἐξῆς «Γάμος ἐστὶν ὁ ἀμοιβαία συναι-

(1). Βασ. ΚΗ'. δ'. 1. — Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 188—189. — Μαιθ. Βλάχταρ. στοιχ. Γ. Αὐτόθι 5'. σ. 153. — Κατὰ Κρασσᾶν ὁ ὅρισμός οὗτος δὲν παρίστησι τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ γάμου παρ' ἡμῖν, καθότι ἡ λέξις συγκλήρωσις ὑποτίθῃσιν ἀναγκαίως κοινοκτημοσύνην, ἥτις ἕνεκεν τῆς ὑπάρξεως τῆς προικὸς ἐλλείπει.

(2). Δ'. δ'. 1.

νέσει σύνδεσμος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, καθ' ὃν ἑκάτερος μετέχει τῆς τοῦ ἑτέρου ὑπάρξεως οὐ μόνον φυσικῶς διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν φύλων, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς, συμμεριζόμενος ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀφοσιώσει πάσας τὰς βιωτικὰς περιπετείας τοῦ ἑτέρου»¹.

Ἐν τῷ Φυσικῷ δικαίῳ ὁ γάμος ὁρίζεται ὡς ἐξῆς· «Ἰσόθιος κοινωνία δύο προσώπων πρὸς ἄλληλα, διαφόρων τὸ γένος, προερχομένη ἐξ ἀμοιβαίας ἠθικῆς ἐλξεως, ἥτοι ἀγάπης, καὶ σκοπὸν ἔχουσα ἰδιαιτέρον καὶ κυριώτερον τὴν μὲ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀξίαν σύμφωνον γενετήσιον ὁμιλίαν καὶ τὰ μετὰ ταύτης συνεχόμενα, γενικώτερον δὲ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τελείωσιν τῆς ἑκατέρου ζωῆς ἐν τῇ τοῦ ὅλου βίῳ κοινότητι»².

Κατὰ Κρασσᾶν «Γάμος ἐστὶν ἐνώσις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πρὸς ἐπίτευξιν ἠθικῶν σκοπῶν».

§ 2.

Ὁ γάμος εἶναι σύμβασις· ἀλλ' ὄχι ἐνοχικὴ.

Ὁ γάμος προϋποτίθεται συμφωνίαν βουλήσεων, ἐπομένως εἶναι σύμβασις, ὄχι ὁμῶς ἐνοχικὴ· διότι τὰς ἐνοχὰς διέπει ἡ ἐξουσία τῆς ἀτομικῆς βουλῆσεως καὶ τὸ χρηματικὸν συμφέρον, ἀργεὶ δὲ ἡ ἐξουσία αὕτη μόνον εἰς τὰς σπανίας περιπτώσεις, καθ' ἃς συγκρούεται πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ ἐν γένει πρὸς τὴν λεγομένην δημοσίαν τάξιν. Ἐν τῷ γάμῳ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἠθικῆς εἶναι θετικὴ, τουτέστιν ἠθικὴ καὶ δίκαιον ταυτίζονται ἐν αὐτῷ καὶ ἐκ τῆς ἠθικῆς ἀρϋόμεθα τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς διέποντας αὐτόν³.

(1). Οἰκογεν. Παπ. σ. 13.

(2). Φυσικ. δικ. Δ. Ἀντωνιάδου κατὰ τὰς παραδόσεις Φιλίππου Ἰωάννου σ. 165.

(3). Οἶκογ. Καλλιγ. σ. 3. — Οἶκογ. Παπ. σ. 14.

Ἀναμόρφωσις τοῦ γάμου ἐν τῷ χριστιανισμῷ.

Ὁ χριστιανισμός, συμφώνως τῇ κατ' ἐξοχὴν ἠθικῇ σχέσει τοῦ γάμου, ἀνεμόρφωσεν αὐτὸν πνευματικῶς καὶ τὸν ἀνύψωσεν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν, κηρύξας αὐτὸν ἀδιάρρηκτον καὶ κατατάξας μεταξὺ τῶν μυστηρίων.

Πρώτη ἡ Καινὴ Διαθήκη ὁρίζει τὴν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς σχέσιν, ὡς ἔνωσιν ἠθικῶς συναπτομένων ὄντων· «Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέθευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω»¹.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος σαφέστερον ἀποφαίνεται, ἐξομῶν τὸν σύνδεσμον τοῦτον τῆς ἀγάπης, πρὸς τὸν σύνδεσμον καὶ τὴν σχέσιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Καίπερ δὲ προτιμῶν τὴν ἀγαμίαν² δὲν ἀποτρέπει τὸν γάμον, ὡς συμβίωσιν ἐν ἀγάπῃ, καθ' ἣν ἀμφοτέροι εἶναι μὲν ἴσοι, ἡ γυνὴ ὅμως ὡς ἀσθενεστέρη ἀπλῶς ὑποτάσσεται³.

(1). Ματθ. ιθ'. 5. — Μάρκ. ι'. 7—9.

(2). «Ὁ ἐγκαμίζων καλῶς ποιεῖ, ὃ δὲ μὴ ἐγκαμίζων κρείσσον ποιεῖ» Κορινθ. Α'. ζ', 38. Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης λέγει «καὶ παρθενίαν μετὰ ταπεινοφροσύνης θυμιᾶζομεν· καὶ ἐγκράτειαν μετὰ θεοσεβείας ἀποδεχόμεθα· καὶ ἀναχωρήσιν μετὰ τοῦ προστήκοντος κόσμου τῶν ἐγκοσμιῶν πράγματων ἀγάμεθα· καὶ γάμους τιμῶμεν σεμνοῦς· Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 17.

(3). β' Κορινθ'. Α'. 5' 17 ζ'. 11. — ια'. 11. 12. — «Οὕτως ὁφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὃ ἀγαπᾶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ» Ἐφ. ε' 28. — Κορινθ'. Α'. ζ'. 25—38. — «Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδοῖσι ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἔστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας» Ἐφ. ε'. 22.

Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἑγγαμοὶ· ἀμὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηρῶς¹;

Ἐπὶ τέλους ὁ Παῦλος ὀνομάζει τὸν γάμον τίμιον ἐν πᾶσι καὶ μυστήριον².

Πρὸς τοὺς βδελυσσομένους τὸν γάμον διάφοροι κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτίμια ἐπιβάλλουσιν³.

§ 4.

Δικαιοδοσία ἐπὶ τοῦ γάμου.

Αἱ πλείσται περὶ γάμου μεταρρυθμιστικαὶ διατάξεις μᾶλλον ἐκ τῶν αὐτοκρατόρων προῆλθον⁴. Εἰ δὲ καὶ ἐξ ἀρ-

(1). Κορινθ. Α'. θ'. 5.

(2). Ἑβρ. ΙΓ'. 4. — « Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν» Ἑβρ. ε'. 31. 32. — Ὁ δὲ Χρυστόστομος λέγει· «Μέγα τοῦτο τὸ μυστήριόν ἐστι· ὅτι ὁ ἄνθρωπος τὸν φύντα, γεννησάμενον, τὸν ἀναθρεψάμενον, τὴν ὠδινήσαντα, τὴν ταλαιπωρηθεῖσαν ἀφείς, τοὺς τὰ τοιαῦτα εὐεργετήσαντας, τοὺς ἐν συνηθείᾳ γενομένους, τῇ μηδὲ ὀφθείσῃ, μηδὲ κοινόν τι ἔχούσῃ, πρὸς αὐτὴν προσκολλᾶται καὶ πάντων αὐτὴν προτιμᾷ· καὶ οἱ γονεῖς τούτων γενομένων οὐκ ἄχθονται, ἀλλὰ μὴ γενομένων μᾶλλον, καὶ χρημάτων ἀναλισκομένων ἤδονται· ὧτως μυστήριόν ἐστιν, ἀπόρρητόν τινα σοφίαν ἔχον».

(3). Ἀποστολ. Καν. νη'. νη'. 55'. — Συνοδ. Ἀγκύρ. Καν. ιθ'. — Συνοδ. 5'. Καν. ιγ'. λ'. — Συνοδ. Γάγγρ. Καν. α'. β'. δ'. θ'. — Βασιλ. Καν. κη'. πε'. — Φωτ. Νομοκάν. Τίτλ. θ'. Κεφ. ΚΗ'. Τίτλ. ΙΓ'. Κεφ. ΙΑ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 209. 313. — Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. 5'. σ. 141.

(4). Οἰκογ. Καλλιγ. σ. 15. — Ὁ Χρυστόστομος λέγει ἀκαὶ γυναικάς ἀγόμεθα καὶ πάντα πράττομεν, ὅπως ἂν ἐκεῖνοι (οἱ βασιλεῖς) δια-

χῆς ἐν χρήσει ἢ ἡ ἱεροτελεστία παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μῶλις ὅμως κατὰ τὸν Θ' καὶ ΙΒ' αἰῶνα ἐνομοθετήθη αὕτη ὡς ἀπαραίτητος¹. Ὅσα μάλιστα οἱ πατριάρχαι περὶ γάμου τελευταῖον προσέθηκαν, ἐκυρώθησαν παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων, ἵνα ισχύσωσιν².

Κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἡ Ἐκκλησία μετῆλθεν εἰς τὰ τοῦ γάμου δικαιοδοσίαν³. Κυρίως ὅμως ἡ δικαιοδοσία αὐτῆς, ἵνα δικάζῃ περὶ τῶν γάμων, ὡς καὶ περὶ ἄλλων διενέξεων, ἀνεπτύχθη μετὰ τὴν ἄλωσιν⁴.

Συμφώνως τῇ ἱερότητι καὶ τῇ θρησκευτικῇ σημασίᾳ τοῦ γάμου, μετὰ τῶν ἀναγνωρισθέντων καὶ ἐπιβραβευσθέντων τῇ Ἐκκλησίᾳ προνομίων μετὰ τὴν ἄλωσιν περιέχονται καὶ τὰ ἐξῆς:

Βεράτιον Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

**Ἀρθρον 10.* Εἰς τὰς συζεύξεις καὶ διαζεύξεις τῶν λαϊκῶν, οὐδεὶς ἄλλος θέλει ἀναμιγνύεσθαι ἐκτὸς τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν νομίμων ἐπιτρόπων του.

**Ἀρθρον 11.* Οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν θέλει ἐπεμβαίνειν, ὅτε τιμωροῦνται ἐκκλησιαστικῶς οἱ παρὰ τὴν

τάσσωσι. Καὶ τὰ ἡμῶν αὐτῶν διαθέσθαι κατὰ γνώμην τὴν ἡμετέραν οὐκ ἐσμὲν κύριοι καθόλου, ἀλλ' ἀπανταχοῦ ταῖς ἐκείνων δουλεύομεν γνώμῃς. Κἂν ποιήσωμεν τι παρὰ τὸ δοκοῦν ἐκείνοις, ἄκυρον καὶ ἄγρηστον γίνεται».

(1). Νεγρά Λέοντος 89 καὶ Ἀλεξ. Κομν. 24.

(2). Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 15.

(3). «Τὰ συνοικέσια παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων ὀφείλουσι κρίνεσθαι τε καὶ ἐκδικεῖσθαι» Ἀλεξ. Κομν. Ρ. καὶ Π, Συντ. Ε'. σ. 281.

(4). Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 17.

ἄδειαν τοῦ πατριάρχου παράνομα συναικέσια ἐκτελέσαντες
ιερεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν.

**Ἀρθρον 12.* Εἰς τὰς συζεύξεις καὶ διαζεύξεις καὶ λοι-
πὰς μεταξὺ δύο ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐκ τοῦ ποιμανίου αὐ-
τοῦ ὀρησκευτικῆς διαφορᾶς, θέλουσιν ἀναμιγνύεσθαι μόνον
ὁ ῥηθεὶς πατριάρχης ἢ δι' αὐτὸν οἱ δι' ὑψηλοῦ Βερατίου
Μου διωρισμένοι μητροπολίται, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκο-
ποι καὶ ἐπίτροποι αὐτῶν, . . . ἢ καὶ ἄλλος τις ἐπεμβαι-
νέτω εἰς τὰς διαφορὰς ταύτας, ἐναντίον τῇ ἀρχαίᾳ συνη-
θείᾳ, μηδὲ ἐπηρεάζετω καὶ καθυποβαλλέτω αὐτοὺς εἰς πρό-
στιμον, ὅταν χάριν συμβιβασμοῦ ἢ καὶ πρὸς ἐξακριβωσιν
μιᾶς ὑποθέσεως ἐπάγῳσιν ὄρκους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἢ
ἀφορίζωσί τινα.

**Ἀρθρον 13.* Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπὸ τὸν πατριάρ-
χην, τοὺς μητροπολίτας ἢ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῶν διατε-
λοῦντας ἱερεῖς νὰ συνάπτωσιν ἄνευ ἁδείας αὐτῶν συναικέσια.

**Ἀρθρον 14.* Ἐπειδὴ τὸ διαζευγνῆναι γυναῖκα, τὸ
λαμβάνειν καὶ δευτέραν ἔχοντα μίαν, ἔτι δὲ καὶ τὸ τε-
τράκις συζεύγνυσθαι μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς (κα-
θὼς τρεῖς μόνον ἐπιτρέπεται ὁ γάμος), ὥς καὶ τὸ συζῆν
μετὰ γυναικὸς μὴ ἐστεφανωμένον ὄντα, ἀντίκεινται τῇ
ὀρησκείᾳ, ταῦτα πάντα ἀπαγορεύονται, οἱ δὲ παραβάται
τῆς ἀπαγορεύσεως τιμωροῦνται¹.

§ 5.

Σήμερον ἢ ἐπὶ τοῦ γάμου δικαιοδοσία.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ὅλα τὰ ζητήματα περὶ γάμον μετὰξὺ ὀρθοδόξων χριστια-

(1). Κλείς Καραβοκυροῦ σ. 133--134.

νῶν, συνωδὰ τοῖς εἰρημένοις, ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀπόλυτον δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας¹.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Α'. ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

§ 6.

Κωλύματα τοῦ γάμου καλοῦνται οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀπαγορεύεται ὁ γάμος προσώπων τινῶν εἴτε καθ' ὁλοκληρίαν εἴτε μόνον μεθ' ὀρισμένων προσώπων. Ἐντεῦθεν τὰ κωλύματα τοῦ γάμου διαιροῦνται εἰς ἀπόλυτα καὶ εἰς σχετικὰ².

Β'. ΑΠΟΛΥΤΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

§ 2.

Ἀπόλυτα κωλύματα τοῦ γάμου καλοῦνται οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀπολύτως ἀπαγορεύεται εἰς ὀρισμένα τινὰ πρόσωπα ἢ σύναψις γάμου. Διαιροῦνται δὲ εἰς Ἀπόλυτα ἀνατρεπτικὰ καὶ εἰς Ἀπόλυτα ἀπαγορευτικά.

(1). Ἐν Ἑλλάδι περὶ τούτου ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς· «Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος, ἀνέχονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς». Καταστατικ. νόμ. Ἱερ. Συνόδ. Ἑλλάδος. Ἀρθ. 16.

(2). Οἰκογεν. Παπ.σ. 17. — Μακεδ. § 508—510.

Γ'. ΑΠΟΛΥΤΑ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

§. 8.

Ἀπόλυτα ἀνατρεπτικὰ κωλύματα τοῦ γάμου καλοῦνται, τὰ ἀκυροῦντα τὸν ἤδη τελεσθέντα γάμον. Εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς.

- 1] Ὡρισμένα φυσικὰ ἐλαττώματα.
- 2] Ὁ ἤδη ὑπάρχων γάμος.
- 3] Τὸ ἱερατικὸν σχῆμα.
- 4] Ὁ μονήρης βίος καὶ ἡ ἐπαγγελία ἢ ὁμολογία τῆς παρθενίας.
- 5] Ἡ διαδοχικὴ πολυγαμία μετὰ τὸν τρίτον γάμον· καὶ
- 6] Ἑλλειψίς τῆς συναινέσεως τοῦ κεκτημένου τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἀνιόντος.

§ 9.

1] Ὡρισμένα φυσικὰ ἐλαττώματα.

Ὁ ἠθικὸς σκοπὸς τοῦ γάμου ἀπαιτεῖ, ὅπως οἱ ἐκ τῶν ἀντιθέτων φύλων εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχόμενοι ἔχωσιν ὠρισμένην ἱκανότητα. Ἐντεῦθεν φυσικὰ ἐλαττώματα ἀποτελοῦσι κώλυμα πρὸς γάμον. Ταῦτά εἰσι:

α'] Ἀπραξία κοίτης.

Παρὰ Ῥωμαίοις, ἡ ἀπραξία τῆς κοίτης ἀπετέλει κώλυμα πρὸς γάμον μόνον διὰ τοὺς καστράτους, ἥτοι τοὺς εὐνούχους, ἐφ' ὧν γέγονεν ἐκτομὴ τῶν γεννητικῶν μορίων· οὐχὶ δὲ διὰ τοὺς σπάδωτας, ἥτοι τοὺς εὐνούχους, τοὺς κω-

λυομένους παιδοποιεῖν διὰ πάθος ἢ ψῦξιν ἐνοχλήσασαν τοῖς γονίμοις μορίοις, καὶ τοὺς θλιβίαις ἤτοι τοὺς εὐνούχους, τοὺς ὑποστάντας ἐκθλιψιν τῶν διδύμων ὑπὸ τῆς μητρὸς ἢ τῆς τροφῆς¹. Μετὰ ταῦτα ὅμως ἐφάνη ἀπάχδουσα εἰς τὴν σοβαρότητα τοῦ γάμου πᾶσα ἔρευνα ἐλαττωμάτων ἀφανῶν, καὶ διὰ τοῦτο παρέμεινε μόνη ἡ περὶ εὐνούχων διάταξις².

ΣΗΜΕΡΟΝ

περὶ ἀπραξίας τῆς καίτης ὡς κωλύματος γάμου, ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς:

Ἡ φυσικὴ ἀνικανότης, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων ἀγροσυμένη κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, ἀποτελεῖ πλάνην περὶ τὴν οὐσιώδη ιδιότητα τοῦ προσώπου, μετατρεπομένην εἰς πλάνην περὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπον, ἥτις παρέχει εὐλογον ἀφορμὴν πρὸς λύσιν τοῦ γάμου.

Οἱ πρὸς παιδοποιεῖαν ἀνίκανοι συνάπτουσι ἔγκυρον γάμον³.

6] Παραφροσύνη.

Οἱ εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχόμενοι δεόν νὰ ἔχωσιν ἰδίαν καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνεγνωρισμένην βούλησιν. Ἐντεῦ-

(1). Μακεδ. § 508. Ἀρμεν. — Β', Η'. 2. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ ἐπὶ Βυζαντινῶν, καθ' ἣν ὁ εὐνουχισμὸς ἦν συρμός· τὸ εὐνουχον εἶναι τινα ἀπετέλει προσὸν πρὸς ἄνοδον εἰς ὑψηλὰ ἀξιώματα. Οὕτως ὁ πρωτοπουργὸς τοῦ Ἀρχαδίου Εὐτρόπιος εὐνούχος ἦν. Ὁ ἱστορικὸς Εὐάνθιος ἀναφέρει ὅτι πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ εὐνουχισθῶσιν, ὅπως ἀνέλθωσιν εἰς ἀξιώματα, καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγοι οὕτως εὗρον τὸν θάνατον.

(2). Νεαρχ. Λέοντος 98. — Ματθ. Βλαστ. στοιχ. Ε. Ρ. καὶ II, Συνταγ. 5', σ. 287.

(3). Βασ. ΚΘ'. α'. 35.

θεν ἡ παραφροσύνη (διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς συναινέσεως) ἀποτελεῖ κώλυμα πρὸς γάμον¹.

Ἡ παντελής ἔλλειψις αἰσθήσεων δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα πρὸς γάμον· ὅθεν οἱ κωφοί, οἱ ἄλαλοι καὶ οἱ τυφλοὶ συνάπτουσιν ἔγκυρον γάμον².

ΣΗΜΕΡΟΝ

τὸ κώλυμα γάμου ἐνεκεν παραφροσύνης ἰσχύει ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω.

§ 10.

2] Ὁ ἤδη ὑπάρχων γάμος.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ μονογαμία ἐθεωρεῖτο ὡς ἀρμόζουσα εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν φύσιν τοῦ γάμου³.

(1). Πανδ. 16. § 2. (23. 1) 8. — Βασ. ΚΗ'. ε'. 16. — ΚΗ'. α'. 6. — Ἀρμεν. Δ'. α'. 14.

(2). Πανδ. (23. 3) 73. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. σ. 154.

(3). Ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ συσταὶς γάμος, ἐξ ἑνὸς ἀνδρὸς καὶ μιᾶς γυναικὸς ἦν· τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας. Γενέσ. κεφ. 6'. 22. — Πρῶτος δὲ ὁ λαθὼν συζύγους πλέον τῆς μιᾶς γυναικὸς ἐστὶν ὁ Λάμεχ (Γεν. δ'. 19). ἀλλ' ὁ Νῶε, ὁ Ἰωβ, ὁ Ναχωρ καὶ ἄλλοι μίαν μόνην εἶχον σύζυγον· μετὰ ταῦτα δὲ ἡ πολυγαμία εἰσῆλθη καὶ ἦν κοινὴ παρ' Ἑβραίοις· ἡ δὲ Γραφή ἀναφέρει πολλὰ παραδείγματα τῶν κακῶν συνεπειῶν ταύτης τῆς παρεκτροπῆς. Γεν. λ'. 16. Κριτ. η'. 30. Β'. Σαμ. ἡ Βασιλ. γ'. 3—5. Α'. ἡ Γ'. Βασιλ. ια'. 1—8. Β'. χρον. ἡ Παρὰλ. ια'. 18—21. ιγ'. 21. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἡ πολυγαμία οὐδόλως ἀναφέρεται ὡς ὑφισταμένη παρ' Ἑβραίοις. Λεξικ. Ἀγ. Γραφ. Γ. Κωνσταντ. σ. 227—228.

Παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι, νόμιμος ἦν ἡ μονογαμία μόνον.

Ὁ αὐτοκράτωρ Διοκλητιανὸς (284 — 305) πρῶτος, θεωρῶν τὴν μονογαμίαν δημοσίας τάξεως, ὥρισεν αὐτὴν ὡς ἀρχὴν, διέπυσαν τὸν γάμον. Ἀπηγόρευσε δὲ τὴν πολυγαμίαν εἰς πάντα τὰ ὑπὸ τὸ σκήπτρον αὐτοῦ ἔθνη¹.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς πολυγαμίας εὔρε νέαν ἰσχὺν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐπέβαλεν αὐτῇ καὶ ποινὴν τὴν τῆς μοιχείας².

ἀλλὰ καὶ συγκοίτιδες δὲν ἦσαν ἀπηγορευμένοι· «γαμῆν μὲν αὐτὸν μίαν, παιδοποιεῖν δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας» (Διογεν. Λαερτ. Β' κ'.) ἐκ τούτου δὲ ὁ κατ' ἰδίαν βίος ἐν Ἀθήναις ὑπέφερε κατὰ τοὺς ὑστερωτέρους χρόνους πολλὰ, ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης μετὰ ἑταιρῶν σχέσεως. Ἑλλήν. Ἀρχαιολ. Ρώσοπ. σ. 111—209. — Ὁ Πρόδοτος τὴν διγαμίαν τοῦ βασιλέως τῶν Σπαρτιατῶν Ἀλεξανδρίδου (ἣτις ἐπετρέπη, ἵνα μὴ ἐξίτηλον γένηται τὸ γένος αὐτοῦ σ', 39. 40) οὐδαμῶς θεωρεῖ σπαρτιατικὴν, οὐδὲ ἦν ὅλως σύμφωνος πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἔθιμα. Οὕτως οἱ ἥρωες τοῦ Ὀμήρου φαίνονται ἄετι ἐχόντες μίαν κουριδίην ἄλοχον, εἰ καὶ παρίσταντο πολλάκις συνοικοῦντες μὲν ἢ πλείοσι παλλακαῖς. Λεξικ. Ἑλλήν. Ἀρχαιολ. Σμῖθ. — Παλλὰκῃ δὲ σημαίνει γυναικῶν συνθεῖσάν τινα πικρανόμους, ἢ σύζυγον μὴ νομίμως συνεζευγμένην.

(1). Βασ. ΚΗ'. ε'. 35. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 6'. Ρ. καὶ Π. Σοντ. Α'. σ. 277.

(2). Ἀποστολ. Καν. 48. — Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Σοντ. Β'. σ. 64. — Βασιλ. Καν. 9. 77 80. Αὐτ. Δ'. σ. 196. 121. 242. — Πενθέκτ. καν. 97. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 2. — Αὐτ. Α'. σ. 275. — Νεοκαισαρ. καν. Γ'. Αὐτ. Γ'. 74. — Μιθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ'. Αὐτ. σ', 160. — Τὴν μονογαμίαν διδάσκει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγων, «ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ὁ ἀνὴρ» ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνὴ» Κορινθ. Α'. ζ'. 4. Ὅτι δὲ τοιαύτην σημασίαν ἔχουσιν οἱ λόγοι τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς γυναικὸς, καὶ τὸ ἀνάπαλιν ἡ ἐξουσία τῆς γυναικὸς ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρὸς, δὲν ἐπιτρέπουσιν ἄνευ παραβιάσεως τοῦ ἐκ τῆς ἐξουσίας τούτης πηγάζοντος ἀμοιβαίου καὶ ἡθελόντος, ἵνα ὁ εἰς τῶν συζύγων ἔλθῃ καὶ εἰς ἄλλον γάμον, ζῶντος τοῦ ἑτέρου.

Ἐντεῦθεν ὁ ὑπάρχων (ἔγκυρος) γάμος εἶναι κώλυμα πρὸς σύναψιν νέου γάμου¹.

Οἱ πολιτικοὶ νόμοι καὶ οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες θεωροῦσιν ἄθωον τὸν ἐν ἀγνοίᾳ συνάπτοντα γάμον μετὰ τοῦ διγάμου ἐν πάσῃ ἀκυρότητι τοῦ συνοικεσίου².

Ἄν ὁ πρῶτος γάμος ἦναι ἄκυρος, διὰ τῆς συνάψεως δευτέρου, δὲν ἐπέρχεται τὸ ἔγκλημα τῆς διγαμίας· οὐχ ἦτον ὅμως ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἱερολογίαν τοῦ δευτέρου γάμου, πρὶν ἢ ἀρμοδίως ἀπορρασιθῇ τὸ ἄκυρον τοῦ πρώτου. Τὸ ἔγκλημα τῆς διγαμίας δὲν αἴρεται, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ὑπάρχον, καὶ ἂν ἔτι ὁ πρῶτος ἔγκυρος γάμος λυθῇ εἴτε ἐνεκα θανάτου εἴτε ἐνεκα διαζυγίου³.

Ἄν ἀμφοτέρω οἱ γάμοι εἶναι ἄκυροι, δὲν ὑπάρχει κώλυμα πρὸς σύναψιν τρίτου⁴.

ΣΗΜΕΡΟΝ

περὶ τοῦ ἤδη ἐπάρχοντος γάμου ὡς κωλύματος, ἰσχύουσι τὰ ἀνωτέρω ὡς ἐξετέθησαν· ἡ κατὰ τοῦ διγάμου ὅμως ποινὴ ὑφίσταται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐξακουμένης ποινικῆς ἐξουσίας⁵.

(1). Βασ. ΚΑ'. 6'. 1. — ΚΗ'. ε'. 35. — Προχ. Ν. τίτλ. 29. κεφ. 70.

(2). Βασιλ. καν. 46. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ', σ. 195. — Πενθέκτ. καν. 93. Αὐτ. Β'. σ. 522.

(3). λ. γ. ὁ Α. συνάπτει δεύτερον γάμον, ὑφισταμένου πρώτου ἐγκύρου γάμου, μετὰ ταῦτα ἀποθνήσκει ἢ πρώτη σύζυγός του ἢ λαμβάνει διαζύγιον αὐτῆς, πάλιν εἶναι ἔνοχος διγαμίας.

(4). Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 39.

(5). Ἐν Ἑλλάδι ἡ διγαμία ἀποτελεῖ κακούργημα, τιμωρούμενον δι' εἰρκῆς. Ἑλλην. Ποιν. νόμ. "Αρθρ. 283.

§. 11.

3] Τὸ ἱερατικὸν σχῆμα.

Κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς καὶ ἄλλους ἱεροὺς κανόνας, ἐπιτρέπεται ὁ γάμος μετὰ τὴν χειροτονίαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ ψάλτας μόνον¹.

Ὁ Ἰουστινιανὸς (527—565) πολλάκις περὶ τούτου ἐθέσπισεν, ἀπαγγέλλων πλὴν τῆς καθαιρέσεως καὶ ἄλλας ποινὰς κατὰ τῶν νυμφευομένων πρεσβυτέρων, διακόνων καὶ ὑποδιακόνων².

Ἡ ἐν Ἀγκύρᾳ τοπικὴ Σύνοδος (315) ἐπέτρεψε τὴν σύναψιν γάμου εἰς τοὺς διακόνους, οἵτινες πρὸ τῆς χειροτονίας αὐτῶν ἐδήλωσαν τῷ ἐπισκόπῳ ὅτι θὰ νυμφευθῶσιν³. Ἡ ἐν Τροούλῳ ὅμως 5^η Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (691) ἀπῆρ-
χαίωσε τὸν κανόνα τοῦτον, ἀπαγορεύσασα ἐπὶ ποινῇ κα-
θαιρέσεως τὸν γάμον τῶν ὑποδιακόνων, διακόνων καὶ πρε-
σβυτέρων μετὰ τὴν χειροτονίαν⁴.

Λέων ὁ σοφὸς (890—911) κατεδίκασε τὴν συνήθειαν, καθ' ἣν οἱ ἱερωμένοι ἐντὸς δεκαετίας μετὰ τὴν χειροτονίαν συνῆπτον γάμον⁵. Μετὰ δὲ ταῦτα ὥρισε «καθαιρεῖσθαι τοὺς μετὰ τὴν χειροτονίαν γαμοῦντας· εὐδοκεῖ δὲ μήτε τοῦ

(1). Καν. Κς'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β', σ. 33. — Χαλκηδόν. καν. ΙΔ'. Αὐτ. Β', σ. 251. — Νεοκαισαρ. καν. 1. Αὐτ. Γ', σ. 70. — Κερθζγεν. καν. ις'. Αὐτ. Γ', σ. 342.

(2). Νεαρχὸ 6. κεφ. ι'. 22. κεφ. μβ'. 123. κεφ. ιδ'. Γ'. α'. 27. — Φωτ. Νομοκάν. θ'. 29. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α', σ. 210—212.

(3). Καν. ι'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ', σ. 39.

(4). Καν. ς'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β', σ. 318.

(5). Νεαρχὸ 3. — Ματθ. Βλάστηρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. ς'. σ. 153.

σχήματος τῶν κληρικῶν ἑαυτοὺς ἀπαλλοτριουῖσθαι, μήτε τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κοινοτέρως ὑπηρεσίας¹.

Ἐν τῷ Ἀρμενοπούλῳ κωλύεται ὁ γάμος τῶν ὑποδικόνων καὶ πρεσβυτέρων ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης².

ΣΗΜΕΡΟΝ

περὶ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος ὡς κωλύματος γάμου, ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς.

Οἱ ἀναγνώσται καὶ οἱ ψάλλται ἐλευθέρως συνάπτουσι γάμον. Οἱ δὲ ἀνώτεροι τούτων κληρικοὶ κωλύονται συνάπτοντες δὲ γάμον καθαιροῦνται καὶ ὁ γάμος των εἶναι ἄκυρος³.

§. 12.

4] Ὁ μονήρης βίος καὶ ἡ ἐπαγγελία ἢ ὁμολογία τῆς παρθενίας.

Οἱ μονάζοντες εἴτε ἄνδρες εἴτε γυναῖκες, ὧν ἡ καθιέρω-

(1). Νεαρά 79. — Βαλσαμὼν Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. 353.

(2). Δ'. ε'. 2.

(3). Ἐμὴ γνώμη. Περὶ τοῦ ζητήματος ἂν ὁ κανονικῶς καθιερούμενος ἱερεὺς δύναται νὰ συνάψῃ ἐγκύρως γάμον, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξήνεγκε γνώμην. Ἡ ἐμὴ γνώμη ἐπὶ τούτου ἐστὶν ἡ ἐξῆς. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι Καλλίνικος Β' ὁ Ἀκαρνᾶν πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 1701 διὰ διατάξεως ἀπεφάνθη, ἵνα ὁ ἐπὶ δεκαετίαν χρηματίσας ἱερεὺς ἄγαμος Μόδενας Περαστίνος καὶ ἀποστάς τοῦ ἱερατεῦς καλῶς αὐτῆς μὲν ἱερωσύνης ἀπέχῃ τελείως, λαϊκὸς δὲ τελῶς κατὰ πάντα καὶ ἔχῃσιν ἄδειαν οἱ ἱερεῖς εὐλογῆσαι αὐτὸν μεθ' ἧς ἂν βούληται γυναικὸς, ὡς ἕνα τῶν λαϊκῶν καὶ κοινωναίτην ἀναντιρρήτως καὶ εὐλογῶσι καὶ ἀγιάζωσιν αὐτοὺς καὶ ἐκκλησιάζωνται ἀνεμποδίστως,

ρωσις γίνεται παρὰ τοῦ Ἐπισκ ὅπου¹ καὶ οἱ ὁμολογήσαντες παρθενίαν κωλύονται νὰ συνάψωσι γάμον². Ἀμφισβητεῖται ἐν τούτοις, ἂν ἀπὸ τῆς ῥασσοφορίας ἄρχεται τὸ κώλυμα, πρὶν τῆς ὁμολογίας τουτέστι καὶ τῆς ἀποκάρσεως, ἐντὸς τῆς κανονικῆς τριετίας³, ἢ ἀπὸ τῆς τελειώσεως διὰ τῆς μοναχικῆς ἀποκάρσεως⁴.

ΣΗΜΕΡΟΝ

κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, ὁ μονήρης βίος ἀποτελεῖ κώλυμα γάμου, ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῆς μοναχικῆς ἀποκάρσεως.

§ 13.

5] Ἡ διαδοχικὴ πολυγαμία μετὰ τὸν τρίτον γάμον.

Ὁ δεῦτερος γάμος καὶ οἱ ἐπόμενοι ἔχουσί τι τὸ ψυχρὸν, διότι ἡ ἀληθὴς ἀγάπη θεωρεῖ ἑαυτὴν διηνεκὴ καὶ

μηδενὸς ἐναντιουμένου ἢ ἐμποδίζοντος, ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ, ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ· Μανουήλ Ι. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 82—83), φρονῶ ὅτι ὁ κανονικῶς καθαιρούμενος ἱερεὺς δύναται νὰ συνάψῃ γάμον ἐγκύριως.

(1). Ζωναρᾶς Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 410. 594. — Βαλσαμῶν Αὐτ. Δ'. σ. 143.

(2). Νεαρὰ 5 κεφ. η. — Νεαρ. 6 κεφ. 5'. — Φωτ. Νομοκάν. θ'. 29. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. 210. 258. — Βασίλ. καν. 18. 19. Αὐτ. Δ'. σ. 140. 145. — Χαλκηδ. καν. 16. Αὐτ. Β'. σ. 256. — Πενθέκτ. καν. 44. Αὐτ. Β'. σ. 409. — Βαλσαμῶν Αὐτ. Δ'. 162. — Ματθ. Βλίσταρ. στοιχ. Γ'. Αὐτ. 5'. σ. 169. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 41

(3) Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 146. — Ματθ. Βλίσταρ. Αὐτ. 5'. σ. 183.

(4). Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 665.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

ἀναλλοίωτον, μετὰ δὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀντικειμένου αὐ-
τῆς, μεταβάλλεται εἰς πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν
μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος. Προσέτι οἱ τοιοῦτοι γάμοι ἀπο-
βαίνουνσι πολλάκις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ ἡθικά καὶ ὕλικά συμ-
φέροντα τῶν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνων, καὶ ἐνίοτε
διαταράττουσιν ὅχι ὀλίγον τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην. Καὶ
παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις δὲν εὐνοεῖτο ὁ δεῦτερος καὶ οἱ ἐπό-
μενοι γάμοι· διὰ τοῦτο αἱ μὴ συνελθοῦσαι εἰς δεύτερον
γάμον ἡξιοῦντο πολλῶν τιμῶν καὶ ζῶσαι καὶ μετὰ θάνα-
τον ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῶν. Βραδύτερον ὅμως μετεβλήθησαν
ταῦτα, ἔνεκα λόγων δημοσίας ἐνάγκης, καὶ ὁ δεῦτερος καὶ
οἱ ἐπόμενοι γάμοι ὅχι μόνον ἐνεκρίνοντο (διὰ τῶν νόμων
Ἰουλίου καὶ Παππίου Ποππαίου) ἀλλὰ καὶ ἐπετάσσοντο,
ἐξαιρέσεως γενομένης μόνον διὰ τὰς χήρας ἐντὸς τοῦ πενθί-
μου ἔτους¹.

Ὁ χριστιανισμὸς δυσμενὲς ἐδείχθη πρὸς τὸν δεύτερον
γάμον εἰ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος δὲν κατέκρινε τὴν δευ-
τερογαμίαν². ἐπήνεσεν ὅμως τὴν διαμένουσιν ἐν χηρείᾳ,
ὡς πράττουσαν θεάρεστα³.

Ἡ δυσμένεια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν δεύτερον γά-
μον ἐξεδηλώθη ἐν τοῖς ἐπομένοις.

Ὁ δευτερογάμος δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπίσκοπος ἢ
πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἢ ὅλως τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερα-
τικοῦ⁴. Περὶ τούτου πολλάκις ἐθέσπισε καὶ ὁ Ἰουστινιανός⁵.

(1) Οἰκογεν. Παπ. σ. 28—29.

(2). «Ἐὰν ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου (ἡ γυ-
νὴ), τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ» Ῥωμ.
Ἐπιστολ. κεφ. Ζ'. 3.

(3). Κορινθ. Α'. κεφ. Ζ'. 34, 35.

(4). Ἀποστ. καν. 17. 18. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. 23, 25.—Μεγ.
Βασ. καν. 12 «τοὺς διγᾶμους πικντελῶς ὁ κανὼν τῆς ὑπηρεσίας ἀπέ-
κλεισε» αὐτ. Δ'. σ. 131.

(5). Νεκρ. 6, κεφ. α' § 3. κεφ. ε'. 123. κεφ. ιβ' 137. κεφ. α'. 22.

Δευτερογάμος δὲ λέγεται ὅχι μόνον ὁ νυμφευόμενος δις, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων πρώτην σύζυγον χήραν, ἢ διαζευθεισαν ἄνδρος, ἢ τοῖς νόμοις, ἢ τοῖς ἱεροῖς κανόσιν ἀπηγορευμένην¹.

Ὁ τοιοῦτος δὲ ἀναγνώστης ὦν δὲν δύναται νὰ προχειρισθῇ εἰς ἀνώτερον ἐκκλησιαστικὸν ἄξιωμα².

Τοῦ χειροτονηθέντος ἐπισκόπου ἡ γυνή, προδιαζευγμένη εἰσέρχεται εἰς μοναστήριον³, ὥστε δὲν δύναται πλέον νὰ νυμφευθῇ. Ἡ γνώμη τοῦ Βαλσαμῶνος ὅτι δὲν νυμφεύεται ἡ χήρα ἱερέως εἶναι ὁλως ἀτομικὴ⁴. Ἡ συνθήκη ὅμως τοῦ μὴ ἔρχεσθαι τὰς γυναῖκας τῶν ἱερέων εἰς δεῦτερον γάμον, κατέστη τόσον κοινὴ πρὸ πολλοῦ ἥδη χρόνου, ὥστε ἄρ' ἑαυτῆς πλέον ἔλαβεν οἰονεὶ κανονικὸν κύρος⁵.

Ὁ Μέγας Βασίλειος τοὺς δευτερογάμους ὑστέρει ἐπὶ ἐνικυτὸν τῶν θείων Μυστηρίων⁶. Ἡ δὲ ἐν Αἰαδικαίᾳ Σύνοδος (364) ῥητῶς ὥρισε «τοὺς ἐλευθέρως καὶ νομίμως συναφθέντας δευτέροις γάμοις, μὴ λαθρογαμίαν ποιήσαντας, ὀλίγου χρόνου παρελθόντος, καὶ σχολάσαντας ταῖς προσευ-

(1). Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 563—Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Χ. Αὐτόθι σ'. σ. 507.

(2). Νεαρ. 6. κεφ. ε'. 22. κεφ. μβ'. 123. κεφ. ιδ'.—Ματθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. σ'. σ. 507.

(3). Τρούλλ. καν. 48. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 419.

(4). Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. 422. Δ'. 193. 563.

(5). Ἐμὴ γνώμη. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξήνεγκε γνώμην περὶ τοῦ ζητήματος, ἂν δύναται ἡ χήρα ἱερέως, ὅταν θέλῃ, νὰ συνάψῃ δεῦτερον γάμον καὶ ἐπομένως ποῖον τὸ κύρος τοῦ γάμου αὐτῆς. Ἡ ἐμὴ γνώμη περὶ τούτου ἐστὶν ἡ ἐξῆς. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὐδεὶς ἀπαγορευτικὸς κανὼν τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Βαλσαμῶνος εἶναι ἀτομικὴ, ὡς ὑποστηρίζει ὁ Καλλιγῆς (Οἰκογεν. σ. 52), φρονῶ συμφώνως τῷ Λάτχ (Σιδὼν ἀριθμ. 159) ὅτι ἀκωλύτως δύναται νὰ συνάψῃ γάμον ἡ χήρα ἱερέως ἐὰν θέλῃ.

(6). Καν. Δ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 102.

χαῖς καὶ νηστεαῖς κατὰ συγγνώμην ἀποδίδεσθαι αὐτοῖς τὴν κοινωνίαν ὥρισάμεν»¹.

Οἱ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον (337) αὐτοκράτορες δὲν ἀπηγόρευσαν μὲν τοὺς δευτέρους γάμους, ἀλλ' ἐπροσπάθησαν νὰ περιορίσωσιν αὐτοὺς, ἐπιβάλλοντες εἰς τοὺς δευτερογάμους στερήσεις περιουσίας, δι' ὧν ἐσκόπουν πρὸ πάντων τὴν προστασίαν τῶν πολλάκις διὰ τοῦ δευτέρου γάμου ἀδικουμένων τέκνων τοῦ πρώτου γάμου².

Ὁ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου (912—959) ὅμως γεγονὸς συνοδικὸς τόμος τὸν δεύτερον γάμον ἐξίσωσε μὲ τὸν πρῶτον κατὰ πάντα³.

Τὸν τρίτον γάμον ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος καὶ ἄλλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας συνεχώρουν⁴. Ἐτεροὶ ὅμως Πατέρες ἐχαρακτήριζον αὐτὸν αὐτόχρημα πολυγαμίαν, μᾶλλον δὲ κεκολασμένην πορνείαν καὶ πλεον τι τῆς πορνείας ἀμάρτημα⁵.

Ἡ πολιτικὴ νομοθεσία τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐπέτρεψεν ὅχι μόνον τὸν τρίτον γάμον, ἀλλὰ καὶ τὸν

(1). Καν. Α'. Ρ καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 171.

(2). Κωδ. Βιβλ. ε'. τίτλ. θ'. Φωτ. Νομοκάν. τίτλ. ΙΓ'. κεφ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 275—277.—"Ἰδε Οἰκογεν. Παπ. σελ. 32—37.

(3). Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 494.

(4). Οἰκογεν. Πσπ. σ. 30.—'Αρμεν. Δ'. Θ'. 32

(5). Βασιλ. καν. Δ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σελ. 402.—«Τριγαμίας νόμος οὐκ ἔστιν ὥστε νόμῳ γάμος τρίτος οὐκ ἄγεται τοῦ ἰδίου καν. Ν'. Αὐτ. σ. 203. καὶ καν. Π. σ. 242.—Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 2. Αὐτ. Α'. σ. 280.—Ματθ. Βλάστ. Αὐτ. Σ'. σ. 158.—'Ο δὲ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς τὸν πρῶτον γάμον ὀνομάζει νόμον, τὸν δεύτερον συγχώρησιν, τὸν τρίτον παρανομίαν, τὸν δὲ τέταρτον χοιρώδη βίον (Δογ. 31).

Θεόφιλος ὁ Κμπανίας λέγει, αὐτάρχει νόμος Ἑλλήνων διαγορεύων τὴν τρίς γαμηθεῖσαν ἄτιμον εἶναι» Προχ. νομ. σ. 95.

τέταρτον καὶ τοὺς ἐπομένους¹, ὅπερ καὶ ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νικήτας (766—781) ἐπεκύρωσε.

Μέχρι τοῦ 800 ἔτους ἐπεκράτει τοῦτο, ὅτε ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη (780—790 καὶ 797—802) ἀπηγόρευσε τὸν τρίτον γάμον, τὰ δὲ ἐκ τούτου τέκνα νόθα ἐκήρυξε².

Μετά τὴν Εἰρήνην 70 περίπου ἔτη, Βασίλειος ὁ Μακεδὼν (867—885) ἐπέτρεψε τὸν τρίτον γάμον, παραπέμπων τοὺς εἰς τρίτον γάμον ἐρχομένους εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνες, ἀπηγόρευσε δὲ τὸν τέταρτον, ἐπιβαλὼν ταῖς παραβάταις καὶ τὴν ποινὴν τῆς πορνείας³. Λέων ὁ σοφός, ὁ υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Βασιλείου ἐκύρωσε ταῦτα⁴, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἠθέτησεν ὁ ἴδιος τὰ ὑπ' αὐτοῦ κυρωθέντα. Ἀπολέσας τρεῖς συζύγους, τὴν Θεοφανῶ, τὴν Ζωὴν τοῦ Τζαουτζᾶ Στυλιανοῦ καὶ τὴν ἐκ Τρυγλίας Εὐδοξίαν, καὶ ἄνευ διαδόχου ὦν, ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῇ τὴν Ζωὴν θυγατέρα τῆς Καρθωνοψίνης, διὰ νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ ἐκ ταύτης τέκνον καὶ καταλίπῃ οὕτω διάδοχον. Ἄλλ' ὁ τότε πατριάρχης Νικόλαος ὁ Μυστικός μετὰ τῶν ὁπαδῶν του ἠρνήθη νὰ εὐλογήσῃ τὸν τέταρτον τοῦτον γάμον, Θωμᾶς δὲ τις ἄσημος ἱερεὺς κηλόγησε τοῦτον· διὸ ὁ πατριάρχης ἔφωρσε τὸν Λέοντα, οὗτος δὲ ἀγανακτήσας ἐξώρισε τὸν πατριάρχην, ἄντ' αὐτοῦ δὲ ἐχειροτόνησε πατριάρχην τὸν ἑαυτοῦ πνευματικὸν Εὐθύμιον τὸν Σύγκελλον (903). Ἄλλὰ καὶ οὗτος, καίπερ συγχωρήσας εἰς τὸν βασιλέα τὴν εἰσοδὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ δεχθεὶς αὐτὸν εἰς κοινωνίαν, δὲν συγκατένευσεν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ τετάρτου γάμου¹.

(1). Κωδ. (6. 61) 4. (5. 9) 6. — Νεαρ. 22. κεφ. 27. 28. καὶ 30.

(2). Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 52. Οἰκογεν. Παπ. σ. 30.

(3). Νεαρὰ 20. — Μαρθ. Βλάτταρ. στοιχ. Γ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 161. — Αὐτ. Ε'. σ. 253. — Ἀρμ. Δ'. θ'. 33.

(4). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 4. — Μαρθ. Βλάτταρ. στοιχ. Γ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 159.

Ἀποθανόντος δὲ τοῦ Λέοντος, ὁ πατριάρχης Νικόλαος, μετακλήθεις ἐκ τῆς ἐξορίας, ἀνῆλθεν αὖθις τὸν πατριαρχικὸν θρόνον. Ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος Πορφυρογέννητος, ἐπιθυμῶν νὰ πύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ πατρὸς του Λέοντος γεννηθὲν σκάνδαλον, κατέπεισε τὸν Νικόλαον νὰ συγκροτήσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον (921), ἣτις ἔδωκε τὸ ποθοῦμενον πέρας εἰς τὴν περὶ τρίτου καὶ τετάρτου γάμου διένεξιν διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως, ὅστις ἐπεκυρώθη καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος¹. Ἐν αὐτῷ καταδικάζεται ὁ τέταρτος γάμος ὡς ἄθεσμος, ὁ δὲ τρίτος ἐπιτρέπεται κατὰ τινὰς διαστίξεις καὶ ἐπιτιμήσεις².

Ἄλλ' ἐν ταῦτοις καὶ διὰ τοῦ Τόμου τούτου δὲν ἐπῆλθεν ἡ γαλήνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μόλις δὲ ἐν ἔτει 967 ἐπὶ Πατριάρχου Σισινίου κατέπαυσαν αἱ περὶ τούτου διαμάχαι³.

Ἐν τῷ Τόμῳ τῆς ἐνώσεως περὶ ἀναγνώστου οὐδεμία μνεία γίνεται, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι περὶ αὐτοῦ κρατοῦσι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ὁρισθέντα, ἥτοι «Ἀναγνώστης δευτερογαμῶν μὴ προκοπτότω, μὴ μὴν καὶ τριτογαμεῖτω· εἰ δὲ δευτερογαμῶν σπένδει προκόψαι γίνεται ἰδιώτης»⁴.

ΣΗΜΕΡΟΝ

περὶ διαδοχικῆς πολυγαμίας ὡς κωλύματος γάμου, κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, ισχύουσι τὰ ἑξῆς.

(1). Φωτ. Νομοκχ. Τίτλ. ΠΓ'. κερ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 280. Γλυκῆς σ. 555 — Λέων Γραμ. σ. 285. — Θεοφ. σ. 377. — Ζωναρῆς ις'. 15. — Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. 14.

(2). Ὁ Βαλταμών λέγει «Τριγαμία μὲν τῷ νόμῳ ἐπιγινώσκεται, τετραγαμία δὲ καὶ ἐφεξῆς, οὔτε τοῖς κανόσιν, οὔτε τοῖς νόμοις ἐδέχθη» Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 244.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 4—10.

(4). Νεφρ. 6. κερ. ε'. — Φωτ. Νομοκχ. θ.' 29. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 211.

Ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος γάμος ἐπιτρέπεται ἄνευ οὐδεμιᾶς διαστίξεως καὶ ἐπιτιμῆσεως¹. ὁ δὲ τέταρτος γάμος καὶ οἱ ἐπόμενοι, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

§ 14.

6] Ἑλλειψίς τῆς συναινέσεως τοῦ κεκτημένου τῇν πατρικὴν ἐξουσίαν ἀνιόντος.

Πλὴν τῆς συναινέσεως τῶν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχομένων, ἥτις ἀπαραίτητός ἐστι, καθότι ὁ γάμος ὡς κατ' ἐξοχὴν ἠθικὴ σχέσις, προϋπὼν ὧν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, δὲν ἐπιβάλλεται οὐδ' ἐξαναγκάζεται ἐξωθεν², ἐξ οὗ κατ' ἀνάγκην ἐπεταὶ καὶ ὅτι οὔτε ἐξαναγκαστὰ μέτρα ἐν τῇ

(1). Ὁ εἰς τρεῖς γάμους ἔλθων, ὧν ὁ εἰς παράνομός ἐστι, δύναται νομίμως νὰ συνάψῃ καὶ ἕτερον γάμον λογιζόμενον τρίτον κατὰ παράνομα δὲν στέργονται οὐδὲ βεβαιούνται. Τοῦτο ὀρίζεται διὰ διττάξιν τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἰωάννης Β'. τοῦ Μεγαλοπρεποῦς (1560). Μ. Ι. Γεδεών «Κωνσταντὶ Διτάξεις» σ. 32. — Διονυσίου τοῦ Βαρδάρου (1660—1665) Αὐτ. σ. 55—56. — καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης (1683). Αὐτ. σ. 59—60.

(2). Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 9. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 310. — Βασιλ. καν. ΚΒ'. Αὐτ. Δ'. 150—151. — Βασιλ. Μακεδ. Νεκρ. Αὐτ. Ε'. σ. 254. — Βασιλ. ΚΗ'. δ' 2.

Ἡ συναινέσις καὶ ἡ εὐλόγησις συνίστησι τὸν γάμον, οὐχὶ δὲ ἡ μίξις. Θεοφίλ. Κεμπαν. Πρωτ. νομ. σ. 22—23. — Ὅτι ἡ συναινέσις τῶν εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχομένων, ἐστὶν ἀπαραίτητον στοιχεῖον πρὸς σύνταξιν ἐγκύρου γάμου, οὐδεμίαν ἀμφισβητικὴν ὑπάρχει, τοῦ νόμου σαφὲς θεωροῦντος τὸν γάμον, ὡς εἴρηται, ὡς τι σύμφωνον, ἢ συνάλλαγμα, πρὸς κατάρτισιν τοῦ ὁποῦ ἀπαιτεῖται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συναλλαττομένων μερῶν ἐλευθέρᾳ συνάψει· «οὐ γίνεται γάμος, εἰ μὴ συναίνουσιν οἱ συναττάμενοι καὶ οἱ ἔχοντες αὐτοὺς ὑπεξουσίους» Βασ. ΙΑ'. α'. — Ὁ δὲ Ἀλέξιος ὁ Στουδίτης πατριάρχης Κωνσταντινουπό-

συμβάσει τοῦ γάμου ἐπιτρέπονται, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συναίνεσις τῶν ἐχόντων ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν νυμφευομένων¹.

Ὁ λόγος τῆς ἀνάγκης τῆς συναίνεσεως διττός ἐστι· α] διότι ὁ κεκτημένος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἀνελάμβανεν ὑποχρεώσεις ἐκ τοῦ γάμου τοῦ ὑπεξουσίου, ἡ σύζυγος τοῦτου ἦν *filiae loco*, τὰ τέκνα ἐγίνοντο ἐξ ἀρρενογονίας συγγενεῖς αὐτοῦ, λόγῳ δὲ τῆς προικὸς τῆς νύμφης, αὐτὸς ἀπέβαινεν ὑπεύθυνος· β] τὸ σέβας, ἡ εὐπείθεια καὶ ἡ εὐγνω-

λεως λέγει «συναίνεσεως δὲ χωρὶς, συμφώνων αὐστασις οὐ προβαίνει, διότι νόμος φησί· Συμφωνόν ἐστι δύο εἰς ταῦτόν ἀρεστόν συναίνεσις (Βασ. ΙΑ'. α' 1). ὥστε οἱ νομοθετοῦντες ἐπόμενοι τοῖς φυσικοῖς λόγοις, τὰ περὶ τῶν γάμων διέταξαν δόγματα» Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 35.

1. Βασιλ. καν. ΑΗ'. καὶ ΜΒ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 182. 189.—Βαλσαμών αὐτ. σ. 153.—Βασ. ΚΗ'. δ' 2. Κωδ. (5. 4). 5.—Πανδ. (23. 2) 3.—Φωτ. Νομοκάν. ΠΓ'. Θ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 310.—Ματθ. Βλάτταρ. Αὐτ. Γ'. σ. 154.—Ἀρμεν. Δ'. δ' 3.

Παρά τοῖς Ἑβραίοις κύριοι τῶν γάμων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν νυμφῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ἦσαν οἱ γονεῖς· τῶν δὲ συζύγων ὡς καὶ τῶν νυμφῶν σπανιώτατα ἐζητεῖτο ἢ τε προτίμησις καὶ ἡ συγκατάθεσις. (Γεν. κα' 24. λδ' 4—5. Κριτ. ιδ' 23). Λεξικ. Ἀγ. Γραφ. Γ. Κωνστ. σ. 228.

Παρά δὲ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν, ἡ ἐκλογή τῆς γυναικὸς πολλὰκις ἐγένετο παρὰ τοῦ πατρὸς, ὅστις ἐξέλεγε τὴν γυναῖκα διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἣν οὐδέποτε εἶχεν ἰδεῖ οὗτος. Ἡ δὲ συγκατάθεσις τῆς γυναικὸς εἰς προτιθέμενόν γάμον αὐτῆς, δὲν ἐνομιζέτο καθόλου εἰπεῖν ἀναγκαῖα· ὥφειλεν αὕτη νὰ ὑπεὐχθῇ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν γονέων καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν ἄνδρα καὶ δεσπότην, ὃν ἂν οὗτοι ᾔθελον, ἔστω καὶ ξένον. Λεξικ. Ἑλλ. Ἀρχαιολ. Σμ/θ. σ. 153.

Ἐκυροῦτο ὁ γάμος ὑπὸ τῶν ἐχόντων εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τὴν παρθένον· ἐλέγοντο δὲ οὗτοι κύριοι· ταιούτοι δὲ ἦσαν ὁ πατήρ, ἡ ἀδελφός, ἡ θεῖος, ἡ ἐπίτροπος, ἡ τῶν κυρίων τις, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὁ γάμος δὲν ἐλογίζετο δικαστικῶς κεκυρωμένος, οὐδὲ εἶχε τὰ παρακολουθοῦντα αὐτὸν ἰδιωτικὰ δίκαια· Ἑλλ. Ἀρχ. Ῥουσ. σ. 209.

μουσύνῃ. Μόνος ὁ τελευταῖος λόγος παρέμεινεν ἐν τῷ νῦν διακρίῳ¹.

Ὁ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πάππου ἐγγονος, ἔχρηζε καὶ τῆς συναίνεσεως τοῦ πατρὸς, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ἐγγόνῃ². Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοιοῦτον ἀργεῖ, διότι πέραν τοῦ πρώτου βαθμοῦ, δὲν χωρεῖ ἡ πατρικὴ ἐξουσία, διὰ τοῦ γάμου αὐτοδικαίως ἐπερχομένης χειραφέσιος³.

Κατὰ τὴν Ἐκλογὴν τοῦ Λέοντος⁴ ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις καὶ τῆς μητρὸς ὡς ἐκ τῆς ὀφειλομένης πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς εὐπειθείας καὶ ὑπακοῆς· ἀλλ' ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας ἐξέλιπε τὸ κύρος τῆς Ἐκλογῆς, καὶ ἡ νομοθεσία ἐπανεκάμψε πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν, καθ' ἣν μόνος ὁ πατὴρ ἐνάσκει ἐξουσίαν, καὶ τοῦτο ἐτήρησεν ἡ Ἐκκλησία⁵.

Ἡ συναίνεσις τοῦ πατρὸς δύναται νὰ ᾖ ῥητὴ ἢ σιωπηρὰ, συμφώνως τῇ ῥήσει «ὅ γὰρ πατὴρ, μὴ ἐναντιούμενος τοῖς γάμοις τοῦ παιδὸς συναινεῖν δοκεῖ»⁶.

Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰσχύϊν τῆς τοιαύτης συναίνεσεως τοῦ πατρὸς, αὕτη δὲν εἶναι τασαύτη, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν συναίνεσιν τοῦ υἱοῦ. Εἰ καὶ ἡ πατρικὴ ἐξουσία τῶν Ῥωμαίων ἦν ὑπερβάλλουσα, ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναγκαῖα ἐκρίθη ἡ περιστολὴ τῆς τοιαύτης ἐξουσίας, χάριν προστασίας τῶν τέκνων κατὰ ἐνδεχομένης καταχρήσεως αὐτῆς. Διὸ ἐπὶ διαφωνίας μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ ὀρίζονται τὰ ἐξῆς.

(1). Οἰκογεν. Παπ. σ. 19.

(2). Βασ. ΚΗ'. ε'. 16.

(3). Οἰκογεν. Κελλίγ. σ. 63.

(4). (2. 1.).

(5). Ἐπὶ ν. 1. Δ'. γ'. — Προχ. Δ'. δ'. — Φωτ. Νομοκ. Π'. 9. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 310. — Οἰκογ. Κελλ. σ. 19. 63. — Ἀντιδόξ. ὁ Παπαρρηγόπουλος Οἰκογεν. δικ. σ. 23.

(6). Βασ. ΚΗ'. α'. 45. — ΚΗ'. ΚΓ'. α'. 7. — §. 1. Κ. (5, 4) 5.

α'] 'Ο ὑπεξούσιος καὶ παρὰ πατρός γνώμην ἀρνείται τὴν συναψιν γάμου, χωρὶς νὰ ὀφείλῃ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀρνησίαν του¹.

β'] 'Η βούλησις τῆς ὑπεξουσίου θυγατρὸς δὲν ἀναπληροῦται ὑπὸ τῆς βουλήσεως τοῦ πατρὸς². ἀλλ' ἡ σιωπὴ αὐτῆς λογίζεται τεκμήριον ὅτι συναινεῖ καὶ στέργει τὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς προτεινόμενον γάμον. Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀντείπῃ ὡς ὁ ὑπεξούσιος, πλὴν ἂν τὸ προτεινόμενον πρόσωπον εἶναι ἀνάξιον καὶ αἰσχρὸν τοῖς τρόποις³. ἢ ὅταν δηλώσῃ κατὰ τοῦ ὑποψηφίου ἰσχυρὰν ἀποστροφὴν⁴.

γ'] 'Εν συγκρούσει βουλήσεων μεταξὺ πατρὸς καὶ ὑπεξουσίου τέκνων, καθ' ἣν ὁ πατὴρ ἀποποιεῖται τὴν συναίνεσίν του, ἐξετάζεται ἂν ὑπάρχωσι λόγοι πρὸς ἀποποίησιν καὶ εἰ μὲν ὑπάρχωσιν, ἦτοι ὅτι τὸ προτεινόμενον πρόσωπον εἶναι πένης ἢ διδάγει ἄσωτον καὶ ἀκύλαστον βίον, ἐν μέθῃ, χαρτοπαιγνίῳ, ἢ ἐστὶ δυσαναλόγου ἡλικίας, προώρου ἢ προκεχωρηκυίας, ἢ ἀνῆκει εἰς πολὺ διάφορον κοινωνικὴν τάξιν, ἢ ὁ μὲν πατὴρ συμβουλεύει λογικὴν καὶ προσήκοντα γάμον, τὸ δὲ τέκνον ἐπιμένει νὰ συνάψῃ δυστυχῆ γάμον, ὠθεύμενον ἐκ τυφλοῦ πάθους, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποποιήσις τοῦ πατρὸς⁵. εἰ δὲ δὲν ὑπάρχωσιν, ἀμεριμνεῖ δὲ ὁ πατὴρ, ἴσως διὰ νὰ μὴ προικίσῃ τὰς κόρας, ἀναπληροῦται ἡ συναίνεσις αὐτοῦ παρὰ τοῦ δικαστοῦ, ὁ δὲ τοιοῦτος γάμος ἔχει πληρέστατον κύρος⁶.

(1). (23. 1) 11. — Βστ. ΚΗ'. α'. 9. 11. — δ'. 32. — Μτθ. Βλίσταρ. στοιχ. Γ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 184. — Ἀρμεν. Δ'. α'. 7.

(2). Βστ. ΚΗ'. α'. 9.

(3). Πανδ. (23. 1) 12. — Βστ. ΚΗ'. α'. 9. 10. — Προχ. 1. 6. — Ἀρμεν. Δ'. α'. 6.

(4). Δημητρ. Χωματ. Οἶκ. Καλλιγ. σ. 63.

(5). Μτθ. Βλίσταρ. στοιχ. Γ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 184.

(6). Προχ. Νομ. 4. 10. — Ἐττηνχ. (16. 2). — Π. (23. 2) 19. — Βστ. ΚΗ'. δ'. 11.

Ὁ ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις συναφθεῖς γάμος καὶ ἄνευ πατρικῆς ἢ δικαστικῆς συναίνεσεως δὲν ἀνατρέπεται¹.

Ἡ μετὰ τὸν γάμον συναίνεσις τοῦ πατρὸς, κατὰ τὴν ἐπιεικεστέραν γνώμην, αἵρει τὴν ἀκυρότητα τοῦ γάμου². λαμβάνει δὲ οὗτος κύρος ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνευ δευτέρως ἱερολογίας, διὰ τὸ πρὸς τὴν πρώτην ἱερολογίαν σέβας³.

Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι ὁ πατήρ ἔχει ἀγωγὴν περὶ ἀκυρώσεως γάμων τῶν ὑπεξουσίων⁴.

Οἱ αὐτεξούσιοι δὲν χρῆζουσιν τῆς συναίνεσεως ἄλλων⁵.

Ἡ ἐν ἡλικίᾳ αὐτεξουσία καὶ μὴ θέλοντος τοῦ πατρὸς νομίμως ὑπανδρεύεται⁶.

Ἡ πατρικὴ συναίνεσις εἶναι περιττή·

α.] Ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἢ ἀγαθείας τοῦ πατρὸς.— Τὸ τέκνον ὅμως ὀφείλει νὰ περιμείνῃ ἐπὶ τριετίαν τὴν ἐπ' αὐτὸν ἀποδοσὴν αὐτοῦ⁷, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃσι λόγοι πείθοντες ὅτι

(1). Περ. (49. 10). — Οἰκον. Περ. σ. 21. Κατὰ τῶν συναισθημάτων γάμους ἄνευ τῆς γνώμης τῶν γονέων, ὁ Μ. Βασίλειος ὁρίζει ἀπογὴν τῆς κοινωνίας ἐπὶ τριετίαν. Ἡ δὲ συνοδικὴ διάταξις Ἀλεξίου τοῦ Στουδίτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιτάσσει καὶ τὴν διάσπασιν Ἐκκλησιαστικῶς τῶν τοιούτων γάμων, ἐν περιπτώσει, καὶ ἢν οἱ γονεῖς τῆς ὑπεξουσίας θυγατρὸς, οὔτε πρὸ τοῦ γάμου, οὔτε μετ' αὐτὸν συνήνεσαν εἰς τὴν σύναψιν τοιούτου γάμου αὐτῆς; Ρ. καὶ Π. Σύντ. Ε'. σ. 38.

(2). Ρ. καὶ Π. Σύντ. Ε'. σ. 38.

(3). Βασιλ. καν. ΜΒ'. Ρ. καὶ Π. Σύντ. Δ'. σ. 189—190. — Βυζαντινῶν Αὐτ. σ. 183. 184.

(4). Οἰκον. Καλλιγ. σ. 64.

(5). Πανδ. (23. 2) 25. — Βυζ. ΚΗ'. δ' 14. — Μιτθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Σύντ. Γ' σ. 154. — Ἀρμεν. Δ'. δ' 12.

(6). Βυζ. ΚΗ'. α' 8 — Μιτθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Σύντ. Γ' σ. 184. — Ἀρμεν. Δ'. δ' 17.

(7). Περ. Ν. (4. 8. 9) — Ἐπικρυ. 16. 8. — Βυζ. ΚΗ'. δ' 7. — Ρ. καὶ Π. Σύντ. Ε'. σ. 38.

ἡ τοῦ τέκνου ἐκλογὴ θέλει τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ πατρὸς¹.

6] 'Επὶ τῇ *φρενοβλαθείᾳ* τοῦ πατρὸς.—'Αναπληροῦται ὁ πατὴρ διὰ τοῦ πάππου².

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι περὶ τε τῶν διὰ πλήρους υἱοθεσίας υἱοθετηθέντων καὶ τῶν νομιμοποιηθέντων τέκνων, ἀλλ' ἡ τοῦ φυσικοῦ γονέως συναίνεσις δὲν εἶναι ἀναγκαία.

'Επὶ τῶν μὴ νομίμων τέκνων, ὡς στερουμένων πατρὸς, δῆλον ὅτι περὶ συναινέσεως τοῦ πατρὸς οὐδεὶς λόγος³.

Οἱ ὑπὸ ἐπιτροπείαν καὶ κηδεμονίαν διατελοῦντες συνάπτουσι γάμον καὶ ἄνευ συναινέσεως τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν. Ὅτε δὲ περὶ τοῦ γάμου τῆς κόρης διαφωνοῦσι μήτηρ καὶ συγγενεῖς καὶ ἐπίτροποι, ἀποφαίνεται ἡ ἀρμοδία ἀρχή⁴.

'Ἐὰν μεταξὺ πλειόνων μνηστήρων ἴσης ἀξίας διαφωνήσῃ ἡ κόρη, προτιμᾶται ἡ γνώμη αὐτῆς⁵.

'Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ ὑπόνοια ἐναντίον τῶν συγγενῶν, ὅτι φέρουσι κωλύματα εἰς τὸν γάμον τῆς κόρης, ἵνα ἐλλείψῃ πικίδων κληρονομήσωσιν οὗτοι, τότε καλοῦνται εἰς διάσκεψιν οἱ μὴ ἔχοντες κληρονομικὸν δικαίωμα συγγενεῖς⁶.

(1). 'Επικρυ. (16. 10).—Βησ. ΚΗ'. δ' 8.

(2). Π. (23. 2) 9. —'Αρμεν. Δ'. δ' 7. —'Εν ἐλλείψει δὲ καὶ αὐτοῦ, ἀναπληροῦται ἡ πατρικὴ συναίνεσις διὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν ἀρχόντων ἢ τῶν ἐπισκόπων, συμπραττόντων τῶν τε κηδεμόνων τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἐπισημοτέρων συγγενῶν. Βησ. ΚΗ'. α'. 19. δ'. 37.

(3). Οἰκογεν. Παπ. σ. 23.

(4). Βησ. ΚΗ'. δ' 12, 25. 29.

(5). Βησ. ΚΗ'. ε' 34.

(6). Βησ. ΚΗ'. δ' 34. — ΚΑ'. ε' 1. 13. — Κωδ. (6. 56). (4. 5. 9).

ΣΗΜΕΡΟΝ

κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, ὁ γάμος ὁ συναπτόμενος ἐλλείψει συναίνεσεως τῶν ἐπὶ τῶν νυμφευομένων ἔχόντων ἐξουσίαν προσώπων, ἀκυροῦται προσβαλλόμενος ὑπὸ τῶν ἔχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο¹.

§ 15.

Δ' ΑΠΟΛΥΤΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΙΚΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ἀπόλυτα ἀπαγορευτικὰ κωλύματα τοῦ γάμου καλοῦνται ἐκεῖνα, ἅτινα κωλύουσι τὸν γάμον, ὅστις ἂν μὴ ταῦτα τελεσθῇ δὲν ἀκυροῦται, ἔχει ὅμως ἐπιβλαβὴ ἀποτελέσματα διὰ τοὺς συνάπτοντας τὸν γάμον ἢ διὰ τὸν εὐλογούντα αὐτὸν κληρικόν. Εἰσὶ δὲ τὰ ἑξῆς.

- 1) Ἄωρος ἡλικία².
- 2) Τὸ πένθιμον ἔτος.
- 3) Ἑλλειψίς ἐπισκοπικῆς ἀδείας.

(1). Προδήλως δὲ ἐν ἰσχύει εἰσὶ καὶ τὰ περὶ συναίνεσεως ἀνωτέρω ἐκτεθέντα.

Ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτεῖται ἑγγραφὸς ὁμολογία τῆς συναίνεσεως τῶν γονέων, ἢ ἐλλείψει αὐτῶν, τῶν ἐπιτρόπων ἢ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν εἰς τὸν γάμον τῶν ἀφηλίκων ἢ ὑπεξουσίων. Ἐγκυκλ. 16 ἱερ. συνόδου Ἑλλ. 31 μαρτ. 1834.

Πλὴν δὲ τῶν ἐκτεθέντων ἐξ ἀπολύτων ἀναιρεπτικῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, ὑπάρχει καὶ ἕτερον ἢ ἐλλείψει ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς· ἀλλὰ περὶ τοῦ κωλύματος τούτου οὐδεὶς παρ' ἡμῖν λόγος. Ἐν Ἑλλάδι ἐξεδόθη περὶ τούτου διτάξις (1834), ἀλλ' ἤτις ὡς μὴ δημοσιευθεῖται οὐδὲν ἔχει κύρος. Τινὲς τῶν νόμων τῶν νεωτέρων ἐθνῶν ἐξέτειναν τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ εἰς τοὺς γάμους τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Οἰκογεν. Παπ. σ. 66--67.

(2). Ὁ ἐν πολὺ μικρᾷ ἡλικίᾳ γάμος ἀποτελεῖ κώλυμα ἀναιρε-

I] "Αωρος ηλικία'.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν καὶ τὸ Κανονικὸν δίκαιον ἀπαιτοῦσι τὴν ἐφηβότητα ἐπὶ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς πρὸς σύστασιν ἐγκύρου γάμου².

Ἀλέξιος ὁ Στρουδίτης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1025—1043) ἀπεφάνθη «εἰ τοίνυν ἡ μὲν μήπω ἡθάσκουσα γονῆς ἐστὶν ἀνεπίδεκτος, διὰ δὲ παιδογονίαν ὁ γάμος, ὁ συνερχόμενος ἄρα τῇ μήπῃ γογονυῖχ δωδεκάτου ἐνιαυτοῦ φορεὺς ἐστὶν ἄλλ' οὐ γαμέτης καὶ διὰ τοῦτο ὁ τῆς ἡττονος τῶν δώδεκα ἐνιαυτῶν ἀπείρηται γάμος καὶ ὁ ἱερολογῶν ἱερεὺς αἰτιζήματι καθυποσπίπτει»³.

Γερμανὸς ὁ Β' πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως διὰ πατριαρχικοῦ σημειώματος ἐν ἔτει 6743 ἀπὸ τῆς κοσμο-

πτικόν. Ἐπομένως ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐκτίμῃσιν τοῦ δικαστοῦ νὰ δεχθῇ τὸ κώλυμα ἁώρου ηλικίας ὡς ἀνατρεπτικὸν ἢ ἀπαγορευτικὸν κατὰ τῆς περιστάσεως. Ἐμὴ γινώμῃ· Τὸ κώλυμα τοῦτο ἐγὼ κατέταξα εἰς τὰ ἀνατρεπτικὰ κατὰ γνωμοδότησιν δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀνατρεπτικῶν μετηνέχθη εἰς τὰ ἀπόλυτα ἀπαγορευτικὰ.

(1). Ἄωρος ηλικία ὑπάρχει μέχρι τῆς ἡθῆς. ἀρχομένης κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν καὶ τὸ Βυζαντινὸν δίκαιον ἐπὶ μὲν τῶν θηλέων, ἅμα συμπληρωθέντος τοῦ δωδεκάτου, ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους. Μακεδ. § 126.—Φωτ. Νομοκάν. Β'. α'. Ρ. καὶ II. Συντ. Α'. σ. 127.

(2). Εἰσαγγ. (1.10) II. (1.22). —Βασ. ΚΗ'. δ'. 3. —Πανδ. (23. 1) 9. —Κωδ. 5. 4) 27. —II. (23. 2) 4. —Ἀρμεν. Δ'. δ'. 2. —Β'. Ὑπομν. Ἀλεξ. Πατρ. Ρ. καὶ II. Συντ. Ε'. σ. 35. —Ματθ. Βλάστ. Λύτ. Γ'. σ. 154. —Ἀλεξ. Κων. Νεαρ. Γ'. περὶ μνηστ. Λύτ. Ε'. σ. 285.

(3). Ρ. καὶ II. Συντ. Ε'. σ. 35.

γονίας ἀπεφάνθη « ἡ τὴν παρθενικὴν λυθεῖσα ζῶντη ἐν ᾧ-
ρφ τῇ ἡλικίᾳ, τοῦ φθορέως διαζυγῆσεται, καὶ ὁ ἱερολο-
γῆσας αὐτοὺς ἐν γνώσει καθαιρεθήσεται »¹.

Ὁ δὲ Διονύσιος Γ'. ὁ Βάρδαλις ὁ ἀπὸ Λαρίσσης πα-
τριαρχὴς Κωνσταντινουπόλεως (1660—1665) ἀπεφάνθη ὅτι
οὐδαμῶς λογίζεται γάμος ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνηβύ-
τητος συναπτόμενος².

Κατὰ τὴν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐγκύκλιον τῆς
6 ἰουλίου 1882, ἡ ἡλικία ἐν ᾗ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ
συνάπτειν γάμους, ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς νέους τὸ δέκατον
ᾧ ἄνδρῳ ἔτος διὰ δὲ τὰς νέας τὸ δέκατον τέταρτον³.

(1). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 109.

(2). Μ. Γ. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις», σ. 55—56.

(3). Κλείς Καραθωκυρ. σ. 66.

Ἐν Ἑλλάδι τὸ αὐτὸ ὁρίζεται διὰ τῆς συνοδικῆς ἐγκυκλίου ὑπ'
ἀριθμ. 70 καὶ 30 ὁκτωβρίου 1849.

Ὁ δὲ νομοθέτης τῆς Σπάρτης ἔταξεν « ἐν ἀκμῇ τῶν σωματικῶν τοὺς
γάμους ποιῆσθαι » Ξενοφ. πολιτ. Λακ. Α'. 6) « ἵνα τὰ γεννώμενα
ἰσχυρὰ ᾖ, ἐκ τελείων γενόμενα » Πλουτ. Λακ. ἀποφθ. Ρ. 224. Hutt
παραβ. Πλατ. πολ. Ε'. σ. 458.

Ἢ ἐν ταῖς διαφοραῖς φάσεσι τῆς ἡλικίας ἐν ἀμφοτέροις τοῖς φύλοις
ὑπάρχοντα διαφορὰ φρονημάτων, διαθέσεων, πόθων καὶ κλίσεων, ἐπι-
βάλλει καὶ τὴν τήρησιν ἀναλογίας ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν δύο συζύ-
γων· καθότι ἡ μεγάλῃ διαφορὰ τῆς ἡλικίας τῶν συναπτομένων εἰς γά-
μον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδύνατον καθιστᾷ τὴν διαρκῆ συμφωνίαν καὶ
εὐλικρινῆ μεταξὺ τῶν συζύγων ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.

Θεόφιλος ὁ Καμπανίας λέγει « ἐννομον καὶ εὐπρεπὲς εἶναι, ὁ ἀνὴρ
νὰ ᾔναι τὴν ἡλικίαν μεγαλειότερος τῆς γυναικὸς δέκα χρόνους ἢ καὶ
περισσότερον, καὶ ὅχι ὁ ἀνὴρ νὰ ᾔναι σχεδὸν πολλαπλάσιος κατὰ τοὺς
χρόνους τῆς γυναικὸς, ὅτι καὶ παράνομον καὶ ἄτοπον. Προχ. νομ. σ. 97.

Κατὰ τὸν Πλάτωνα κατ'ἀλλήλους ἡλικία πρὸς γάμον εἶναι διὰ
μὲν τὰς γυναῖκας 20 ἐτῶν, διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας 30 μέχρι 35. Πλατ.
πολ. Ε'. σ. 460 καὶ Νομ. δ'. σ. 721. Κατὰ δὲ τὸν Ἀριστοτέλην, αἱ
μὲν γυναῖκες ἀρμύζει νὰ ὑπανδρεύωνται εἰς ἡλικίαν περὶ τὴν τῶν 18

ΣΗΜΕΡΟΝ

τὰ περὶ ἡλικίας ὡς κωλύματος γάμου κανονίζονται ἐπὶ τῇ βίᾳ τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐγκυκλίου. Ἰσχύουσι δὲ καὶ τὰ ἐξῆς.

1] Οἱ μὴ ἔχοντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν δὲν δύνανται νὰ συνάψωσι γάμον οὔτε ὡς ἀρραβῶνα ἰσχύοντα¹.

2] Ὁ γάμος προσώπων, μὴ συμπληρωσάντων τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἰσχυροποιεῖται, παρατεινομένης τῆς συμβιώσεως τῶν πέραν ταύτης².

3] Ἡ προθεβηκυῖα ἡλικία δὲν εἶναι κώλυμα πρὸς γάμον³.

§ 17.

2) Τὸ πένθεμον ἔτος.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως τῆς γονῆς καὶ χάριν τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου, ἡ χίρρα πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς ἀπαγορεύεται νὰ συνάψῃ γάμον⁴.

ἐτῶν, οἱ δὲ ἄνδρες 37 ἢ ὀλιγώτερον. Πολιτ. Ζ'. ιδ'. 6. Ἑλλην. Ἀρχ. Ρουσ. ἐκδ. γ'. σ. 109.

Ὁ δὲ Σαρίπολος λέγει «Αἱ θετικαὶ νομοθεσίαι διαφόρως κατὰ τὰ κλίματα ὀρίζουσι τὴν ἡλικίαν πρὸς σύναψιν γάμου· διὰ τὸν ἄνδρα πάντοτε πρεσβυτέραν ὥρισαν ἢ διὰ τὴν γυναῖκα· τὸ μὲν διότι ἡ γυνὴ τάχιον τοῦ ἀνδρὸς παρακινᾷ, τὸ δὲ διότι ὁ ἀνὴρ βράδιον ἀναπτύσσεται· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἄρχειν αὐτὸν τοῦ οἴκου, δεῖ εἶναι αὐτὸν πρεσβύτερον τῆς γυναίκος. Ποινικ. δικ.

(1). Οἰκογεν. Παπ. σ. 26.

(2). Ἀρμεν. Δ'. δ'. 4.

(3). Κωδ. (5 4) 27.

(4) Κ. (5, 9) 2. — Βατ. ΚΗ'. Ε'. 12. — Μαρθ. Βλάσταρ.

Ἡ παραβάτης πλὴν ἀδείᾳ βασιλέως ὑφίσταται διάφορα ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα¹. Τὰ αὐτὰ κρατοῦσι καὶ διὰ τὴν διεzeugμένην². Μετὰ τὸν τοκετὸν ὅμως, ἂν ὁ σύζυγος ᾖ ἀνέξιος πένθους, καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ πενθίμου ἔτους ἐπιτρέπεται ὁ γάμος³.

Ἄν ἡ γυνὴ μάθῃ τὸν ἀγνοούμενον θάνατον τοῦ συζύγου τῆς μετὰ παρέλευσιν ἔτους δύνανται παρὰχρῆμα νὰ νυμφευθῇ⁴.

Ἡ σύναψις μνηστείας δὲν ἀπαγορεύεται ἐντὸς τοῦ πενθίμου ἔτους⁵.

ΣΗΜΕΡΟΝ

τὸ πένθιμον ἔτος ὡς κώλυμα γάμου ἰσχύει ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω.

στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. ζ'. 140. — Ἀμεν. Δ'. ζ'. 32. ἐν σημ. — Κ. (6. 56) 4. (5. 9) 1. 2. — «τῷ ἀνδρὶ ὅμως παρὰχρῆμα γαμεῖν ἔξεστι διὰ τὸ μηδεμίαν ἐντεῦθεν περὶ τὴν γονὴν γίνεσθαι σύγχυσιν» Ἀρμεν. Δ'. θ'. 2. — «ὁ ἀνὴρ οὐ πενθεῖ τὴν γαμετήν» Αὐτ. 5. — Βασ. ΚΑ'. β. 9. — Αἱ δὲ λύπαι τῶν γονέων, δὲν ἐμποδίζουσι τὸν γάμον τῶν τέκνων. Προχ. Ν. Θεοφ. Καμπ. σ. 98. προφανῶς δ' ὅτι κατὰ μείζονα λόγον καὶ αἱ τῶν λοιπῶν συγγενῶν.

(1). Βασ. ΚΗ'. Ε'. 12. — ΚΑ'. β'. 10. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 2. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 276. 277. 294. — Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. ζ'. σ. 140. 141. — Ἀρμεν. Δ'. θ'. 6. Δ'. ζ'. 31. — Ἰδε Οἶκογ. Παπ. σ. 25—26.

(2). Ἀρμεν. Δ'. θ'. 2.

(3). Βασ. ΚΗ'. ε'. 12. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 277. — Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. ζ'. σ. 140. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 32. θ'. 2.

(4). Βασ. ΚΑ'. β'. 8.

(5). Βασ. ΚΑ'. β'. 10. — Ἀρμεν. Δ'. θ'. 5.

(ΠΡΟΧΕΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

4

3] "Ελλειψις Ἐπισκοπικῆς ἀδείας.

Καθ' ὅσον ἡ ιερολογία δὲν ἐξαλείφει τὰς ἀκυρότητας τοῦ γάμου, ὁ δὲ ιερολογήσας ἄνομον γάμον ἱερεὺς ὑποπίπτει εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐπιτίμια¹, προηγείται ἡ τῶν κωλυμάτων διάγνωσις, ἧς ἡ ἀκρίβεια ἀναγκαστικὰ καθίστησι τὴν Ἐπισκοπικὴν ἄδειαν.

ΣΗΜΕΡΟΝ

τὰ περὶ Ἐπισκοπικῆς ἀδείας ἔχουσιν ὡς ἐξῆς.

Ὅταν πρόκειται νὰ τελεσθῇ γάμος, ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνορίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ μέλλων νὰ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, δίδει ἐγγυητικὸν πρὸς τὴν προϋσταμένην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἥτις ἐστὶν ἀρμοδίᾳ πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας γάμου, ὅτι κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲν κώλυμα γάμου ὑπάρχει, ὅπως συναφθῶσιν εἰς γάμον τὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων ὁ γάμος πρόκειται νὰ τελεσθῇ.

Καὶ ἂν μὲν ἀμφότερα τὰ πρόσωπα ᾗτοι καὶ ὁ μελλόγαμβρος καὶ ἡ μελλονύμφη ᾗναι ἀπὸ τὴν ἐνορίαν του, ἀφοῦ βεβαιωθῇ καλῶς ὅτι δὲν ἐμποδίζονται νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον ἀναμεταξύ των, δίδει ἐγγυητικὸν συντασσόμενον κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον².

(1). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 25. 39. 38.

(2). Ὁ ἱερεὺς χρεωστεῖ νὰ ἐρευνᾷ καὶ ἐξετάζῃ μὲ μεγάλην λεπτομέρειαν ἀκρίβειαν καὶ αὐστηρότητα, ἂν ὑπάρχῃ κανὲν κώλυμα γάμου ἢ ὄχι, δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν ἄδειαν γάμου, καὶ ὕστερον ἀφοῦ πολὺ καλὰ βεβαιωθῇ καὶ πεισθῇ ὅτι συμφώνως μὲ τοὺς ἐκτεθει-

Α'. Τύπος ἐγγυητικοῦ.

Περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου πρὸς ἐκδοσιν ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τὴν τέλεσιν γάμου ὅταν καὶ οἱ δύο μελόντες ἦναι ἀπὸ μίαν ἐνορίαν· διδομένου παρὰ τοῦ ἱερατικῶς προΐσταμένου τῆς ἐνορίας τοῦ ἱερολογήσαντος τὸν γάμον.

Πρὸς τὴν Μ. Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (ἢ Ἐκκλ. Μητροπόλιν, ἢ Ἐπισκοπὴν, ἢ Πρωτοσυγκελλίαν, ἢ Ἀγιὸν Ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον¹).

Ὁ κ. (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) κάτοικος τῆς ἐνορίας μου, ὀρθόδοξος πρόκειται νὰ συνάψῃ γάμον Α'. (ἢ Β'. ἢ Γ'.) μετὰ τῆς (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) κατοικοῦ ἐπίσης τῆς ἐνορίας μου, ὀρθοδόξου, ἐρχομένης εἰς Α'. (ἢ Β'. ἢ Γ'.) γάμον. — Ἐγγυώμενος ὅτι κατὰ τοὺς Θ. καὶ Ἱ. Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας μας, οὐδὲν κώλυμα ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρους, ὅπως συναφθῶσιν εἰς γάμον, παρακαλῶ νὰ ἐκδώσῃτε δι' αὐτοὺς τὴν κανονικὴν Ἐπισκοπικὴν ἀδειαν πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελεν ἀποκαλυφθῇ τι τὸ ἐναντίον ἔσομαι ἀτομικῶς ὑπεύθυνος.

Ἐν

Ὁ ἱερατικῶς προΐστάμενος (ἢ ἐφημέριος) τῆς Ἐκκλησίας

(Ὑπογραφή).

μένους ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ νόμους καὶ κανόνας δὲν ὑπάρχει κώλυμα γάμου, τότε νὰ δίδῃ ἐγγυητικόν· διότι ἂν κατόπιν ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπῆρχε κώλυμά τι διὰ τὸν γάμον, τὸν ὅποιον οὗτος ἠυλόγησεν (ἀνεξαρτήτως τοῦ κύρους ἢ μὴ τοῦ γάμου), αὐτὸς τιμωρεῖται αὐστηρῶς ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται. Τοῦτο σημειοῦται ἐνταῦθα πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ ἵνα περισσότερον συστηθῇ ἢ προσοχὴ τῶν ἱερέων εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς ταύτης περιστάσι.

(1). Σημειωτέον ὅτι οἱ κατὰ τόπους Ἀρχιερατικοὶ ἐπίτροποι ἐκ-

Ἄν δὲ ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων ἦναι ἀπὸ ἄλλην ἐνορίαν ἢ ἀπὸ ἄλλο χωρίον, τότε ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνορίας, ἐν ᾗ πρόκειται νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος καὶ ἐξ ἧς ὁ εἰς μελλονύμφος ζητεῖ τὴν προσαγωγὴν ἐγγυητικοῦ, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας ἢ τοῦ χωρίου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς τοῦ ἑτέρου μελλονύμφου, συντεταγμένον κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον.

Β'. Τύπος ἐγγυητικοῦ.

ἐκ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου πρὸς ἐκδοσιν Ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τὴν τέλεσιν γάμου, διὰ τὸν μέλλοντα (ἢ μέλλουσιν) νὰ συνάψῃ γάμον εἰς ἄλλην ἐνορίαν ἢ χωρίον, διδομένου παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας, ἢ χωρίου, ἐν ᾧ ἐγεννήθη καὶ διαμένει ἤδη οὗτος.

Ὁ κ. (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) γεννηθεὶς καὶ διαμένων ἐνταῦθα, ὀρθόδοξος, ἐτῶν . . . εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ παντὸς κωλύματος νὰ συνάψῃ γάμον (ἢ καὶ προσθέτων, ὑπάρχων χῆρος ἐκ Α'. ἢ Β'. γάμου). Ὅθεν ἐγγυώμενος περὶ τούτου ὑπογράφω τὸ παρόν.

Ἐν

Ὁ ἱερατικῶς προϋστάμενος (ἢ ἐφημέριος) τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας

(Ὑπογραφή).

Ἐάν δὲ ὁ ἕτερος μελονύμφος δὲν διαμένῃ ἤδη εἰς τὴν ἐνορίαν ἢ τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς του ἀλλ' ἐν τῷ τόπῳ

δίδουσιν ἀδείας γάμου, ἐν ὀνόματι τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆ σφραγίδι αὐτῆς, ἣν ἀντιπροσωπεύουσι. Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσης. Ἐγκύκλ. 16 Ἱερ. Συν. Ἑλλ. 31 Μαρτ. 1834.

τῆς τελέσεως τοῦ γάμου τότε ἐκδίδεται ἐγγυητικὸν συντεταγμένον κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον.

Γ'. Τύπος ἐγγυητικοῦ.

ἐκ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου πρὸς ἑκδοσιν Ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τὴν τέλεσιν γάμου, διὰ τὸν μέλλοντα (ἢ μέλλουσαν) νὰ συνάψῃ γάμον ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του, διδομένου κατὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας, ἐν ᾗ ἐγεννήθη ἀλλαχοῦ δὲ ἡδη διαμένει οὗτος ὅπου πρόκειται νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος του.

Ὁ κ. (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) γεννηθεὶς ἐνταῦθα, ὀρθόδοξος, ἐτῶν ἡδη περίπου, ἀπουσιάζων ἐντεῦθεν ἀπὸ . . . ἐτῶν, ὅτε ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἡτο ἐλεύθερος ἀπὸ παντὸς κωλύματος, ὅπως συνάψῃ γάμον (ἢ καὶ προσθέτων, ὑπάρχων χήρος, ἐκ Α'. ἢ Β'. γάμου). Ὅθεν ἐγγυώμενος περὶ τούτου ὑπογράφω τὸ παρόν.

Ἐν

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος (ἢ ἐφημέριος) τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας

(Ἵπογραφή)..

Ἄν δὲ ὁ ἕτερος μελλονύμφος ὁ ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του νυμφευθησόμενος, δὲν διαμένῃ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, τότε ὁ ἱερεὺς ὁ μέλλων νὰ δώσῃ τὸ Α'. ἐγγυητικὸν ζητεῖ παρ' αὐτοῦ πλὴν τοῦ Γ'. ἐγγυητικοῦ τὴν προσαγωγὴν καὶ ἐτέρου ἐγγυητικοῦ, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας τῆς διαμονῆς του, ὅπερ συντάσσεται ὡς ἐξῆς.

Δ'. Τύπος ἐγγυητικοῦ.

ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου πρὸς ἑκδοσιν Ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τὴν τέλεσιν

γάμου, διδομένον παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας, ἐν ἣ δια-
μένει ὁ ἕτερος μελλόνυμφος.

Ὁ κ. (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) ἐκ . . . ὡς λέγεται,
διαικνέει ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔτους . . . ἄγαμος. "Οθεν ἐγ-
γυώμενος περὶ τούτου ὑπογράφω τὸ παρόν.

Ἐν

Ὁ ἱερατικῶς προῦστώμενος (ἢ ἐφημέριος) τῆς ἱερᾶς Ἐκ-
κλησίας

(Ὑπογραφή).

"Αν δὲ ὁ ἐξ ἄλλης ἐνορίας ἢ χωρίου μελλόνυμφος διέ-
μεινε καὶ ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς πατρίδος του χρόνον τινά,
τότε ὁ ἱερεὺς, ὁ μέλλων νὰ δώσῃ τὸ Α'. ἐγγυητικὸν ζητεῖ
παρ' αὐτοῦ πλὴν τοῦ Γ'. καὶ Δ'. ἐγγυητικοῦ, τὴν προσαγω-
γὴν καὶ ἑτέρου ἐγγυητικοῦ, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἱερέως
τῆς ἐνορίας ἐν ἣ διέμεινε, ὅπερ συντάσσεται ὡς ἑξῆς.

Ε'. Τύπος ἐγγυητικοῦ.

ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης διαμονῆς περὶ μὴ ὑπάρξεως κω-
λύματος γάμου πρὸς ἐκδοσιν Ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τὴν
τέλεσιν γάμου, διδομένου παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας, ἐν
ἣ διέμεινε ὁ προτιθέμενος νὰ συνάψῃ γάμον ἀλλαχοῦ.

Ὁ κ. (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) ἐκ ὡς ἐλέ-
γετο, διέμεινε ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔτους μέχρι τοῦ
ἔτους ἔμεινε δὲ ἐνταῦθα ἄγαμος, καὶ τοιοῦτος ἐν-
τεῦθεν ἀνεχώρησεν. "Οθεν ἐγγυώμενος περὶ τούτου ὑπογρά-
φω τὸ παρόν.

Ἐν

Ὁ ἱερατικῶς προῦστώμενος (ἢ ἐφημέριος) τῆς ἱερᾶς
ἐκκλησίας

(Ὑπογραφή).

"Αν δὲ καὶ οἱ δύο μελλονύμφοι ᾗναι ἀπὸ ἄλλας ἐνορίας ἢ ἄλλα χωρία¹, τότε ὁ ἱερεὺς ὁ μέλλων νὰ ἐκδώσῃ τὸ Α'. ἐγγυητικὸν ζητεῖ καὶ λαμβάνει καὶ ἀπὸ τοὺς δύο μελλονύμφους τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγυητικὰ.

"Όταν τὰ ἄνω ἐγγυητικὰ Β'. Γ'. Δ'. καὶ Ε'. ἐκδίδωνται παρ' ἱερέως ἐνορίας ἢ χωρίου ἐτέρας ἐπαρχίας, τότε ταῦτα ἐπικυροῦνται καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ σφραγίδος τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου του τῆς ἐπαρχίας ταύτης².

"Όταν δὲ ὁ ἕτερος τῶν μελλονύμφων ἢ ἀμφότεροί εἰσι ξένοι ὑπήκοοι, τότε ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνορίας, ἐν ᾗ τελεσθῇσεται ὁ γάμος ζητεῖ τὴν προσαγωγὴν πιστοποιητικοῦ περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος, κεκυρωμένου παρὰ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς.

Ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ τελεσθῇ ὁ γάμος, ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν δίδονται ἐγγυητικὰ κατὰ τοὺς τύπους Β', Γ', Δ' καὶ Ε', ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσῃ ὅτι δὲν κωλύονται καὶ ἀναμεταξύ των νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμον οἱ μελλονύμφοι, δίδει ἐγγυητικὸν κατὰ τὸν ἐξῆς τύπον.

ΣΤ'. Τύπος ἐγγυητικοῦ

περὶ μὴ ὑπάρξεως κωλύματος γάμου πρὸς ἐκδοσιν ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τὴν τέλεσιν γάμου, ὅταν ὁ εἰς τῶν μελλονύμφων ἢ ἀμφότεροι ᾗναι ἀπὸ ἄλλην ἐνορίαν ἢ χωρίον

(1). "Όπερ συμβαίνει, ὅταν ἀπὸ ὀλίγου χρόνου διαμένουσιν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

(2). "Ενίοτε καὶ τηλεγραφικῶς ἢ διὰ τοῦ ἐγγυητικοῦ σκοπομένη βεβιώσις δίδεται, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οὐκ ἔστιν ἀκίνδυνον διό πρέπει νὰ ἀποφεύγηται. "Εν Ἑλλάδι ἡ ἀπόδειξις αὕτη γίνεται εἴτε ἐγγράφως, εἴτε δι' ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐγγράφως μαρτυροῦντων. "Εγκύκλ. 16 ἱερ. Συνόδ. Ἑλλάδ. 31 μαρτ. 1834.

ἡ ἐπαρχίαν, διδομένου παρὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας τοῦ ἱερολογήσαντος τὸν γάμον.

Πρὸς τὴν Μ. Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (ἡ ἱερὰν μητρόπολιν, ἡ ἐπισκοπὴν, ἡ πρωτοσυγκελλίαν, ἡ ἄγιον ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον).

Ὁ κ. (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) κάτοικος τῆς ἐνορίας μου (ἡ ἄλλης, ἡ χωρίου ἡ χωρίου τῆς ἐπαρχίας) ὀρθόδοξος, πρόκειται νὰ συνάψῃ γάμον Α' (ἡ Β' ἢ Γ') μετὰ τῆς (ὄνομα καὶ ἐπάγγελμα) κατοίκου τῆς ἐνορίας (ἡ χωρίου ἡ χωρίου τῆς ἐπαρχίας) ὀρθοδόξου, ἐρχομένης εἰς Α'. (Β'. ἢ Γ'.) γάμον. Ἐγγυώμενος ὅτι κατὰ τοὺς Θ. καὶ Ἱ. Κανόνας οὐδὲν κώλυμα γάμου ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρους, ὅπως συναφθῶσιν εἰς γάμον, παρακαλῶ νὰ ἐκδώσῃτε δι' αὐτοὺς τὴν κανονικὴν Ἐπισκοπικὴν ἄδειαν πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει, δὲ καθ' ἣν ἔθελον ἀποκαλυφθῇ τι τὸ ἐναντίον ἔσομαι ἀτομικῶς ὑπεύθυνος.

Ἐν

Ὁ ἱερατικῶς προῖστάμενος (ἡ ἐφημέριος) τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας

(Ὑπογραφή).

Τὴν ἀκριβὴ καὶ αὐστηρὰν τήρησιν τῶν εἰρημένων τύπων, ἐπιβάλλει καὶ ἡ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος τοῦ νοεμβρίου 1887.

Ἡ ἀρμοδίᾳ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἥτις εἶναι ἡ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ ἐγγυητικοῦ Α' ἢ ΣΤ' ἐκδίδωσιν ἐγγραφον ἄδειαν πρὸς τέλεσιν τοῦ γάμου, ἥς ὁ τύπος ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ἀριθμ.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
(ἡ ἱερὰ μητρόπολις.... ἡ ἐπισκοπή....)

ΑΔΕΙΑ ΓΑΜΟΥ

Συνεπεῖχ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
πρωτοκόλλου ἐγγυητικοῦ τοῦ
προὔσταμένου (ἡ ἐφημερίου)
τῆς ἐν... ἱερᾶς ἐκκλησίας τ.
..... ἐπετρόπη ἡ τέλεις
τοῦ γάμου τοῦ.....
ἐρχομένου εἰς... γάμον μετὰ
τῆς..... ἐρχομένης εἰς
..... γάμον.

Ἐν.....

Ὁ.....

Αὐξ. ἀριθμ.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
(ἡ ἱερὰ μητρόπολις.... ἡ ἐπισκοπή....)

ΑΔΕΙΑ ΓΑΜΟΥ

..... προὔσταμεν (ἡ ἐφη-
μερίε) τῆς ἐν... ἱερᾶς ἐκκλη-
σίας τῆς..... στεφάνωσον
τόν..... ἐρχόμενον
εἰς..... γάμον μετὰ τῆς...
..... ἐρχομένης εἰς....
γάμον, ὡς μὴ κωλυμένους
κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλη-
σίαν ἔγγραφον ἐγγυήσιν σου.

Ἐν.....

Ὁ.....¹

Μετὰ ταῦτα ἱερολογεῖται ὁ γάμος παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ
ἐγγράφως βεβαιοῦται ὡς ἑξῆς.

(1). Ὁ ἀρχαῖος τύπος ἀδείας γάμου ἔχει ὥδε:

Προτροπὴ συνοικεσίου ἡ λεγόμενη β ο υ λ λ α.

Θεοφιλέστατε πρεσβύτερε κύρ δεῖνα, πόησον εὐχὴν μνηστείας καὶ
τελείας ἱερολογίας γάμου ἐπὶ τῷ, καὶ τῇ, ἄνευ συγγενείας, τριγαμίας,
μοιχοζευξίας τε, καὶ ἀνηθότητος, καὶ παντὸς ἄλλου, τοῦ παρὰ τῶν φι-
λευτεσίων νόμων ἀπηγορευμένου· εἰ γὰρ τὸ τοιοῦτο ποιήσῃ μέλλεις
κινδυνεύσειν εἰς τὴν ἱερωσύνην σου, περιουσίᾳ τοῦ δεῖνος ἀρχοντος τῆς
Ἐκκλησίας. Μηνὶ Ἰνδικτιῶνος. Ἐκ τοῦ Χειρ. Γ. Ρ. καὶ Π. Συντ.
Ε'. σ. 588.

Τύπος διπλοτύπου, βεβαιούντος τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου παρὰ τοῦ ἱερολογήσαντος αὐτὸν ἱερέως¹.

Συνεπεῖχ' Ἐπισκοπικῆς ἀδείας ὑπ' ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν σήμερον ἐτέλεσα τὸν γάμον τοῦ ἐλθόντος εἰς γάμον μετὰ τῆς ἐλθούσης εἰς γάμον.	Ὁ ὑποφαινόμενος συνεπεῖχ' Ἐπισκοπικῆς ἀδείας ὑπ' ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν σήμερον κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀνατολικῆς ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡνύλησα τοὺς γάμους τοῦ ἐλθόντος εἰς γάμον, μετὰ τῆς ἐλθούσης εἰς γάμον. Ὅθεν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἱερολογίας ταύτης ὑπογράφω τὸ παρόν.
Ἐν	Ἐν
Ὁ	Ὁ

Ἡ τέλεσις γάμου ἄνευ Ἐπισκοπικῆς ἀδείας, παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι λόγος ἀκυρότητος αὐτοῦ, ἐπισύρει ὅμως ποινὴς ἐναντίον τοῦ εὐλογήσαντος αὐτὸν ἱερέως².

Τὸ ζήτημα ἂν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἐπισκοπικὴ ἀδεία,

(1). Ἡ ἔγγραφος αὕτη βεβαίωσις τῆς τελέσεως τοῦ γάμου γίνεται ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀναγκαῖον τοῦτο παρίσταται καὶ δι' ὅλους τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἐν πόλεσι καὶ κομητοῖσι καὶ χωρίοις.

(2). Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος 13 Ἰανουαρίου 1881. Κλεῖς Καραβοκυροῦ σ. 67.

Ἐν Ἑλλάδι ἀπαγορεύεται ἡ ἱερολογία γάμου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ καὶ καθαιρέσεως τοῦ παραβάτου ἱερέως, ἄνευ προηγουμένης ἔγγραφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον ἐνθὺ τελεῖται ὁ γάμος Ἐπισκόπου. Εὐρετήρ. Ἰωαννίδου τομ. 5. σ. 400. — Οἰκογέν. Παπ. σ. 75. — ὥστε ἐν Ἑλλάδι ἡ ἑλληνιστὶς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας εἶναι ἀπόλυτον ἀνατρεπτικὸν κώλυμα γάμου.

ὁπότεν αὐτοπροσώπως ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος τελῇ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου λύεται καταφατικῶς.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τελουμένους γάμους, κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, δὲν ἀπαιτεῖται Ἐπισκοπικὴ ἄδεια· ὑποτιθεμένου ὅτι ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἱερεὺς ἔχει γενικὴν ἄδειαν πρὸς ἱερολογίαν γάμων ἐν τῇ ἐφημερίᾳ του, παρὰ τῆς ἥς ἀπεστάλη Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς¹.

Ἐκταῦθα ὡς σχετικὰ καὶ χρήσιμα παρτίθενται καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἡ τέλεσις γάμου κρυφίως ἀπαγορεύεται².

Ὁ προσκαλούμενος πρὸς εὐλογίαν γάμου κληρικὸς, βλέπων τὸν γάμον παρόνομον ὀφείλει νὰ ἀπέχη τῆς ἱερολογίας³.

Ἡ τέλεσις γάμου ἀπαγορεύεται ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ⁴.

Κατὰ τὸ κρατοῦν δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσις γάμου καὶ ἐπομένως δὲν ἐκδίδεται Ἐπισκοπικὴ ἄδεια εἰς τὰς ἐπομένους ἡμέρας.

1] Ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς τυροφάγου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

2] Ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ δωδεκαημέρου· καὶ

3] Τὸ δεκαπενταύγουστον τῆς Παναγίας.

(1). Διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολίτας Ἕλληνας ὁ Κραστὴς δέχεται περιττὴν τὴν Ἐπισκοπικὴν ἄδειαν, διότι ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ποιεῖται λόγον μόνον περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ τελουμένων γάμων.

(2). Προχ. Ν. Δ'. 27. — Βασιλ. Μακεδ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 254. — Ματθ. Βλάστηρ. στοιχ. Γ'. Αὐτ. 5'. σ. 154. — Ἀρμεν. Δ'. 8'. 26.

(3). Τιμοθ. Ἀλεξανδρ. Ἀπόκρ. ΙΑ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. 337.

(4). «Οὐ δὲ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ γάμους ἐπιτελεῖν» Λαοδικ. καν. ΝΒ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 219. — Βαλααμῶν Αὐτ. Δ'. σ. 489. Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ τέλεσις γάμου ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ὡς πρᾶξις χαροποιὰ καὶ πανηγύρεων προξενος. Αὐτ. Γ'. σ. 219.

Ἡ Β'.	τάξις δι' ἧς δειαν	Α'.	γάμου πληρώνει γρ. ἀργυρῶν	300
» » »	»	Β'.	» » »	600
» » »	»	Γ'.	» » »	800
Ἡ Γ'.	τάξις δι' ἧς δειαν	Α'.	γάμου πληρώνει γρ. ἀργυρῶν	100
» » »	»	Β'.	» » »	200
» » »	»	Γ'.	» » »	300
Ἡ Δ'.	τάξις δι' ἧς δειαν	Α'.	γάμου πληρώνει γρ. ἀργυρῶν	50
» » »	»	Β'.	» » »	100
» » »	»	Γ'.	» » »	150

§ 19.

Ε'. ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΩΛΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Σχετικά κωλύματα τοῦ γάμου καλοῦνται οἱ λόγοι, δι' οὓς ἀπαγορεύεται ὁ γάμος τινὸς μεθ' ἑτέρου ὄρισμένου προσώπου¹. Εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς.

- 1] Συγγένεια
- 2] Ἀγχιστεία
- 3] Τριγένεια
- 4] Οἶονεὶ ἀγχιστεία
- 5] Πνευματικὴ ἢ ἐκ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος συγγένεια
- 6] Νομικὴ ἢ πλασματικὴ ἢ ἐκ τῆς υἰοθεσίας συγγένεια
- 7] Ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία
- 8] Διαφορὰ θρησκευματος
- 9] Βιαιὰ ἀπαγωγὴ
- 10] Μοιχεία
- 11] Ἀξίωμα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
- 12] Διαφορὰ κοινωνικῆς τάξεως².

(1). Οἶκογεν. Παπ. σ. 17. — Μυκελδ. § 509.

(2). Ἐμὴ γνώμη. Κατὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ

§ 20.

I] Συγγένεια.

Συγγένεια ἢ ἐξ αἵματος συγγένεια¹ ἢ φυσική συγγένεια² λέγεται ὁ δεσμός ὁ παραγόμενος μετὰξὺ δύο ἢ πλειόνων προσώπων διὰ τῆς γεννήσεως. Ὅθεν ἡ συγγένεια βάζει τὴν γέννησιν, παραγομένην ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ἀντιθέτων φύλων ἄρρενος καὶ θήλεως· ἥτις ἔνωσις ἐκ μὲν τοῦ ἀνδρὸς διὰ τῆς γεννήσεως, ἐκ δὲ τῆς γυναικὸς διὰ τῆς συλλήψεως καταλήγει εἰς τὸν τοκετόν³.

Κατὰ τινὰ πλατυτέραν ἐκδοχὴν, ἡ λέξις συγγένεια περιλαμβάνει καὶ τὴν δι' ἀγχιστείας ἢ τριγενείας ἢ υἱοθεσίας ἢ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος θεμελιουμένην οἰκειότητα.

Ἡ συγγένεια ἐξ αἵματος διαιρεῖται εἰς συγγένειαν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ κατὰ βάθος⁴ καὶ εἰς συγγένειαν κατὰ πλαγίαν γραμμὴν ἢ κατὰ πλάτος⁵.

φρῶσις «ὅλα τὰ σχετικὰ κωλύματα τοῦ γάμου εἶναι ἀνατρεπτικὰ» ἐξηλείφθη, θεωρησάσης τινὰ τῶν κωλυμάτων τούτων ἰδίᾳ ἐκ τῶν τελευταίων ἀπαγορευτικῶν.

(1). Ν. 4. §. 1 — Π. (38. 8). — Ν. 4. §. 1 — Π. (38. 10). — Ματθ. Βλάχταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 127. — Αὐτ. Ε'. σ. 37. 177. 423. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 1.

(2). Ματθ. Βλάχταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 126.

(3). Ἡ συγγένειά ἐστι νόμιμος, ἐὰν παρήχθῃ ἐκ γάμου, ἄλλως φυσική ἀπλῶς Ν. 4. §. 2. — Π. (38. 10).

(4). Μακελδέυ §. 129. — Ματθ. Βλάχταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 126.

(5). Μιχαήλ Χοῦμονος Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 397. — Μακελδέυ §. 129. — Ματθ. Βλάχταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 126.

Κατ' ἐνθεϊαν γραμμὴν ἢ κατὰ βάθος συγγένεια καλεῖται ἡ σχέσις ἡ παραγομένη διὰ τῆς γεννήσεως μεταξὺ προσώπων, ὧν τὸ μὲν κατὰγεται παρὰ τοῦ ἐτέρου εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ μεσολαβοῦντός τινος προσώπου¹. Ἐν τῇ συγγενείᾳ ταύτῃ τὰ συγγενεύοντα πρόσωπα λέγονται.

Ἀριότερες μὲν, ὅταν τις ἀπὸ τοῦ γεννηθέντος ἀναβαίῃη πρὸς τὸν γεννήτορα (ἀνιῶσα γραμμὴ).

Κατιότερες δὲ ὅταν τις ἀπὸ τοῦ γεννήτορος καταβαίῃη πρὸς τὸν γεννηθέντα (κατιῶσα γραμμὴ)².

Κατὰ πλαγίαν γραμμὴν ἢ κατὰ πλάτος συγγένεια καλεῖται ἡ σχέσις, ἡ παραγομένη διὰ τῆς γεννήσεως μεταξὺ προσώπων, καταγομένων ἐκ τρίτου τινὸς κοινοῦ γονέως³.

Καθόσον δὲ δύο ἐκ πλαγίου συγγενεῖς ἀπέχουσιν ἴσως ἢ ἀνίσως ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γεννήτορος. ὑπάρχουσιν ἴσαι ἢ ἀγίσαι πλάγιοι γραμμαι⁴.

(1). Μακελδ. §. 129.

(2). Βασ. ΚΗ'. Ε'. 1. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 280. — Μιχαήλ Χοῦμνος Αὐτ. Ε'. σ. 397. — Δημήτρ. χωματ. Αὐτ. σ. 422. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. ζ'. σ. 127. — «Καὶ ἀνιόντες μὲν εἰσιν οἱ ἡμᾶς γεγεννηκότες, οἷον πατήρ, μήτηρ, πάππος, μάμμη καὶ οἱ τούτων ἀνώτεροι. Κατιόντες δὲ, οἱ ἐξ ἡμῶν γεννηθέντες. οἷον υἱός, θυγάτηρ, ἑγγονος, ἑγγόνη, δυσέγγονος, δυσεγγόνη καὶ οἱ τούτων ἐφεξῆς» Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 1. — Μακελδ. §. 129.

(3). «Ἐκ πλαγίου δὲ οἱ μήτε ἡμᾶς γεγεννηκότες, μήτε ἐξ ἡμῶν γεννηθέντες, ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν ἀρχὴν καὶ γονὴν ἡμῖν ἀναγόμενοι» οἷον ἀδελφός, ἀδελφή, θεῖος, θεία, ἀνεψιός, ἀνεψιὰ, ἐξαδελφός, ἐξαδέλφη, καὶ οἱ τούτων ἐπέκειντα, οἱ ἀπὸ λοξότητος δηλ. συγγενεῖς» Βασ. ΚΗ'. ε'. 1. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. ζ'. σ. 127. — «Οἱ κοινωνήσαντες ἡμῖν τῆς αὐτῆς γονῆς καὶ ῥέζης» Μιχαήλ Χοῦμνος Αὐτ. Ε'. 397. — Δημήτρ. χωμ. Αὐτ. σ. 422. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 1.

(4). Μακελδ. §. 129.

Προσέτι ἡ συγγένεια διακρίνεται εἰς ἀπ.λῆν καὶ εἰς σύνθετον ἢ πολ.λαπ.λῆν.

Ἀπ.λῆ λέγεται ἡ συγγένεια, ὅταν πρόσωπὸν τινα καθ' ἓνα λόγον μόνον συγγενεύωσι.

Σύνθετος ἢ πολ.λαπ.λῆ λέγεται ἡ συγγένεια, ὅταν πρόσωπὸν τινα κατὰ πολλοὺς λόγους συγγενεύωσι¹.

Ἡ σύνθετος συγγένεια γεννᾶται, ὅταν τεκνοποιῶσι πρόσωπα, ἔχοντα συγγένειαν 1. μεταξύ των. ἢ 2. πρὸς κοινόν τινα τρίτον².

§ 21.

Ὄνόματα τῆς συγγενείας.

Τὴν συγγένειαν ἴδια ὀνόματα ἐκφράζουσι, δι' ὧν δηλοῦται καὶ τὸ ἐγγύτερον ἢ ἀπώτερον αὐτῆς.

Τὰ ὀνόματα ταῦτά εἰσι τὰ ἑξῆς.

Α'] Ἐν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ.

α') Ἀριόττες

1] Πατήρ.

2] Μητήρ.

{ 1 3

(1). Μακεδ. §. 134. — Ἡ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου διάκρισις εἰς συγγενεῖς ἐξ ἀρρενογονίας καὶ θηλυγονίας ἐξέλιπε σχεδὸν ἐπὶ τέλους. Παράρτημ. πειρ. Β'. σ. 7, 856.

(2). Μακεδ. §. 134.

(3). Ὁ ἀριθμὸς 1 καὶ οἱ λοιποὶ ἀριθμοὶ κατωτέρω σημαίνουν βαθμούς. Ἡ σημείωσις δὲ βαθμῶν, ἐνθα ἀναφέρεται ἔν πρόσωπον μόνον, δηλοῖ βαθμολογίαν τῆς συγγενείας (τῆς ἀγχιστείας ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ κτλ.) τοῦ προσώπου τούτου πρὸς τὸ ἀντίστοιχον πρόσωπον, ὅπερ ἀνωτέρω εἶναι τὸ τοῦ υἱοῦ. Ἦτοι ὁ ἀριθμὸς 1 παρὰ τοῖς ὀνόμασι πατὴρ

- 3] Πάππος· ὁ πατὴρ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς· } 2
 4] Μάμμη· ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς· }
 5] Πρόπαππος· ἡ δισπάππος· ὁ πατὴρ τοῦ πάππου ἢ }
 τῆς μάμμης· } 3
 6] Προμάμμη· ἡ δισμάμμη· ἡ μήτηρ τοῦ πάππου ἢ }
 τῆς μάμμης· }
 7] Ἀπόπαππος· ὁ πρόπαππος τοῦ πάππου ἢ τῆς }
 μάμμης· } 4
 8] Απομάμμη· ἡ προμάμμη τοῦ πάππου ἢ τῆς }
 μάμμης· }

6') Κατιόντες

- 1] Υἱός· } 1
 2] Θυγάτηρ· }
 3] Ἐγγονός· ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρὸς· } 2
 4] Ἐγγόνη· ἡ θυγάτηρ τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρὸς· }
 5] Δισέγγονός· ὁ υἱὸς τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης· } 3
 6] Δισεγγόνη· ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης· }
 7] Τρισέγγονός· ὁ ἐγγονὸς τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης· } 4
 8] Τρισεγγόνη· ἡ ἐγγόνη τοῦ ἐγγόνου ἢ τῆς ἐγγόνης· }

καὶ μήτηρ, σημαίνει ὅτι ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱὸν του εἶναι πρῶτον βαθμοῦ συγγενής· ἐπίσης καὶ ἡ μήτηρ. Ὡσαύτως κατωτέρω ὁ ἀριθμὸς 2 παρὰ τοῖς ὀνόμασι πάππος καὶ μάμμη σημαίνει ὅτι ὁ πάππος πρὸς τὸν ἐγγονόν του εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενής· ἐπίσης καὶ ἡ μάμμη καὶ καθεξῆς. Ἄν δὲ καὶ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ λεπτομερῶς διασαφηνίζωνται τὰ περὶ βαθμῶν τῆς συγγενείας, οὐχ ἥττον καὶ ἐν ταῦθα ἡ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῶν ὀνομάτων παρεχόμενη εὐκολία, ὅπως δι' ἀπλῆς παραθέσεως ἀριθμῶν ὀρίζονται καὶ οἱ βαθμοὶ τῶν ἀναφερομένων προσώπων πρὸς τὰ ἀντίστοιχα πρόσωπα αὐτῶν, δὲν θεωρήθῃ ἀνωφελὲς νὰ χρησιμοποιηθῇ.

Β'. Ἐν τῇ πλαγίᾳ γραμμῇ.

α'. πρὸς τὰ ἄνω.

1]	Θεῖος ἢ ἀπλὸς θεῖος· ὁ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς·	} 3
2]	Θεία ἢ ἀπλὴ θεία· ἡ ἀδελφὴ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς·	
3]	Μέγας θεῖος· ὁ ἀδελφὸς τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμ-	} 4
4]	Μεγάλη θεία· ἡ ἀδελφὴ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμ-	
	μης·	
5]	Μικρὸς θεῖος· ὁ ἐξ ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μη-	} 5
6]	Μικρὰ θεία· ἡ ἐξ ἀδελφῆ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μη-	
	τρὸς·	
7]	Θεῖος μεῖζων· ὁ ἀδελφὸς τοῦ προπάππου ἢ τῆς προμάμ-	} 5
8]	Θεία μεῖζων· ἡ ἀδελφὴ τοῦ προπάππου ἢ τῆς προμάμ-	
	μης·	

β'. πρὸς τὰ κάτω.

1]	Ἀρεψιός· ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς·	} 3
2]	Ἀρεψιά· ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς·	
3]	Ἐξαρεψιός ἢ μέγας ἀρεψιός· ὁ ἐγγονὸς τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς·	} 4
4]	Ἐξαρεψιά ἢ μεγάλη ἀρεψιά· ἡ ἐγγόνη τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς·	

- 5] *Μικρανεψιός*· ὁ υἱὸς τοῦ ἐξαδέλφου ἢ τῆς ἐξα-
δέλφης· } 5
6] *Μικρανεψιά*· ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐξαδέλφου ἢ τῆς
ἐξαδέλφης· }

γ'. πρὸς τὰ πλάγια

- 1] *Ἀδελφός*· } 2
2] *Ἀδελφή*· }
3] *Ἐξάδελφος ἢ* }
πρῶτος ἐξάδελφος } τέκνα ἀδελφῶν=ἐξαδελφοὶ 4
4] *Ἐξαδέλφη ἢ* }
πρώτη ἐξαδέλφη }
3] *Δισεξάδελφος ἢ* }
δεύτερος ἐξάδελφος } τέκνα ἐξαδέλφ.=Β' ἐξαδελφοὶ 6
4] *Δισεξαδέλφη ἢ* }
δευτέρα ἐξαδέλφη }
5] *Τρισεξάδελφος ἢ* }
τρίτος ἐξάδελφος } τέκνα δισεξ.=Γ' ἐξαδελφοὶ 8
6] *Τρισεξαδέλφη ἢ* }
*τρίτη ἐξαδέλφη*¹ }

Οἱ ἀδελφοὶ λέγονται·

Ἀμφιθαλεῖς· ὅταν ἔχωσιν ἀμφοτέρους τοὺς γο-
νεῖς κοινούς. 2

Ἐτεροθαλεῖς· ὅταν ἔχωσι τὸν ἓνα γονέα μό-
νον κοινόν. 2

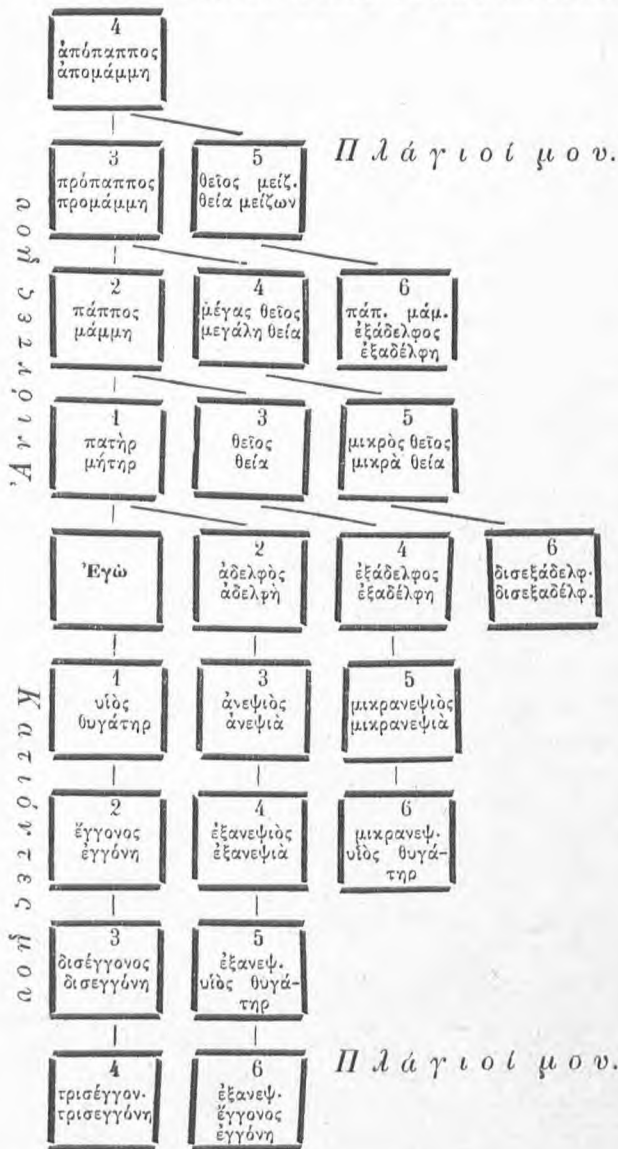
Ἐτεροθαλεῖς ὁμοπάτριοι· ὅταν ἔχωσι κοινόν μό-
νον τὸν πατέρα. 2

Ἐτεροθαλεῖς ὁμομήτριοι· ὅταν ἔχωσι κοινήν μό-
νον τὴν μητέρα². 2

(1). Δημ. Χωμ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 422. — Ἀρμ. Δ'. η'. 1.2.

(2). Σημειώτεον ὅτι ἐν τῇ βαθμολογίᾳ τῆς συγγενείας, οὐδεμία
διάρκισις γίνεται μεταξύ ἀμφιθαλῶν καὶ ἐτεροθαλῶν ἀδελφῶν· διότι ἡ
μεταξὺ τῶν ἐτεροθαλῶν συγγένεια εἶναι συγγένεια ἐξ αἵματος.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ

Βαθμοὶ συγγενείας.

Ἡ ἀπόστασις τῆς συγγενείας μετρεῖται κατὰ βαθμούς. Ἐκάστη δὲ γέννησις ἀποτελεῖ ἓνα βαθμόν. Ἐπομένως ὅσαι γεννήσεις τοσοῦται καὶ βαθμοί¹. Καὶ ὅσῳ μὲν ὀλιγώτερά ἐσιν αἱ γεννήσεις μεταξὺ τῶν συγγενῶν, ἡ συγγένεια εἶναι ἐγγυτέρα, ὅσῳ δὲ περισσότεραι ἀπωτέρα.

Πρὸς εὐρεσιν τοῦ συγγενικοῦ βαθμοῦ μεταξὺ δύο προσώπων, πρέπει νὰ ἀριθμῶνται αἱ ἐν τῷ συγγενικῷ αὐτῶν συμπλέγματι ὑπάρχουσαι ἐν τῷ μέσῳ γεννήσεις. Οἷον.

Ἐν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ. Μεταξὺ πατρὸς καὶ τέκνου ὑπάρχει μία γέννησις· λοιπὸν ὁ πατήρ πρὸς τὸ τέκνον εἶναι πρώτου βαθμοῦ συγγενής· προσέτι μεταξὺ πάππου καὶ ἐγγόνου παρεμπίπτουσι δύο γεννήσεις· ἄρα ὁ πάππος πρὸς τὸν ἐγγονον εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενής.

Ἐν τῇ πλαγίᾳ γραμμῇ. μεταξὺ ἀδελφῶν ὑπάρχουσι δύο γεννήσεις (μία μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἐνὸς ἀδελφοῦ, καὶ ἄλλη μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἀδελφοῦ)· οἱ ἀδελφοὶ λοιπὸν εἰσι δευτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς². Ὅθεν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐκ πλαγίου συγγε-

(1). «Οἱ βαθμοὶ μὲν τοὶ ἀπὸ συγγενικῆς ρίζουχας λαμβάναντες τὴν ἀρχήν, ἐκ τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακος ὠνομάσθησαν . . . ἑκάστη οὖν γέννησις ἓνα βαθμὸν ἀποτελεῖ» Δημ. Χωμ.τ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 422. — «Ἐκάστην γὰρ γέννησιν βαθμὸν ἀποτελεῖν ἓνα νενόμισται» Ματθ. Βλᾶσταρ. στοιχ. Β'. Αὐτ. σ'. Αὐτ. σ. 125. — Βασ. ΚΗ'. Ε'. 1. Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 2.

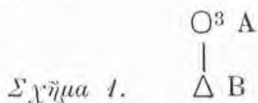
(2). «αὐτὸν ἐπέκεινα ὥσι τῶν δέκχ'· διότι τοὺς γαμικῶς συναπτομένους ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀνάγκη πᾶσα μὴ πλείους εἶναι τῶν δύο» Ματθ. Βλᾶσταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. σ'. σ. 426. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 1.

νείας, πρέπει νὰ ἀνέρχεται τις εἰς τὸ αἷτιον τῆς γεννήσεως πρόσωπον (δηλαδὴ τὸν κοινὸν τῶν πλαγίων συγγενῶν ἀνιόντα), μετρῶν τὰς γεννήσεις καὶ πάλιν νὰ κατέρχεται ἐπίσης ἀριθμῶν, μεχρισοῦ ἔλθῃ εἰς τὸ πρόσωπον περὶ οὗ ἡ ζήτησις¹.

Πρὸς μείζονα σαφύνειαν καὶ κατάρτησιν παρατίθενται ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς παραδείγματα.

1] Ἐν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ ἔστω μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων.

α] Ὁ πατὴρ Α παρὲς τὴν θυγατέρα του Β ἢ τὸ ἀνάπαλιν² ἡ θυγάτηρ Β παρὲς τὸν πατέρα της Α εἶναι πρῶτον βαθμοῦ συγγενής.

(1). Θεοφίλ. Γ'. — Μαθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 129. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 1.

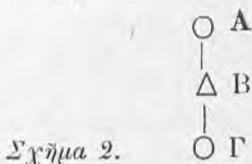
(2). Τὸ ἀνάπαλιν δεῖον νὰ ἐννοῇται εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα καὶ σχήματα, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἀναφέρεται.

(3). Τὸ σημεῖον Ο σημαίνει ἄρρεν πρόσωπον. Τὸ σημεῖον Δ σημαίνει θῆλυ πρόσωπον. Τὸ σημεῖον Χ σημαίνει θανὸν ἄρρεν πρόσωπον. Τὸ σημεῖον Χ σημαίνει θανὸν θῆλυ πρόσωπον. Τὸ σημεῖον Ο—Δ σημαίνει συζύγους ἄνδρα καὶ γυναῖκα. Τὸ σημεῖον □ σημαίνει ἀνδρόγονον ὡς γονὴν ἢ ρίζαν πάντοτε. Τὸ σημεῖον $\begin{array}{c} \text{Ο} \\ | \\ \text{Ο} \end{array}$ σημαίνει πατέρα καὶ υἱόν. Τὸ σημεῖον $\begin{array}{c} \text{Ο} \\ | \\ \Delta \end{array}$ σημαίνει πατέρα καὶ θυγατέρα. Τὸ σημεῖον Ο . . . Δ σημαίνει μνηστῆρα καὶ μνηστήν. Τὸ σημεῖον $\begin{array}{c} \text{Ο} \\ | \\ \Delta \end{array}$ σημαίνει ἀνάδοχον καὶ ἀναδεκτὴν.

Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν ἅπασι τοῖς συνδυασμοῖς, οὐδεμία διέκρισις γίνεται ἄρρενος ἢ θήλειος· διότι ὡς εἴρηται ἡ γέννησις ἀποτελεῖ βαθμόν· Ἐπομένως τὸ αὐτὸ σημαίνει νὰ εἴπωμεν πατὴρ πρὸς υἱόν· ἢ πατὴρ πρὸς θυγατέρα. — Μήτηρ πρὸς υἱόν· ἢ μήτηρ πρὸς θυγατέρα. — Πα-

Διότι μεταξὺ πατρὸς Α καὶ θυγατρὸς Β ὑπάρχει μία γέννησις (ἡ γέννησις τῆς θυγατρὸς Β) = εἰς βαθμός.

Ε'] Ὁ πάππος Α πρὸς τὸν ἐγγονόν του Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενής.

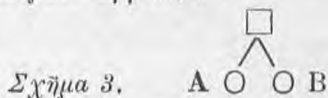

Διότι μεταξὺ πάππου Α καὶ ἐγγόνου Γ ὑπάρχουσι δύο γεννήσεις (μία γέννησις τῆς Β καὶ μία γέννησις τοῦ Γ = δύο γεννήσεις) = δύο βαθμοί. Καὶ καθεξῆς.

2] Ἐν τῇ π.λαγίᾳ γραμμῇ.

Α'] Ἐν ἴσαις γραμμαῖς.

α'] Ὁ ἀδελφὸς Α πρὸς τὸν ἀδελφόν του Β εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενής¹.

τῆρ καὶ υἱός· ἡ πατήρ καὶ θυγάτηρ. — Ἀδελφός καὶ ἀδελφός· ἡ ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή. Θεῖος καὶ ἀνεψιός· ἡ θεῖος καὶ ἀνεψιά. — Θεῖα καὶ ἀνεψιός· ἡ θεῖα καὶ ἀνεψιά. — Πάππος πρὸς ἐγγονον ἐξ υἱοῦ· ἡ πάππος πρὸς ἐγγονον ἐκ θυγατρὸς. — Θεῖος καὶ ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῶν· ἡ θεῖος καὶ ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῇ· ἡ θεῖα καὶ ἀνεψιά ἐπ' ἀδελφῶν κτλ.

Προσέτι εἰς ὅσα σχήματα σημειοῦται μόνον τὸ ἐν πρόσωπον τοῦ ἀνδρογύνου, ἥτοι μόνον ὁ ἀνὴρ ὡς ἐν τῷ ἄνω σχήματι 1 μόνον ὁ

ἀνὴρ Α, ἡ μόνον ἡ γυνὴ Α ὡς ἐν τῷ σχήματι 2 καὶ εἰς ὅσα παραδείγ-

ματα ἀναφέρεται ἐπίσης μόνον τὸ ἐν πρόσωπον τοῦ ἀνδρογύνου καὶ παρίσταται τοῦτο ὡς μέλλον νὰ συνάψῃ γάμον, δέον νὰ ἐννοῇται ὅτι τὸ ἕτερον πρόσωπον ἢ ἀπέθανεν, ὅπερ τὸ σύνθημα, ἢ ἄλλως ἐλύθη ὁ μετ' αὐτοῦ γάμος τοῦ ἀναφερομένου προσώπου.

(1). Ὁ νόμος διατάττει· οἱ ἐκ πλαγίου πρῶτον βαθμὸν δὲν ἔχου-

Διότι μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Α καὶ Β ὑπάρχουσι δύο γεννήσεις (μία γέννησις τοῦ Α καὶ μία γέννησις τοῦ Β = δύο γεννήσεις) = δύο βαθμοί.

β'] Ὁ ἐξάδελφος Γ πρὸς τὸν ἐξάδελφόν του Δ εἶναι τετάρτου βαθμοῦ συγγενής.

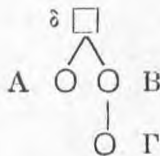

Σχῆμα 4.

Διότι μεταξὺ τῶν ἐξαδέλφων Γ καὶ Δ ὑπάρχουσι τέσσαρες γεννήσεις (μία γέννησις τοῦ Α, μία γέννησις τῆς Β, μία γέννησις τοῦ Γ καὶ μία γέννησις τοῦ Δ = τέσσαρες γεννήσεις) = τέσσαρες βαθμοί. Καὶ καθ' ἑξῆς.

β'] Ἐν ἀρίσταις γραμμαῖς.

α'] Ὁ θεῖος Α πρὸς τὸν ἀρεψιόν του Γ εἶναι τρίτου βαθμοῦ συγγενής.

Σχῆμα 5.

Διότι μεταξὺ θείου Α καὶ ἀρεψιοῦ Γ ὑπάρχουσι τρεῖς γεννήσεις (μία γέννησις τοῦ Α, μία γέννησις τοῦ Β καὶ μία γέννησις τοῦ Γ = τρεῖς γεννήσεις) = τρεῖς βαθμοί.

σιν, ἀλλ' ἀρχίζουσιν ἀπὸ δεύτερον. Ἀρμεν. Δ' ἡ' 2 ἐν σημ. — Μαθ. Βλίσταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5' σ. 134. — Καὶ οἱ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοί εἰσι δευτέρου βαθμοῦ συγγενεῖς ὡς εἴρηται.

Ε'] Ὁ μικρὸς θεῖος Γ πρὸς τὸν μικρανέψιόν του Ε εἶναι πέμπτου βαθμοῦ συγγενῆς.

Σχῆμα 6.

Διότι μεταξὺ τοῦ μικροῦ θεῖου Γ καὶ τοῦ μικρανέψιου Ε ὑπάρχουσι πέντε γεννήσεις (μία γέννησις τοῦ Α, μία γέννησις τῆς Β, μία γέννησις τοῦ Γ, μία γέννησις τῆς Δ καὶ μία γέννησις τοῦ Ε=πέντε γεννήσεις)=πέντε βαθμοί. Καὶ καθεξῆς.

Καὶ ἄλλως ἡμποροῦμεν μὲ εὐκολώτερον τρόπον νὰ ἀριθμῶμεν τοὺς βαθμοὺς τῆς συγγενείας, μετρῶντες τὰς εὐθείας γραμμὰς τῶν σχημάτων καὶ ὅσαι γραμμαὶ τόσοι καὶ βαθμοί· λ. χ. ἐν τῷ ἄνω σχήματι 6 διὰ νὰ εὕρω ὁ μικρὸς θεῖος Γ πρὸς τὸν μικρανέψιόν του Ε ποίου βαθμοῦ συγγενῆς εἶναι μετρῶ τὰς μεταξὺ αὐτῶν εὐθείας γραμμὰς. 1 γραμμὴ ΓΑ.—1 γραμμὴ ΑΖ.—1 γραμμὴ ΖΒ.—1 γραμμὴ ΒΔ—καὶ 1 γραμμὴ ΔΕ=5 γραμμαὶ=πέμπτου βαθμοῦ. Ἐν τῷ σχήματι 5 μεταξὺ θεῖου Α καὶ ἀνεψιοῦ Γ ὑπάρχουσι τρεῖς εὐθείαι γραμμαὶ, μία γραμμὴ Αδ μία γραμμὴ δΒ καὶ μία γραμμὴ ΒΓ=τρεῖς γραμμαὶ. Ὅθεν ὁ θεῖος Α πρὸς τὸν ἀνεψιόν του Γ εἶναι τρίτου βαθμοῦ συγγενῆς. Καὶ ἐφεξῆς¹.

(1). Οἱ ἱερεῖς πολὺ εὐφυῶς μετροῦν τοὺς βαθμοὺς τῆς συγγενείας μὲ τὸ κομβολόγιον, λογαριζόντες κάθε κόμβον μὲ μίαν γεννησιν=ἓνα βαθμὸν, καὶ ὅσοι κόμβοι τόσοι καὶ βαθμοὶ λ. χ.

γάμου ἐν τῇ συγγενείᾳ διὸ καὶ εἰς τοὺς παλαιτάτους χρό-
νους ἀνάγεται ἡ ἀρχὴ αὐτῶν.

πρὸς Ὁ πρὸς τὸν ἑγγονόν του Β εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενής.
Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Β'] Ἐν τῇ πλαγίᾳ γραμμῇ.

Κομβολόγιον

Σχῆμα 8.

α'] Διὰ τὰ εὖρω ποίου βαθμοῦ συγγενής εἶναι ὁ ἀδελφὸς Α πρὸς τὸν ἀδελφόν του Β λογαριάζω ὡς ἐξῆς. Κρατῶ τὸν μεγάλον κόμβον Ο=πατήρ· τοῦτον ὡς ρίζαν δὲν τὸν λογαριάζω· κατόπιν τραβῶ τοὺς κόμβους Α καὶ Β τὸν ἓνα κατόπιν ἀπὸ τὸν ἄλλον πρὸς τὰ ἄνω καὶ λέγω Α=υἱός· Β=υἱός· δύο υἱοὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς=ἰδελφοί· δύο κόμβοι=δύο βαθμοί. Λοιπὸν ὁ ἀδελφὸς Α πρὸς τὸν ἀδελφόν του Β εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενής.

β'] Διὰ τὰ εὖρω ποίου βαθμοῦ συγγενής εἶναι ὁ θετός Β πρὸς τὸν ἀνεψιόν του Γ λογαριάζω ὡς ἐξῆς. Κρατῶ τὸν μεγάλον κόμβον Ο=πατήρ· τοῦτον ὡς ρίζαν δὲν τὸν λογαριάζω. Ἐπειτα τραβῶ τοὺς κόμβους Α, Β, Γ, τὸν ἓνα κατόπιν ἀπὸ τὸν ἄλλον πρὸς τὰ ἄνω καὶ λέγω Β=υἱός· Α=υἱός· δύο υἱοὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς=ἰδελφοί· Γ (ὡς υἱὸς τοῦ Α) ἀνεψιὸς τοῦ Β· τρεῖς κόμβοι=τρεῖς βαθμοί. Λοιπὸν ὁ θετός Β πρὸς τὸν ἀνεψιόν του Γ εἶναι τρίτου βαθμοῦ συγγενής. Καὶ ἐφεξῆς.

'Εν τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ συγγενείᾳ ἔτοι μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων, ἀνευ διακρίσεως βαθμοῦ, κωλύεται (ἀνέκασθεν) ὁ γάμος ἐπ' ἄπειρον, εἴτε ἐκ νομίμου γάμου εἴτε ἐκ παρὰ νόμου συναφείας ὑπάρχει ἡ συγγένεια¹. διότι «ἐν τοῖς γάμοις οὐ μόνον τὸ ἐπιτετραμμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐπρεπές καὶ σεμνὸν καὶ φύσει δίκαιον ζητοῦμεν»².

'Εν τῇ κατὰ πλάγιαν γραμμῇ συγγενείᾳ. Κατ' ἀρχὰς ἐκωλύετο ὁ γάμος, ἐν μὲν ταῖς ἴσαις γραμμαῖς μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἔτοι μεταξὺ ἀδελφῶν, εἴτε γνησίων εἴτε νόθων³. ἐν δὲ ταῖς ἀνίσαις γραμμαῖς, ὡς αἰεὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν ὑπάρχει σχέσις ἀνιόντος πρὸς κατιόντα (respectus parentelæ) λ. γ. θεῖος ἀπέναντι ἀνεψιῶς ἢ τέκνων αὐτῆς, ἐγγόνων καὶ ἐφεξῆς⁴.

(1). Φωτ. Νομοκάν. Π'. β. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 280. Βασ. ΚΗ'. Ε'. 1. — Μιχ. Κηρουλ. Αὐτ. Ε'. σ. 40. — Δημ. Σύγγελλ. Αὐτ. Ε'. σ. 359. — Ψήφισμ. Πολ. δικ. Αὐτ. σ. 395. — Δημ. Χωματ. Αὐτ. σ. 422. — Βασιζμῶν Αὐτ. Δ'. σ. 560. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. σ. 127. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 9. — Μακεδ. §. 509. — «Ἄπειρον δὲ φημεν κατὰ τὸ δυνατόν, οὐ τὸ φύσει ἄπειρον» οὐ γὰρ ἀθάνετα τὰ γένη» Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. σ'. σ. 128. — Οἱ νομικοὶ λέγουσι ὅτι καὶ ὁ Ἀδάμ ἐν ἑξῇ, δὲν ἤδυνετο νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα οὐδεμίαν τῶν σήμερον γυναικῶν· διότι πᾶσαι ὡς θυγατέρες του λογίζονται.

(2). Βασ. ΚΗ'. Ε'. 6. — Δημ. Σύγγελλ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 363. 367. — Βασίλ. Ἀκριδ. Αὐτ. σ. 389. — Ζωναρᾶς Αὐτ. Δ'. 593. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 16. — Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι κατὰ τὸ Ἀττικὸν δίκαιον, ἐμποδισμένοι βαθμοὶ συγγενείας εἰς γάμον ἦσαν οἱ γονέων καὶ τέκνων καὶ ὁμομητρίων ἀδελφῶν. Ἐν δὲ τῇ Σπάρτῃ ἐκωλύετο ὁ γάμος τῶν ὁμομητρίων ἀδελφῶν. Ἕλλην. Ἀρχ. Ρουσ. σ. 111, 209.

(3). Βασ. ΚΗ'. Ε'. 7. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. Ρ. καὶ Π. συντ. σ'. σ. 129. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 21.

(4). Ε. (1. 10) §. 1. 2. — Θεοφ. Αὐτ. Β'. ΚΗ'. ε'. 2. 8. 34. Σχέσις ἀνιόντος πρὸς κατιόντα ὑπάρχει ἐνταῦθα, ὅταν ὁ μὲν εἰς κατὰ γέναι ἀμείσως παρὰ τοῦ κοινοῦ γονέως, ὁ δὲ ἕτερος ἐμείσως.

Ἄλλὰ τὸ τοιοῦτον κώλυμα, καθιερωθὲν τὸ πρῶτον ἐν Ῥώμῃ δι' ἐθίμου, δὲν ἐσεβάσθη ἡ αὐθαίρεσις τῶν Αὐτοκρατόρων. Ὁ Αὐτοκράτωρ Κλαύδιος (268—270) διὰ νὰ νυμφευθῇ τὴν Ἀγριπίναν, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ του Γερμανικοῦ, εἰσέγαγεν ἐξαίρεσιν, ὅτι ἐπιτρέπεται ὁ γάμος θεοῦ μετ' ἀνεψιῶς. Οἱ υἱοὶ τοῦ Κωνσταντίνου ἀπηγόρευσαν πρῶτον (339) ἀπολύτως τὸν γάμον θεοῦ μετ' ἀνεψιῶς, τιμωροῦντες μὲ θάνατον τοὺς παραβάτας. Ἀλλὰ τὴν ποινὴν ταύτην ἐμετρίασαν οἱ Αὐτοκράτορες Ἀρκάδιος καὶ Ἀναστάσιος. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ζήνων (474—491) διέταξε νὰ μὴ ζητῇται πλέον αὐτοκρατορικὴ ἄδεια πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ κωλύματος, ὅπερ παρεδέχθη ἔπειτα καὶ ὁ Ἰουστινιανός. Θεοδόσιος ὁ Μέγας (379—395) ἀπηγόρευσε τὸν μεταξὺ ἐξαδέλφων γάμον ἐπιβαλὼν τοῖς παραβάταις ποινὴν θανάτου διὰ πυρὸς καὶ δήμευσιν τῆς περιουσίας. Ὁ υἱὸς του Ἀρκάδιος ἐν ἔτει 396 ἐπεκύρωσε τὴν διάταξιν μετριάξων τὴν ποινὴν· ἀλλ' ἐν ἔτει 405 ἐπέτρεψε τὸν γάμον μεταξὺ ἐξαδέλφων ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ὁ Ὀνώριος ἐτήρησεν ἐν τῇ Δύσει τὴν ἀπαγόρευσιν, ἀναστελλομένην δ' αὐτοκρατορικῆς ἀδείας, ὁ Ἰουστινιανὸς οὐδεμίαν τῶν διατάξεων τούτων παρέλαθεν ἐν Κώδικι, ὥστε δὲν ἐνέκρινε τὴν ἀπαγόρευσιν· ἀλλὰ διετήρησε τὴν τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, ὅταν ὁ ἕτερος ἐπέχη τὰξιν ἀνιόντος πρὸς κατιόντα, οἷον ἐπὶ μεγάλου θεοῦ καὶ ἐξανεψιοῦ, ἢ μεγάλῃς θείας καὶ ἐξανεψιῶς¹.

Ἡ ἐν Τρούλλῳ ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (691) ἀπηγόρευσε τὸν γάμον μεταξὺ ἐξαδέλφων², ὅπερ καὶ ἡ πολιτικὴ νομοθεσία ἐπεκύρωσε.

Ἐν ἔτει 740 ὑπὸ τῶν εἰκονοκλαστῶν Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου ἐπεξετάθη τὸ κώλυμα ἐν τῇ Ἐκλογῇ μέχρι δυ-

(1). Οἰκὸγεν. Καλλιγ. σ. 26.

(2). Καν. 54. Ρ. καὶ Π. Σοντ. Β'. σ. 432.

σεξάδελφων, ἤτοι μέχρι τοῦ ἑκτου βαθμοῦ¹. Ἡ διατάξις δὲ αὕτη προσελήφθη ἐν τῷ Προχείρῳ², ἐν τῇ Ἐπαναγωγῇ³ καὶ ἐν τοῖς Βασιλικαῖς⁴.

Δημήτριος ὁ Σύγκελλος λέγει «ἐπὶ δὲ τῶν ἐκ πλαγίου τὰ τῆς κωλύσεως οὐ περαιτέρω ἀριθμεῖται τοῦ ἑκτου βαθμοῦ⁵. Ὁ δὲ Δημήτριος Χωματινὸς «εἰς γὰρ τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν, ὡς προέκειται, ὁ ἕβδομος βαθμὸς τῆς τῶν γάμων κοινωνίας πολιτικὸν ὄριον πέφηνε»⁶.

Περὶ τοῦ ἑβδομοῦ βαθμοῦ.

Οἱ Βυζαντινοὶ στηριζόμενοι εἰς τὸ λόγιον τοῦ Μ. Βασιλείου «ἐν οἷς τὰ τοῦ γένους συγγέονται ὀνόματα, ἐν τούτοις ὁ γάμος ἀθέμιτος» ἐπεζήτησαν κωλύματα γάμου καὶ ἐν τῷ ἑβδομῳ βαθμῷ.

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξιος ὁ Στουδίτης ἐξέδοτο συνοδικὴν ἀπόφασιν, καθ' ἣν ὁ γάμος ἐν τῷ ἑβδομῳ βαθμῷ ἀπαγορεύεται μὲν πρὸ τῆς τελέσεως, τελεσθεῖς δὲ δὲν εἶναι μὲν ἄκυρος, ὑποβάλλονται ὅμως οἱ σύζυγοι εἰς ἐπιτίμιαν⁷.

Μιχαήλ ὁ Κηρουλάριος (1043—1059) τὸν γάμον ἐν

(1). Β'. β'.

(2). Ζ'. γ'. — Σ'. ιε'.

(3). ΙΖ'. γ'. — Σ'. ιγ'.

(4). ΚΗ'. ε'. 1.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 359.

(6). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 423.

(7). «Πρὸ μὲν τοῦ προδῆναι μὴ ἐπιτρέπεσθαι, μετὰ δὲ τὸ γενέσθαι, μὴ διασπᾶσθαι μὲν, ἐπιτιμίαις δὲ τοὺς οὕτω συναφθέντας καθυποβάλλεσθαι» Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 37. — Ζωναρᾶς Αὐτ. Δ'. σ. 597. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. β'. Αὐτ. Α'. σ. 281.

τῷ ἐβδόμῳ βαθμῷ συγγενείας θεωρεῖ ἄκυρον¹. Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ πατριάρχης Λουκᾶς ὁ Χρυσοθέρης ἐκώλυσε τὸν γάμον ἐν τῷ ἐβδόμῳ βαθμῷ διὰ συνοδικοῦ σημειώματος, ἐπικυρωθέντος διὰ προστάγματος τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ἐν ἔτει 1166². Ταύτην τὴν ἀπαγόρευσιν ἐγκατέστρωσε καὶ ὁ Ἀρμενόπουλος³.

Ἐπὶ δὲ τοῦ πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Καματηροῦ ἐξεδόθη διάταξις Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, δι' ἧς ἐπιτραπέντος κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ γάμου Ἰωάννου τοῦ Κατακουζηνοῦ μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος, συγγενῶν ἐβδόμου βαθμοῦ, ἐπεκυρώθη αὖθις ὁ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ βαθμοῦ τούτου κανὼν⁴.

Ὁ ἐπὶ Νεοφύτου πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος τοῦ 1611 ὥρισεν «ὅ πρὸ ἐρωτήσεως φθάσας γενέσθαι ἐβδόμου βαθμοῦ γάμος ἐξ αἵματος μὴ διασπᾶται, ἀλλ' ἐκκλησιάζεται ἀνεμποδίστως καὶ ἀκωλύτως»⁵.

Γαβριὴλ ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος ἐν ἔτει 1704 ἐπέτρεψε νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα ὁ Ζανῆς τοῦ Μικέ τὴν Μπελοῦν θυγατέρα τῆς διπεξαδέλφης αὐτοῦ Φράγγας (βαθμὸς 7ος) λέγων «καὶ ἄλλοις τοῖς τυχοῦσι γενέσθαι συνεχωρήσαμεν, τὸ μὲν εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀποβλέψαντες χρόνους, καθ' οὓς τὸ τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ ἐξ αἵματος συνοικέσιον φθάσαν γενέσθαι οὐκ ἐχωρίζετο· ἄλλως τε καὶ ὕστερον ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας

(1). «Ὁ τῷ ἐβδόμῳ καταλαμβανόμενος διόλου ἀπεῖρηται γάμος καὶ ἀποτρόπαιος εἶναι νομίζεται» Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 41. 43. — «ὁ τοῦ ἐβδόμου κωλύεται γάμος» Αὐτ. σ. 47.

(2). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 96. 396. 311. 312. — Μπθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. Αὐτ. Γ'. σ. 128.

(3). Δ'. η'. 9.

(4). Φωτ. Νομοκάν. Π'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 291.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 175.

ἔσθ' ὅτε ὥκονόμηται γίνεσθαι συνεχωρήσαμεν ἀπαραιτήτως γενέσθαι»¹.

Ἀδελφου Πατριάρχου διὰ τὰς (1707—1740) ἐπέτρεψε τὸν γάμον τοῦ Μανωλάκη μετὰ τῆς δυσεξαδέλφης του.... (βαθμὸς 6ος), ἀναφέρουσα ἐν τέλει «Τὴν τοιαύτην δὲ ἄδειαν τοῖς ῥηθείσι προσώποις μόνοις ἰδίως συνεχωρήσαμεν κατ' οἰκονομίαν διὰ τὴν ἐνοῦσαν περίστασιν, οὐ μὴν δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ παρομοίοις, παραχωροῦμεν τῆς τοιαύτης ἀδείας, οὕτω γενέσθαι ἐξ ἀποφάσεως»². Ἐπίσης διὰ διατάξεως ἀδελφου Πατριάρχου, ἐπετράπη ὁ εὐγενέστατος ἐν ἄρχουσι κυρίτῃ Ῥάδουλος, καὶ υἱὸς τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ τιμιωτάτου ἄρχοντος μεγάλου Βορνίκου Γεωργίου Κρετζουλιέσκουλου, νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα αὐτοῦ τὴν δυσεξαδέλφην τῆς μητρὸς του Σάφταν (βαθμὸς 7ος)³.

Θεόφιλος ὁ Καμπανίας ἐπιτρέπει ἀδιαστίκτως τὸν γάμον ἐν τῷ ἐβδόμῳ βαθμῷ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας⁴.

Ὁ περὶ συνοικεσίων Τόμος τοῦ Γρηγορίου ς'. (1839) ὀρίζει κώλυμα γάμου τὸν ὀγδοὺν βαθμόν. Ἄλλ' ὁ τόμος οὗτος δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἀνωτέρω συνοδικὴν ἀπόφασιν τοῦ Νεοφύτου· μόνη δὲ ἡ ἀποσιώπησις αὐτῆς, ὅταν μὴ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ τόμος τοῦ Γρηγορίου ἠθέλησε νὰ καινοτομήσῃ ἐν τῷ θέματι τούτῳ, δὲν δύναται νὰ λογισθῇ κατάρχης⁵.

(1). Μ. Ι. Γεδεών «Κανονικαὶ Διατάξεις» σ. 409—411.

(2). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 151—153.

(3). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 152—161.

(4). Προχ. ν. σ. 241.

(5). Οἰκογεν. Παπ. σ. 51. — Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 27.

§ 24.

**Παραδείγματα καὶ σχήματα κωλυομένων
γάμων ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ σήμερον.**

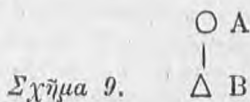
Μετὰ τὴν ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῶν διαφόρων τροποποιήσεων καὶ μεταβολῶν, αἵτινες κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπηνέχθησαν ἐν τοῖς κωλύμασι τοῦ γάμου ἕνεκα συγγενείας, πρὸς μείζονα καὶ εὐκολωτέραν κατὰλήψιν τῶν πολυπλῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς σήμερον κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ συγγενείᾳ, παρατίθενται ἐνταῦθα αἱ περιπτώσεις αὐται μετὰ σχημάτων.

ΣΗΜΕΡΟΝ

Κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, ὁ γάμος ἐμποδίζεται ἕνεκα συγγενείας ἐξ αἵματος μέχρι τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ· ἥτοι εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

Α] Ἐν τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ συγγενείᾳ, ἥτοι μεταξὺ ἀριότων καὶ κατιότων ἐμποδίζεται ὁ γάμος ἐπ' ἀπειρον. Ἦτοι·

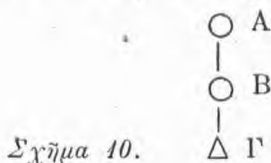
1] Ὁ πατὴρ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Β.— Ἡ τὸ ἀνάπαλιν· ἡ θυγάτηρ Β δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πατέρα τοῦ Α¹.— Βαθμὸς πρῶτος.

(1). Υπομινύσκειται ὅτι τὸ ἀνάπαλιν, δεόν νὰ ἐννοῇται εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα καὶ σχήματα εἰς ὅσα δὲν ἀναφέρεται.

2] Ἡ μήτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν υἱόν της¹.
— Βαθμὸς πρῶτος.

3] Ὁ παππὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐγγόνην του Γ². — Βαθμὸς δεύτερος.

4] Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐγγονόν της. — Βαθμὸς δεύτερος.

5] Ὁ πρόπαππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν δισεγγόνην του Δ. — Βαθμὸς τρίτος.

(1) Τὰ σχήματα παρατίθενται εἰς τὰ παραδείγματα, πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειν καὶ εὐκολωτέραν κατάληψιν αὐτῶν. Πρὸς εὐκολωτέραν δὲ κατανόησιν τῶν παραδειγμάτων, εἰς τὰ ὑποῖα δὲν παρατίθενται σχήματα καὶ ἅτινα χάριν μεγαλειτέρας εὐκολίας τίθενται, ἔμπορεῖ τις νὰ ἐφαρμόξῃ ταῦτα εἰς τὰ προηγούμενα αὐτῶν σχήματα ἀντικαθιστῶν μόνον τὰ ἐν τοῖς σχήμασιν ἀνοφερόμενα πρόσωπα ἄρρενα ἢ θήλεα, διὰ τῶν ἐν τοῖς παραδείγμασι τοῦτοις θηλέων ἢ ἁρρένων λ. χ. πρὸς εὐκολωτέραν κατανόησιν τοῦ ἄνω παραδείγματος 2· λαμβάνω ὑπ' ὄψιν τὸ προηγούμενον σχῆμα 9 καὶ ἀντικαθιστῶ τὸν πατέρα Ο Α διὰ τῆς μητρὸς Δ Α καὶ τὴν θυγατέρα Δ Β διὰ τοῦ υἱοῦ Ο Β· καὶ ἐφεξῆς.

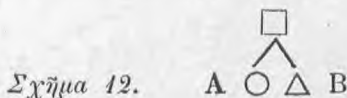
(2). Ἀδιέφορον ἂν ἐπὶ υἱῷ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ ἐγγόνην (σελ. 54 σημ. 3)· τοῦτο δὲ ἐννοητέον εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα καὶ σχήματα ἀναλόγως.

6] Ἡ προμάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν δι-
σέγγονόν της.— Βαθμὸς τρίτος.

Καὶ ἐφεξῆς ἐπ' ἄπειρον.

B] Ἐν τῇ κατὰ πλαγίαν γραμμῇ συγγενεῖα.

1] Ὁ ἀδελφὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν
ἀδελφὴν τοῦ B.— Βαθμὸς δεύτερος.

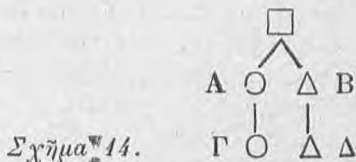

2] Ὁ θετός A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἀρε-
ψιάν τοῦ Γ.— Βαθμὸς τρίτος.

3] Ἡ θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἀρεψιόν
της.— Βαθμὸς τρίτος.

4] Ὁ ἐξάδελφος Γ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν
ἐξαδέλφην τοῦ Δ.— Βαθμὸς τέταρτος.

5] Ὁ μέγας θετός A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα
τὴν ἐξεψιάν τοῦ Δ.— Βαθμὸς τέταρτος.

Σχῆμα 15.

6] Ἡ μεγάλη θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐξαρεψιὸν της.—Βαθμὸς τέταρτος.

7] Ὁ μικρὸς θεῖος Γ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μικραρεψιάν του Ε.—Βαθμὸς πέμπτος.

Σχῆμα 16.

8] Ἡ μικρὰ θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν μικραρεψιὸν της.—Βαθμὸς πέμπτος.

9] Ὁ μέγας θεῖος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ ἐξαρεψιοῦ (ἢ ἐξαρεψιάς) του Δ τὴν θυγατέρα Ε.—Βαθμὸς πέμπτος.

Σχῆμα 17.

10] Ἡ μεγάλη θεία δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ ἐξαρεψιοῦ (ἢ ἐξαρεψιάς) της τὸν υἱόν. — Βαθμὸς πέμπτος.

11] Ὁ δευτερος ἐξαδέλφος Ε δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν δευτέραν ἐξαδέλφηρ του ζ. — Βαθμὸς ἕκτος.

Σχῆμα 18.

12] Ὁ μικρὸς θεῖος Γ δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ μικραρεψιοῦ (ἢ μικραρεψιάς) του Ε τὴν θυγατέρα ζ. — Βαθμὸς ἕκτος.

Σχῆμα 19.

13] Ἡ μικρὰ θεία δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ μικραρεψιοῦ (ἢ μικραρεψιάς) της τὸν υἱόν. — Βαθμὸς ἕκτος.

Περὶ τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξήνεγκεν ὀριστικὴν γνώμην περὶ τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ· ἐπομένως ἀναγκαία παρέστη ἡ ἀπλή

ἐξ ἁλειψις ἐκ τοῦ κειμένου τῆς φράσεως μὴ συμπεριλαμβανομένου¹.

Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι ἐν τῇ συγγενείᾳ σήμερον². Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δὲ παραδειγμάτων καὶ σχημάτων καὶ λοιπῶν ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ καὶ ἐν τῇ ἐπομένῃ ἐκτεθειμένων, εὐκόλως δύναται νὰ λυθῇ πᾶν ζήτημα περὶ κωλύματος γάμου ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ, ὃν ἐμποδίζεται ὁ γάμος ἐν αὐτῇ ἢ ὄχι, ἐν ὁποιοδῇποτε μὴ συμπεριλαμβανομένῳ ἐνταῦθα συνδυασμῷ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν.

α'] Τὸ ἀνάπαλιν.

β'] Ὅτι ἐν τῇ βαθμολογίᾳ δὲν πρέπει νὰ γίνεταί οὐδεμία διάκρισις μεταξὺ ἄρρενος καὶ θήλεως· ἐπομένως τὸ τυχὸν ἄρρεν ἢ θῆλυ ἐν συνδυασμῷ μὴ ἀναφερομένῳ ἐνταῦθα δέον νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸ σημειούμενον θῆλυ ἢ ἄρρεν· καὶ

γ'] ὅτι ὁ γάμος ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ ἐμποδίζεται μέχρι τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ.

(1). Ἡ ἐμὴ γνώμη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐστὶν ἡ ἐξῆς.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν.

α'] Ὅτι σήμερον ἡ ἐκ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν συγγενικῶν προσώπων σχέσις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπάρχει ἐν στενοτέρῳ κύκλῳ ἢ τὸ πάλαι.

β'] Ὅτι ὑπάρχουσι κανονικαὶ διατάξεις, ἐπιτρέπουσαι τὸν γάμον ἐν τῷ ἐβδόμῳ βαθμῷ.

γ'] Ὅτι ἡ ἐρμηνεία τῆς ἐν τῷ κειμένῳ ἀοριστίας συνάγεται ἐκ τῆς ρήσεως «ἐν τοῖς ἀμφιβάλοις τὸ φιλόνητον κρατεῖ».

δ'] Ὅτι τὸ κρατοῦν ἔθος, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἀδιαστίκτως καὶ ἀκωλύτως ἐν τῷ ἐβδόμῳ βαθμῷ ὁ γάμος, ὡς ἐθεαίνωθην παρὰ πολλῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνέρχεται εἰς βαθμὸν γενικοῦ, φρονῶν ὅτι εἶναι ἀνεμπόδιτος ὁ γάμος ἐν τῷ ἐβδόμῳ βαθμῷ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας.

(2). Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια εἶναι κώλυμα γάμου μέχρι τοῦ ἑκτοῦ βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει· Ἐγκύκλ. ἱερ. Συνόδ. Ἑλλάδ. 6 μαρτίου 1873.

§ 25.

Γάμοι άνεμποδίστοι έν τῇ συγγενείᾳ.

Οί ἐξ αἵματος συγγενεῖς πέραν τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ άνεμποδίστως ἔρχονται πρὸς ἀλλήλους εἰς γάμου κοινωνίαν.

Πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ κατανόησιν, παρατίθενται ένταῦθα καὶ περιπτώσεις τινές, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ὁ γάμος έν τῇ συγγενείᾳ.

Παραδείγματα καὶ σχήματα άνεμποδίστων γάμων έν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ.

1] Ὁ δευτερος ἐξαδέλφου Ε πέρνει γυναῖκα τοῦ δευτέρου ἐξαδέλφου (ἢ δευτέρας ἐξαδέλφης) του ζ τῇρ ἐγγόνην Η.— Βαθμὸς ὄγδοος.

Σχῆμα 20.

2] Ἡ δευτέρα ἐξαδέλφη πέρνει άνδρα τοῦ δευτέρου ἐξαδέλφου (ἢ δευτέρας ἐξαδέλφης) της τὸν ἐγγονόν. — Βαθμὸς ὄγδοος.

3] Ὁ τρίτος ἐξαδέλφος Z πέρνει γυναῖκα τῇς τρίτης ἐξαδέλφου H. — Βαθμὸς ὄγδοος.

Σχῆμα 21.

4] Ὁ μικρὸς θεῖος Γ πέρνει γυναῖκα τοῦ μικρανεψιοῦ (ἢ μικρανεψιάς) τοῦ E τῇς δισεγγόρου. H. — Βαθμὸς ὄγδοος.

Σχῆμα 22.

5] Ἡ μικρὰ θεία πέρνει ἄνδρα τοῦ μικρανεψιοῦ (ἢ μικρανεψιάς) τῆς τὸν δισεγγόρου. — Βαθμὸς ὄγδοος.

Καὶ ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας, ἐπιτρέπεται ὁ γάμος πέραν τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ.

§ 26.

**Ἔνεκα φυσικῆς συγγενείας, πηγαζούσης ἐξ
ἀθεμέτων σχέσεων.**

ΣΗΜΕΡΟΝ.

ἐμποδίζεται ὁ γάμος.

α] *Ἐν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ*· ἐπ' ἄπειρον¹.

β] *Ἐν τῇ πλαγίᾳ γραμμῇ*· μέχρι τοῦ δευτέρου βαθ-
μοῦ συμπεριλαμβανομένου².

§. 27.

2] **Ἀγχιστεία.**

Ἀγχιστεία κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον λέγεται ἡ
ἐκ τοῦ γάμου προκύπτουσα σχέσις μεταξύ τοῦ ἐνὸς τῶν συ-
ζύγων καὶ τῶν συγγενῶν τοῦ ἐτέρου³.

Κατὰ δὲ τοὺς Βυζαντινοὺς, *Ἀγχιστεία* λέγεται καὶ ἡ
σχέσις τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων,
πρὸς τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ ἐτέρου⁴.

(1). Βασ. ΚΗ'. ε'. 1. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 9.

(2). Προχ. ν. Τίτλ. 7. — Κ. 17. — Βασ. ΚΗ'. ε'. 7. —
Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 21.

(3). Μακεδ. §. 135.

(4). Κ. (5, 5) 5. 8. 9. — Καν. ΝΔ'. Τρουλλ. 5'. — Βασ.
Ζ'. 37. 76. — Προχ. ν. Βασιλ. Κωνστ. καὶ Λεοντ. (ἐκδοσ. Ζαχ.)
τίτλ. 39 κεφ. 72. — Προσέτι «Ἀγχιστεία ἐστὶν οἰκειότης προσώπων
ἐκ γάμων ἢ μὲν συνημμένη συγγενείας ἐκτὸς» Θεοφ. Α'. §. 6. Βασ.
ΚΗ'. ε'. 1. — Βαλσαμ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 560. — Δημ.

Ἡ ἀγχιστεία διαιρεῖται εἰς Ἀγχιστεῖαν κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἥτις ἐστὶν ἡ σχέσις τοῦ ἐνὸς συζύγου πρὸς τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας συγγενεῖς τοῦ ἐτέρου· καὶ εἰς Ἀγχιστεῖαν κατὰ πλαγίαν γραμμὴν, ἥτις εἶναι ἡ σχέσις τοῦ ἐνὸς συζύγου πρὸς τοὺς πλαγίους συγγενεῖς τοῦ ἐτέρου¹.

Ἡ ἀγχιστεία προϋποτίθησιν ἔγκυρον γάμον, ἐπομένως ἐξ ἀθεμίτου συναφείας ἀγχιστεία δὲν ὑπάρχει².

Δὲν ἀναιρεῖται δὲ ἡ ἀγχιστεία διὰ τοῦ θανάτου ἢ διαζυγίου ἢ ἄλλως γενομένης λύσεως τοῦ γάμου, ἐξ οὗ παρέρχεται³.

§ 28.

Ὀνόματα τῆς ἀγχιστείας.

Τὴν ἀγχιστεῖαν ἴδια ὀνόματα ἐκφράζουσι, δι' ὧν δηλοῦται καὶ τὸ ἐγγύτερον ἢ ἀπώτερον αὐτῆς.

Τὰ ὀνόματα ταῦτά εἰσι·

Α] Ἐν τῇ κατ'εὐθείαν γραμμῇ· ἀγχιστεία.

α] Ἀνιόντες.

1] Περθερός· ὁ πατὴρ 1. — ὁ πάππος 2. — ὁ πρόπαππος 3. — τοῦ (ἢ τῆς) συζύγου.

2] Περθερά· ἡ μήτηρ 1. — ἡ μάμμη 2. — ἡ προμάμμη τοῦ (ἢ τῆς) συζύγου.

Σύγκελλ. Αὐτ. Ε'. σ. 359. — Βασ. Ἀχρίδ. Αὐτ. σ. 390. — Μαρτθ. Βλάσταρ. Αὐτ. Σ'. σ. 126. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 12.

Ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς νόμοις ἡ ἀγχιστεία ὀνομάζεται καὶ διγέγεια, διότι συνίσταται εἰς τὴν διὰ τοῦ γάμου ἑνωσιν δύο γεννῶν Γεν. Ἀρχ. Παπ. σ. 355. — καὶ συμπεθερία. Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 280.

(1). Γεν. Ἀρχ. Παπ. σ. 354.

(2). Νομ. 7. 4. §. 8. — Πανδ. 38. 10.

(3). Θεοφ. Α'. ι'. §. 6. νομ. 2. — Βασ. ΚΗ'. ε'.

3] *Πατριός*· ὁ σύζυγος τῆς μητρός μου, ἥτις με ἔτεκεν ἐκ προηγουμένου γάμου μετ' ἄλλου ἀνδρός (τοῦ γνησίου πατρός μου) 1. — τῆς μάμμης 2. — τῆς προμάμμης 3.

4] *Μητρική*· ἡ σύζυγος τοῦ πατρός μου, ὅστις με ἐγέννησεν ἐκ προηγουμένου γάμου μετ' ἄλλης γυναικός (τῆς γνησίας μητρός μου) 1. — τοῦ πάππου 2. — τοῦ προπάππου 3.

[β] *Κατιόντες καὶ πλάγιοι.*

1] *Γαμβρός*· ὁ σύζυγος τῆς θυγατρὸς 1. — τῆς ἐγγόνης 2. — τῆς δισεγγόνης 3. — τῆς ἀδελφῆς 2. — τῆς ἐξαδελφῆς 4. — τῆς δισεξαδελφῆς 6. — τῆς ἀνεψιᾶς 3. — τῆς μεγάλης ἀνεψιᾶς 4. — τῆς μικρανεψιᾶς 5.

2] *Νύμφη*· ἡ σύζυγος τοῦ υἱοῦ 1. — τοῦ ἐγγόνου 2. — τοῦ δισεγγόνου 3. — τοῦ ἀδελφοῦ 2. — τοῦ ἐξαδελφου 4. — τοῦ δισεξαδελφου 6. — τοῦ ἀνεψιοῦ 3. — τοῦ ἐξανεψιοῦ 4. — τοῦ μικρανεψιοῦ.

3] *Προγονός*· ὁ τοῦ ἀνδρός ἢ τῆς γυναικὸς ἐκ προηγουμένου συζύγου υἱός 1. — *προγονοεγγονός*· ὁ ἐγγονός 2. — *προγονοδιεγγονός*· ὁ δισεγγονός 3.

4] *Προγονή*· ἡ τοῦ ἀνδρός ἢ τῆς γυναικὸς ἐκ προηγουμένου συζύγου θυγάτηρ 1. — *προγονοεγγόνη*· ἡ ἐγγόνη 2. — *προγονοδυσεγγόνη*· ἡ δυσεγγόνη 3.

5] *Συμπρόγονος*· ὁ υἱός τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριοῦς) μου 2.

6] *Συμπρογόνη*· ἡ θυγάτηρ τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριοῦς) μου 2.

7] *Ἀδράδελφος*· ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός 2.

8] *Ἀδράδελφη*· ἡ ἀδελφή τοῦ ἀνδρός 2.

9] *Γυναικάδελφος*· ὁ ἀδελφός τῆς γυναικὸς 2.

10] *Γυναικαδέλφη*· ἡ ἀδελφή τῆς γυναικὸς 2.

Προσέτι ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ ὑπάρχουσιν ὀνόματα τὰ αὐτά, οἷα καὶ ἐν τῇ συγγενείᾳ, καθὼς

11] *Θείος*· ὁ ἀδελφός τοῦ πατρός (ἢ τῆς μητρός) μου

ἐν τῇ συγγενείᾳ 3. — Ἐπίσης θεῖος ὁ σύζυγος τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρὸς) μου ἐν τῇ ἀρχιστείᾳ 3.

12] Ἀνεψιός· ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ (ἢ τῆς ἀδελφῆς) μου ἐν τῇ συγγενείᾳ 3. — Ἐπίσης ἀνεψιός ὁ υἱὸς τοῦ γυναικαδέλφου μου (ἢ τῆς γυναικαδέλφης) μου ἐν τῇ ἀρχιστείᾳ 3. κτλ.¹

§ 29.

Βαθμοὶ ἀγχιστείας.

Κατὰ τὸν Ρωμαϊκὸν καὶ τὸν Βυζαντινὸν νόμον βαθμοὶ ἀγχιστείας οὐκ εἰσι. Τὸ Κανονικὸν δίκαιον ἐπεκτείνειν οὐσιωδῶς τὰ λόγῳ ἀγχιστείας κωλύματα, ἐδέησε νὰ δεχθῇ καὶ ἐπ' αὐτῆς βαθμούς.

Οἱ βαθμοὶ ἐνταῦθα ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς·

α] Οἱ σύζυγοι ὡς ἐν πρόσωπον δὲν εἰσάγουσι βαθμούς².

(1). Νομ. 4. §. 4--6. Πανδ. (39. 10). — Β'. Παράρτημ. Πειρ. σελ. 7 859. — Μιτθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 130. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 12. 16.

(2). «Ὁ γὰρ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ βαθμὸν οὐκ εἰσάγουσιν, ἀλλ' ὡς ἐν εἰσι πρόσωπον» Ἀρμεν. Δ' η' 4. — «Τὴν γὰρ ἀνδρὸς μετὰ γυναικὸς συνάφειαν εἰς βαθμὸν οὐκ εἰσάγομεν, ἀλλ' ἐν μὲν ταύτῃ λογιζόμεθα, ὅτε καθ' ἑαυτὴν ὁρᾶται» Μιτθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 134. — «Συγγενείας μὴ μετολαβούσης ἐν τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικί, νοῦν ὅλως οὐκ ἔχει τὸ λέγειν, ἐνὸς βαθμοῦ εἶναι τὸν ἀνδρα μετὰ τῆς γυναικὸς» Δημ. Χωμ. Αὐτ. Ε'. σ. 438. — «Κεκόλυκεν ἡ Ἐκκλησία τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα δύο δευτέρως ἐξαδέλφους λαμβάνειν· οὐ γὰρ ἔβδωμος ἐξ ἀγχιστείας, ὡς οἶονταί τινες, συνάγεται βαθμὸς, ἀλλὰ ἕκτος, διὰ τὸ ἐνὸς βαθμοῦ λογιζέσθαι τὸν ἀνδρα μετὰ τῆς γυναικὸς». Μιτθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Αὐτ. 5'. σ. 132. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 17.

Οἱ δύο σύζυγοι λογιζονται ὡς ἡνωμένοι εἰς σάρκα μίαν, καὶ το-

β'] Ὁ σύζυγος εἶναι ἀγχιστεὺς τῶν συγγενῶν τοῦ ἐτέρου συζύγου κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, καθ' ὃν ὁ ἕτερος οὗτος σύζυγος συνάπτεται πρὸς τοὺς ἰδίους συγγενεῖς¹.

γ'] Οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐνός τῶν συζύγων, εἶναι ἀγχιστεῖς πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἐτέρου συζύγου εἰς βαθμὸν, ὅστις συνάγεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταξὺ γεννήσεων, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν ἑκατέρᾳ οἰκογενεῖᾳ².

Τοσοῦτον δὲ ἐγγύτεροι εἶναι οἱ ἀγχιστεῖς πρὸς ἀλλήλους, ὅσον πλησιεστέρα εἶναι ἡ τοῦ ἐνός συγγένεια μετὰ τοῦ συζύγου τοῦ ἐτέρου ἢ μετὰ τοῦ συζύγου τοῦ συγγενοῦς τοῦ ἐτέρου ἀγχιστέως³.

Πρὸς μείζονα σαφύνειαν καὶ κατάληψιν παρατίθενται τὰ ἐξῆς παραδείγματα καὶ σχήματα.

Α'] *Ἐρ τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ ἀγχιστεία.*

σοῦτον στενωὺς ἠνωμένοι, ὥστε μετὰ τὴν ἔνωσιν ἡ γυνὴ χάνει πλέον τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενεῖας αὐτῆς καὶ ὀνομάζεται καὶ ὑπογράφεται διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὡς ἀδιασπάζτως μετ' αὐτοῦ συνηνωμένη. Σιδὼν Λάττα ἀριθμ. 198.

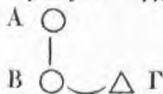
Ἡ μεταξὺ τῶν συζύγων ὁμῶς σχέσις δὲν εἶναι ἀγχιστεία, ἂν καὶ καταχρηστικῶς καλεῖται καὶ αὕτη τῷ ὀνόματι τούτῳ. Νομ. 38 § 1. — Πανδ. 22. 4. Νομ. 3. Πανδ. 12. 4. Νομ. 84 Πανδ. 23. 3 καὶ Νομ. 5. κωδ. 6, 24. Β'. Παράρτ. Πείρ. σ. 7859.

(1). Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 17. — Ἐνταῦθα ἡ τοῦ ἀνδρὸς μετὰ γυναικὸς συνάφεια καθ' ἑαυτὴν ὁρᾶται· ἐπομένως ἐν τῇ βιολογίᾳ οἱ σύζυγοι θεωροῦνται ὡς μία σὰρξ καὶ ἀποτελοῦσιν ἓνα βαθμὸν.

(2). Ἐνταῦθα ἡ τοῦ ἀνδρὸς μετὰ γυναικὸς συνάφεια οὐ καθ' ἑαυτὴν ὁρᾶται· ἐπομένως ἐν τῇ βιολογίᾳ οἱ σύζυγοι θεωροῦνται χωρισμένοι καὶ ἀποτελοῦσι δύο βαθμοὺς.

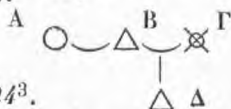
(3). λ. γ. α] ἐν τῇ ἀγχιστεῖᾳ γυναικαδέλφου πρὸς γαμβρόν· ἡ συγγένεια τοῦ γυναικαδέλφου πρὸς τὴν ἀδελφὴν του. — β] ἐν τῇ ἀγχιστεῖᾳ γυναικαδέλφου πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ γαμβροῦ του· ἡ συγγένεια τοῦ γυναικαδέλφου πρὸς τὴν ἀδελφὴν του ἢ τοῦ γαμβροῦ πρὸς τὴν ἀδελφὴν του.

α'] Ὁ περὶθερὸς Α πρὸς τὴν ῥύμνην του Γ (γυναῖκα τοῦ υἱοῦ του Β) εἶναι πρῶτον βαθμοῦ ἀγγιστεῦς¹.

Σχῆμα 23.

Ε] Ὁ πατριὺς Α πρὸς τὴν προγονήν του Δ εἶναι
πρώτου βαθμοῦ ἀγγιστεὺς².

 $\Sigma \chi^2_{\text{red}} = 24^3.$

γ'] Ὁ πάππος Α πρὸς τὴν γυναῖκα Δ τοῦ ἐγγόρου
 του Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἀγγιστεύς⁴.

Σχῆμα 25⁴.

Καὶ ἐφεξῆς.

(1). Διότι ὁ πενθερός Α πατὴρ τῆς νύμφης τοῦ Γ λογίζεται· καθότι ὁ υἱὸς τοῦ Β διὰ τοῦ γάμου αὐτοῦ ἔγινε μία σὰρξ με αὐτήν (τὴν νύμφην). Ἐπομένως καθὼς με τὸν υἱὸν τοῦ εἶναι πρώτου βαθμοῦ συγγενῆς, οὕτω καὶ με τὴν νύμφην τοῦ εἶναι πρώτου βαθμοῦ ἀγχιστεῦς. Καὶ συντόμως εἰπεῖν τὸ ἐνωθὲν ἀνδρόγυνον, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, τέκνα λογίζονται καὶ οἱ δύο τῶν γονέων των (ἦτοι διὰ τοῦ γάμου ὁ μὲν ἀνὴρ λογίζεται τέκνον τῶν γονέων τῆς γυναικὸς τοῦ· ἡ δὲ γυνή τέκνον τῶν γονέων τοῦ ἀνδρός τῆς).—Ματθ. Βλίσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. ς'. σ. 134.

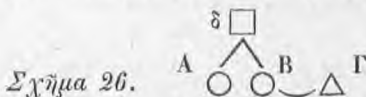
(2). «Ὁ προγονδὺς καὶ ἡ προγονὴ οὐδὲ ἡ θυγατὺρ λόγον ἔχουσι πρὸς τὸν πατρῶδον ἢ τὴν μητριάν». Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5', σ. 134.

(3). 'Η Β μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της Γ, μεθ' οὗ ἐγέννησε τὴν Δ, πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Α.

(4). Ἐπεὶ βαθυὺς Α πρὸς τὸν Β ὡς πατήρ πρὸς υἱόν· καὶ ἔτι βαθυὺς Β πρὸς τὴν Δ ὡς πενηθερὸς πρὸς σύμφυτον = δύο βαθυμοί.

B'] 'Εν τῇ κατὰ πλαγίαν γραμμῇ ἀρχιστεία.

α'] 'Ο ἀδελφός Α πρὸς τὴν νύμφην του Γ (γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ του Β) εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἀγχιστεὺς¹.

β'] 'Ο ἀδελφός Α πρὸς τὴν γυναικαδέλφην Δ τοῦ ἀδελφοῦ του Β εἶναι τετάρτου βαθμοῦ ἀγχιστεὺς².

(1). Διότι ὁ ἀδελφός Α καὶ πρὸς τὴν νύμφην του Γ ὡς ἐν πρόσωπον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Β, ἀδελφός λογίζεται. Ἐπομένως εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἀγχιστεὺς πρὸς αὐτήν, καθὼς εἶναι μὲ τὸν ἀδελφόν του δευτέρου βαθμοῦ συγγενής. — α' Ἡ τοῦ ἀδελφοῦ μου γυνή, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔκραν ἔνωσιν, δευτέρου μου ἐστὶ βαθμοῦ, ἰσχυαῖς ἐπινοίας διὰ τὴν ἐντολὴν ἐνουμένην Ματθ. Βλάστηρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Σύντ. 5'. σ. 134. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 2. ἐν σημ.

(2). Διότι ἐνταῦθα τὸ ἀνδρόγυνον Β Ο — Δ Γ ὡς χωρισμένον θεωρεῖται. Καὶ ὁ μὲν Β μὲ τὸν Α ἀριθμοῦνται ὡς δύο ἀδελφοί = δύο βαθμοί. Ἡ δὲ Γ μὲ τὴν Δ ὡς δύο ἀδελφαί = δύο βαθμοί. Ἐπομένως 2+2=4 βαθμοί=βαθμὸς τέταρτος. — αὐτὸς δὲ πρὸς ἕτερον συγγενικὸν αὐτῆς (τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ) πρόσωπον ὁ βαθμὸς ζητεῖται, οὐχ οὕτως ἡ γὰρ ἀδελφὴ τῆς νύμφης πρὸς μὲν αὐτὴν δευτέρου ἐστὶ βαθμοῦ, πρὸς ἐμὲ δὲ τετάρτου· καὶ ἡ αὐτῆς θεία, πρὸς ἐκείνην μὲν τρίτου, πρὸς ἐμὲ δὲ πέμπτου· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως Ματθ. Βλάστηρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Σύντ. 5'. σ. 134. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 2. ἐν σημ.

Καὶ ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ πολλὸ εὐκολώτερον ἡμποροῦμεν νὰ λογαριάζωμεν τοὺς βαθμοὺς μεταξὺ τῶν ἀγχιστέων, μετροῦντες τὰς μεταξὺ αὐτῶν εὐθείας γραμμὰς· καὶ ὅσαι γραμμαὶ τόσοι καὶ βαθμοί. λ. γ. ἐν τῷ ἄνω σχήματι 27· ὁ ἀδελφός Α πρὸς τὴν γυναικαδέλφην Δ τοῦ

Ἡ ἀγχιστεία κώλυμα γάμου.

Οἱ Ῥωμαῖοι ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν εὐλαθείας εἰς τὴν σχέσιν, καθ' ἣν ἐπέχει τις τόπον γονέων πρὸς τέκνα, ἐδέχθησαν κώλυμα γάμου ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων, καὶ ἔνθα ὑπάρχει τοιαύτη σχέσις, ἐπ' ἧς πειρον. Ἐν τῇ κατὰ πλαγίαν γραμμῇ ἀγχιστεία οὐδὲν ὑπῆρχε κώλυμα. Πρῶτοι οἱ χριστιανοὶ αὐτοκράτορες ἐκώλυσαν τὸν διαδοχικὸν γάμον μετ' ἀδελφῶν, ἀποτροπιζόμενον παρὰ τῆς Ἐκκλησίας¹, ἥτις βαθμηδὸν καὶ ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ ἐπέξετεινε τὰ κωλύματα τοῦ γάμου.

Ἡ ἐν Τρουλλῶ ς'. Οἰκουμενικῇ σύνοδος ἀπηγόρευσε τὸν γάμον ὠρισμένων συγγενῶν τοῦ ἐνὸς συζύγου, μετὰ ὠρισμένων συγγενῶν τοῦ ἐτέρου ὡς ἄθεσμον. Τὸ κώλυμα δὲ ἐξετάθη μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ².

Ἐν ἔτει 997 μ. Χ. ὁ πατριάρχης Σισίνιος, διὰ συνοδικοῦ Τόμου ἀπηγόρευσε τὸν γάμον δύο ἀδελφῶν μετ' ἐξαδελφῶν ($2+4=6$ ος βαθμός)· *θείου καὶ ἀνεψιῶς μετ' ἀδε-*

ἀδελφοῦ τοῦ Β εἶναι τετάρτου βαθμοῦ· διότι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι τέσσαρες γραμμαί· μία γραμμὴ Αε· μία γραμμὴ εΒ· μία γραμμὴ Γζ· καὶ μία γραμμὴ ζΔ = τέσσαρες γραμμαί = τέσσαρες βαθμοί.

Ἐν τῷ σχήματι 26 δύο εὐθείαι γραμμαί ὑπάρχουσι μεταξὺ τοῦ ἀνδραδέλφου Α καὶ τῆς νύμφης Γ· μία γραμμὴ Αδ καὶ μία δΒ = δύο. Ὅθεν ὁ ἀνδράδελφος Δ πρὸς τὴν νύμφην τοῦ Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ ἀγχιστεὺς καὶ ἐφεξῆς.

(1). «Γυνὴ ἐὰν γήμηται δύο ἀδελφοῖς, ἐξωθείσθω μέχρι θανάτου» Νεοκαισαρ. καν. 2. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 71. — «ὁ δὲ ἀδελφοῦ ἰδίου γυναῖκα λαβὼν, οὐ πρότερον δεγθῆσεται πρὶν ἀποστῆναι αὐτῆς» Βασιλ. καν. ΠΖ'. Αὐτ. Δ', σ. 265, 261, 154, 240.

(2). Καν. ΝΔ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β. σ. 432.

φῶρ (3+2 = 5ος βαθμός)· καὶ τὸ ἀνάπαλιν δύο ἀδελφῶν μετὰ θείας καὶ ἀνεψιῆς (2+3 = 5ος βαθμός)¹.

Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος διὰ συνοδικῆς ψήφου ὥρισεν ὅτι «ὁ ἕκτος βαθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ πλαγίου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀγχιστείας πάμπαν ἀπείργει τὸν γάμον»². Καὶ ἕτεραι δὲ διατάξεις ὀρίζουσι κώλυμα γάμου τὸν ἕκτον βαθμὸν τῆς ἀγχιστείας, ἀλλὰ κατὰ τινὰς διαστίξεις³.

Ἐκράτησεν ὅμως ἡ ἀρχή, ὅτι κωλύεται ὁ γάμος εἰς τὴν ἀγχιστείαν ἐν τῷ ἕκτῳ βαθμῷ καθὼς καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ μόνον ὡς αἰεὶ ὑπάρχει σύγχυσις εἰς τὰ τοῦ γένους ὀνόματα, συμφῶνως μὲ τὸν 87 κανόνα τοῦ Μ. Βασιλείου «ἐν οἷς τὰ τοῦ γένους συγγέρονται ὀνόματα, ἐν τούτοις ὁ γάμος ἀθέμιτος»⁴.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς (1081—1118) ἀκριβολογῶν τούτων τὴν ἔννοιαν, δὲν εὕρισκε κωλυόμενον κατὰ τὸν ἕκτον βαθμὸν τὸν γάμον θείου καὶ ἀνεψιῆς μετὰ

(1). Κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Ζωναρᾶ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 19. — Φωτ. Νομοκῆν. Π'. β'. Αὐτ. Α'. σ. 282.

(2). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 41. 45.

(3). Δημ. Χωματ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 424. — Ψήφισμα Πολιτικῶν δικαστῶν Αὐτ. σ. 396. — Δημ. Σύγκελλ. Αὐτ. σ. 360.

(4). Δημ. Σύγκελλ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 362. — Βασίλ. Ἀκριβ. Αὐτ. σ. 389. — «Τὰ δὲ τοῦ ἕκτου βαθμοῦ, εἰ μὲν αὐτὰ οὐκ ἔχουσι σύγχυσιν περὶ τὰ τοῦ γένους ὀνόματα, οὐ κωλύεται· εἰ δὲ τις ὁρᾷται σύγχυσις εἴργεται» Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Αὐτ. Γ'. σ. 130. 131. Ἀναφέρει δὲ Μιχαὴλ ὁ Βλάσταρης καὶ ὀνομαστὶ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κωλύεται ἢ ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῷ ἕκτῳ καὶ ἐβδόμῳ βαθμῷ τῆς ἀγχιστείας Αὐτ. σ. 130—132.

Ἡ σύγχυσις ὀνομάτων εἶναι ἀπλήχσις τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων, καθ' ἣν αὐστηρῶς ἐτήρουν οὗτοι τὴν σχέσιν ἀνιόντος καὶ κατιόντος. Ἡ Ἐκκλησία ἐννοεῖ σύγχυσιν ὀνομάτων, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενεῇ ἐπέρχεται σύγχυσις τῶν γενῶν, δηλ. ὡς ἐκ τοῦ γάμου προσαποκτιᾶται νέα ἰδιότης συγγενική, ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐτέραν οἰκογένειαν.

θείας καὶ ἀρεψιοῦ, ὥς μὴ συγχεομένων τῶν ὀνομάτων, ὅπως συμβαίνει ἐπὶ γάμου θείου καὶ ἀρεψιῶς μετ' ἀρεψιῶς καὶ θείου¹.

Εὐστράτιος ὁ Γαριδᾶς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1081—1084) ἐκήρυξεν ἀθέμιτον τὸν γάμον δύο δισσεξιδέλφων μετὰ μητρὸς καὶ θυγατρὸς ($6+1=7$ ος βαθμὸς)².

Ὁ ἐπὶ Νεοφύτου πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος (1611) ἐπιτρέπει νὰ λαμβάνωσιν εἰς γάμον δύο ἀδελφοὶ δύο ἐξιδέλφους ($2+4=6$ ος βαθμὸς)³. ἐπίσης καὶ διὰ ταῖς ἀδελφὰς πατριάρχου (1707—1740) καὶ Σαρκελλὶ ὁ Χαντζερῆς (1764—1768), ἐν τῷ Τόμῳ τοῦ ὁποίου συνυπέγραψαν καὶ οἱ πατριάρχαι Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, παρεπιδημοῦντες τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν⁴. Ὁ δὲ Θεόφιλος ὁ Καμπανίας σχολιάζον τὸ τοῦ Βλαστάρεως (στοιχ. Β.) «οὐ γὰρ δυνατὸν δύο ἀνταδέλφους δυσὶ συναρθῆναι πρωτεξιδέλφους ἢ τὸ ἀνάπαλιν· γίνονται γὰρ ἀντὶ αὐταδέλφων σύγγαμβροι καὶ συγγέονται ἐνταῦθα τὰ τῆς συγγενείας ὀνόματα» λέγει «ἀλλ' ὑπερισχύει ἡ συνοδικὴ ἀπόφασις τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν γνώμην τοῦ Ἱερομονάχου Βλαστάρεως, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε τοῦτο τὸ συνοικέσιον ἀκωλύτως νὰ γίνεταί· καὶ ἂν ἀκριβῶς στοχασθῇ ὁ ἀνθρώπος, ἀληθῶς λέγονται σύγγαμβροι δύο ξῆνοι, ὅταν λάβωσι δύο ἀδελφάς· ἀλλ' ἂν ἀδελφοὶ λάβωσι δύο πρωτεξιδέλφους, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου νὰ λέγωνται, οὔτε πρωτεξιδέλφοι, ἀλλὰ πάλιν ἀδελφοὶ, τὸ πλησιέστερον καὶ κυριώτερον ὄνομα τῆς ἀδελφότητος»⁵. Ἐν τῷ τόμῳ τοῦ Νεο-

(1). Νεφρ. 41. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 3. — Φωτ. Νομοκάν. II'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 284. — Βαλαμῶν Λύτ. Δ'. σ. 557. — Δημ. Χωματ. Αὐτ. Ε'. σ. 424. — Μιτθ. Βλάσταρ. Αὐτ. ς'. σ. 131.

(2). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε. σ. 57.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 156—158.

(4). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 153—157. 261.

(5). Προγ. νομ. σ. 233—234.

φύτου ἀναφέρεται «εἰ τύχοι τὸν ἀπ.λῶς θεῖον, λαβεῖν ἐνὸς χριστιανοῦ ἀδελφόπαιδα εἰς γυναῖκα, ἔχειν ἄδειαν καὶ τὸν ἀπ.λῶς θεῖον αὐτῆς (τῆς ἀδελφόπαιδος) πάλιν ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα αὐτοῦ νόμιμον τὴν ἐπ' ἀδελφῷ ἀρεσίᾳ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, καὶ εἰς οὐδὲν μετρεῖσθαι τὴν σύγχυσιν».

Καλλίνικος Β'. ὁ Ἀκαρνᾶν πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 1701 ἐπέτρεψε τὸν γάμον δύο ἀδελφῶν μετὰ μεγάλης θείας καὶ ἐκαρεσίᾳς ($2+4=6$ ος βαθμός). προσθέτων ὅτι «τὸ παρὸν συνάλλαγμα ἐξετάσθη συνοδικῶς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυρ Γερμανοῦ καὶ ἔδοξεν ἀκώλυτον εἶναι καὶ εἶη ὁ γάμος αὐτὸς εὐλογημένος ἀπὸ Θεοῦ καὶ συγκεχωρημένος καὶ πάσης μέμφεως ἀπηλλαγμένος καὶ ἐλεύθερος καὶ ἀκατατίτατος»¹.

Διάταξις ἀδήλου Πατριάρχου (1707—1740) ἐπέτρεψε πατὴρ καὶ υἱὸς νὰ λάβωσιν εἰς γάμον δύο δευτέρας ἐξαδέλφους ($1+6=7$ ος βαθμός). ἐν ᾗ ἀναφέρεται «τοῦτο δὲ ὅτι τὸ συνοικέσιον τοῦτο, οὐ διὰ τὸν βαθμὸν ἐστὶ κεκωλυμένον, ἀλλὰ διὰ μόνην τὴν σύγχυσιν τῶν τῆς συγγενείας ὀνομάτων, ἥτις οὐκ ἀρεπίδεκτος θεραπείας ἐνίοτε ἐστὶν..... τὴν δὲ τοιαύτην ἄδειαν ἰδίως μόνοις τοῖς ῥηθείσι προσώποις δεδώκαμεν, λόγοις οἰκονομίας διὰ τὰς ῥηθείσας ἀναγκαίας περιστάσεις, οὐ μὴν δὲ καὶ ἄλλοις τισὶ παρομοίαις παραχωροῦμεν τοιοῦτόν τι γενέσθαι»².

Περὶ τοῦ διαδοχικοῦ γάμου τοῦ αὐτοῦ προσώπου μετὰ δύο διαδεξιδέλφων, ἐγεννήθη ζήτημα ἀπασχολῆσαν πολλοὺς, καθόσον διάφορος ἐδίδετο λύσις περὶ τοῦ ἂν πρόκηται ἔκτος ἢ ἑβδομος βαθμὸς ἐνταῦθα.

Ὁ Ζωναρᾶς (1118) ἐδέχθη «ὅτι ἔκτος ἐστὶν οὐκ ἀμφίροπον» καὶ ἐπομένως ὅτι ὑπάρχει κώλυμα γάμου ἐπὶ τοῦ προκειμένου³. Τὴν γνώμην τοῦ Ζωναρᾶ ἡσπάσθη Νικό-

(1). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 22—23.

(2). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 157—159.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 597,

λαος ὁ Δ'. πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἣν ἐκύρωσε καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς (1147—1151)¹. Ἡ νεαρὰ ὁμῶς αὕτη δὲν ἔφθασε νὰ καταστρωθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα². Ἀλλ' ὁ πατριάρχης Θεοδόσιος ὁ Α'. ἐν ἔτει 1179 παρὰγνωρίζων ὅτι οἱ σύζυγοι ἀποτελοῦσιν ἐν πρόσωπον καὶ ἐπομένως οὐκ εἰσάγουσι βαθμὸν, συνοδικῶς ἀπεφάνθη τὸ ἀκώλυτον «διὰ τὸ ὑπερβῆναι τὸν ἐξ ἀγγιστείας ἕκτον βαθμὸν»³.

Ὁ πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Καματηρὸς (1199—1205), δεχθεὶς ἕκτον βαθμὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, συνοδικῶς ἀκυρον ἐκήρυξε τὸν γάμον τοῦ Ἀλεξίου Καπανοδρίτου, συζευχθέντος τὴν δισεξαδέλφην τῆς πρώτης συζύγου του⁴. Ἡ συνοδικὴ ὁμῶς αὕτη ἀπόφασις ἐκκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καπανοδρίτου ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τοῦ Βήλου, συγκεκλιμένου ἐκ τεσσάρων δικαστῶν, ἠκυρώθη, δεχθέντος τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ὅτι πρόκειται περὶ ἐβδόμου βαθμοῦ, καθ' ὃν δὲν προβλέπεται κώλυμα τοιοῦτου γάμου⁵. Ἐν τούτοις Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης ἐλέγχων τὴν πλάνην ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῶν βαθμῶν, ἐμμένει εἰς τὸ κώλυμα⁶. ὅπερ ἐγκατέστρωσε καὶ ὁ Ἀρμενόπουλος⁷.

Ὁ περὶ συνοικεσιῶν Τόμος Γρηγορίου τοῦ ς'. (1839),

(1). Φωτ. Νομοκν. ΙΓ'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 284. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Αὐτ. ς'. σ. 132.

(2). Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 223. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Αὐτ. ς'. σ. 132.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 224.

(4). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 103—105.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 396. — Ἡ περίστασις αὕτη χρησιμεύει πρὸς ἐνδειξιν ὅτι τὰ κοσμικὰ δικαστήρια εἶχον τὴν νικῶσαν. Οἶκ. Καλλιγ. σ. 31.

(6). Ρ. καὶ Π. Συντ. ς'. σ. 132.

(7). Δ'. ς'. 17.

ἐκτείνει τὸ κώλυμα γάμου ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ μέχρι τοῦ ἔκτου βελήμου⁸.

§ 31.

Παραδείγματα καὶ σχήματα κωλυομένων γάμων ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ σήμερον.

Μετὰ τὴν ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῶν μεταβολῶν καὶ τροποποιήσεων, αἵτινες ἐπηνέχθησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς εἰς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ, πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ εὐκολωτέραν κατανόησιν τῶν πολλαπλῶν καὶ πολυπλόκων συνδυασμῶν, καθ' οὓς κωλύεται ὁ γάμος σήμερον ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ, παρατίθενται ἐνταῦθα μετὰ τῆς δυνατῆς λεπτομερείας οἱ συνδυασμοὶ οὗτοι μετὰ σχημάτων.

Οἱ διάφοροι δὲ συνδυασμοί, καθ' οὓς κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ, παρίστανται ὡς ἑξῆς.

Ἀπὸ πρόσωπα κατὰ βάθος ἦτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν συγγενεῖς ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας, καὶ ἐν πρόσωπον ἐκ τῆς ἄλλης.

Ἀπὸ πρόσωπα πλάγιοι συγγενεῖς ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας καὶ ἐν πρόσωπον ἐκ τῆς ἄλλης.

Ἀπὸ πρόσωπα κατὰ βάθος ἦτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν συγγενεῖς ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας, ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπίσης δύο πρόσωπα κατὰ βάθος ἦτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν συγγενεῖς.

Ἀπὸ πρόσωπα κατὰ βάθος ἦτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν

(8). Ρ. καὶ Π. Σοντ. Ε'. σ. 175.

συγγενεῖς ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας, καὶ δύο πρόσωπα κατὰ πλάτος συγγενεῖς ἐκ τῆς ἄλλης. καὶ

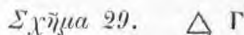
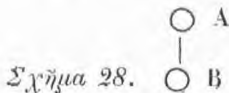
Δύο πρόσωπα κατὰ πλάτος συγγενεῖς ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας, καὶ δύο πρόσωπα ἐπίσης συγγενεῖς κατὰ πλάτος ἐκ τῆς ἄλλης.

ΣΗΜΕΡΟΝ

κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος, ἐμποδίζεται ὁ γάμος εἰς τὴν ἀγχιστεῖαν, ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ γραμμῇ ἐπ' ἄπειρον, ἐν δὲ τῇ πλαγίᾳ μέχρι τοῦ ἑκτου βαθμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου, πλὴν τῶν λόγῳ συγγύσεως περιπτώσεων, περὶ ὧν κατωτέρω.

α.] Ἐν τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ ἀγχιστεία· καθ' ἣν παρίστανται συνδυασμοί. Δύο πρόσωπα ἐξ αἵματος συγγενεῖς κατὰ βάθος ἐκ τῆς μιᾶς οἰκογενείας καὶ ἕν πρόσωπον ἐκ τῆς ἄλλης. Ἦτοι μεταξὺ ἀνιόντων καὶ κατιόντων ἀγχιστέων ἐμποδίζεται ὁ γάμος ἐπ' ἄπειρον¹.

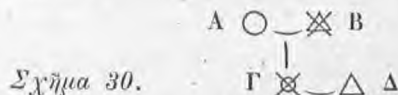
Α.] Πατὴρ Α καὶ υἱὸς Β δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν ἄλληλοδιαδόχως (δηλ. ὁ ἕνας κατόπιν ἀπὸ τὸν ἄλλον) τὸ αὐτὸ πρόσωπον Γ. — Μήτηρ καὶ θυγάτηρ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, — Βαθμὸς πρῶτος.

(1). Β. ς. ΚΔ'. η'. 5. Ξ'. λζ'. 40. ΚΗ'. ε'. 3. 15. ΜΕ', γ'. 4. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 9. 12. 15. 16.

Ἦτοι.

1] Ὁ πατήρ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ του Γ τὴν γυναῖκα Δ¹. Ἡ ἄλλως. Ὁ πενθερός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν νύμφην του Δ². — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν³. Δὲν ἔμπορεῖ τις γυνὴ Δ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός της Γ τὸν πατέρα Α. Ἡ ἄλλως. Ἡ νύμφη Δ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πενθερόν της Α⁴.

2] Ἡ μήτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς της τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως. Ἡ πενθερὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν γαμβρόν της⁵. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Δὲν ἔμπορεῖ τις νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς του τὴν μητέρα. Ἡ ἄλλως. Ὁ γαμβρὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν πενθεράν του⁶.

(1). Ἡ τοῦ υἱοῦ του τὴν γυναῖκα, τὴν ὁποίαν διεξεύχθη οὗτος, διότι ἡ ἀγχιστεία ὡς εἴρηται ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν καθυιονοήτινα τρόπον λύσιν τοῦ γάμου. Χάριν δὲ συντομίας ἐν ὅλοις τοῖς παραδείγμασι καὶ σχήμασιν, ἀναφέρεται μόνον τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἀποθανούσης, ὅπερ ἄλλως ἐστὶ καὶ τὸ σύνθηρ.

(2). Διότι θυγάτηρ του λογίζεται. Ἡ ἄλλως εἰπεῖν ἐπέχει τῆξιν θυγατρὸς· καθὼς ἡ πενθερὰ καὶ ἡ μητριὰ ἐπέχουσι μητέρων τῆξιν. Ἄρμεν. Δ' ζ'. 12. — Ἀναλόγως δὲ καὶ εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα τῆς ἀγχιστείας καὶ εἰς τὰ τῶν ἄλλων κωλυμάτων.

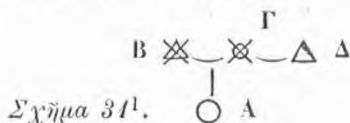
(3). Ὑπομνησκεται. Τὸ ἀνάπαλιν ἐννοητέον εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα καὶ σχήματα, εἰς ὅσα δὲν ἀναφέρεται.

(4). Διότι πατήρ της λογίζεται.

(5). Διότι υἱός της λογίζεται.

(6). Διότι μήτηρ του λογίζεται.

3] Ὁ υἱὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς του Γ τὴν γυναῖκα Δ. Ἡ ἄλλως. Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ γυναῖκα τὴν μητρυνίαν του Δ.

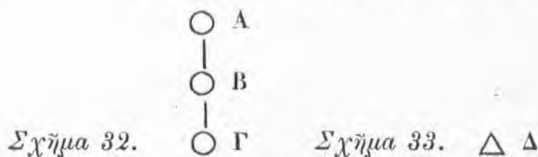
Σχῆμα 31¹.

Διότι μήτηρ του λογίζεται. Βαθμὸς πρῶτος.

4] Ἡ θυγάτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ εἰς γάμον, τῇ ἀποθανούσῃ μητρὶ τῆς τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως. Ἡ προγονὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ ἄνδρα τὸν πατρυνίον τῆς. Διότι πατήρ τῆς λογίζεται. — Βαθμὸς πρῶτος.

Β'] Πάππος Α καὶ ἔγγονος Γ δὲν ἔμποροῦν νὰ πέρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Δ. — Μάμμη καὶ ἔγγονη, τὸ αὐτὸ πρόσωπον. — Βαθμὸς δεύτερος.

Σχῆμα 32.

Σχῆμα 33. Δ Δ

(1). Ἀποθανούσης τῆς Β, ἥτις μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τῆς Γ ἐγέννησε τὸν Α, κατόπιν ὁ Γ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Δ, ἔπειτα ἀπέθανε καὶ οὗτος. — Ἄν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀναφερόμενων παραδείγματα καὶ ἀπὸ τὰ ἐν τοῖς σχήμασι σημεῖα, σαφῶς καὶ καθαρῶς φαίνεται ποῖοι εἶναι οἱ ζῶντες καὶ ποῖοι οἱ ἀποθανόντες, ἐν τούτοις χάριν τῶν ἀπλουστερίων, εἰς πολλὰ παραδείγματα ἀναφέρεται ἐν ὑποσημειώσεσι ποῖοι ἀπέθανον, πρὸς εὐκολωτέραν κατανόησιν αὐτῶν (τῶν παραδειγμάτων) καὶ τῶν σχημάτων. Τοῦτο δὲ εἰς ὅλα τὰ κωλύματα.

Ἦτοι·

1] Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος ἐγγόρου του Δ τὴν γυναῖκα Ε. Ἡ ἄλλως. Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐπὶ ἐγγόνῳ Δ νύμφην του Ε.

Σχῆμα 34. Δ — X — Δ Ε

Διότι ἐγγόνη του λογίζεται. Βαθμὸς δεύτερος.

2] Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρούσης ἐγγόνης τῆς τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως. Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβρόν της.

Διότι ἐγγονὸς της λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

3] Ὁ ἐγγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος πάππου του Δ τὴν γυναῖκα Ε.

Σχῆμα 35¹. — Ο Α

Διότι μάμμη του λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

4] Ἡ ἐγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρούσης μάμμης τῆς τὸν ἄνδρα.

Διότι πάππος της λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

(1). Ἀποθανούσης τῆς Γ, ἥτις μετὰ τοῦ ἀνδρός της Δ ἐγέννησε

Γ] Πρόπαππος Α καὶ δισεγγότος Δ δὲν ἔμπορουν
νὰ πέρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιχόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον
Ε. — Προμάμμη καὶ δισεγγόνη, τὸ αὐτὸ πρόσωπον. —
Βαθμὸς τρίτος.

Σχῆμα 36.

Σχῆμα 37. Δ Ε

Ἦτοι.

1] Ὁ πρόπαππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη εἰς γάμον
τοῦ ἀποθανόντος δισεγγόνου του Ε τῇ γυναικί Z. Ἡ ἄλ-
λως. Ὁ πρόπαππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναικί τῇ
ἐπὶ δισεγγόνῳ νύμφῃ του Z.

Σχῆμα 38.

Ε Z

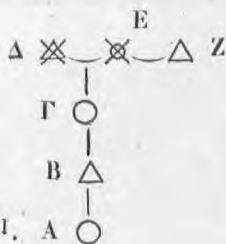
Διότι δισεγγόνη του λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ προμάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη εἰς γάμον τῇ
ἀποθανούσης δισεγγόνῃ της τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως. Ἡ
προμάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τὸν ἐπὶ δισεγγόνῃ
γαμβρόν της.

Διότι δισεγγόνος της λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

τὸν Β πατέρα τοῦ Α, κατόπιν ὁ Δ πῆρε ἄλλην γυναικί τὴν Ε· ἔπειτα
ὑπέβηκε καὶ οὗτος.

3] Ὁ δισεγγότος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρότος προπάππου τοῦ Ε τὴν γυναῖκα Ζ.

Σχῆμα 39¹. Α Ο

Διότι προμάμμη του λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

3] Ἡ δισεγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρούσης προμάμμης τῆς τὸν ἄνδρα.

Διότι πρόπαππὸς τῆς λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

Καὶ ἐφεξῆς ἐπ' ἄπειρον κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ ἀγχιστεῖ.

6] Ἐν τοῖς λοιποῖς συνδυσμοῖς.

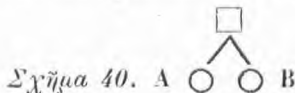
ΠΡΩΤΟΝ

Ἐν τοῖς συνδυσμοῖς, ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογενείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα πλάγιοι συγγενεῖς, ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας ἓν πρόσωπον².

(1). Ἀποθανούσης τῆς Δ, ἥτις μετὰ τοῦ ἀνδρός τῆς Ε ἐγέννησε τὸν Γ πάππον τοῦ Α, κατόπιν ὁ Ε πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Ζ, ἔπειτα ἀπέθανε καὶ οὗτος.

(2). Ἐν τοῖς συνδυσμοῖς τούτοις οἱ ἀγχιστεῖς παρίστανται κατὰ πλαγίαν γραμμῇ.

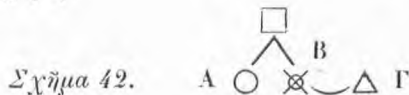
A'] Δύο ἀδελφοὶ A καὶ B δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Γ.—Δύο ἀδελφοί, τὸ αὐτὸ πρόσωπον.—**Βαθμὸς δεύτερος.**

Σχῆμα 40.

Ἦτοι·

1] Ὁ ἀδελφὸς A δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του B τὴν γυναικα Γ. Ἦ ἄλλως. Ὁ ἀνδράδελφος A δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ γυναικα τὴν νύμφην του Γ¹.

Σχῆμα 42.

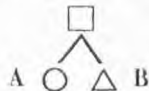
Διότι ἀδελφή του λογίζεται.—**Βαθμὸς δεύτερος.**

2] Ἡ ἀδελφή δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης ἀδελφῆς της τὸν ἄνδρα. Ἦ ἄλλως. Ἡ γυναικαδελφή δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν γαμβρὸν της.

Διότι ἀδελφός της λογίζεται.—**Βαθμὸς δεύτερος.**

=====

B'] Θεῖος A καὶ ἀνεψιὸς Γ δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Δ.—Θεῖα καὶ ἀνεψία, τὸ αὐτὸ πρόσωπον.—**Βαθμὸς τρίτος.**

Σχῆμα 43.

Γ

Σχῆμα 44.

Δ Δ

(1). Ἔννοεῖται τὴν ἐπ' ἀδελφῶ νύμφην του· ἐπίσης ὅταν λέγωμεν, ὁ πατὴρ τὴν νύμφην του, ἔννοεῖται τὴν ἐπὶ υἱῶ νύμφην του κτλ. ἀναλόγως.

Ἡτοι.

1] Ὁ θεῖος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος ἀρεψιοῦ του Γ τὴν γυναῖκα Δ. Ἡ ἄλλως Ὁ θεῖος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐπὶ ἀρεψίῳ Γ νύμφην του Δ.

Σχῆμα 45.

Διότι ἀρεψιά του λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης ἀρεψιάς της τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως, Ἡ θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα, τὸν ἐπὶ ἀρεψίᾳ γαμβρόν της.

Διότι ἀρεψιὸς της λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

3] Ὁ ἀρεψιὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος θείου του Γ τὴν γυναῖκα Δ.

Σχῆμα 46.

Διότι θεία του λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

4] Ἡ ἀρεψιά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης θείας της τὸν ἄνδρα.

Διότι θεῖος της λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

Γ] Ἄνδρ ἐξαδέλφου Α καὶ Δ δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν ἀλληλοδιαιδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Ε.—Ἄνδρ ἐξαδέλφου, τὸ αὐτὸ πρόσωπον.—**Βαθμὸς τέταρτος.**

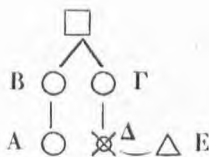

Σχῆμα 47. Α Ο Ο Δ

Σχῆμα 48. Δ Ε

Ἡτοι·

1] Ὁ ἐξαδέλφος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος ἐξαδέλφου του Δ τὴν γυναῖκα Ε. Ἡ ἄλλως. Ὁ ἐξαδέλφος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐπὶ ἐξαδέλφῳ Δ νύμφην του Ε.

Σχῆμα 49.

Α Ο ⊗ Δ Ε

Διότι ἐξαδέλφη του λογίζεται. — **Βαθμὸς τέταρτος.**

2] Ἡ ἐξαδέλφη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης ἐξαδέλφης της τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως. Ἡ ἐξαδέλφη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐπὶ ἐξαδέλφῳ γαμβρόν της.

Διότι ἐξαδέλφος της λογίζεται. — **Βαθμὸς τέταρτος.**

Δ] Μέγαρ θεῖος Α καὶ ἐξαεφύιος Δ δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαιδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον

Ε. — Μεγάλη θεία καὶ ἐξαεψιά, τὸ αὐτὸ πρόσωπον.—
Βαθμὸς τέταρτος.

Σχῆμα 50.

Σχῆμα 51. Δ Ε

Ἦτοι·

1] Ὁ μέγας θεὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος ἐξαεψιοῦ του Δ τὴν γυναῖκα Ε. Ἡ ἄλλως. Ὁ μέγας θεὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐπὶ ἐξαεψίῳ Δ νύμφην του Ε.

Σχῆμα 52.

Δ Ε

Διότι ἐξαεψιά του λογίζεται.— Βαθμὸς τέταρτος.

2] Ἡ μεγάλη θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης ἐξαεψιάς της τὸν ἄνδρα. Ἡ ἄλλως. Ἡ μεγάλη θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐπὶ ἐξαεψίᾳ γαμβρόν της.

Διότι ἐξαεψιὸς της λογίζεται.— Βαθμὸς τέταρτος.

3] Ὁ ἐξαγεψιδός A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος μεγάλου θείου του Δ τὴν γυναῖκα E.

Σχῆμα 53.

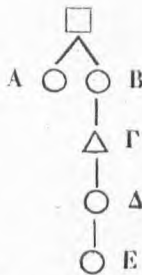
Διότι μεγάλη θεία του λογίζεται. Βαθμὸς τέταρτος.

4] Ἡ ἐξαγεψιδά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης μεγάλης θείας τῆς τὸν ἄνδρα.

Διότι μέγας θεῖός της λογίζεται.—Βαθμὸς τέταρτος.

E] Μέγας θεῖος A καὶ ἐξαγεψιδός (ἢ ἐξαγεψιδός) Δ υἱὸς E δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Z.—Μεγάλη θεία καὶ ἐξαγεψιδός (ἢ ἐξαγεψιδός) θυγάτηρ, τὸ αὐτὸ πρόσωπον.—**Βαθμὸς πέμπτος.**

Σχῆμα 54.

Σχῆμα 55. Δ Z

Ἦτοι·

1] Ὁ μέγας θεῖος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τὴν γυναῖκα Ζ τοῦ ἀποθαρόντος υἱοῦ Ε τοῦ ἐξαρεψιοῦ (ἢ ἐξαρεψιάς) του Δ.

Σχῆμα 56.

Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ μεγάλη θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τὸν ἄνδρα τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς τοῦ ἐξαρεψιοῦ (ἢ ἐξαρεψιάς) τῆς.— Βαθμὸς πέμπτος.

3] Ὁ υἱὸς Α τοῦ ἐξαρεψιοῦ (ἢ ἐξαρεψιάς) Β δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τὴν γυναῖκα Ζ τοῦ ἀποθαρόντος μεγάλου θεῖου Ε τούτου (τοῦ ἐξαρεψιοῦ ἢ ἐξαρεψιάς Β).

Σχῆμα 57.

Βαθμὸς πέμπτος.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

4] Ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐξαρεψιοῦ (ἢ ἐξαρεψιάς) δὲν ἔμ-
πορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τὸν ἄνδρα τῆς ἀποθανούσης μεγά-
λης θείας τούτου (ἢ ταύτης).—Βαθμὸς πέμπτος.

ΣΤ'] Μικρὸς θεὸς Α καὶ μικραρεψιὸς Ε δὲν ἔμποροῦν
νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον
Ζ.—Μικρὰ θεία καὶ μικραρεψιά τὸ αὐτὸ πρόσωπον.—
Βαθμὸς πέμπτος.

Σχῆμα 58.

Σχῆμα 59. Δ Ζ

Ἡτοι·

1] Ὁ μικρὸς θεὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ
ἀποθανόντος μικραρεψιοῦ του Ε τῇ γυναικί Ζ.

Σχῆμα 60.

⊗ — Δ Ζ

Διότι μικραρεψιά του λογίζεται.—Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ μικρὰ θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς
ἀποθανούσης μικραρεψιάς της τὸν ἄνδρα.

Διότι μικραρεψιὸς της λογίζεται.—Βαθμὸς πέμπτος.

3] Η μικρανεψιά A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος μικροῦ θείου του E τῆς γυναῖκα Z.

Σχῆμα 61.

A ὁ μικρὸς θείος του λογίζεται. — Βαθμὸς πέμπτος.

4] Ἡ μικρανεψιά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης μικρᾶς θείας τῆς τὸν ἄνδρα.

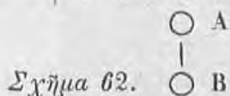
Διότι μικρὸς θεῖός της λογίζεται. — Βαθμὸς πέμπτος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς, ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογενείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα κατὰ βάθος ἥτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν ἐξ αἵματος συγγενεῖς· ἐκ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπίσης δύο πρόσωπα κατὰ βάθος ἥτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν ἐξ αἵματος συγγενεῖς¹.

A] 1 + 1 = 2ος βαθμός.

Πατήρ A καὶ υἱὸς B δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον μητέρα Γ καὶ θυγατέρα Δ. — Πατήρ καὶ θυγάτηρ· μητέρα καὶ υἱὸς ἢ θυγατέρα καὶ πατέρα. — Βαθμὸς δευτέρος.

Σχῆμα 62.

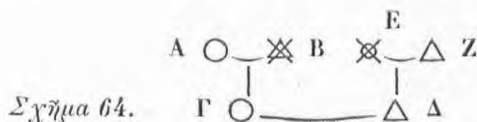

Σχῆμα 63.

(1). Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς τούτοις παρίστανται ἀγχιστεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν κατὰ πλάγιαν γραμμὴν, ἀλλάχου δὲ κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἐν ᾗ ἄπειρον ἐκτείνεται τὸ κώλυμα. Ἐκ τῶν σχημάτων δὲ ὁδὸν ποῦ ὑπάρχει εὐθεῖα γραμμὴ ἀγχιστείας.

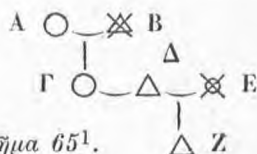
Ἦτοι·

1] Ὁ πατήρ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ υἱοῦ (ἢ τῆς θυγατρὸς) τοῦ Γ τὴν πενθεράν Ζ. Ἡ ἄλλως· τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τὴν μητέρα Ζ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ μήτηρ Ζ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς θυγατρὸς (ἢ τοῦ υἱοῦ) τῆς Δ τὸν πενθερόν Α. Ἡ ἄλλως· τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νόμφης) τῆς Γ τὸν πατέρα Α.

Βαθμὸς δεύτερος.

2] Ὁ πατήρ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ υἱοῦ (ἢ τῆς θυγατρὸς) τοῦ Γ τὴν προγοιήν Ζ. Ἡ ἄλλως· τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τὴν θυγατέρα Ζ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ θυγάτηρ Ζ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρὸς (ἢ τοῦ πατρὸς) τῆς Δ τὸν πενθερόν Α. Ἡ ἄλλως· τοῦ πατρινοῦ (ἢ μητριναῖς) τῆς Γ τὸν πατέρα Α.

Βαθμὸς δεύτερος.

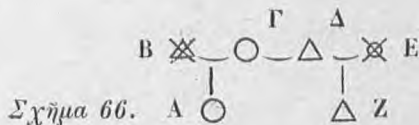
(1). Ἀποθανόντος τοῦ Ε, μεθ' οὗ ἡ γυνὴ τοῦ Δ ἐγέννησε τὴν Ζ. κατόπιν ἡ Δ πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Γ, υἱὸν τοῦ Α καὶ τῆς Β, ἥτις μετὰ τὴν μετὰ τοῦ ἀνδρός τῆς Δ γέννησιν τοῦ Γ, ἀπέθανε.

3] Ἡ μήτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ υἱοῦ (ἢ τῆς θυγατρὸς) τῆς τὸν προγορόν. Ἡ ἄλλως· τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς τὸν υἱόν. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ υἱός, δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρὸς) του τῇν πενθεράν. Ἡ ἄλλως· τοῦ πατρυιοῦ (ἢ τῆς μητρυνῆς) του τῇν μητέρα.

Βαθμὸς δεύτερος.

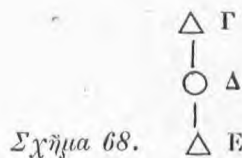
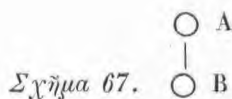
4] Ὁ υἱός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατρὸς (ἢ μητρὸς) του Γ τῇν προγορήν Ζ. Ἡ ἄλλως· τῆς μητρυνῆς (ἢ πατρυιοῦ) του Δ τῇν θυγατέρα Ζ· ἢ τῇν συμπρογορήν του Ζ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ θυγάτηρ Ζ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρὸς (ἢ πατρὸς) τῆς Δ τὸν προγονόν Α. Ἡ ἄλλως· τοῦ πατρυιοῦ (ἢ τῆς μητρυνῆς) τῆς Γ τὸν υἱόν Α ἢ τὸν συμπρόγονόν τῆς Α.

Βαθμὸς δεύτερος.

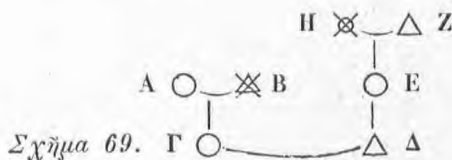
B] $1+2=3$ ος βαθμός.

Πατήρ A καὶ υἱός B δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν γυναῖκας μάμμη Γ καὶ ἑγγόνην E. Πατήρ καὶ θυγάτηρ, μάμμη καὶ ἑγγονοῦ ἢ ἑγγόνην καὶ πάππον.— Μήτηρ καὶ θυγάτηρ· πάππον καὶ ἑγγονοῦ. Μήτηρ καὶ υἱός· πάππον καὶ ἑγγόνην, ἢ ἑγγονοῦ καὶ μάμμη.— **Βαθμὸς τρίτος.**

Ἦτοι·

1] Ὁ πατήρ (ἢ ὁ περθερός) A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τὴν μάμμη Z. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ μάμμη Z δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἑγγόνης (ἢ τοῦ ἑγγόνου) τῆς Δ τὸν περθερὸν A.

Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ μήτηρ (ἢ ἡ περθερά) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν πάππον. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πάππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἑγγόνης (ἢ τοῦ ἑγγόνου) τοῦ τὴν περθεράν.— **Βαθμὸς τρίτος.**

3] Ὁ πατήρ (ἢ ὁ πενθερός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τὴν ἐγγόνην Η. Ἡ ἄλλως τοῦ υἱοῦ (ἢ τῆς θυγατρὸς) τοῦ Γ τὴν προγοροεγγόνην Η. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἐγγόνη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μάμμης (ἢ τοῦ πάππου) τῆς Δ τὸν πενθερὸν Α.

Σχῆμα 70.

Βαθμὸς τρίτος.

4] Ἡ μήτηρ (ἢ ἡ πενθερά) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς τὸν ἐγγονοῦ. Ἡ ἄλλως τοῦ υἱοῦ (ἢ τῆς θυγατρὸς) τῆς τὸν προγοροεγγονοῦ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἐγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πάππου (ἢ τῆς μάμμης) τοῦ τὴν πενθεράν.

Βαθμὸς τρίτος.

5] Ὁ υἱός (ἢ ὁ προγονός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρονιδῆς (ἢ τοῦ πατρυνιδῆ) τοῦ Δ τὴν μάμμη Η. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ μάμμη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἐγγόνης (ἢ τοῦ ἐγγόνου) τῆς Δ τὸν προγονόν Α.

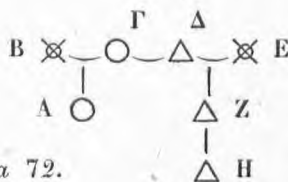
Σχῆμα 71.

Βαθμὸς τρίτος.

6] Ἡ θυγάτηρ (ἢ ἡ προγονή) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατρειοῦ (ἢ τῆς μητρειᾶς) τῆς τὸν πάππον. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ πάππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ ἐγγόνου (ἢ τῆς ἐγγόνης) τοῦ τῆν προγονήν.

Βαθμὸς τρίτος.

7] Ὁ υἱὸς (ἢ ὁ προγονὸς) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρειᾶς (ἢ τοῦ πατρειοῦ) τοῦ Δ τῆν ἐγγόνην Η. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἐγγόνη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μάμμης (ἢ τοῦ πάππου) τῆς Δ τὸν προγονόν Α.

Σχῆμα 72.

Βαθμὸς τρίτος.

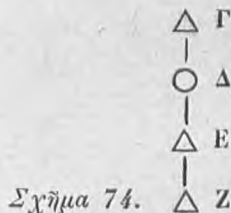
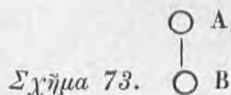
8] Ἡ θυγάτηρ (ἢ ἡ προγονή) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρειᾶς (ἢ τοῦ πατρειοῦ) τῆς τὸν ἐγγονοῦ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἐγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μάμμης (ἢ τοῦ πάππου) τοῦ τῆν προγονήν.

Βαθμὸς τρίτος.

Γ] $1+3=4$ ος βαθμός.

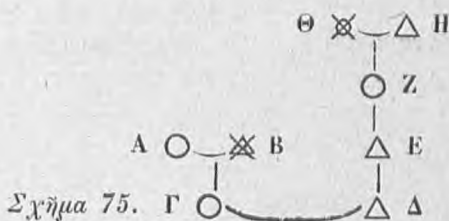
Πατήρ Α καὶ υἱός Β δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γά-
μον προμάμμη Γ καὶ δισεγγόνην Ζ. Πατήρ καὶ θυγάτηρ.
προμάμμη καὶ δισεγγόνον, ἢ δισεγγόνην καὶ πρόπαππον.
Μήτηρ καὶ θυγάτηρ, πρόπαππον καὶ δισεγγόνον. Μήτηρ
καὶ υἱός· πρόπαππον καὶ δισεγγόνην, ἢ δισεγγόνον καὶ
προμάμμη.

Βαθμὸς τέταρτος.

Ἦτοι·

1] Ὁ πατήρ (ἢ ὁ περθερός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ
γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τῆν· προμάμ-
μη Η. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ προμάμμη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ
πάρῃ ἄνδρα τῆς δισεγγόνης (ἢ τοῦ δισεγγόνου) τῆς Δ τὸν
περθερόν Α.

Βαθμὸς τέταρτος.

2] Ἡ μήτηρ (ἢ ἡ περθερά) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν πρόπαππον. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πρόπαππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς δισεγγόρης (ἢ τοῦ δισεγγόρου) τοῦ τὴν περθεράν.

Βαθμὸς τέταρτος.

3] Ὁ πατὴρ (ἢ ὁ περθερός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τῆν δισεγγόρην Θ. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ δισεγγόρη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς προμάμμης (ἢ τοῦ προπάππου) τῆς Δ τὸν περθερόν Α.

Σχῆμα 76

Βαθμὸς τέταρτος.

4] Ἡ μήτηρ (ἢ ἡ περθερά) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν δισεγγόρον. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ δισεγγόρος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς προμάμμης (ἢ τοῦ προπάππου) τοῦ τὴν περθεράν.

Βαθμὸς τέταρτος.

5] Ὁ υἱὸς (ἢ ὁ προγονός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τοῦ Δ τὴν προμάμμη Θ. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ προμάμμη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς δισεγγόνης (ἢ τοῦ δισεγγόρου) τῆς Δ τὸν προγονόν Α.

Σχῆμα 77. Α Ο

Βαθμὸς τέταρτος.

6] Ἡ θυγάτηρ (ἢ ἡ προγονή) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τῆς τὸν πρόπαππον. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πρόπαππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ δισεγγόρου (ἢ τῆς δισεγγόνης) τοῦ τὴν προγονήν.

Βαθμὸς τέταρτος.

7] Ὁ υἱὸς (ἢ ὁ προγονός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τοῦ Δ τὴν δισεγγόνην Θ. Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ δισεγγόνη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς προμάμμης (ἢ τοῦ προπάππου) τῆς Δ τὸν προγονόν Α.

Σχῆμα 78,

Βαθμὸς τέταρτος.

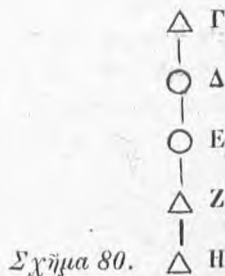
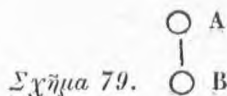
8] Ἡ θυγάτηρ (ἢ ἡ προγονή) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητροῦς (ἢ τοῦ πατροῦ) τῆς τὸν δισέγγονον. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ δισέγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς προμάμμης (ἢ τοῦ προπάππου) τοῦ τῆς προγονῆς.

Βαθμὸς τέτατος.

Δ] $1+4=5$ ος βαθμὸς.

Πατὴρ Α καὶ υἱὸς Β δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀπομάμμη Γ καὶ τρισεγγόνη Η. Πατὴρ καὶ θυγάτηρ ἀπομάμμη καὶ τρισεγγόνον, ἢ τρισεγγόνη καὶ ἀπόπαππον. Μήτηρ καὶ θυγάτηρ ἀπόπαππον καὶ τρισεγγόνον. Μήτηρ καὶ υἱὸς ἀπόπαππον καὶ τρισεγγόνη, ἢ τρισεγγόνον καὶ ἀπομάμμη.

Βαθμὸς πέμπτος.

"Ητοι·

1] Ὁ πατήρ (ἢ ὁ πενθερός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) του Δ τῇρ ἀπομάμμη Ι. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἀπομάμμη Ι δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς τρισεγγόνης (ἢ τοῦ τρισεγγότου) τῆς Δ τὸν πενθερόν Α.

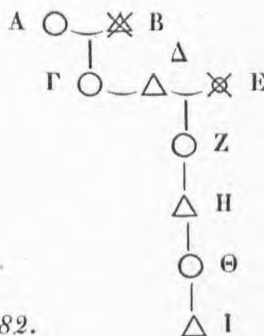

Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ μήτηρ (ἢ ἡ πενθερά) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν ἀπόπαππον. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἀπόπαππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς τρισεγγόνης (ἢ τοῦ τρισεγγότου) του τῇρ πενθεράν.

Βαθμὸς πέμπτος.

3] Ὁ πατήρ (ἢ ὁ πενθερός) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τὴν τρισεγγόνην Ι. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ τρισεγγόνη Ι δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀπομάμνης (ἢ τοῦ ἀποπάππου) τῆς Δ τὸν πενθερόν Α.

Σχῆμα 82.

Βαθμὸς πέμπτος.

4] Ἡ μήτηρ (ἢ ἡ πενθερά) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν τρισεγγόνον. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ τρισεγγόνος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀπομάμνης (ἢ τοῦ ἀποπάππου) τοῦ τὴν πενθεράν.

Βαθμὸς πέμπτος.

5] Ὁ υἱὸς (ἢ ὁ προγονόρ) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τοῦ Δ τῆρ ἀπομάμμη I. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀπομάμμη I δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς τρισεγγόρης (ἢ τοῦ τρισεγγόρου) τῆς Δ τὸν προγονόρ Α.

Σχῆμα 83.

Α Ο

Βαθμὸς πέμπτος.

6] Ἡ θυγάτηρ (ἢ ἡ προγονῆ) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τῆς τὸν ἀπόπαππορ. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀπόπαππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς τρισεγγόρης (ἢ τοῦ τρισεγγόρου) τοῦ τῆρ προγονῆρ.

Βαθμὸς πέμπτος.

7] Ὁ υἱὸς (ἢ ὁ προγονὸς) Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τῆς μητρυνῖας (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τοῦ Δ τῇ τρισεγγόγῃ Ι. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ τρισεγγόγῃ Ι δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀπομάμμης (ἢ τοῦ ἀποπάππου) τῆς Δ τὸν προγονόρ Α.

Σχῆμα 84.

Βαθμὸς πέμπτος.

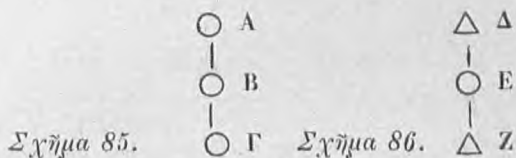
8] Ἡ θυγάτηρ (ἢ ἡ προγονή) δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρυνῖας (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τῆς τὸν τρισεγγονορ. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ τρισεγγονορ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τῆς ἀπομάμμης (ἢ τοῦ ἀποπάππου) τῆς τῇ προγονήρ.

Βαθμὸς πέμπτος.

E] $2 + 2 = 4$ ος βαθμός.

Πάππος Α καὶ ἑγγόρος Γ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον μάμμη Δ καὶ ἑγγόνη Ζ. Πάππος καὶ ἑγγόνη μάμμη καὶ ἑγγόρον, ἢ ἑγγόνη καὶ πάππον. — Μάμμη καὶ ἑγγόρος· ἑγγόρον καὶ μάμμη.

Βαθμὸς τέταρτος.

Ἦτοι·

1] Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μάμμη Θ τῆς ἐπὶ ἑγγόνῳ Δ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἑγγόνη γαμβροῦ) τοῦ Ε. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ μάμμη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον Α τοῦ ἐπὶ ἑγγόνη Ε γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἑγγόνῳ νύμφης) τῆς Δ.

Βαθμὸς τέταρτος.

2 Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐγγόνην Θ τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ Δ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) τοῦ Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἐγγόνη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς μάμμης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου) τῆς Ε.

Σχῆμα 88.

Βαθμὸς τέταρτος.

3] Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐγγονοῦ τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) τῆς. — Ὁ ἐγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μάμμη τὸν ἀνδρὸς τῆς μάμμης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου) τῆς Ε. — Βαθμὸς τέταρτος.

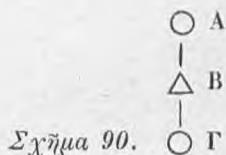
4] Ὁ ἐγγονος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐγγόνην Θ τῆς γυναικὸς Ε τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τοῦ Δ. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἐγγόνη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἐγγονοῦ Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς μάμμης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου) τῆς Ε. — Βαθμὸς τέταρτος.

Σχῆμα 89.

ΣΤ] 2+3=5ος βαθμός.

Πάππος Α καὶ ἔγγονος Γ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον προμάμμη Δ καὶ δισεγγόνη Η. Πάππος καὶ ἔγγονη προμάμμη καὶ δισέγγονος, ἢ δισεγγόνη καὶ πρόπαππος. — Μάμμη καὶ ἔγγονη, πρόπαππος καὶ δισέγγονος. Μάμμη καὶ ἔγγονος· πρόπαππος καὶ δισεγγόνη, ἢ δισέγγονος καὶ προμάμμη. — **Βαθμὸς πέμπτος.**

Ἦτοι·

1] Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ προμάμμη Ι τῆς ἐπὶ ἔγγονῳ Δ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἔγγονῳ γαμβροῦ) τοῦ Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ προμάμμη Ι δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον Α τοῦ ἐπὶ δισεγγόνη Ε γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ δισεγγόνῳ νύμφης) τῆς Δ.

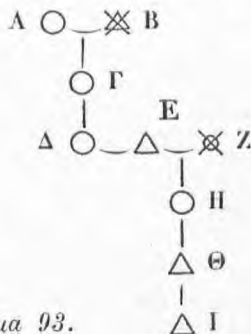

Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πρόπαππον τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ ῥύμῃ (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) τῆς. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ πρόπαππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μάμμη τῶν ἀνδρῶν τῆς δισεγγόνης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ δισεγγότου) του.

Βαθμὸς πέμπτος.

3] Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν δισεγγόνην Ι τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ Δ ῥύμῃ (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) του Ε.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ δισεγγόνη Ι δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον Α τοῦ ἀνδρῶν Δ τῆς προμάμμης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ προπάππου) τῆς Ε.

Σχῆμα 93.

Βαθμὸς πέμπτος.

4] Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν δισεγγόνον τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ ῥύμῃ (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) τῆς.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ δισεγγόνος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μάμμη τῶν ἀνδρῶν τῆς προμάμμης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ προπάππου) του.

Βαθμὸς πέμπτος.

5] Ὁ ἔγγονος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν προμάμμη I τῆς γυναικὸς Ε τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τοῦ Δ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ προμάμμη I δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἔγγονον Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς δισεγγόνης (ἢ γυναικὸς τοῦ δισεγγόπου) τῆς Ε.

Σχῆμα 94.

Βαθμὸς πέμπτος.

6] Ἡ ἐγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πρό-πάππον τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τῆς.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πρόπαππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἐγγόνην τοῦ ἀνδρὸς τῆς δισεγγόνης (ἢ γυναικὸς τοῦ δισεγγόπου) τοῦ.

Βαθμὸς πέμπτος.

7] Ὁ ἐγγονοῦς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναῖκα τὴν δισεγγόνην Ι τῆς γυναικὸς Ε τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τοῦ Δ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ δισεγγόνη Ι δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τὸν ἐγγονοῦς Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς προμάμμης (ἢ γυναικὸς τοῦ προπάππου) τῆς Ε.

Σχῆμα 95.

Βαθμὸς πέμπτος.

8] Ἡ ἐγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τὸν δισέγγονο τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τῆς.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ δισέγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναῖκα τὴν ἐγγόνην τοῦ ἀνδρὸς τῆς προμάμμης (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ προπάππου) τοῦ.

Βαθμὸς πέμπτος.

ΤΡΙΤΟΝ

Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς, ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογενείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ βάθος ἤτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν· ἐκ δὲ τῆς ἄλλης δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ πλάτος ἤτοι πλάγιοι συγγενεῖς¹.

Α] 1 + 2 = 3ος Βαθμὸς.

Πατὴρ Α καὶ υἱὸς Β δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς Γ καὶ Δ. Πατὴρ καὶ θυγάτηρ, ἀδελφὴ καὶ ἀδελφός.—Μήτηρ καὶ θυγάτηρ, δύο ἀδελφοί. Μητέρα καὶ υἱὸς ἀδελφόν καὶ ἀδελφὴ.—Βαθμὸς τρίτος.

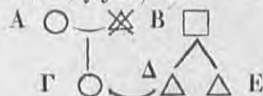
Σχῆμα 96.

Σχῆμα 97.

Ἦτοι.

1] Ὁ πατὴρ Α δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ υἱοῦ τοῦ Γ τὴν γυναικαδέλφην Ε (ἢ τῆς θυγατρὸς τοῦ τῆρ ἀνδραδέλφην). Ἦ ἄλλως. Ὁ πενθερὸς Α δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τῆρ ἀδελφὴν Ε.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀδελφὴ Ε δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς (ἢ τοῦ ἀδελφοῦ) τῆς Δ τὸν πενθερὸν Α. Ἦ ἄλλως. Ἡ ἀδελφὴ Ε δὲν ἔμπορει νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς Γ τὸν πατέρα Α.

Σχῆμα 98.

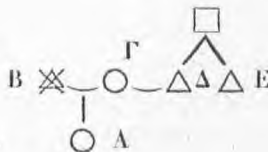
Βαθμὸς τρίτος.

(1). Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς τούτοις οἱ ἀγχιστεῖς παρίστανται κατὰ πλάγιαν γραμμὴν.

2] Ἡ μήτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ υἱοῦ της τὸν γυναικάδελφον (ἢ τῆς θυγατρὸς της τὸν ἀνδράδελφον). Ἡ ἄλλως, Ἡ περθερὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) της τὸν ἀδελφόν. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἀδελφὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀδελφῆς (ἢ τοῦ ἀδελφοῦ) του τὴν περθεράν. Ἡ ἄλλως, Ὁ ἀδελφὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νόμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) του τὴν μητέρα.

Βαθμὸς τρίτος.

3] Ὁ υἱὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατρὸς του Γ τὴν γυναικάδελφον Ε (ἢ τῆς μητρὸς του τὴν ἀνδραδέλφον). Ἡ ἄλλως, Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρινοῦ) του Δ τὴν ἀδελφὴν Ε. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἀδελφὴ Ε δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς (ἢ τοῦ ἀδελφοῦ) της Δ τὸν προγονὸν Α. Ἡ ἄλλως, Ἡ ἀδελφὴ Ε δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νόμφης) της Γ τὸν υἱὸν Α.

Σχῆμα 99.

Βαθμὸς τρίτος.

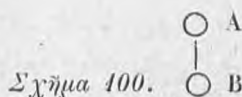
4] Ἡ θυγάτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατρὸς της τὸν γυναικάδελφον (ἢ τῆς μητρὸς της τὸν ἀνδράδελφον). Ἡ ἄλλως, Ἡ προγονὴ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα

τῆς μητρὸς (ἢ τοῦ πατρὸς) τῆς Δ τὸν ἀδελφόν E. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀδελφὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀδελφῆς (ἢ τοῦ ἀδελφοῦ) τοῦ τῆς προγοιῆς. Ἡ ἄλλως. Ὁ ἀδελφὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ τῆς θυγατέρας.

Βαθμὸς τρίτος.

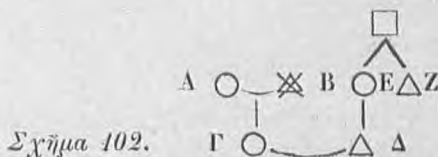
B'] $1+3=4$ ος βαθμός.

Πατὴρ A καὶ υἱὸς B δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον θείαν Γ καὶ ἀρεψιὰν E. — Πατὴρ καὶ θυγάτηρ θείαν καὶ ἀρεψιὸν, ἢ ἀρεψιὰν καὶ θεῖον. — Μήτηρ καὶ θυγάτηρ θεῖον καὶ ἀρεψιόν. Μήτηρ καὶ υἱὸς θεῖον καὶ ἀρεψιὰν, ἢ ἀρεψιόν καὶ θείαν. — **Βαθμὸς τέταρτος.**

Ἡτοι·

1] Ὁ πενθερὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τῆς θείας Z. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ θεία Z δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀρεψιᾶς (ἢ τοῦ ἀρεψιοῦ) τῆς Δ τὸν πενθερὸν A.

Βαθμὸς τέταρτος.

2] Ἡ περθερά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ ἄνδρα τῆς ρύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν θεῖον. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ θεῖος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ γυναῖκα τῆς ἀρεψιάς (ἢ τοῦ ἀρεψιοῦ) του τὴν περθεράν.

Βαθμὸς τέταρτος.

3] Ὁ περθερός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ γυναῖκα τῆς ρύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) του Δ τὴν ἀρεψιάν Ζ. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἀρεψιά Ζ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ ἄνδρα τῆς θείας (ἢ τοῦ θείου) τῆς Δ τὸν περθερόν Α.

Σχῆμα 103.

Δ Ζ

Βαθμὸς τέταρτος.

4] Ἡ περθερά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ ἄνδρα τῆς ρύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν ἀρεψιόν. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἀρεψιὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ γυναῖκα τῆς θείας (ἢ τοῦ θείου) του τὴν περθεράν.

Βαθμὸς τέταρτος.

5] Ὁ προγονὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τοῦ Δ τῇρ θείαν Z.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ θεία Z δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀρεφνῆς (ἢ τοῦ ἀρεφνιοῦ) τῆς Δ τὸν προγονὸν A.

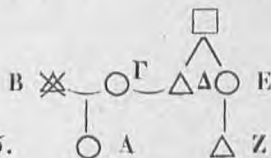
Σχῆμα 104.

Βαθμὸς τέταρτος.

6] Ἡ προγονὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τῆς τὸν θεῖον.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ θεῖος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀρεφνῆς (ἢ τοῦ ἀρεφνιοῦ) τοῦ τῇρ προγονήν.

Βαθμὸς τέταρτος.

7] Ὁ προγονὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνιοῦ) τοῦ Δ τῇρ ἀρεφνῆ Z.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀρεφνὴ Z δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς θείας (ἢ τοῦ θεῖου) τῆς Δ τὸν προγονὸν A.

Σχῆμα 105.

Βαθμὸς τέταρτος.

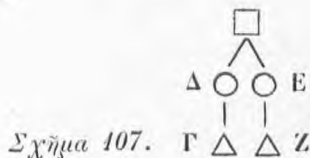
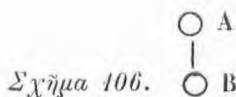
8] Ἡ προγορή δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τῆς μη-
τριῶς (ἢ τοῦ πατριοῦ) τῆς τὸν ἀρεψιόν. — Καὶ τὸ ἀνέ-
παλιν. Ὁ ἀρεψιὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναῖκα τῆς θείας
(ἢ τοῦ θείου) του τῆρ προγορή.

Βαθμὸς τέταρτος.

Γ] $1+4=5$ ος βαθμὸς.

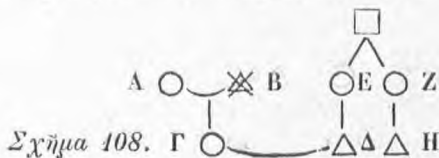
Πατὴρ Α καὶ υἱὸς Β δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γά-
μον δύο ἐξαδέλφους (Γ καὶ Ζ). Πατὴρ καὶ θυγάτηρ, ἐξα-
δέλφην καὶ ἐξάδελφον. — Μήτηρ καὶ θυγάτηρ δύο ἐξαδέλ-
φους. Μήτηρ καὶ υἱὸς, ἐξάδελφον καὶ ἐξαδέλφην.

Βαθμὸς πέμπτος.

Ἦτοι.

1] Ὁ περθερὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναῖκα τῆς
νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) του Δ τῆρ ἐξαδέλφην. — Καὶ τὸ
ἀντίπαλιν. Ἡ ἐξαδέλφη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τῆς
ἐξαδέλφης (ἢ τοῦ ἐξάδέλφου) τῆς Δ τὸν περθερόν Α.

Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ περθερά δὲν ἠμπορεῖ νά πάρῃ ἄνδρα τῆς νόμ-
μου (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν ἐξάδελφον. — Καὶ τὸ ἀνέ-
παλιν. Ὁ ἐξάδελφος δὲν ἠμπορεῖ νά πάρῃ γυναῖκα τῆς
ἐξάδελφου (ἢ τοῦ ἐξάδελφου) τοῦ τῇ περθερά.

Βαθμὸς πέμπτος.

9

3] 'Ο προγονός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναῖκα τῆς μητρικοῦς (ἢ τοῦ πατρικοῦ) τοῦ Δ τὴν ἐξαδέλφην Η. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἐξαδέλφη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τῆς ἐξαδέλφης (ἢ τοῦ ἐξαδέλφου) τοῦ Δ τὸν προγονό Α.

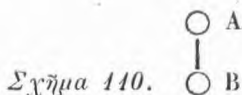
Σχῆμα 109.

Βαθμὸς πέμπτος.

4] 'Η προγονή δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἀνδρὰ τῆς μητρυνᾶς (ἢ τοῦ πατριουῶ) τῆς τὸν ἐξάδελφον. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἐξάδελφος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἐξαδέλφης (ἢ τοῦ ἐξαδέλφου) τοῦ τῇ προγονή.

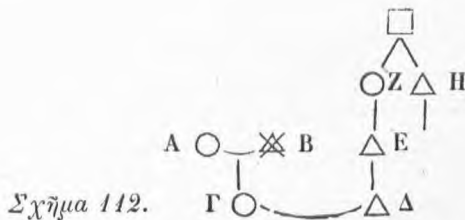
Βαθμὸς πέμπτος.

Πατήρ A καὶ υἱὸς B δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γά-
μον μεγάλην θείαν Γ καὶ ἑξαεψιδόν Z. Πατήρ καὶ θυγά-
τηρ· μεγάλην θείαν καὶ ἑξαεψιδόν, ἢ ἑξαεψιδόν καὶ μέγαν
θεῖον. — Μητέρα καὶ θυγάτηρ, μέγαν θεῖον καὶ ἑξαεψιδόν.
Μήτηρ καὶ υἱός· μέγαν θεῖον καὶ ἑξαεψιδόν, ἢ ἑξαεψιδόν
καὶ μεγάλην θείαν. — Βαθμὸς πέμπτος.

Ἦτοι·

1] Ὁ περθερὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς
νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τῆς μεγάλης θείας H. —
Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ μεγάλη θεία H δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ
ἄνδρα τῆς ἑξαεψιδῶς (ἢ τοῦ ἑξαεψιδῶ) τῆς Δ τὸν περ-
θερὸν A.

Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ πενθερά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν μέγαρ θείου. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ μέγας θεὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἐξαρεψιάς (ἢ τοῦ ἐξαρεψιοῦ) τοῦ τῇρ πενθεράρ.

Βαθμὸς πέμπτος.

3] Ὁ πενθερὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Δ τῇρ ἐξαρεψιᾶρ Η. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἐξαρεψιᾶ Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μεγάλης θείας (ἢ τοῦ μεγάλου θείου) τῆς Δ τὸν πενθερὸν Α.

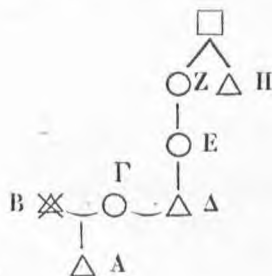
Σχῆμα 113.

Βαθμὸς πέμπτος.

4] Ἡ πενθερά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν ἐξαρεψιοῦ. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἐξαρεψιοὺς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μεγάλης θείας (ἢ τοῦ μεγάλου θείου) τοῦ τῇρ πενθεράρ.

Βαθμὸς πέμπτος.

5] Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρiviās (ἢ τοῦ πατριuiv) του Δ τῆρ μεγάληρ θείαν Η. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ μεγάλη θεία Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἐξαρεφivās (ἢ τοῦ ἐξαρεφiv) της Δ τὸν προγονόν Α.

Σχῆμα 114.

Βαθμὸς πέμπτος.

6] Ἡ προγονή δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρiviās (ἢ τοῦ πατριuiv) της τὸν μέγαρ θεῖον. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ μέγαρ θεῖος Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἐξαρεφivās (ἢ τοῦ ἐξαρεφiv) της τῆρ προγονήρ.

Βαθμὸς πέμπτος.

7] Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μητρiviās (ἢ τοῦ πατριuiv) του Δ τῆρ ἐξαρεφivαν Η. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἐξαρεφivα Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μεγάλης θείας (ἢ τοῦ μεγάλου θείου) της Δ τὸν προγονόν Α.

Σχῆμα 115.

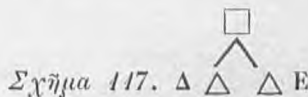
Βαθμὸς πέμπτος.

8] Ἡ προγονή δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς μητρύας (ἢ τοῦ πατριοῦ) τῆς τὸν ἐξαεψιόν. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἐξαεψιὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς μεγάλης θείας (ἢ τοῦ μεγάλου θείου) τοῦ τὴν προγονήν.

Βαθμὸς πέμπτος.

E] $2+2=4$ ος βαθμὸς.

Πάππος Α καὶ ἔγγονος Γ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς Δ καὶ Ε. Πάππος καὶ ἐγγόνῃ, ἀδελφὴ καὶ ἀδελφόν. — Μάμμη καὶ ἐγγόνῃ, δύο ἀδελφοί. Μάμμη καὶ ἔγγονος, ἀδελφόν καὶ ἀδελφὴν. — **Βαθμὸς τέταρτος.**

Ἦτοι.

1] Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ ἐγγόνου τοῦ Δ τὴν γυναικαδέλφην Ζ. (ἢ τῆς ἐγγόνῃς τοῦ τὴν ἀνδραδέλφην). — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἀδελφὴ Ζ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς Δ τὸν πάππον Α.

Βαθμὸς τέταρτος.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

2] Ἡ μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τοῦ ἐγγόρου
της τὸν γυναικάδε.λφον (ἢ τῆς ἐγγόρης της τὸν ἀνδράδε.λ-
φον). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀδε.λφὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη
γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ τῆρ μάμμη.

Βαθμὸς τέταρτος.

3] Ὁ ἐγγόρος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη γυναῖκα τοῦ
πάππου του Δ τῆρ γυναικάδε.λφιν Ζ (ἢ τῆς μάμμης του
τῆρ ἀνδράδε.λφιν). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀδε.λφή Ζ δὲν
ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) της Δ
τὸν ἐγγόρον Α.

Σχῆμα 119.

Βαθμὸς τέταρτος.

4] Ἡ ἐγγόρη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη ἄνδρα τοῦ πάππου
της τὸν γυναικάδε.λφον (ἢ τῆς μάμμης της τὸν ἀνδράδε.λ-
φον). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀδε.λφὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρη
γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ τῆρ ἐγγόρον.

Βαθμὸς τέταρτος.

ΣΤ] $2+3=5$ ος βαθμός.

Πάππος Α καὶ ἔγγονος Γ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον θείαν Δ καὶ ἀρεφιδίαν Ζ. Πάππος καὶ ἔγγονη· θείαν καὶ ἀρεφιδόν, ἢ ἀρεφιδίαν καὶ θείον. — Μάμμη καὶ ἔγγονη· θείον καὶ ἀρεφιδόν. Μάμμη καὶ ἔγγονος· θείον καὶ ἀρεφιδίαν, ἢ ἀρεφιδόν καὶ θείαν. — **Βαθμὸς πέμπτος.**

Σχῆμα 120.

Σχῆμα 121.

Ἦτοι·

1] Ὁ πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν θείαν Η τῆς ἐπὶ ἔγγονῳ Δ νέμμενης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἔγγονῳ γαμβροῦ) τοῦ Ε. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ θεία Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς ἀρεφιδῆς (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεφιδίου) τῆς Ε.

Σχῆμα 122.

Βαθμὸς πέμπτος.

2] 'Η μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν θεῖον τῆς γυναικὸς τοῦ ἐγγόνου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἐγγόνης) του. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. 'Ο θεῖος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μάμμην τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρεψιάς (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεψιοῦ) του.

Βαθμὸς πέμπτος.

3] 'Ο πάππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἀρεψίαν Η τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ Δ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) του Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. 'Η ἀρεψία Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς θείας (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ θείου) τῆς Ε.

Σχῆμα 123.

Βαθμὸς πέμπτος.

4] 'Η μάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἀρεψιὸν τῆς γυναικὸς τοῦ ἐγγόνου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἐγγόνης) της. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. 'Ο ἀρεψιὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν μάμμην τοῦ ἀνδρὸς τῆς θείας (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ θείου) του.

Βαθμὸς πέμπτος.

5] Ὁ ἐγγονος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρη γυναικα τὴν
θεία Η τῆς γυναικὸς Ε τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς
μάμης) τοῦ Δ. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ θεία Η δὲν ἔμπορεῖ
νὰ πύρη ἄνδρα τὸν ἐγγονο Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς ἀρεφιάς
(ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεφιοῦ) τῆς Ε.

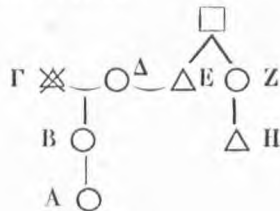
Σχῆμα 124.

Βαθμὸς πέμπτος.

6] Ἡ ἐγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρη ἄνδρα τὸν θείο
τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμης) τῆς.
— Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ θείος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρη γυναικα
τὴν ἐγγόνην τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρεφιάς (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ
ἀρεφιοῦ) τοῦ.

Βαθμὸς πέμπτος.

7] Ὁ ἔγγονος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τὴν ἀρεψιδὴν Η τῆς γυναικὸς Ε τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μᾶμμης) τοῦ Δ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀρεψιδὴ Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἔγγονον Α τοῦ ἀνδρὸς Δ τῆς θείας (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ θείου) τῆς Ε.

Σχῆμα 125.

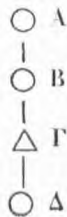
Βαθμὸς πέμπτος.

8] Ἡ ἐγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἀρεψιδὸν τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μᾶμμης) τῆς.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀρεψιδὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τὴν ἐγγόνην τοῦ ἀνδρὸς τῆς θείας (ἢ τῆς γυναικὸς τοῦ θείου) τοῦ.

Βαθμὸς πέμπτος.

Z] $3+2=5$ ος βαθμός.

Πρόπαππος Α καὶ διςέγγονος Δ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς Ε καὶ Ζ. Πρόπαππος καὶ διςεγγόνη, ἀδελφὴν καὶ ἀδελφόν. Προμάμμη καὶ διςεγγόνη, δύο ἀδελφοί. Προμάμμη καὶ διςέγγονος, ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὴν.—Βαθμὸς πέμπτος.

Σχῆμα 126.

Σχῆμα 127.

Ἦτοι·

1] Ὁ πρόπαππος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ γυναικα τοῦ δισεγγόρου του Ε τῇ γυναικαδέλφῳ Η (ἢ τῇ δισεγγόρῃ του τῇ ἀνδραδέλφῳ).—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ ἀδέλφῃ Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ ἄνδρα τὸν πρόπαππον Α τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῇ νύμφῃ) της Ε.

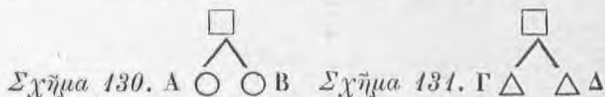
Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ προμάμμη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ ἄνδρα τοῦ δισεγγόρου της τὸν γυναικάδελφον (ἢ τῇ δισεγγόρῃ της τὸν ἀνδραδέλφον).—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἀδέλφος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ γυναικα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῇ νύμφῃ) του τῇ προμάμμῃ.

Βαθμὸς πέμπτος.

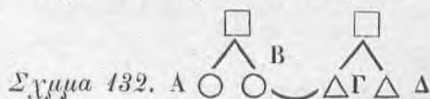
Α] $2+2=4$ ος βαθμός.

Δύο ἀδελφοὶ Α καὶ Β δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς Γ καὶ Δ. Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή ἀδελφὴν καὶ ἀδελφόν. — **Βαθμὸς τέταρτος.**

Ἦτοι.

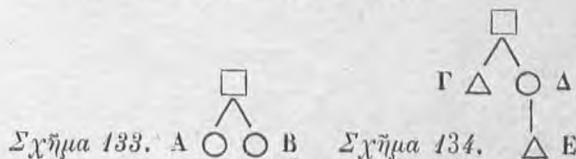
1] Ὁ ἀδελφὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τοῦ ἀδελφοῦ του Β τὴν γυναικαδέλφην Δ (ἢ τῆς ἀδελφῆς του τὴν ἀνδραδέλφην). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀδελφή Δ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς τῆς Γ τὸν ἀνδραδέλφον Α (ἢ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς τὸν γυναικαδέλφον).

Βαθμὸς τέταρτος.

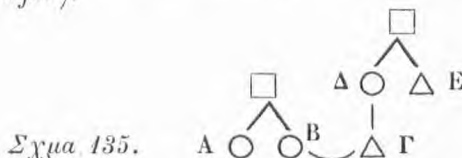
Β] $2+3=5$ ος βαθμός.

Δύο ἀδελφοὶ Α καὶ Β δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον θείαν Γ καὶ ἀνεψιὰν Ε. Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή θείαν καὶ ἀνεψιόν, ἢ ἀνεψιὰν καὶ θείον. — Δύο ἀδελφαὶ θείον καὶ ἀνεψιόν. — **Βαθμὸς πέμπτος.**

ἥτοι·

1] Ὁ ἀδελφὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικὰ τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Γ τὴν θείαν E. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ θεία δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀρεψιάς τῆς Γ τὸν ἀνδράδελφον A (ἢ τοῦ ἀρεψιοῦ τῆς τὸν γυναικάδελφον).

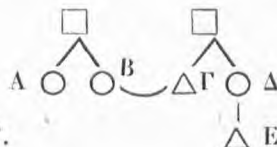
Σχῆμα 135.

Βαθμὸς πέμπτος.

2] Ἡ ἀδελφὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν θεῖον. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ θεῖος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικὰ τῆς ἀρεψιάς τοῦ τῆν ἀνδραδέλφον (ἢ τοῦ ἀρεψιοῦ τοῦ τῆν γυναικάδέλφον).

Βαθμὸς πέμπτος.

3] Ὁ ἀδελφὸς A δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικὰ τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τοῦ Γ τὴν ἀρεψίαν E. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀρεψία E δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς θείας τῆς Γ τὸν ἀνδράδελφον A (ἢ τοῦ θεῖου τῆς τὸν γυναικάδελφον).

Σχῆμα 136.

Βαθμὸς πέμπτος.

4] Ἡ ἀδελφὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς νύμφης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τῆς τὸν ἀρεψίαν. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ

ἀρετῆς δὲν ἔμπορεῖ νῦν πάρεχ' ἡ γυναῖκα τῆς θείας του τὴν ἀδελφὴν (ἢ τοῦ θείου του τὴν γυναικαδέλφην).

Βαθμὸς πέμπτος.

Πέραν δὲ τοῦ πέμπτου βαθμοῦ λόγῳ συγχύσεως τῶν ὀνομάτων τῆς συγγενείας, παρίσταται κωλυόμενος ὁ γάμος ἐν τῇ ἀγγιστείᾳ εἰς τοὺς ἐξῆς συνδυασμούς.

1] δύο ἀδελφῶν μετ' ἐξαδέλφω 2+4=6ος βαθμὸς.

2] θείου καὶ ἀρετῆς μετ' ἀρετῆς καὶ θείας 3+3=6ος βαθμὸς.

3] τοῦ αὐτοῦ προσώπου μετὰ δισεξαδέλφω =6ος βαθμὸς.

4] προπάππου καὶ δισεγγόρου μετ' ἐξαδέλφω 3+4=7ος βαθμὸς.

5] πατρὸς καὶ υἱοῦ μετὰ δισεξαδέλφω 1+6=7ος βαθμὸς¹.

(1). Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 17. καὶ Δ'. η'. 3. 4.

Ἐμὴ γνώμη. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν.

α] ὅτι σήμερον ἡ ἐκ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἀγγιστείας ὑφισταμένη σχέσις μεταξὺ τῶν ἀγγιστέων ὑπάρχει ἐν στενοτέρῳ κύκλῳ ἢ τὸ πάλαι.

β] ὅτι ὑπάρχουσι κανονικαὶ διακρίσεις ὁρίζουσας « εἰς οὐδὲν μετρεῖσθαι τὴν σύγγυσιν » ὅτι « ἡ σύγγυσις οὐκ ἀνεπίδεκτος θεωρεῖται » καὶ ἐπιτρέπουν ἀδιαστίκτως τὸν γάμον πέραν τοῦ πέμπτου βαθμοῦ ἐν τῇ ἀγγιστείᾳ.

γ] ὅτι κατὰ τὸ γενικῶς κρατοῦν ἔθος, ὅπερ καὶ πασιδὴλον ἀδιαστίκτως ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἀγγιστείᾳ πέραν τοῦ πέμπτου βαθμοῦ καὶ.

δ] ὅτι ὁ Τόμος τοῦ Γρηγορίου ἐν τῷ διατακτικῷ αὐτοῦ ἀδιαστίκτως ἐπιτρέπει τὸν γάμον ἐν τῇ ἀγγιστείᾳ πέραν τοῦ ἑκτοῦ βαθμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου.

ἤδη δὲ ἀδιαστίκτως ἀνεμπόδιστος εἶναι ὁ γάμος ἐν τῇ ἀγγιστείᾳ πέραν τοῦ πέμπτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει.

Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ σήμερον¹. Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δὲ παραδειγμάτων καὶ σχημάτων ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ καὶ τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ ἐκτεθειμένων εὐκόλως δύναται νὰ λυθῇ πᾶν ζήτημα περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ, ἐν ὁποιοδῇποτε μὴ ἀναφερομένῳ ἐνταῦθα συνδυασμῷ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν περὶ βαθμολογίας εἰρημένων.

§ 32.

Γάμοι ἀνεμπόδιστοι ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ.

Οἱ ἀγχιστεῖς πέραν τοῦ ἑκτοῦ βαθμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν περὶ συγχύσεως εἰρημένων ἀνεμπόδιστως ἔρχονται πρὸς ἀλλήλους εἰς γάμου κοινωνίαν.

Πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ εὐκολωτέραν κατανόησιν, παρατίθενται ἐνταῦθα καὶ περιπτώσεις τινὲς καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ.

ΠΡΩΤΟΝ

Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογενείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα πλάγιοι συγγενεῖς ἐκ δὲ τῆς ἄλλης ἐν πρόσωποι.

(1). Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀγχιστεία εἶναι κώλυμα γάμου μέχρι τοῦ ἑκτοῦ βαθμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου. 165 Ἐγκύκλιος ἱερ. Συνόδου 6 μαρτίου 1873.

1] Ὁ μικρὸς θεὸς Α πέριει γυναῖκα τοῦ μικρανεψιοῦ (ἢ τῆς μικρανεψιάς) του Ε τὴν ῥύμην Η.

Σχῆμα 137.

Βαθμὸς ἕκτος.

2] Ἡ μικρὰ θεία πέριει ἄνδρα τῆς μικρανεψιάς (ἢ τοῦ μικρανεψιοῦ) τῆς τὸν γαμβρόν.

Βαθμὸς ἕκτος.

3] Ὁ ἔγγονος Α πέριει εἰς γάμον τὴν γυναῖκα Η τοῦ ἀποθαρόντος ἐξαδέλφου Ζ τῆς μάμμης (ἢ τοῦ πάππου) του Γ.

Σχῆμα 138.

Βαθμὸς ἕκτος.

4] Ἡ ἐγγονὴ πέρνει εἰς γάμον τὸν ἄνδρα τῆς ἀποθα-
 ρούσης ἐξαδέλφου τῆς μάμμου (ἢ τοῦ πάππου) τῆς.

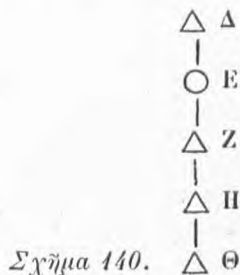
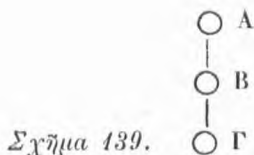
Βαθμὸς ἕκτος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς, ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογε-
 νείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ βάθος ἥτοι
 ἀνιῶν καὶ κατιῶν· ἐκ δὲ τῆς ἄλλης ἐπίσης δύο πρόσωπα
 συγγενεῖς κατὰ βάθος ἥτοι ἀνιῶν καὶ κατιῶν.

$$2+4=6\text{ος βαθμός.}$$

Πάππος Α καὶ ἐγγονος Γ πέρνουν εἰς γάμον ἀπομάμ-
 μηρ Δ καὶ τρισεγγόνηρ Θ· Πάππος καὶ ἐγγόνη ἀπομάμ-
 μηρ καὶ τρισεγγονορ, ἢ τρισεγγόνηρ καὶ ἀπόπαππορ.—
 Μάμμη καὶ ἐγγόνη ἀπόπαππορ καὶ τρισεγγονορ. Μάμμη
 καὶ ἐγγονος ἀπόπαππορ καὶ τρισεγγόνηρ, ἢ τρισεγγονορ
 καὶ ἀπομάμμη.—Βαθμὸς ἕκτος.

Ἦτοι πέριτον· εἰς γάμον.

1] Ὁ πάππος τὴν ἀπομάμμην τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νόμῳ
(ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

2] Ἡ μάμμη τὸν ἀπόπαππον τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νόμῳ
(ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

3] Ὁ πάππος τὴν τρισεγγόνην τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νόμῳ
(ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

4] Ἡ μάμμη τὸν τρισεγγονον τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νόμῳ
(ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῳ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

5] Ὁ ἔγγονος τὴν ἀπομάμμην τῆς γυναικὸς τοῦ πάπ-
που (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

6] Ἡ ἐγγόνη τὸν ἀπόπαππον τῆς γυναικὸς τοῦ πάπ-
που (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

7] Ὁ ἔγγονος τὴν τρισεγγόνην τῆς γυναικὸς τοῦ πάπ-
που (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

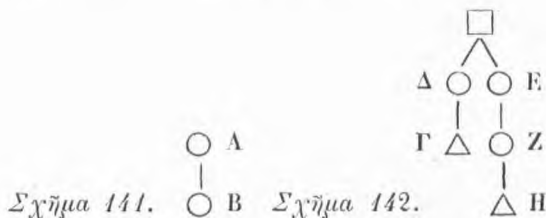
8] Ἡ ἐγγόνη τὸν τρισεγγονον τῆς γυναικὸς τοῦ πάπ-
που (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

TRITON.

Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς, ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογε-
νείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα συγγενεῖς κατὰ βᾶθος ἥτοι
ἀνιῶν καὶ κατιῶν· ἐκ δὲ τῆς ἄλλης δύο πρόσωπα πλάγιαι
συγγενεῖς.

Α] 1+5=6ος Βαθμὸς.

Πατὴρ Α καὶ υἱὸς Β πέρουον εἰς γάμον μικρὰν θείαν Γ καὶ μικραεψιδίαν Η. Πατὴρ καὶ θυγάτηρ· μικρὰν θείαν καὶ μικραεψιδίαν, ἢ μικραεψιδίαν καὶ μικρὸν θεῖον. — Μητέρα καὶ θυγάτηρ· μικρὸν θεῖον καὶ μικραεψιδίαν. Μητέρα καὶ υἱός· μικρὸν θεῖον καὶ μικραεψιδίαν, ἢ μικραεψιδίαν καὶ μικρὰν θείαν. — Βαθμὸς ἕκτος.

Ἦτοι πέρουον εἰς γάμον.

1] Ὁ πενθερός τὴν μικρὰν θείαν τῆς νόμης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τον. — Βαθμὸς ἕκτος.

2] Ἡ πενθερὰ τὸν μικρὸν θεῖον τῆς νόμης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

3] Ὁ πενθερός τὴν μικραεψιδίαν τῆς νόμης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) τον. — Βαθμὸς ἕκτος.

4] Ἡ πενθερὰ τὸν μικραεψιδίον τῆς νόμης (ἢ τοῦ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

5] Ὁ προγονός τὴν μικρὰν θείαν τῆς μητρονῆς (ἢ τοῦ πατρυνῆς) τον. — Βαθμὸς ἕκτος.

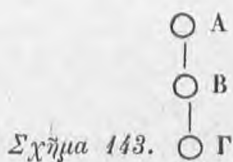
6] Ἡ προγονὴ τὸν μικρὸν θεῖον τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνοῦ) της.—Βαθμὸς ἕκτος.

7] Ὁ προγονὸς τὴν μικρανεψίαν τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνοῦ) του.—Βαθμὸς ἕκτος.

8] Ἡ προγονὴ τὸν μικρανεψιὸν τῆς μητρυνῆς (ἢ τοῦ πατρυνοῦ) της.—Βαθμὸς ἕκτος.

B] 2+4=6ος Βαθμὸς.

Πάππος Α καὶ ἔγγονος Γ πέρουν εἰς γάμον μεγάλην θείαν Δ καὶ ἐξαρεψίαν Η. Πάππος καὶ ἔγγονη μεγάλην θείαν καὶ ἐξαρεψιδόν, ἢ ἐξαρεψίαν καὶ μέγαν θεῖον.—Μάμμη καὶ ἔγγονη μέγαν θεῖον καὶ ἐξαρεψιδόν. Μάμμη καὶ ἔγγονος· μέγαν θεῖον καὶ ἐξαρεψίαν, ἢ ἐξαρεψιδόν καὶ μεγάλην θείαν.—Βαθμὸς ἕκτος.

Ἦτοι πέρουν εἰς γάμον.

1] Ὁ πάππος τὴν μεγάλην θείαν τῆς ἐπὶ ἔγγονῳ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἔγγονῳ γαμβροῦ) του.—Βαθμὸς ἕκτος.

2] Ἡ μάμμη τὸν μέγαν θεῖον τῆς ἐπὶ ἔγγονῳ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἔγγονῳ γαμβροῦ) της.—Βαθμὸς ἕκτος.

3] Ὁ πάππος τὴν ἐξαρεψίαν τῆς ἐπὶ ἔγγονῳ νύμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἔγγονῳ γαμβροῦ) του.—Βαθμὸς ἕκτος.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

4] Ἡ μάμμη τὸν ἐξαρεψιὸν τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ γάμψης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) τῆς. Βαθμὸς ἕκτος.

5] Ὁ ἐγγονος τῇ μεγάλῃ θείᾳ τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) του.—Βαθμὸς ἕκτος.

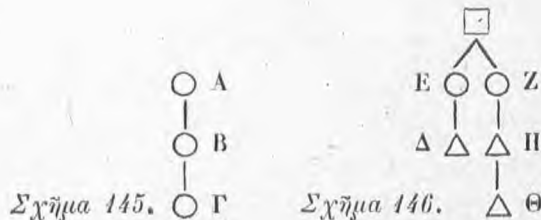
6] Ἡ ἐγγόρη τὸν μέγαν θείον τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τῆς.—Βαθμὸς ἕκτος.

7] Ὁ ἐγγονος τῇ ἐξαρεψιᾷ τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) του.—Βαθμὸς ἕκτος.

8] Ἡ ἐγγόρη τὸν ἐξαρεψιὸν τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) τῆς.—Βαθμὸς ἕκτος.

Γ' | $2+5=7$ ος βαθμὸς.

Πάππος Α καὶ ἐγγονος Γ πέρχοντ' εἰς γάμον μικρὰν θείαν Δ καὶ μικραρεψιᾷ Θ. Πάππος καὶ ἐγγόρη· μικρὰν θείαν καὶ μικραρεψιὸν, ἢ μικραρεψιᾷ καὶ μικρὸν θείον.—Μάμμη καὶ ἐγγόρη, μικρὸν θείον καὶ μικραρεψιὸν. Μάμμη καὶ ἐγγονος· μικρὸν θείον καὶ μικραρεψιᾷ, ἢ μικραρεψιὸν καὶ μικρὰν θείαν.—**Βαθμὸς ἑβδόμος.**

Ἦτοι πέρνουν εἰς γάμον.

1] Ὁ πάππος τὴν μικρὰν θείαν τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ νόμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) του. — Βαθμὸς ἔβδομος.

2] Ἡ μάμμη τὸν μικρὸν θείον τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ νόμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ἔβδομος.

3] Ὁ πάππος τὴν μικρανεψιάν τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ νόμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) του. — Βαθμὸς ἔβδομος.

4] Ἡ μάμμη τὸν μικρανεψιὸν τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ νόμφης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ἔβδομος.

5] Ὁ ἐγγονος τὴν μικρὰν θείαν τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) του. — Βαθμὸς ἔβδομος.

6] Ἡ ἐγγόρη τὸν μικρὸν θείον τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) της. — Βαθμὸς ἔβδομος.

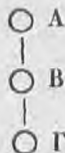
7] Ὁ ἐγγονος τὴν μικρανεψιάν τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) του. — Βαθμὸς ἔβδομος.

8] Ἡ ἐγγόρη τὸν μικρανεψιὸν τῆς γυναικὸς τοῦ πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μάμμης) της. — Βαθμὸς ἔβδομος.

Δ] 2+6=8ος βαθμός.

Πάππος Α καὶ ἐγγονος Γ πέρνουν εἰς γάμον δύο δισηξαδέλφους Δ καὶ Ε. Πάππος καὶ ἐγγόρη, δισηξαδέλφην καὶ δισηξαδέλφον. — Μάμμη καὶ ἐγγόρη· δύο δισηξαδέλφους. Μάμμη καὶ ἐγγονος· δισηξαδέλφον καὶ δισηξαδέλφην.

Βαθμὸς ὄγδοος.

Σχῆμα 147.

Σχῆμα 148.

Ἦτοι πέρουν εἰς γάμον.

1] Ὁ πάππος τὴν δισεξάδε.λφον τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ ῥύμ-
φης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) του. — Βαθμὸς ὄγδοος.

2] Ἡ μύμμη τὸν δισεξάδε.λφον τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ ῥύμ-
φης (ἢ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ) της. — Βαθμὸς ὄγδοος.

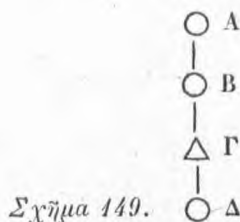
3] Ὁ ἐγγοτος τὴν δισεξάδε.λφον τῆς γυναικὸς τοῦ
πάππου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μύμμης) του. — Βαθμὸς ὄγδοος.

4] Ἡ ἐγγόρη τὸν δισεξάδε.λφον τῆς γυναικὸς τοῦ πάπ-
που (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μύμμης) της. — Βαθμὸς ὄγδοος.

E] $3+3=6$ ος βαθμός.

Πρόπαππος Α καὶ δισέγγονος Δ πέρουν εἰς γάμον
θείαρ Ε καὶ ἀρεψιὰν Η. Πρόπαππος καὶ δισεγγόρη· θείαρ
καὶ ἀρεψιὸν, ἢ ἀρεψιὰν καὶ θεῖον. — Προμύμμη καὶ δι-
σεγγόρη, θεῖον καὶ ἀρεψιόν. Προμύμμη καὶ δισέγγονος·
θεῖον καὶ ἀρεψιὰν, ἢ ἀρεψιὸν καὶ θείαρ.

Βαθμὸς ἕκτος.

Ἦτοι πέρουν εἰς γάμον.

1] Ὁ πρόπαππος τὴν θείαν τῆς γυναικὸς τοῦ δισεγγόρου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς δισεγγόρης) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

2] Ἡ προμάμμη τὸν θεῖον τῆς γυναικὸς τοῦ δισεγγόρου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς δισεγγόρης) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

3] Ὁ πρόπαππος τὴν ἀρεψιὰν τῆς γυναικὸς τοῦ δισεγγόρου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς δισεγγόρης) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

4] Ἡ προμάμμη τὸν ἀρεψιὸν τῆς γυναικὸς τοῦ δισεγγόρου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς δισεγγόρης) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

5] Ὁ δισεγγόρος τὴν θείαν τῆς γυναικὸς τοῦ προπάπου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προμάμμης) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

6] Ἡ δισεγγόρη τὸν θεῖον τῆς γυναικὸς τοῦ προπάπου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προμάμμης) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

7] Ὁ δισεγγόρος τὴν ἀρεψιὰν τῆς γυναικὸς τοῦ προπάπου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προμάμμης) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

8] Ἡ δισεγγόρη τὸν ἀρεψιὸν τῆς γυναικὸς τοῦ προπάπου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προμάμμης) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

TETARTON.

Ἐν τοῖς συνδυασμοῖς, ἐν οἷς ἐκ μὲν τῆς μιᾶς οἰκογενείας ὑπάρχουσι δύο πρόσωπα πλάγιοι συγγενεῖς· ἐκ δὲ τῆς ἄλλης ἐπίσης δύο πρόσωπα πλάγιοι συγγενεῖς.

A'] $3+3=6$ ος βαθμός.

Θεῖος A καὶ ἀρεψιδὸς Γ πέρρουv εἰς γάμον θείαν Δ καὶ ἀρεψιδίαν Z. Θεῖος καὶ ἀρεψιδᾶ· θείαν καὶ ἀρεψιδόν. — Βαθμὸς ἕκτος.

Ἦτοι πέρρουv εἰς γάμον.

1] Ὁ θεῖος· τήν θείαν τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεψιδῶ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρεψιδᾶς) του. — Βαθμὸς ἕκτος.

2] Ἡ θεία, τὸν θεῖον τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεψιδῶ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρεψιδᾶς) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

3] Ὁ ἀρεψιδὸς, τήν ἀρεψιδίαν τῆς γυναικὸς τοῦ θεῖου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς θείας) του. Βαθμὸς ἕκτος.

4] Ἡ ἀρεψιδᾶ, τὸν ἀρεψιδόν τῆς γυναικὸς τοῦ θεῖου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς θείας) της. — Βαθμὸς ἕκτος.

B] $3+4=7$ ος βαθμός.

Θείος Α καὶ ἀρεψιὸς Γ πέρρουρ εἰς γάμον δύο ἐξαδέλφας Ζ καὶ Η. Θεῖος καὶ ἀρεψιά· ἐξαδέλφην καὶ ἐξάδελφον. — Θεία καὶ ἀρεψιά· δύο ἐξαδέλφους. Θεία καὶ ἀρεψιός· ἐξάδελφον καὶ ἐξαδέλφην. — **Βαθμὸς ἑβδομος.**

Προφη

Σχῆμα 153.

Σχῆμα 154.

Ἥτοι πέρρουρ εἰς γάμον.

1] Ὁ θεῖος τὴν ἐξαδέλφην τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεψιοῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρεψιάς) του. — Βαθμὸς ἑβδομος.

2] Ἡ θεία τὸν ἐξάδελφον τῆς γυναικὸς τοῦ ἀρεψιοῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς ἀρεψιάς) της. — Βαθμὸς ἑβδομος.

3] Ὁ ἀρεψιὸς τὴν ἐξαδέλφην τῆς γυναικὸς τοῦ θείου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς θείας) του. — Βαθμὸς ἑβδομος.

4] Ἡ ἀρεψιά τὸν ἐξάδελφον τῆς γυναικὸς τοῦ θείου (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς θείας) της. — Βαθμὸς ἑβδομος.

Καὶ ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς ἀγχιστείας, ἐπιτρέπεται ὁ γάμος πέραν τοῦ ἑκτοῦ βαθμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπχγορεύσει, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν περὶ συγγένσεως εἰρημένων.

3] Τριγένεια.

Τριγένεια (διπλοσυμπεθερία) καλεῖται ἡ σχέσις ἡ παραγομένη διὰ δύο γάμων μεταξὺ τριῶν γενῶν¹.

Τὰ θέματα τῆς τριγενείας εἰσὶ τὰ ἐξῆς.

A] Ἡ σχέσις τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων, πρὸς τὸν σύζυγον τοῦ ἐξ αἵματος συγγενοῦς τοῦ ἐτέρου συζύγου².

B] Ἡ σχέσις τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων, πρὸς τὸν σύζυγον τοῦ ἐτέρου συζύγου³.

Γ] Ἡ σχέσις τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συζύγων, πρὸς τὸν σύζυγον τοῦ ἐξ αἵματος συγγενοῦς τοῦ ἐτέρου συζύγου⁴ καὶ

(1). Οἶκογ. Καλλιγ. σ. 33. — Οἶκογ. Παπ. σ. 57. — λ. χ. ἡ σχέσις τριγενείας μεταξὺ συγγάμβρων (α). Ἐν γένος ὁ εἷς σύγγαμβρος καὶ εἷς γάμος· Ἐν γένος ὁ ἄλλος σύγγαμβρος καὶ εἷς γάμος· καὶ Ἐν γένος αἱ γυναῖκες τῶν συγγάμβρων=εἷς γένος καὶ δύο γάμοι.

(2). Ἡ σχέσις αὕτη ὑπάρχει μεταξὺ τῶν συγγενῶν ἐκ τριγενείας προσώπων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τοῖς σχήμασιν 161. 163. 165. 168. 169—καὶ 202.

(3). Ἡ σχέσις αὕτη ὑπάρχει μεταξὺ τῶν συγγενῶν ἐκ τριγενείας προσώπων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τοῖς σχήμασιν 162. 164. 166. 167. —καὶ 170.

(4). Ἡ σχέσις αὕτη ὑπάρχει μεταξὺ τῶν συγγενῶν ἐκ τριγενείας προσώπων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τοῖς σχήμασιν 173. 174. 178. 179. 184. 190. 191. 196. 197. 201. — 203. 206. 207. καὶ 210.

(α) Σύγγαμβροι ὀνομάζονται ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ γυναῖκες εἶναι ἀδελφαί. Σύντρυμφοι δὲ ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων οἱ ἄνδρες εἶναι ἀδελφοί.

Δ'] Ἡ σχέσις τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν δύο προσώπων, ἅτινα ἤλθον ἀλληλοδιαδόχως εἰς γάμον μετὰ τρίτου προσώπου¹.

Ἡ τριγένεια δὲν ἀναιρεῖται διὰ τῆς θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ, ἢ ἄλλως γενομένης λύσεως τοῦ γάμου, ἐξ οὗ παρήχθη².

§ 34.

Βαθμοὶ τριγενείας.

Δημήτριος ὁ Σύγκελλος βαθμολογῶν ἐν τῇ τριγενείᾳ λέγει, «εἴ τις κἄν τούτοις εἰσάγειν βαθμοὺς ἐκβιάσοιτο»³. Ἰωάννης ὁ Ζωναρᾶς «βαθμὸν ἐνταῦθα ψηφίσαι οὐ δυνήθησόμεθα»⁴. Ὁ δὲ Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης συστηματοποιήσας τὰ ἐκ τριγενείας γαμικὰ ζητήματα, ἀναφέρει μὲν βαθμοὺς, ἐπιλέγει ὅμως «εἰ καὶ πολλῶ μᾶλλον εἰς ταῦτα βαθμοὺς λαμβάνειν οὐ δεῖ, ἀλλὰ ζητεῖν εἰ οὐκ ἐκωλύθη παρὰ τοῦ νόμου ῥητῶς»⁵. Ὁ Ἀρμενόπουλος ἀναφέρει βαθμοὺς τριγενείας⁶.

Οἱ βαθμοὶ τῆς τριγενείας ὑπολογίζονται, ἀθροιζομένων τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας καὶ ἀγχιστείας, οἵτινες ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν προσώπων, ὧν τὸν βαθμὸν τῆς τριγενείας πρόκειται νὰ ἀνεύρωμεν.

(1). Ἡ σχέση αὕτη ὑπάρχει μεταξὺ τῶν συγγενῶν ἐκ τριγενείας προσώπων, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τοῖς σχήμασιν 175. 180. 181. 185. 188. 189. 194. 195. 200. 208. καὶ 209.

(2). Γενικ. Ἀρχ. Παπ. σ. 358.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 366.

(4). Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 594.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Σ'. σ. 133.

(6). Δ'. η'. 5.

Πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ κατὰ λήψιν παρατί-
θενται τὰ ἐξῆς παραδείγματα.

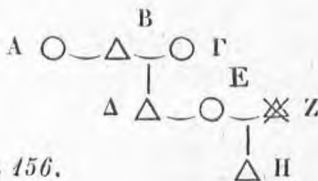
A'] 'Εν τῇ κατ' εὐθείαν γραμμῇ τριγενεΐα.

α'] 'Ο πατριὺς Α πρὸς τὴν γυναικα Ε τοῦ προγόνου
του Δ εἶναι πρώτου βαθμοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενεΐας¹.

Σχῆμα 155.

β'] 'Ο πατριὺς Α πρὸς τὴν προγονὴν Η τῆς προγονῆς
του Δ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενεΐας.

Σχῆμα 156.

(1). Διότι ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας τῆς μητρὸς Β πρὸς τὸν υἱὸν
τῆς Δ εἶναι πρῶτος. 'Ο βαθμὸς τῆς ἀγχιστεΐας τοῦ πατριοῦ Α πρὸς
τὸν προγόνον του Δ εἶναι ἐπίσης πρῶτος· ὁ βαθμὸς τῆς ἀγχιστεΐας τῆς
πενθερᾶς Β πρὸς τὴν νύμφην τῆς Ε ἐπίσης πρῶτος· Α δὲ καὶ Β ὡς σύ-
ζυγοι, καὶ Δ καὶ Ε ἐπίσης σύζυγοι, οὐκ εἰσάγουσι βαθμὸν. Ἐπομένως
ὁ πατριὺς Α πρὸς τὴν γυναικα τοῦ προγόνου του εἶναι πρώτου βαθ-
μοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενεΐας· «ὁ προγόνος καὶ ἡ προγονὴ υἱοῦ ἢ θυγα-
τρὸς λόγον ἐπέχουσι πρὸς τὸν πατρώον, ἢ τὴν μητρίαν, καὶ ἡ γυνὴ ἢ
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, νύμφης ἢ γαμβροῦ» Ματθ. Βλᾶσταρ. στοιχ. Β'. Ρ.
καὶ Π. Συντ. σ'. σ. 134.

B] 'Εν τῇ κατὰ πλαγίαν γραμμῇ τριγενεΐα.

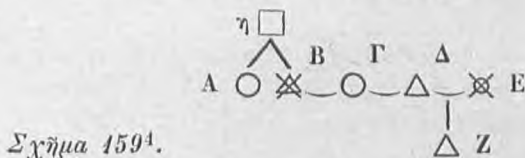
α] 'Ο γαμβρὸς Α πρὸς τὴν γυναῖκα Δ τοῦ γυναικαδέλφου του Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενεΐας¹.

β] 'Ο γυναικαδέλφος Α πρὸς τὴν γυναῖκα Δ τοῦ γαμβροῦ του Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενεΐας².

γ] 'Ο γυναικαδέλφος Α πρὸς τὴν προγονὴν Ζ τοῦ γαμβροῦ του Γ εἶναι τρίτου βαθμοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενεΐας.

(1). «τοῦ γυναικαδέλφου μου ἡ γυνὴ προσεχῶς φέκωται πρὸς τὸ μέσον γένος, ὥσπερ καγὼ πρὸς αὐτόν» Ματθ. Βλάστιαρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 135.

(2). Οἰκογ. Παπ. σ. 59.

(3). 'Αποθανούσης τῆς Β (ἀδελφῆς τοῦ Α), ὁ ἄνδρας τῆς Γ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Δ.

(4). 'Αποθανούσης τῆς Β (ἀδελφῆς τοῦ Α), ὁ ἄνδρας τῆς Γ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Δ, ἡ ὁποία μετὰ τὸν προηγούμενον ἄνδρα τῆς τὸν ἀποθανόντα Ε ἐγέννησε τὴν Ζ.

Δύο βαθμοὶ Α πρὸς τὸν γαμβρόν του Γ. καὶ εἰς βαθμὸς τοῦ Γ πρὸς τὴν προγονήν του Ζ = τρεῖς βαθμοί.

Καὶ ἐνταῦθα δὲ εὐκολώτερον λογαριάζονται οἱ βαθμοὶ διὰ τῆς μετρήσεως τῶν εὐθειῶν γραμμῶν καὶ ὅσαι γραμμαὶ τόσοι καὶ βαθμοὶ λ. χ. ἐν τῷ ἄνω σχήματι 159. μία γραμμὴ Αη. μία γραμμὴ ηΒ καὶ μία γραμμὴ ΔΖ = τρεῖς γραμμαὶ = τρεῖς βαθμοί.

Ἐν τῷ σχήματι 158 μετὰ τοῦ γυναικαδέλφου Α καὶ τῆς γυναικὸς Δ τοῦ γαμβροῦ του Γ ὑπάρχουσι δύο εὐθεῖαι γραμμαὶ μίᾳ γραμμῇ ΑΕ καὶ μίᾳ γραμμῇ ΕΒ. Ὅθεν ὁ γυναικαδέλφος Α πρὸς τὴν γυναῖκα Δ τοῦ γαμβροῦ του Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ συγγενῆς ἐκ τριγενείας. Καὶ ἐφεξῆς.

§ 35.

Ἡ τριγένεια κώλυμα γάμου.

Κατὰ τὸν Ρωμαϊκὸν καὶ Βυζαντινὸν νόμον, κωλύματα γάμου ἐπὶ τῆς τριγενείας ὠρίσθησαν λόγῳ εὐπρεπειᾶς εἰς δύο περιπτώσεις ρητῶς ἀναφερομένας.

α'] Ὁ γάμος τοῦ πατρειοῦ μετὰ τῆς γυναικὸς τοῦ προγονοῦ καὶ

β'] Ὁ γάμος τῆς μητρυῖας μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προγονῆς¹.

Δημήτριος ὁ Σύγκελλος ἀναφέρων τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις τοῦ νόμου λέγει «Ἐν τοῖς ἐκ τριγενείας, ὅσα ὁ νόμος ρητῶς διωρίσθητο, ταῦτα ὀφείλουσι διαφυλάττε-

(1) Πανδ. (23. 2) 65. — Βησ. ΚΗ'. ε'. 3.

σθαι»¹. Τὸ αὐτὸ ἀπεφάναντο καὶ οἱ πατριάρχαι Λέων ὁ Στυππῆς (1134—1143) καὶ ὁ Ἀρσένιος (1254—1256), προκειμένου περὶ γάμου τιτὸς μετὰ τῆς γυναικαδέλφου τοῦ γυναικαδέλφου του (βαθμὸς τέταρτος)· καὶ περὶ γάμου δύο ἀδελφῶν μετὰ γαμβροῦ καὶ γυναικαδέλφου, ἢ δύο ἀδελφῶν μετὰ γαμβρῆς καὶ ἀνδραδέλφου (βαθμὸς τέταρτος)².

Οὐχ ἥττον Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης ἐν τῇ συντάγματι συστηματοποιήσας τὰ περὶ κωλυμάτων ἐπὶ τριγενείας προβαίνει μέχρι τρίτου βαθμοῦ, καίπερ ἐπιλέγων ὡς εἴρηται· ὅτι «εἰς ταῦτα βαθμοὺς λαμβάνειν οὐ δεῖ, ἀλλὰ ζητεῖν, εἰ οὐκ ἐκωλύθη παρὰ τοῦ νόμου ρητῶς»³.

Τὰ αὐτὰ ἀντιγράφει καὶ ὁ Ἀρμενόπουλος ἐπιλέγων καὶ αὐτὸς, ὅτι ὁ νόμος δύο μόνον (τὰ ἐν Βασ. ΚΗ'. ε'. 3) ρητῶς ἀπαγορεύει⁴.

Ὁ Ζωναρῆς καὶ ὁ Βαλσαμῶν σιωπῶσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ὁ Τόμος τοῦ Γρηγορίου ΣΤ' (1839) ὁρίζει κώλυμα γάμου ἐπὶ τριγενείας μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου⁵.

(1) Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε' σ. 367. «περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκ τριγενείας ὡς ἀκωλύτων, οὐδὲν ὅλως ὁ νόμος διέλαθεν». Αὐτ. σ. 366. — «Καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ ἡμῶν γὰρ πολλὰ τοιαῦτα γέγονε συνοικίσια, μήτε παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, μήτε παρὰ τίνος δικαστοῦ κωλυθέντα». Αὐτ. σ. 368.

(2). Ματθ. Βλάστταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. ζ' σ. 133 — 136. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 18.

(3). Στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. ζ'. σ. 133.

(4). Δ'. η'. 5.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 175.

Παραδείγματα καὶ σχήματα κωλυομένων**γάμων ἐν τῇ τριγενείᾳ.****ΣΗΜΕΡΟΝ**

ἐμποδίζεται ὁ γάμος ἐν τῇ τριγενείᾳ συνωδὰ τῷ Τόμῳ τοῦ Γρηγορίου καὶ κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει, ἐξαιρέσει δύο περιπτώσεων, αἵτινες ἀναφέρονται ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιτρεπομένων γάμων ἐν τῇ τριγενείᾳ.

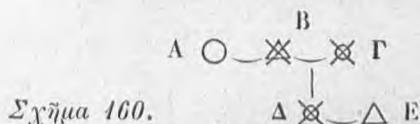
Αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐμποδίζεται ὁ γάμος ἐν τῇ τριγενείᾳ εἰσὶν αἱ ἑξῆς:

Α'] Προγορὸς Δ καὶ πατριὸς Α δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Ε. Πενθερὰ Β καὶ νύμφη Ε τὸ αὐτὸ πρόσωπον Α.— Μητρὶς καὶ προγορὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Πενθερὸς καὶ γαμβρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. (Σχῆμα 160).

Βαθμὸς πρῶτος.

*Ητοι.

1] Ὁ πατριὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος προγοῦ τοῦ Δ τὴν γυναῖκα Ε¹. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν². Ἡ νύμφη Ε δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης πενθερᾶς τῆς Β τὸν ἄνδρα Α³.

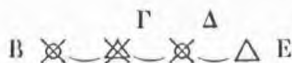
Βαθμὸς πρῶτος.

2] Ἡ μητριὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης προγοῦ τῆς τὸν ἄνδρα⁴. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ γαμβρὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος πενθεροῦ τοῦ τὴν γυναῖκα⁵.

Βαθμὸς πρῶτος.

-
- (1). Διότι θυγάτηρ τοῦ λογίζεται 1.
 (2). Ὑπομινύσκειται. Τὸ ἀνάπαλιν ἐννοητέον εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα εἰς ὅσα δὲν ἀναφέρεται.
 (3). Διότι πατήρ τῆς λογίζεται 1.
 (4). Διότι νύμφη τῆς λογίζεται 1.
 (5). Διότι μήτηρ τῆς λογίζεται 1.

3] Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος πατριοῦ του Δ τὴν γυναῖκα Ε¹. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Δὲν ἔμπορεῖ τις γυνὴ Ε νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός της Δ τὸν προγονόν Α².

Σχῆμα 161³. Α ○

Βαθμὸς πρῶτος.

4] Ἡ προγονὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης μητριᾶς της τὸν ἄνδρα⁴. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Δὲν ἔμπορεῖ τις νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς του τὴν προγονήν⁵.

Βαθμὸς πρῶτος.

Β'] Πατριὸς Α καὶ προγονοέγγονος Ε δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Ζ. Περθερὰ Β καὶ ἐπὶ ἐγγόνῳ Ε νύμφη Ζ τὸ αὐτὸ πρόσωπον Α. — Μητριὰ καὶ προγονοεγγόνῃ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Περθερὸς καὶ ἐπὶ ἐγγόνῃ γαμβρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. —

Βαθμὸς δεύτερος. (Σχημ. 162).

(1). Διότι μήτηρ του λογίζεται 1.

(2). Διότι νιός της λογίζεται 1.

(3). Ἀποθανόντος τοῦ Β μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ Γ ἐγέννησε τὸν Α, κατόπιν ἡ Γ πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Δ. Ἐπειτα ἀποθανούσης τῆς Γ, ὁ Δ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Ε· ἔπειτα ἀπέθανε καὶ οὗτος.

(4). Διότι πατήρ της λογίζεται 1.

(5). Διότι θυγάτηρ του λογίζεται 1.

1] Ὁ πατριὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος προγονοεγγόνου του Ε τῇ γυναικί Z¹.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ νύμφη Z δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τὸν ἄνδρα Α τῆς μάμμης Β τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός της Ε².

Βαθμὸς δεύτερος.

2] Ἡ μητριὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης προγονοεγγόνης της τὸν ἄνδρα⁴.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ γαμβρὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῇ γυναικί τοῦ πάππου τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς τοῦ⁵.

Βαθμὸς δεύτερος.

-
- (1). Διότι ἐγγόνη του λογίζεται 2.
 - (2). Διότι πάππος της λογίζεται 2.
 - (3). Ἀποθανόντος τοῦ Γ, μετὰ τοῦ ὁποῦ ἡ γυναῖκα του Β ἐγέννησε τὸν Δ πατέρα τοῦ Ε, ὅστις ἀφοῦ πῆρε γυναῖκα τὴν Z ἀπέθανε, κατόπιν ἡ Β πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Α· ἐπειτα ἀπέθανε καὶ αὕτη.
 - (4). Διότι ἐγγονὸς της λογίζεται 2.
 - (5). Διότι μάμμη του λογίζεται 2.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

3] Ὁ προγονοεγγονος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος πατρικοῦ του Ε τὴν γυναῖκα Ζ.

Σχῆμα 163¹.

Διότι μάμμη του λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

4] Ἡ προγονοεγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης μητρικῆς τῆς τὸν ἄνδρα.

Διότι πάππος τῆς λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

Γ] Πατρικὸς Α καὶ προγονοδισέγγονος Ζ δὲν ἔμπο-
ροῦν νὰ πέρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσω-
πον Η. Πενθερὰ Β καὶ ἐπὶ δισεγγόνῳ Ζ νόμιμη Η, τὸ αὐτὸ
πρόσωπον Α. Μητρικὴ καὶ προγονοδισεγγόνη, τὸ αὐτὸ πρό-
σωπον. Πενθερὸς καὶ ἐπὶ δισεγγόνη γαμβρὸς, τὸ αὐτὸ πρό-
σωπον. — **Βαθμὸς τρίτος.** (Σχῆμ. 164).

(1). Ἀποθανόντος τοῦ Γ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ γυναῖκα του Δ ἐγέν-
νησε τὸν Β πατέρα τοῦ Α, κατόπιν ἡ Δ πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Ε· ἔπει-
τα ἀποθανούσης τῆς Δ, ὁ Ε πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Ζ· κατόπιν δὲ
ἀπέθανε καὶ οὗτος.

Ἦτοι·

1] Ὁ πατριὺς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος προγονοδισεγγόνου του Ζ τῆς γυναῖκα Η¹. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ νύμφη Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τὸν ἄνδρα Α τῆς προμάμμης Β τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός τῆς Ζ².

Σχῆμα 164³.

Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ μητρὺς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης προγονοδισεγγόνης τῆς τὸν ἄνδρα ⁴. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ γαμβρὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς γυναῖκα τοῦ προπάππου τῆς ἀποθανούσης γυναικὸς του⁵.

Βαθμὸς τρίτος.

(1). Διότι δισεγγόνη του λογίζεται 3.

(2). Διότι πρόπαππὸς τῆς λογίζεται 3.

(3). Ἀποθανόντος τοῦ Γ, μετὰ τοῦ ὁποῦ ἡ γυναῖκα του Β ἐγέννησε τὸν Δ πάππον τοῦ Ζ, ὅστις ἀφοῦ πῆρε γυναῖκα τὴν Η ἀπέθανε, ἡ Β πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Α, ἔπειτα ἀπέθανε καὶ αὕτη.

(4). Διότι δισεγγονὸς τῆς λογίζεται 3.

(5). Διότι προμάμμη του λογίζεται 3.

3] Ὁ προγονοδισέγγονος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθ' ἀνόρους πατρυνιοῦ του Ζ τὴν γυναῖκα Η.

Σχῆμα 165¹.

Διότι προμάμμη του λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

4] Ἡ προγονοδισεγγόνη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρούσης μητρυνῖας τῆς τὸν ἄνδρα.

Διότι πρόπαππὸς τῆς λογίζεται. — Βαθμὸς τρίτος.

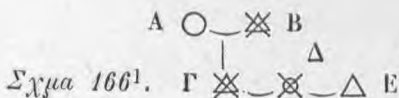
Δ'] Γαμβρὸς Δ καὶ πενθερὸς Α δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Ε. — Πενθερὰ καὶ νύμφη, τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Βαθμὸς πρῶτος. (Σχῆμ. 166).

(1). Ἀποθάνοντος τοῦ Δ, μετὰ τοῦ ὅποιου ἡ γυναῖκα τοῦ Ε ἐγένε- νῆσέ τὸν Γ πάππον τοῦ Α, κατόπιν ἡ Ε πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Ζ· ἐπει- τα δὲ ἀποθανούσης τῆς Ε, ὁ Ζ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Η· κατόπιν ἀπέθανε καὶ οὗτος.

Ἦτον·

1] Ὁ πενθερὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος γαμβροῦ του Δ τὴν γυναῖκα Ε.

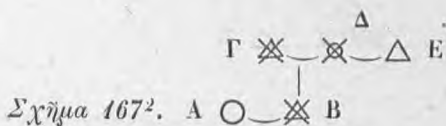

Διότι θυγάτηρ του λογιζέται. — Βαθμὸς πρῶτος.

2] Ἡ πενθερά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρόσης νόμφης της τὸν ἄνδρα.

Διότι υἱὸς της λογιζέται. — Βαθμὸς πρῶτος.

3] Ὁ γαμβρὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος πενθεροῦ του Δ τὴν γυναῖκα Ε.

(1). Ἀποθνήσκουσας τῆς Γ θυγατρὸς τοῦ Α καὶ τῆς Β ἥτις ἀπέθανεν, ὁ σύζυγός της Δ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Ε· ἔπειτα ἀπέθανε καὶ οὗτος.

(2). Ἀποθνήσκουσας τῆς Γ, ἥτις μετὰ τοῦ ἀνδρός της Δ ἐγέννησε τὴν Β γυναῖκα τοῦ Α, ἀποθνήσκουσας μετὰ τὸν γάμον της, ὁ Δ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Ε, ἔπειτα ἀπέθανε καὶ οὗτος.

4] Ἡ *νύμφη* δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθαρούσης *πενθεράς* της τὸν ἄνδρα.

Διότι πατήρ της λογίζεται. — Βαθμὸς πρῶτος.

=====

Ε] *Γυναικάδε.λφος* Γ καὶ *γαμβρὸς* Α δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Δ. — Ἄνδραδέ.λφη Β καὶ *νύμφη* Δ τὸ αὐτὸ πρόσωπον Α.

Βαθμὸς δεύτερος. (Σχῆμ. 168).

Ἦτοι.

Ὁ *γαμβρὸς* Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθαρόντος *γυναικαδέ.λφου* του Γ τὴν *γυναῖκα* Δ. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ *νύμφη* Δ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀποθαρούσης *ἀνδραδέ.λφης* της Β τὸν ἄνδρα Α.

Βαθμὸς δεύτερος.

ΣΤ] *Γαμβρὸς* Γ καὶ *γυναικάδε.λφος* Α δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον ἀλληλοδιαδόχως τὸ αὐτὸ πρόσωπον Δ. — *Νύμφη* καὶ *ἀνδραδέ.λφη* τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Βαθμὸς δεύτερος. (Σχῆμ. 169).

(1). Ἡ Β ἀδελφὴ τοῦ Γ ἀφοῦ πῆρε ἄνδρα τὸν Α κατόπιν ἀπέθανε. — Καὶ ὁ Γ μετὰ τὸν γάμον του μετὰ τῆς Δ ἐπίσης ἀπέθανεν.

Ἡ τοι·

1] Ὁ γυναικάδελφος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τοῦ ἀποθανόντος γαμβροῦ του Γ τὴν γυναῖκα Δ.

Βαθμὸς δεύτερος.

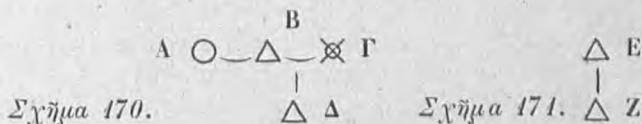
2] Ἡ γυναικάδελφη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ εἰς γάμον τῆς ἀποθανούσης νύμφης τῆς τὸν ἄνδρα.

Βαθμὸς δεύτερος.

=====

Z] 1+1=2ος βαθμός.

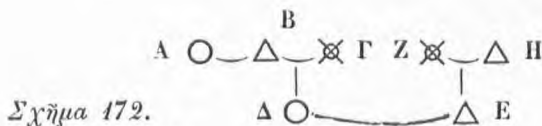
Πατριὸς Α καὶ προγονὸς Δ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν εἰς γάμον μητέρα Ε καὶ θυγατέρα Ζ. Πατριὸς καὶ προγονή· μητέρα καὶ υἱόν, ἢ θυγατέρα καὶ πατέρα.—Μητριὰ καὶ προγονή· πατέρα καὶ υἱόν. Μητριὰ καὶ προγονός· πατέρα καὶ θυγατέρα, ἢ υἱόν καὶ μητέρα. —Βαθμὸς δεύτερος.

(1). Ἀποθανούσης τῆς Β γυναικὸς τοῦ Γ ἀδελφῆς δὲ τοῦ Α, κατὰ τὸν ὅ Γ πῆρε ἄλλαν γυναῖκα τὴν Δ, ἔπειτα ἀπέθανε καὶ οὗτος.

^vΗτοι·

1] 'Ο πατριὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ προγοιοῦ (ἢ τῆς προγοιῆς) τοῦ Δ τὴν πενθερὰν Η.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ πενθερὰ Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς γάμβρης) τοῦ Δ τὸν πατριὸν Α.

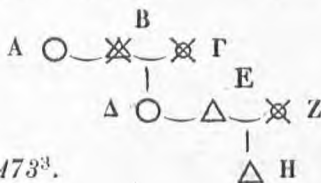

Βαθμὸς δεύτερος.

2] 'Η μητριὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ προ-
γοῦ (ἢ τῆς προγοῦνης) τῆς τὸν πενθερόν.—Καὶ τὸ ἀνέ-
παλιν. Ὁ πενθερὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμ-
θοῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ τῆν μητριάν.

Βαθμὸς δεύτερος.

3] 'Ο πατριυὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ προγοιοῦ (ἢ τῆς προγοριῆς) τοῦ Δ τὴν προγοριήν Η¹.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 'Η προγορί Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἀνδρα τοῦ πατριυοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) τοῦ Δ τὸν πατριυὸν Α².

Βαθμὸς δεύτερος.

(1). Διότι ἐγγονή του λογίζεται 2.

(2). Διόπι πάππος της λογίζεται 2.

(3). Ἀποθανόντος τοῦ Γ μεθ' οὗ ἡ γυνὴ τοῦ Β ἐγέννησε τὸν

4] Ἡ μητριὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ προγο-
ροῦ (ἢ τῆς προγορή) της τὸν προγονό¹.—Καὶ τὸ ἀνάπα-
λιν. Ὁ προγονὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πα-
τριῶ (ἢ τῆς μητριᾶς) του τὴν μητριάν².

Βαθμὸς δεύτερος.

5] Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ
πατριῶ (ἢ τῆς μητριᾶς) του Δ τὴν προγορήν (ἢ ἄλλως
τὴν συμπρογορήν του) Η.

Διότι ἀδε.Ιφός του λογίζεται.—Βαθμὸς δεύτερος.

Δ, κατόπιν ἢ Β πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Α, ἔπειτα ἀπέθανε καὶ αὕτη.
Προσέει ἀποθανόντος τοῦ Ζ, μεθ' οὗ ἡ γυναῖκα του Ε ἐγέννησε τὴν Η.
κατόπιν ἢ Ε πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Δ.

(1). Διότι ἔγγονός της λογίζεται 2.

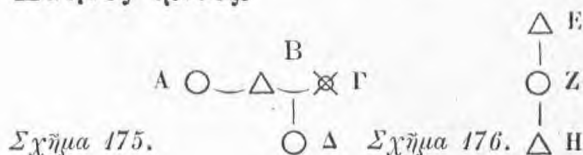
(2). Διότι μάμμη του λογίζεται 2.

(3). Ἀποθανόντος τοῦ Ζ, μεθ' οὗ ἡ γυναῖκα του Ε ἐγέννησε τὴν
Η, κατόπιν ἢ Ε πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Δ. Ἐπειτα ἀποθανούσης τῆς
Ε ὁ Δ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Γ, σύζυγον τοῦ ἀποθανόντος Β, μεθ' οὗ
ἐγέννησεν ἡδὲ τὸν Α.

Η] 1+2=3ος βαθμός.

Πατριὸς Α καὶ προγονὸς Δ δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον μάμμη Ε καὶ ἐγγόνη Η. Πατριὸς καὶ προγονή· μάμμη καὶ ἐγγονοι, ἢ ἐγγόνη καὶ πάπποι.—Μητρὶα καὶ προγονή· πάπποι καὶ ἐγγονοι. Μητρὶα καὶ προγονός· πάπποι καὶ ἐγγόνη, ἢ ἐγγονοι καὶ μάμμη.

Βαθμὸς τρίτος.

Ἦτοι·

1] Ὁ πατριὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τὴν μάμμη Θ τῆς γυναικὸς Ε τοῦ προγονοῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προγονῆς) τοῦ Δ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ μάμμη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πατριὸν Α τοῦ ἐπὶ ἐγγόνη Ε γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νύμφης) τῆς Δ.

Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ μητρὶα δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον τῆς γυναικὸς τοῦ προγονοῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς προγονῆς) τῆς.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πάππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τὴν μητρὶαν τοῦ ἐπὶ ἐγγόνη γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νύμφης) τοῦ.

Βαθμὸς τρίτος.

3] Ὁ πατριὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ προγοροῦ (ἢ τῆς προγορῆς) τοῦ Δ τῆρ προγοροεγγόνη Θ. —Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ προγοροεγγόνη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) τῆς Δ τὸν πατριὸν Α.

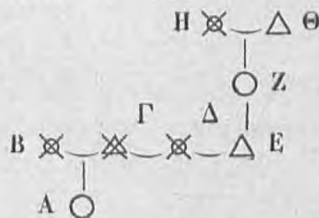
Σχῆμα 178.

Βαθμὸς τρίτος.

4] Ἡ μητριὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ προγοροῦ (ἢ τῆς προγορῆς) τῆς τὸν προγοροεγγονοῦ. —Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ προγοροεγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) τοῦ τῆρ μητριᾶν.

Βαθμὸς τρίτος.

5] Ὁ προγορὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆρ μάμμην Θ τῆς γυναικὸς Ε τοῦ πατριοῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μητριᾶς) τοῦ Δ. —Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ μάμμη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν προγορὸν Α τοῦ ἐπὶ ἐγγόνη Ε γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόμφῳ ρύμφης) τῆς Δ.

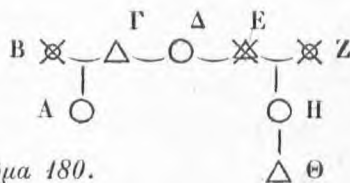
Σχῆμα 179.

Βαθμὸς τρίτος.

6] Ἡ προγονή δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάπ-
πορ τῆς γυναικὸς τοῦ πατρικοῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς μητρικῆς)
της.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ πάππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ
γυναῖκα τὴν προγονήν τοῦ ἐπὶ ἐγγόνῃ γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ
ἐγγόνῳ νύμφης) του.

Βαθμὸς τρίτος.

7] Ὁ προγονός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ
πατρικοῦ (ἢ τῆς μητρικῆς) του Δ τὴν προγονοεγγόνην Θ.
—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ προγονοεγγόνη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ
πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατρικοῦ (ἢ τοῦ μητρικῆς) της Δ τὸν
προγονὸν Α.

Σχῆμα 180.

Βαθμὸς τρίτος.

8] Ἡ προγονή δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πα-
τρικοῦ (ἢ τῆς μητρικῆς) της τὸν προγονοεγγονορ.—Καὶ
τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ προγονοεγγονορ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυ-
ναῖκα τοῦ πατρικοῦ (ἢ τῆς μητρικῆς) του τὴν προγονήν.

Βαθμὸς τρίτος.

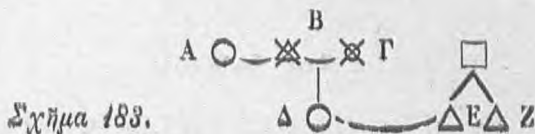
Θ'] $1+2=3$ ος βαθμός.

Πατρυνός Α καὶ προγονός Δ δὲν ἔμποροῦν νὰ πέρουν εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς Ε καὶ Ζ. Πατρυνός καὶ προγονή· ἀδελφὴ καὶ ἀδελφόν. — Μητρυνὴ καὶ προγονή· δύο ἀδελφούς. Μητρυνὴ καὶ προγονός· ἀδελφόν καὶ ἀδελφὴν. —
Βαθμὸς τρίτος.

Ἦτοι·

1] Ὁ πατρυνός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ γυναικὰ τοῦ προγονοῦ τοῦ Δ τῆς γυναικαδέλφου Ζ (ἢ τῆς προγονῆς τοῦ τῆς ἀνδραδέλφου).

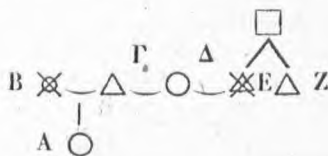

Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ μητρυνὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πέρῃ ἄνδρα τοῦ προγονοῦ τῆς τὸν γυναικαδέλφου (ἢ τῆς προγονῆς τῆς τὸν ἀνδραδέλφου).

Βαθμὸς τρίτος.

3] Ὁ προγονὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ γυναῖκα τοῦ πατρικοῦ του Δ τῆν γυναικάδε.λφον Ζ (ἢ τῆς μητρονῆς του τῆν ἀνδραδέ.λφον).

Σχῆμα 184.

Βαθμὸς τρίτος.

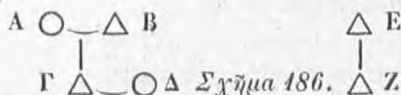
4] Ἡ προγονὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πύρῃ ἄνδρα τοῦ πατρικοῦ της τὸν γυναικάδε.λφον (ἢ τῆς μητρονῆς της τὸν ἀνδραδέ.λφον).

Βαθμὸς τρίτος.

I] 1+1=2ος βαθμὸς.

Περθερός Α καὶ γαμβρός Δ δὲν ἔμποροῦν νὰ πύρουν εἰς γάμον μητέρα Ε καὶ θυγατέρα Ζ. Περθερός καὶ νύμφη· μητέρα καὶ υἱόν, ἢ θυγατέρα καὶ πατέρα. — Περθερὰ καὶ νύμφη· πατέρα καὶ υἱόν. Περθερὰ καὶ γαμβρός· πατέρα καὶ θυγατέρα, ἢ υἱόν καὶ μητέρα. — Βαθμὸς δεύτερος.

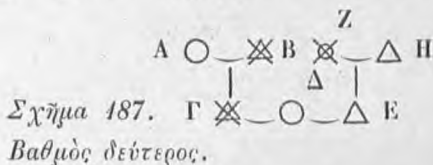

Σχῆμα 185.

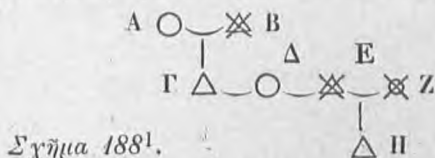
Σχῆμα 186.

ἦτοι.

1] Ὁ πενθερός Α δὲν πορεῖ νά πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ Δ τὴν πενθεράν Η. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ πενθερά Η δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς Δ τὸν πενθερόν Α.

2] Ὁ πενθερός Α δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ Δ τὴν προγορήν Η. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ προγορή Η δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) τῆς Δ τὸν πενθερόν Α.

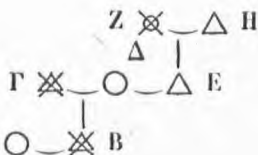

3] Ἡ πενθερά δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς τὸν προγορόν. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ προγορός δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) τοῦ τὴν πενθεράν.

Βαθμὸς δεύτερος.

(1). Ἀποθνήσκοντος τοῦ Ζ μετὰ τοῦ ὁποῖου ἡ γυναῖκα τοῦ Ε ἐγέννησε τὴν Η, κατόπιν ἡ Ε πῆρε ἄλλον ἄνδρα τὸν Δ. Ἐπειτα ἀποθανούσης τῆς Ε, ὁ Δ πῆρε ἄλλην γυναῖκα τὴν Γ, θυγατέρα τοῦ Α καὶ τῆς Β, ἥτις μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Γ ἀπέθανε.

4] 'Ο γαμβρός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πενθεροῦ (ἢ τῆς πενθερᾶς) τοῦ Δ τὴν πενθερὰν Η.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 'Η πενθερὰ Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς ρύμφης) τῆς Δ τὸν γαμβρόν Α.

Σχῆμα 189.

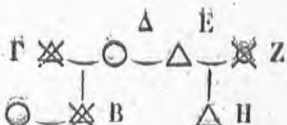
Α Ο — Χ Β

Βαθμὸς δεύτερος.

5] 'Η ρύμφη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πενθεροῦ (ἢ τῆς πενθερᾶς) τῆς τὸν πενθερόν.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 'Ο πενθερός δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς ρύμφης) τοῦ τὴν ρύμφην.

Βαθμὸς δεύτερος.

6] 'Ο γαμβρός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πενθεροῦ (ἢ τῆς πενθερᾶς) τοῦ Δ τὴν προγονήν Η. 'Η ἄλλως· τῆς γυναικὸς τοῦ Β τὴν συμπρογονήν Η.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 'Η προγονή Η δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατρικοῦ (ἢ τῆς μητρικᾶς) τῆς Δ τὸν γαμβρόν Α. 'Η ἄλλως· τῆς συμπρογονῆς τῆς Β τὸν ἄνδρα Α.

Σχῆμα 190.

Α Ο — Χ Β

Δ Η

Βαθμὸς δεύτερος.

7] Ἡ *ῥύμψη* δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ *Περθε-
ροῦ* (ἢ *τῆς περθερᾶς*) *της* τὸν *προγονόν*. Ἡ ἄλλως· τοῦ ἄν-
δρός *της* τὸν *συμπρογονόν*.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ *προγο-
νός* δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ *πατρυνιοῦ* (ἢ *τῆς μη-
τρυνῖας*) *του* *τῆς* *ῥύμψης*. Ἡ ἄλλως· τοῦ *συμπρογονοῦ* *του*
τῆς *γυναῖκα*.

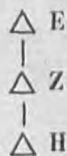
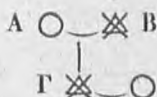
Βαθμὸς δεύτερος.

IA'] 1+2=3ος Βαθμὸς·

Περθερός Α καὶ *γαμβρός* Δ δὲν ἔμποροῦν νὰ πάρουν
εἰς γάμον *μάμμη* Ε καὶ *ἐγγόνην* Η. *Περθερός* καὶ *ῥύμψη*
μάμμη καὶ *ἐγγονοῦ*, ἢ *ἐγγόνην* καὶ *πάππον*.—*Περθερὰ*
καὶ *ῥύμψη*· *πάππον* καὶ *ἐγγονοῦ*. *Περθερὰ* καὶ *γαμβρός*·
πάππον καὶ *ἐγγόνην*, ἢ *ἐγγονοῦ* καὶ *μάμμη*.—

Βαθμὸς τρίτος.

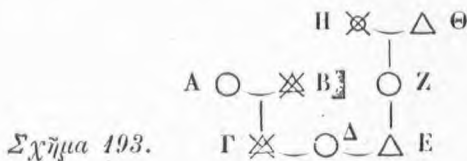
Σχῆμα 191.

Σχῆμα 192.

ἥτοι.

1] Ὁ περθερός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ μάμμῃ Θ τῆς γυναικὸς Ε τοῦ γαμβροῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς νύμφης) τοῦ Δ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ μάμμη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν περθερὸν Α τοῦ ἐπὶ ἐγγόνη Ε γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νύμφης) τῆς Δ.

Βαθμὸς τρίτος.

2] Ἡ περθερὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον τῆς γυναικὸς τοῦ γαμβροῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς νύμφης) τῆς.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πάππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ περθερᾷ τοῦ ἐπὶ ἐγγόνη γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόνῳ νύμφης) τοῦ.

Βαθμὸς τρίτος.

3] Ὁ περθερός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τοῦ Δ τῇ προγονοεγγόνη Θ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ προγονοεγγόνη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατρικοῦ (ἢ τῆς μητρικοῦ) τῆς Δ τὸν περθερόν Α.

Σχῆμα 194.

Βαθμὸς τρίτος.

4] Ἡ περθερά δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς τὸν προγονοεγγονοῦ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ προγονοεγγονος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατρικοῦ (ἢ τῆς μητρικοῦ) τοῦ τῇ περθεράν.

Βαθμὸς τρίτος.

5] Ὁ γαμβρός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ μάμμη Θ τῇ γενναῖκός Δ τοῦ περθεροῦ (ἢ τοῦ ἀνδρός τῆς περθεράς) τοῦ Δ.—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ μάμμη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν γαμβρόν Α τοῦ ἐπὶ ἐγγόνη Ε γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόνη νύμφης) τῆς Δ.

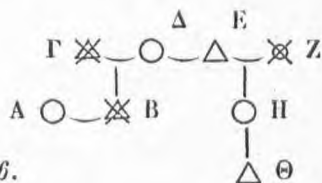
Σχῆμα 195.

Βαθμὸς τρίτος.

Ἡ νόμῳ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πάππον τῆς γυναικὸς τοῦ πενθεροῦ (ἢ τοῦ ἀνδρὸς τῆς πενθερᾶς) της—Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πάππος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν νόμῳ τοῦ ἐπὶ ἐγγόρῳ γαμβροῦ (ἢ τῆς ἐπὶ ἐγγόρῳ νόμῳ) του.

Βαθμὸς τρίτος.

7] Ὁ γαμβρὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πενθεροῦ (ἢ τῆς πενθερᾶς) του Δ τὴν προγονοεγγόρην Θ. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ προγονοεγγόρη Θ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) της Δ τὸν γαμβρὸν Α.

Σχῆμα 196.

Βαθμὸς τρίτος.

8] Ἡ νόμῳ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πενθεροῦ (ἢ τῆς πενθερᾶς) της τὸν προγονοεγγόνον.— Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ προγονοεγγόνος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατριοῦ (ἢ τῆς μητριᾶς) του τὴν νόμῳ.

Βαθμὸς τρίτος.

IB] $1+2=3$ ος βαθμός.

Περθερός Α καὶ γαμβρός Δ δὲν ἔμπορουν νὰ πάρουν εἰς γάμον δύο ἀδελφὰς Ε καὶ Ζ. Περθερός καὶ νύμφη· ἀδελφὴ καὶ ἀδελφόν. — Περθερὰ καὶ νύμφη· δύο ἀδελφούς. Περθερὰ καὶ γαμβρός· ἀδελφόν καὶ ἀδελφὴν.

Βαθμός τρίτος.Σχῆμα 197. Γ — ΔΣχῆμα 198. Ε   Ζ

Ἦτοι.

1] Ὁ περθερός Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ του Δ τὴν γυναικαδέλφην Ζ (ἢ τῆς νύμφης του τὴν ἀνδραδέλφην). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀδελφὴ Ζ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) τῆς Δ τὸν περθερόν Α.

Σχῆμα 199.

Βαθμός τρίτος.

2] Ἡ περθερὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβρου τῆς τὸν γυναικαδέλφον (ἢ τῆς νύμφης τῆς τὸν ἀνδραδέλφον). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀδελφός δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) του τὴν περθεράν.

Βαθμός τρίτος.

3] Ὁ γαμβρὸς A δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ γυναῖκα τοῦ περθεροῦ του Δ τῆν γυναικαδέλφον Z (ἢ τῆς περθερᾶς του τῆν ἀνδραδέλφον). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ ἀδέλφη Z δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) της Δ τὸν γαμβρόν A.

Σχῆμα 200.

A O — X B

Βαθμὸς τρίτος.

4] Ἡ νύμφη δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ ἄνδρα τοῦ περθεροῦ της τὸν γυναικαδέλφον (ἢ τῆς περθερᾶς της τὸν ἀνδραδέλφον). — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ ἀδέλφος δὲν ἔμπορεῖ νά πάρῃ γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ (ἢ τῆς νύμφης) του τὸν ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρόν.

Βαθμὸς τρίτος.

Οὗτοι εἶναι οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι ἐν τῇ τριγενεΐᾳ σήμερον¹. Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δὲ παραδειγματῶν καὶ σχημάτων καὶ τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἐκτεθειμένων, εὐκόλως δύναται νά λυθῇ καὶ πᾶσα μὴ ἀναφερομένη περίπτωσις, καθ' ἣν κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ τριγενεΐᾳ λαμ-

(1). Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ τριγενεΐα εἶναι κώλυμα γάμου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει. Ἐγκύκλ. 165. Ἱερ. Συν. 6 Μαρτίου 1873. — Ὁ Ἄρειος Πάγος ὅμως Ἀπόφ. 204. 1847) ἀπεψάνθη ὅτι οὐδεμία διάταξις νόμου ἢ κανόνος κωλύει τὸν γάμον εἰς δεύτερον βαθμὸς τριγενείας, ἂν καὶ συγγραφεῖς ἐδίδαξαν τὸ ἐναντίον. Οἶκογ. Καλλιγ. σ. 34. σημ. 2.

βανομένων ὑπ' ὅψιν τῶν περὶ βαθμολογίας τῆς τριγενείας, τῶν δύο ἐξαιρέσεων, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῷ τρίτῳ βαθμῷ καὶ τοῦ περὶ Συνοικεσιῶν Τόμου τοῦ Γρηγορίου, καθ' ὃν ἡ συγγενικὴ βαθμολογία ἀκριβῶς καὶ ἀπαραιτήτως φυλάττεται εἰς τὴν τριγένειαν μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει.

§ 37.

Γάμοι ἀνεμπόδιστοι ἐν τῇ τριγενείᾳ.

Οἱ συγγενεῖς ἐκ τριγενείας πέραν τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει, ἀνεμποδίστως συνάπτουσι γάμον ἀναμεταξύ των.

Πρὸς μεγαλειτέραν σαφήνειαν καὶ κατανόησιν, παρατίθενται ἐνταῦθα καὶ περιπτώσεις τινές, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῇ τριγενείᾳ.

Α'] Αἱ δύο περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῇ τριγενείᾳ εἰς τρίτον βαθμὸν εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

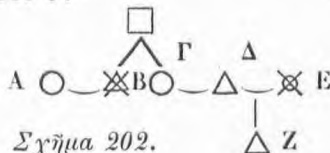
1] Πέρνει τις Α εἰς γάμον τὴν γυναικα Ε τοῦ θείου Δ τῆς ἀποθαούσης γυναικὸς του Β.

Σχῆμα 201.

Βαθμὸς τρίτος.

2] Πέρνει τις Α εἰς γάμον τὴν προγοιήν Ζ τοῦ γυναικαδέλφου αὐτοῦ Γ.

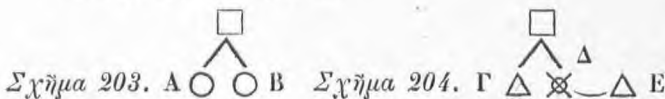
Σχῆμα 202.

Βαθμὸς τρίτος¹.

B] $2+2=4$ ος βαθμὸς.

Δύο ἀδελφοὶ Α καὶ Β πέρρου εἰς γάμον ἀνδραδέλφου Γ καὶ νύμφου Ε. — Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή· γυναικαδέλφου καὶ γαμβρόν. Δύο ἀδελφαί, γυναικαδέλφου καὶ γαμβρόν.— Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή· νύμφου καὶ ἀνδράδέλφου.

Βαθμὸς τέταρτος.

Σχῆμα 203.

Σχῆμα 204.

Ἦτοι.

1] Ὁ ἀδελφὸς Α πέρρει γυναῖκα τῆς νύμφης τοῦ Γ τὴν νύμφου Ε. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἡ νύμφη Ε πέρρει ἄνδρα τῆς ἀνδραδέλφου τῆς Γ τὸν ἀνδράδέλφου Α.

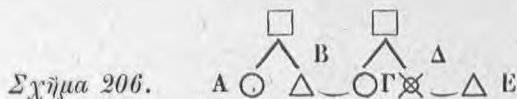

Σχῆμα 205.

Βαθμὸς τέταρτος.

(1). ἀδεί γὰρ τὴν οἰκειότητα τῆς ἀγχιστείας πλαγιασθῆναι μικρόν, καὶ τῆνικαῦτα ἔσται θεμιτὸς ὁ γάμος» Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 135.

2] 'Ο ἀδελφὸς Α πέρνει γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ του Γ τὴν νόμιμην Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. 'Η νόμιμη Ε πέρνει ἄνδρα τοῦ ἀνδραδέλφου της Γ τὸν γυναικάδελλον Α.

Βαθμὸς τέταρτος.

3] 'Ο ἀδελφὸς Α πέρνει γυναῖκα τοῦ γαμβροῦ του Γ τὴν γυναικάδελλην Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. 'Η ἀδελφὴ Ε πέρνει ἄνδρα τοῦ γαμβροῦ της Γ τὸν γυναικάδελλον Α.

Βαθμὸς τέταρτος.

4] 'Ο ἀδελφὸς Α πέρνει γυναῖκα τῆς νόμιμης του Γ τὴν ἀνδραδέλλην Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. 'Η ἀνδραδέλλη Ε πέρνει ἄνδρα τῆς νόμιμης της Γ τὸν ἀνδράδελλον Α.

Βαθμὸς τέταρτος.

5] Ἡ ἀδελφὴ Α πέριει ἀνδρα τῆς νύμφης τῆς Γ τὸν γαμβρὸν Ε. — Καὶ τὸ ἀνέπλυν. Ὁ γαμβρὸς Ε πέριει τῆς γυναικαδέλφης τοῦ Γ τὴν ἀνδραδέλφην Α.

Καὶ ἐφεξῆς εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τῆς τριγενείας πέραν τοῦ τρίτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἀπαγορεύσει, ἀνεμπόδιστος εἶναι ὁ γάμος ἐν τῇ τριγενείᾳ.

§ 38.

4] Οἶονεὶ ἀγγιστεία.

Οἶονεὶ ἀγγιστεία καλεῖται ἡ ἐκ τῆς μνηστείας παραγομένη σχέσις μεταξὺ τοῦ μνηστῆρος καὶ ὀρισμένων τινῶν συγγενῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν μνηστήν· καὶ μεταξὺ τῆς μνηστῆς καὶ ὀρισμένων τινῶν συγγενῶν αὐτῆς πρὸς τὸν μνηστήρα². Προσέτι καὶ ἡ ἐκ τοῦ διαζυγίου παραγομένη σχέ-

(1). Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 134 — 136.

(2). Μνηστεία δὲ καλεῖται ἡ σύμβασις δι' ἧς ὑπισχνεῖται τις νῦν ἔλθῃ εἰς γάμον μεθ' ὀρισμένου προσώπου. Βασ. ΚΗ'. α'. 1.—Πρ. Ν. τίτλ. 1.—«Μνηστεία ἐστὶν ἡ τῶν μελλόντων γενέσθαι γάμων ὑπόσχεσις» Ἀρμεν. Δ'. α'. 1 «Μνηστεία ἐστὶν ἡ τῶν μελλόντων γάμων ἐπαγγελία» Αὐτ. 2. Εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν ἡ μνηστεία ὀνομάζεται ἀρραβών. Ὁ μνηστήρ, ἀρραβωνιαστικός· ἡ μνηστὴ, ἀρραβωνιαστικὴ.

σις μεταξὺ τοῦ ἐνὸς τῶν διεzeugμένων συζύγων, καὶ τῶν τέκνων τῶν γεννηθέντων παρὰ τοῦ ἑτέρου μετ' ἄλλου συζύγου μετὰ τὴν διάζευξιν.

Τὰ περὶ γραμμῶν τῆς οἰονεὶ ἀγχιστείας καὶ ὑπολογισμοῦ τῶν βαθμῶν εἰσι τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐκτεθέντα περὶ τούτων ἐν τῇ ἀγχιστείᾳ¹.

§ 39.

Ἡ οἰονεὶ ἀγχιστεία κώλυμα γάμου.

Παρὰ Ῥωμαίοις ἐν τῇ οἰονεὶ ἀγχιστεία ἀπηγορεύετο ὁ γάμος· μεταξὺ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός τοῦ υἱοῦ· μεταξὺ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς μητρός τοῦ πατρὸς· καὶ μεταξὺ τοῦ συζύγου καὶ τῆς ἐκ τῆς διαζευχθείσης συζύγου καὶ ἄλλου ἀνδρὸς μετὰ ταῦτα γεννηθείσης θυγατρὸς². Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν μνηστεύεταί τις τὴν μητέρα τῆς μηστῆς, οὔτε τὴν μνηστὴν τοῦ ἀδελφοῦ³, ὅπερ ὅμως ὁ Βάλαμων ἐπέτρεψεν⁴.

Οἱ Βυζαντινοὶ προέβησαν καὶ περαιτέρω εἰσαγαγόντες καὶ ἐπὶ τῆς μνηστείας τὴν ἱερολογίαν, ἣν ὅμως ὁ Λέων διὰ τῆς Νεαρχῆς 109 ἀπηγόρευσε πρὸ τῆς ἡβῆς, πλὴν ἀδείχ τοῦ ἡγεμόνος⁵.

(1). Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 12, 16.

(2). Μακελδ. § 510.

(3). Βασ. ΚΗ'. ε'. 1. 2. Εὐσταθ. Πατρ. Ὑπόμν. Ρ. καὶ Π. Σουτ. Ε'. σ. 347.

(4). Ρ. καὶ Π. Σουτ. Δ'. σ. 453.

(5). Ἀρμεν. Δ'. α'. 11.

Ὁ πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Ξιφιλίνος (1064—1075) διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως ἀφωμοίωσε τὰ κωλύματα τοῦ γάμου καὶ τῆς ἱερολογηθείσης μνηστείας¹. Ἡ πατριαρχικὴ δὲ καὶ συνοδικὴ αὕτη ἀπόφασις, ἐπεκυρώθη καὶ διὰ χρυσοβούλλου Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου ἐν ἔτει 1080. Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐθέσπισεν ἐπὶ τῆς ἱεροτελεσθείσης μνηστείας μεταξὺ ἐφήθων νὰ ἰσχύῃ ἡ ἀνω ἀπόφασις· ποσῶς δὲ εἰς τοὺς μνηστευομένους κάτω τῆς ἡλικίας ταύτης καὶ χωρὶς ἱερὰν εὐλογία, ὅτε κρατοῦσι τὰ τοῦ παλαιοῦ νόμου κωλύματα². Ἀλλὰ ἰσχύει ὁ νόμος νὰ μὴ δύναται τις νὰ λάβῃ τὴν μνηστὴν τοῦ ἀδελφοῦ του³.

Ὁ Βαλσαμὼν μνημονεύων δύο παραδείγματα τῶν πατριαρχῶν Νικολάου Μουζάκωνος (1147—1151) καὶ Θεοδοσίου, ἀποφανθέντων ὅτι ἡ μνηστεία ἐπέχει τόπον τελείου γάμου, λέγει ἀμὲν εἶναι ἀκίνδυνα τὰ οὕτως ἐκχωρηθέντα⁴.

Ὁ Ἀντώνιος (ὁ Ἰσίδωρος δηλ. ὁ μακαριώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ὁ Γλαβᾶς) ἐν ἔτει 1389 ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀπεφάνθη τὰ ἑξῆς· α ἃ δὲ ὁ παλαιὸς λέγει νόμος κωλυόμενά πρόσωπα ἐπὶ τὴν ἀποζυ-

(1). «τὸν μνηστευσάμενον κόρην, καὶ ἥ θανάτῳ ταύτην ἀποβελλόντα, ἥ διαζυγίῳ, ἥ συναινέσει καὶ προστίμων καταβολῇ, εἴτε ἐτέραν ἀγαγόμενον, μὴ δύνασθαι ἱερέα, ἥ διάκονον, ἥ ὑποδιάκονον χειροτονεῖσθαι, δίγαμον δηλαδὴ λογιζόμενον καὶ μηδὲν εἶναι γάμου τε καὶ μνηστείας διάφορον». Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 52—53. Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 13.

(2). «τὰς γὰρ ἄλλως γενομένας, οὐ μνηστείας κυρίως, ἀλλὰ γε ἀρεσκείας ἀνθρώπων δι' ἐπερωτήσεως κατησφαλισμένας λογιζεσθαι τὸ ὑπὸ νόμον, καὶ ὡς τοιαῦτα τὸ ἐνεργὸν ἀποφέρεισθαι, καὶ τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ἔχειν ἐπὶ τούτοις τὸ πείγιον». Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 288. — Φωτ. Νομοκλίν. Π'. β'. Αὐτ. Α'. σ. 290. — Ζωναρᾶς Αὐτ. Β'. σ. 539. — Βαλσαμὼν Αὐτ. Δ'. σ. 453. — Ἀρμεν. Δ'. α'. 12.

(3). Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 14.

(4). Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 227.

γείσαν μνηστήν, ταῦτά ἐστιν· οὐ δύναμαι φησι λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἀδελφοῦ μου μνηστήν, καὶ γάμοι τε αὐτῶν οὐ γεγόναν· τῷ δὲ περὶ μνηστείας θανούσης δὲ λέγει δὲ οἶμαι τοῦτο, ὅποταν ζώντων τῶν μνηστευσαμένων ἢ ἐπίζευξις γένηται· οὐκ ἐπὶ τῆς θανάτῳ διαλυθείσης μνηστείας· καὶ διὰ τοῦτον οἶμαι τὸν λόγον, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς τῶν ζώντων, εἰ μὴ κωλυθεῖεν, ἐπὶ τὴν ἀποζευθείσαν μνηστήν τὰ διωρισμένα τῷ νόμῳ πρόσωπα, πολλὰ τὰ ἄτοπα ἐξεπαι, ἔριδες· μῆνιδες· ἀηδία· καὶ ἄλλα βαρύτερα μεταξὺ τῶν γνησίων· ἐπὶ δὲ τῆς θανάτῳ διαλυθείσης οὐδὲν ἔσται τοῦ λοιποῦ, καὶ διὰ τοῦτο οὐ κωλύται»¹.

§ 40.

Παραδείγματα καὶ σχήματα, καθ' ἃ κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ οἶονε ἀγχιστεία.

ΣΗΜΕΡΟΝ

καταργηθείσης τῆς ἱεροτελεστίας ἐν τῇ μνηστείᾳ², ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ³ κωλύματα τοῦ γάμου ἕνεκα μνηστείας. Εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς.

(1). Μ. Ἰ. Γεδεών «Κανον. Διατάξ.» σ. 24—26.

(2). Πατριρχ. Ἐγκύκλ. Σεπτεμβρ. 1868.— Ὡς γνωστὸν δὲ τοῖς πᾶσι, σήμερον ἡ μνηστεία ἱερολογεῖται συγχρόνως μὲ τὸν γάμον.

(3). ΚΗ'. ε'. 1.

1] Ὁ μνηστὴρ A δὲν ἔμπορεῖ νύ πέρη γυναικα τῆς ἀποθαρούσης μνηστῆς του B τὴν μητέρα Δ¹. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ἡ μήτηρ Δ δὲν ἔμπορεῖ νύ πέρη ἄνδρα τῆς ἀποθαρούσης θυγατρὸς της B τὸν μνηστῆρα A.

Γ ✕ — Δ Δ

Σχῆμα 210. A ○ ... ✕ B

Βαθμὸς πρῶτος.

2] Ἡ μνηστὴ A δὲν ἔμπορεῖ νύ πέρη ἄνδρα τοῦ ἀποθαρόντος μνηστῆρός της B τὸν πατέρα Γ. — Καὶ τὸ ἀνέπαλιν. Ὁ πατὴρ Γ δὲν ἔμπορεῖ νύ πέρη γυναικα τοῦ ἀποθαρόντος υἱοῦ του B τὴν μνηστῆρ A.

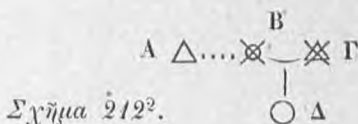
Γ ○ — ✕ Δ

Σχῆμα 211. A Δ ... ✕ B

Βαθμὸς πρῶτος.

(1). «γέγονε γὰρ πενθερά», Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 16.

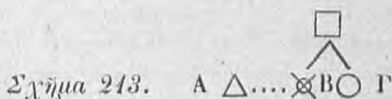
3] Ἡ μηστὴ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ ἀποθανόντος μηστῆρός της Β τὸν υἱὸν Δ. Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ υἱὸς Δ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος πατρὸς του Β τὴν μηστὴν Α¹.

Σχῆμα 212².

Βαθμὸς πρῶτος.

4] Ἡ μηστὴ Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ ἀποθανόντος μηστῆρός της Β τὸν ἀδελφὸν Γ. — Καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ὁ ἀδελφὸς Γ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Β τὴν μηστὴν Α³.

Σχῆμα 213.

Βαθμὸς δεύτερος.

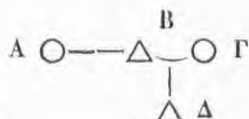
(1) «μητρειᾶς τάξιν ἐπέχει» Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 12.

(2). Ἀποθανούσης τῆς Γ, ἥτις μετὰ τοῦ ἀνδρὸς της Β ἐγέννησε τὴν Δ, κατόπιν ὁ Β ἐμνηστεύθη τὴν Α καὶ ὕστερον ἀπέθανε.

(3). «νύμφης τάξιν ἐπέχει» Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 12.

Ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ διαζυγίου οἰοεὶ ἀρχιστείας.

5] Ὁ διαζευχθεὶς σὺζυγος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναικα τὴν θυγατέρα Δ τῆς πρώην συζύγου του Β, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν αὕτη μετ' ἄλλου ἀνδρὸς Γ μετὰ τὴν διάζευξιν.

Σχῆμα 214.

Βαθμὸς πρῶτος.

Ταῦτα ῥητῶς καὶ ὀνομαστί εἰσι τὰ ἔνεκεν οἰοεὶ ἀρχιστείας κωλύματα τοῦ γάμου κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον¹, ἅτινα ἐσχύουσι σήμερον.

(1). Εἰς. (1. 10). §. 9. — Βασ. ΚΗ'. Ε'. 1. — Πανδ. (23. 2) 1. 2. 4. §. κτλ. — Ἀρμεν Δ'. ζ. 12. 14. 16.

Ἐνταῦθα γεννᾶται τὸ ζήτημα, διατί δὲν ἐφαρμόζομεν τὸν Πολιτικὸν νόμον περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου ἔνεκα οἰοεὶ ἀρχιστείας, καὶ εἰς τὰ τοῦ ἄλλου φύλου πρόσωπα, ἥτοι διατί δὲν παραδεχόμεθα κατὰ τὸν νόμον τοῦτον κώλυμα γάμου καὶ μεταξὺ

α'] Τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς ἀποθανούσης μνηστῆς του τὴν θυγατέρα.

β'] Τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς ἀποθανούσης μνηστῆς του τὴν ἀδελφὴν καὶ

γ'] Τῆς διαζευχθείσης συζύγου καὶ τοῦ νῦν τοῦ πρώην συζύγου της, τὸν ὁποῖον ἀπέκτησεν οὗτος μετ' ἄλλης γυναικὸς μετὰ τὴν διάζευξιν.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ δεσμοῦ τῆς μνηστείας παραγομένη σχέσις μεταξὺ τῶν μνηστῶν ἐπεκτείνεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τοῦ ἐνὸς μνηστοῦ πρὸς τοὺς σεγγενεῖς τοῦ ἐτέρου καὶ τὸ ἀνάπλιν καὶ ὅτι ἐν τῇ βαθμολογίᾳ μεταξὺ ἄρρενος καὶ θήλεος οὐδεμία διάκρισις ὑπάρ-

§ 41.

Γάμοι άνεμπόδιστοι έν τῇ οίονει άγχιστεία

Συνωδᾷ τοῖς εἰρημένοις, εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, τὰς μὴ ἀναφερομένας ἀνωτέρω ῥητῶς, ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῇ οίονει άγχιστεία.

§ 42.

5] Πνευματικὴ ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγένεια.

Πνευματικὴ ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγένεια καλεῖται ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος παραγομένη σχέσις μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ ὠρισμένων τινῶν συγγενῶν αὐτοῦ, πρὸς τὸν ἀναδεκτὸν καὶ ὠρισμένους συγγενεῖς αὐτοῦ¹.

χει, κατὰ λογικὴν ἀνάγκην πρέπει νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν νόμον καὶ εἰς τὰ τοῦ ἄλλου φύλου πρόσωπα ἀναλόγως· ἐπομένως νὰ δεχθῶμεν κώλυμα γάμου καὶ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω προσώπων· ἡ περίπτωσις ὅμως, καθ' ἣν ὁ νόμος ἐνταῦθα ἠθέλησε νὰ ἀποκλείσῃ πάντα ἄλλον συνδυασμὸν, πλὴν τῶν ἀναφερομένων, ὀρίζων τίνας συγγενεῖς τῆς μνηστῆς δὲν δύναται νὰ λάβῃ εἰς γάμον ὁ μνηστὴρ, καὶ τίνας συγγενεῖς τούτου ἡ μνηστὴ, ἀποτρέπει τοῦτο. Διὸ καὶ τὸ κρατοῦν ἤδη ἔθιμον αὐτὸ ὑποστηρίζει.

(1). 'Ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος σχέσις μόνον γαμικὸν κώλυμα παράγει. Βασ. ΚΗ'. ε'. 14. — ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος (συγγένεια) εἰς τοὺς γαμικοὺς μόνον ζητεῖται βαθμοὺς» Ματθ. Βλάχ-σταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5', σ. 127, 138.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

Ἡ πνευματικὴ συγγένεια διαιρεῖται εἰς πνευματικὴν συγγένειαν κατ' ἐνθεῖαν γραμμὴν καὶ εἰς πνευματικὴν συγγένειαν κατὰ πλαγίαν γραμμὴν.

Ὁ ἀνάδοχος καὶ οἱ ἀνιόντες συγγενεῖς αὐτοῦ, εἰσὶν ἀνιόντες πρὸς τὸν ἀναδεκτὸν καὶ τοὺς κατιόντας συγγενεῖς τούτου· πλάγιοι δὲ πρὸς τοὺς ἀνιόντας καὶ πλαγίους συγγενεῖς αὐτοῦ.

Ὁ ἀναδεκτὸς καὶ οἱ κατιόντες συγγενεῖς αὐτοῦ εἰσι κατιόντες μὲν τοῦ ἀναδόχου καὶ τῶν ἀνιόντων συγγενῶν τούτου· πλάγιοι δὲ τῶν κατιόντων καὶ πλαγίων συγγενῶν τούτου¹.

§ 43.

Βαθμοὶ πνευματικῆς συγγενείας².

Οἱ βαθμοὶ ἐν τῇ πνευματικῇ συγγενείᾳ ἀριθμοῦνται ὡς ἑξῆς.

(1). Βασ. ΚΗ'. ε'. 14. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 138. 139. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 35. Δ'. η'. 6 ἐν σημ.

Εἰς τὴν ἀπλὴν γλῶσσαν σήμερον ὁ ἀνάδοχος ὀνομάζεται ρουτὸς καὶ κουμπάρος· ὁ ἀναδεκτὸς βαπτιστικὸς, οἱ δὲ γονεῖς τοῦ σύντεκτος (σύντεκτος μὲν ὁ πατήρ, συντέκνισα δὲ ἡ μήτηρ τοῦ). Κατὰ τοὺς διαφόρους τύπους ὅμως, διάφορον σημασίαν ἔχουσιν τὰ ὀνόματα ταῦτα καὶ ἄλλα δὲ ὑπάρχουσι.

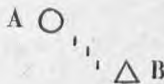
Κατὰ Πέτρον τὸν χαρτοφύλακα μόνος ὁ δεξιόμενος λέγεται σύντεκτος (ἦτοι μόνος ὁ ἀνάδοχος). Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 372.

Τὰ τέκνα τοῦ ἀναδόχου πρὸς τὸν ἀναδεκτὸν καλοῦνται πνευματικοὶ ἀδελφοί.

(2) Ἡ ἰσχὺς παρ' ἡμῖν σήμερον μόνον τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ νόμῳ ἐξ κωλυμάτων ἐν τῇ πνευματικῇ συγγενείᾳ, ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται, περιττὴν καθίστησι· πᾶσαν περὶ βαθμῶν ἐνταῦθα μέριμναν καὶ διατριβὴν. Χάριν δὲ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτίθενται ἐνταῦθα τὰ περὶ βαθμῶν τῆς πνευματικῆς συγγενείας.

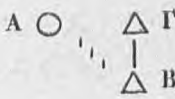
α'] Ὁ ἀνάδοχος Α πρὸς τὴν ἀγαδεκτὴν του Β εἶναι πρῶτον βαθμοῦ¹.

Σχῆμα 215.

β'] Ὁ ἀνάδοχος Α πρὸς τὴν μητέρα Γ τῆς ἀγαδεκτῆς του Β εἶναι δευτέρου βαθμοῦ.

Σχῆμα 216.

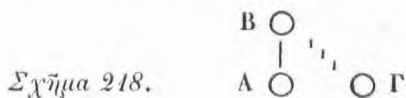
γ'] Ὁ ἀνάδοχος Α πρὸς τὴν θυγατέρα Γ τῆς ἀγαδεκτῆς του Β εἶναι δευτέρου βαθμοῦ.

Σχῆμα 217.

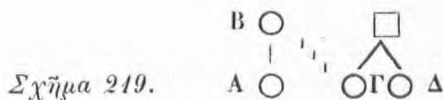

(1). «ὡς ἤδη γενομένην αὐτοῦ θυγατέρα» Ματθ. Βλίσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5', σ. 138. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 6 ἐν σημ.

δ'] Οἱ υἱοὶ Α τοῦ ἀναδόχου Β πρὸς τὸν ἀγαδεκτόν του Γ εἶναι δευτέρου βαθμοῦ¹.

ε'] Οἱ υἱοὶ Α τοῦ ἀναδόχου Β πρὸς τοὺς ἀνταδέλφους Δ τοῦ ἀγαδεκτοῦ του Γ εἶναι τετάρτου βαθμοῦ².

§ 44.

Ἡ πνευματικὴ συγγένεια κώλυμα γάμου.

Συνφθὰ ταις ἀρχαῖς τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ χριστιανισμοῦ ἐθεώρησε τὸ βάπτισμα συνδεόμενον μετὰ τῆς ἀναγεννήσεως³, καὶ καθιέρωσε πνευματικὴν συγγένειαν μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς οἰκογε-

(1). «διὰ τὸ ὡς ἀδελφὸν αὐτὸν ἔχειν» Ἀρμεν. Δ'. η'. 6 ἐν σημ.

(2). Ἀρμεν. Δ'. η'. 6 ἐν σημ. Μκτθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 139.

(3). Τὸ ἀναδέχασθαι τινα ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἦτο εἶδος τι υἱοθεσίας. Σιών Λάττα ἀριθμ. 400.

νείας τοῦ βαπτισθέντος καὶ αὐτοῦ, ὁ Ἰουστινιανὸς ἐν ἔτει 530 εἰσήγαγε κώλυμα γάμου μεταξὺ ἀναδόχου καὶ ἀναδεκτῆς¹.

Ἡ ἐν Τρούλλῳ ΣΤ' Οἰκουμενικῇ Σύνοδος, θεσπίσασα ὅτι «μείζων ἢ κατὰ πνεῦμα οἰκειότης τῆς τῶν σωμάτων συναφείας» ὥρισε κώλυμα γάμου καὶ μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς μητρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ ἢ τῆς ἀναδεκτῆς, τοῖς δὲ παραβάταις ὑπέβαλλεν εἰς ἐπιτίμια πορνευόντων².

Τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξέτειναν οἱ αὐτοκράτορες Βασίλειος, Κωνσταντῖνος καὶ Λέων ἐν τῷ Προχείρῳ νόμῳ, ἀπαγορεύσαντες τὸν γάμον τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, μετὰ τῆς ἀναδεκτῆς καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, τὰ δὲ Βασιλικά προσέθεσαν καὶ τῇ θυγατρὶ τῆς ἀναδεκτῆς³.

Ὁ πατριάρχης Νικόλαος διὰ συνοδικοῦ σημειώματος ἐπεξέτεινε τὰ λόγῳ πνευματικῆς συγγενείας κωλύματα, μέχρι τῶν βαθμῶν, καθ' οὓς κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἐξ αἵματος συγγενείᾳ⁴. Τὰ αὐτὰ ὁρίζει καὶ Δημήτριος ὁ Χωματηνός⁵.

Ὁ Φώτιος⁶ καὶ Μιχαῖλος ὁ Βλάσταρης⁷ περιορίζονται εἰς τὰ ἐξ κωλύματα, ἅτινα ἀναφέρονται ἐν τοῖς Βασιλικοῖς⁸, ἐγκατέστρωσε δὲ καὶ ὁ Ἀρμενόπουλος⁹. Ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐξῆς.

(1). Κωδ. (5. 4) 26. — Βασ. ΚΗ'. ε'. 14.

(2). Καν. ΝΓ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 428—429.

(3). Τίτλ. 7. Κ. 28. — Βασ. ΚΗ'. ε'. 14. — Λέοντος Νεαρά. — Μιθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 138.

(4). Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 430—431. — Δ'. σ. 482. — τοῖς αὐτοῖς βαθμοῖς περιγράφεσθαι καὶ τὴν πνευματικὴν συγγένειαν, οἷς καὶ ἡ φυσικὴ Αὐτ. Ε' σ. 407.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 425—426.

(6). Νομοκάν. ΙΓ'. ε'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 303—304.

(7). Κατὰ στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 138.

(8). ΚΗ'. ε'. 14.

(9). Δ'. ζ'. 35.

Δὲν δύνανται ὁ ἀνάδοχος νὰ λάβῃ εἰς γάμον·

α'] τὴν ἀγαδεκτήν του·

β'] τὴν μητέρα τῆς ἀγαδεκτῆς του·

γ'] τὴν θυγατέρα τῆς ἀγαδεκτῆς του·

ἀλλ' οὐδὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ἰωάννης ΙΑ' ὁ Βέκκος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1274—1282), ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Σαρχῆ «ἐὰν δεῖ ἀδελφὸν τοῦ βαπτισαντος θείαν (βαθμὸς 6ος) ἢ πρωτεξαδέλφον (βαθμὸς 7ος) τοῦ βαπτισθέντος προσώπου εἰς γυναῖκα λαβεῖν» συνοδικῶς ἀπεκρίθη «ὅτι οὐ τοῦτο κωλύει γίνεσθαι»¹.

Κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα, διὰ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ ψηφίσματος, ἐθεσπίσθη «ἐπὶ τῆς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας, μόνος ὁ ἀνάδοχος κωλύεται ἐκ τῆς βαπτισθείσης θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀναδόχου· τὰ δὲ ἄλλα πρόσωπα αὐτῶν οὐ κωλύονται, οὔτε ἀδελφός, οὔτε ἐξάδελφος, οὔτε ἄλλος τις τούτων»².

Ἰωάννης Β' ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1560 ἐπέτρεψε τὸν γάμον προσώπων, ὧν τὸ μὲν ἔχει ἀνάδοχον τὸν πενθερὸν, τὸ δὲ τὸν γαμβρόν. Ἐπίσης ὁ ἀγαδεκτὸς καὶ τὸ σαρκικὸν τέκνον τοῦ ἀναδόχου νὰ λαμβάνωσι δύο ἀδελφάς· καθὼς καὶ δύο πρόσωπα ἔχοντα κοινὸν ἀνάδοχον νὰ λαμβάνωσι δύο

(1). Μ. Ἰ. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 19.

(2). Ἐν τῇ συνοδικῇ ταύτῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι ἐστὶ καὶ πρᾶξις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἀρσενίου τοῦ αἰοδήμου, ἐντὸς τῆς Νικαίας γενομένη, δι' ἧς συνοδικῶς ἐπετράπη ὁ γάμος τοῦ Ἀλεξίου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μοσχάμπυρος Μαρίας ἧς τοὺς ἀδελφούς ἐβάπτισεν ὁ πατὴρ τοῦ Ἀλεξίου Σαπωνόπουλος (βαθμὸς 4ος). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. 139.

ἀδελφός. Ἀπηγόρευσε δὲ τὸν γάμον δύο προσώπων, ὡς τὸ μὲν ἔχει ἀνάδοχον τὸν σύζυγον, τὸ δὲ τῇ σύζυγον· καὶ τὸν γάμον ἐνὸς προσώπου, μετὰ τῆς πνευματικῆς ἀδελφῆς τῆς ἀποθαρούσης γυναικὸς, ἥτοι τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ περθεροῦ του¹.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδος τῶν πατριαρχῶν ἐπὶ Νεοφύτου (1611), ἀναφέρουσα «φησὶ γὰρ ῥητῶς ὁ κανὼν· οὐ δύναμαι λαβεῖν, ἢν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδεξάμην, οὔτε τὴν ταύτης μητέρα ἢ θυγατέρα»² καὶ παρὰ κάτω «ταῦτα μόνον παραφυλακτέα» ἀποφαινεται «ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος εἰς τὰ ἀνωτέρω προρρηθέντα καὶ μόνον πρόσωπα φυλάττῃται, τὰ δὲ περὶ τέρῳ ὡς πλάγια γίνονται ἀκωλύτως, καὶ δίχα τῆς οἰανοῦν ἀμφιβολίας καὶ ὑποψίας, ἐξηρημένων τῶν κατιόντων ἐξ αὐτῶν τῶν δύο πνευματικῶν ἀδελφῶν, ἥτοι τοῦ σαρκικοῦ υἱοῦ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ ἀναδεχθέντος ὑπ' αὐτοῦ, ὧν ἡ πνευματικὴ συγγένεια τηρεῖται ἄχρι τοῦ ἐβδόμου βαθμοῦ καὶ λύεται εἰς τὸν ὄγδοον, ὥσπερ καὶ ἡ ἐξ αἵματος»³.

Γαβριὴλ Γ'. ὁ ἀπὸ Χαλκηδόνος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, διὰ διατάξεως ἐν ἔτει 1704, ἐπέτρεψε τὸν γάμον μεταξὺ συγγενῶν πέμπτου βαθμοῦ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος κατὰ πλαγίαν γραμμὴν· ἐν τῇ διατάξει δὲ ταύτῃ προστίθεται «Τὸ δὲ τοῦ νομίμου ῥητοῦ στοχαζόμενοι, ὠρισμένα μόνον τινὰ πρόσωπα κωλύοντες, καὶ φάσκοντες οὕτως· οὐ δύναμαι λαβεῖν, ἢν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδεξάμην, οὐδὲ τὴν ταύτης μητέρα ἢ θυγατέρα, ἀλλ' οὐδὲ ὁ υἱός μου, περὶ τέρῳ μηδὲν προστιθεμένου. Καντεῦθεν καὶ τοῖς πλείστοις ἔδοξεν, ἐν τούτοις καὶ μόνοις τοῖς πρόσωποις παρατηρεῖν τοὺς κεκωλυμένους βαθμούς, ἐν τοῖς

(1). Μ. Ι. Γεδεών «Κανὼν διατάξεις» σ. 31—32.

(2). Καν. ΝΓ'. τῆς 5'. Οἴκου.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε. σ. 157—158.

συνδεδεμένοις τῇ σχέσει τοῦ βαπτίσματος, ὡς ἐν Η'. κεφαλαίῳ του Β. στοιχείου παρὰ Ματθαίῳ τῷ Βλαστάρει, σαφῶς καθορᾶται»¹.

Ὁ αὐτός Γαβριήλ τῷ 1705 ἐπέτρεψεν ὁ θεὸς τὰ λάβη τὴν θυγατέρα τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἀρεβίου του (βαθμὸς 5)².

Διὰ διατάξεων ἀδελφῶν πατριαρχῶν (1704—1740).

α'] Ἐπικυροῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ Νεοφύτου (1711) ἐκτεθέντα περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείᾳ³.

β'] Ἀπαγορεύεται ὁ γάμος τοῦ ἀναδόχου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀναδεκτοῦ (βαθμὸς 3) «διὰ τὴν πολλὴν καὶ ἄμεσον ἐγγύτητα καὶ διὰ τὴν ἀναφυομένην ψυχρότητα καὶ τὸ σκάνδαλον»⁴.

γ'] Ἐπετρέπη ὁ γάμος τοῦ Νικολίου μετὰ τῆς Χάυδος· δισεγγόνης τοῦ ἀναδόχου του Δούκα (βαθμὸς 4)⁵.

δ'] Ἐπετρέπη ὁ γάμος τῆς Μπατοῦς μετὰ τοῦ Μαθιοῦ υἱοῦ τῆς Σεβαστῆς, ἣν ἀνεδέξατο ἀπὸ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος ἢ πρὸς μητρὸς μάμμη τῆς Μπατοῦς Πυφούλα (βαθμὸς 4). Ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ προστίθεται ἐν τέλει «τὴν τοιαύτην δὲ ἄδειαν ἰδίως μόνοις τοῖς ῥηθείσι προσώποις δεδώκαμεν λόγῳ οἰκονομίας διὰ τὰς ῥηθείσας αἰτίας, οὐ μὴρ δὲ καὶ ἄλλοις παραχωροῦμεν τὸ τοιοῦτο συναιεσίον»⁶.

ε'] Ἐπετρέπη ὁ γάμος τοῦ Μαυρουδῆ μετὰ τῆς Στρατηγοῦς συγγενῶν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος εἰς ἕκτον βαθμόν⁷.

(1). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 109—111.

(2). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 111—113.

(3). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 162—163.

(4). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 163—164.

(5). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 165—166.

(6). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 166—168.

(7). Μ. Ι. Γεδεών «Κανον. διατάξεις» σ. 168—169.

Θεόφιλος ὁ Καμπανίας (1747) ἀναφέρει κωλύματα γάμου ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενεῖς τὰ ἐν τῷ Πολιτικῷ νόμῳ, οἷς προστίθῃσι καὶ ὅτι «ὁ πατήρ τῆς ἀναδεκτῆς οὐ δύναται λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν γυναῖκα τοῦ ἀναδόχου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ»· λέγει δὲ «ἕως ἐνταῦθα ἐμποδίζει ὁ ἐκκλησιαστικός νόμος τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ βαπτίσματος συνοικεσία κωλύων τὸν γάμον, καὶ οἱ περισσότεροι ἐκκλησιαστικοὶ συμφωνοῦσι, καὶ τὰ ἄλλα ἀποφασίζουσι νὰ γίνωνται ἀκωλύτως· ἄς λείψῃ δὲ τὸ καὶ καὶ οὐ, τὸ ὅποιον φέρει κατηγορίαν εἰς τὴν ἁμωμον περιστερὰν τὴν ἁγίαν ἡμῶν καὶ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὥς καὶ προείπομεν»¹.

Ὁ δὲ Τόμος τοῦ Γρηγορίου (1839) θεσπίζει «ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὀρίζεται (κώλυμα γάμου) κατὰ βέθος ὁ ὄγδος κατὰ τὴν ἐξ αἵματος βαθμολογίαν»².

Περὶ τοῦ ζητήματος εἰ ἐπιτρέπεται γάμος μεταξὺ προσώπων κοινὸν ἔχόντων ἀνάδοχον, Ἰωάσαφ Β' ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως ἐν ἔτει 1560 ἀπηγόρευσε τὸν γάμον τοῦτον, τὸ δὲ κώλυμα ἐξέτεινε μέχρι τοῦ ὄγδου βαθμοῦ³.

Ἰερεμίας ὁ Τρανὸς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1572—1589) διὰ συνοδικοῦ σημειώματος ἐν ἔτει 1583, ἀπεφάνθη ὅτι ἐπιτρέπεται ὁ τοιοῦτος γάμος, διὰ τὸ δυσχερές τῆς ἀποδείξεως τῆς σχέσεως ταύτης, ὅπερ ἐπεβαιώθη ὕστερον (1611) καὶ παρὰ τοῦ Νεοφύτου⁴.

Ὁ δὲ Θεόφιλος Καμπανίας περὶ τούτου λέγει «Ἡ συνοδικὴ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ψῆφος συγχωρεῖ δύο βαπτιστικά, αὐτὰ ἔχουσιν ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀνάδοχον, καὶ συνέρχονται εἰς γάμον, καθόσον δὲν δύναται νὰ

(1). Προχ. νομ. σ. 269—271.

(2). Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε. σ. 175.

(3). Μ. Ἰ. Γεδεών «Κανον. Διτάξεις» σ. 31—32.

(4). Μ. Ἰ. Γεδεών «Κανον. Διτάξεις» σ. 33—34—Ἐγχειρ. Σπαν, κεφ. Γ', σ. 529. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 158.

φυλαχθῇ· διότι πολλάκις βαπτίζει τις ἐν παιδίον εἰς Θεσσαλονίκην, καὶ ὁ αὐτὸς βαπτίζει ἄλλο θηλυκὸν εἰς Χίον ἢ ἄλλαχοῦ, καὶ ταῦτα κατ' ἄγνοιαν συνέρχονται εἰς γάμον¹.

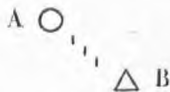
§ 45.

Παραδείγματα καὶ σχήματα, καθ' ἃ κωλύεται ὁ γάμος ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείᾳ.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ἔνεκα πνευματικῆς ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας, ἐμποδίζεται ὁ γάμος κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ νόμου, ἐφαρμοζομένου καὶ εἰς τὰ τοῦ ἄλλου φύλου πρόσωπα², αἵτινες εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

1] Ὁ ἀνάδοχος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν ἀγαδεκτὴν τοῦ Β.—Καὶ τὸ ἀνάπαλιν³. Ἡ ἀγαδεκτὴ Β δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἀνάδοχόν της Α.

Σχῆμα 220.

Διότι θυγάτηρ τοῦ λογίζεται. —Βαθμὸς πρῶτος.

(1). Πρόχ. Νομ. σ. 271.

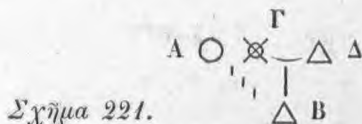
(2). Οἶκ. Παπ. σ. 66.

(3). Ὑπομνήσκεται. Τὸ ἀνάπαλιν ἐννοητέον εἰς ὅλα τὰ παραδείγματα εἰς ὅσα δὲν ἀναφέρεται.

Ἡ ἀράδοχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν ἀναδεκτὸν της.

Διότι νιός της λογίζεται. — Βαθμὸς πρῶτος.

2] Ὁ ἀράδοχος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀναδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀναδεκτοῦ) τοῦ Β τὴν μητέρα Δ.

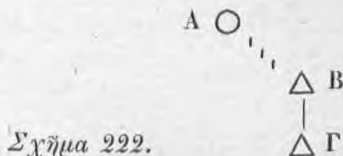

Βαθμὸς δεύτερος.

Ἡ ἀράδοχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀναδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀναδεκτοῦ) της τὸν πατέρα.

Βαθμὸς δεύτερος.

3] Ὁ ἀράδοχος Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῆς ἀναδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀναδεκτοῦ) τοῦ Β τὴν θυγατέρα Γ.

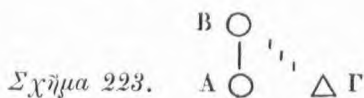

Διότι ἐγγόνη του λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

Ἡ ἀναδεκτὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τῆς ἀναδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀναδεκτοῦ) της τὸν νιόν.

Διότι ἐγγονός της λογίζεται. — Βαθμὸς δεύτερος.

4] Ὁ υἱὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρός) τοῦ Β τῇ ἀγαδεκτῇ Γ.

Διότι ἀδελφὴ τοῦ λογιζέται. — Βαθμὸς δεύτερος.

Ἡ θυγάτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρός) τῆς τὸν ἀγαδεκτόν.

Διότι ἀδελφὸς τῆς λογιζέται. — Βαθμὸς δεύτερος.

5] Ὁ υἱὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τῇ μητέρᾳ Ε τῆς ἀγαδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀγαδεκτοῦ) Γ τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρός) τοῦ Β.

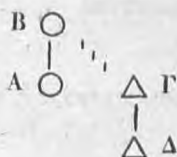

Βαθμὸς τρίτος.

Ἡ θυγάτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν πατέρα τῆς ἀγαδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀγαδεκτοῦ) τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρός) τῆς.

Βαθμὸς τρίτος.

6] Ὁ υἱὸς Α δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν θυγατέρα Δ τοῦ ἀγαδεκτοῦ (ἢ τῆς ἀγαδεκτῆς) Γ τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρός) του Β.

Σχῆμα 225.

Βαθμὸς τρίτος.

Ἡ θυγάτηρ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πάρῃ ἄνδρα τὸν υἱὸν τῆς ἀγαδεκτῆς (ἢ τοῦ ἀγαδεκτοῦ τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρός) της.

Βαθμὸς τρίτος.

=====

Οἷοι εἰσι ρητῶς οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι σήμερον ἔνεκα πνευματικῆς ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείας¹.

§ 46.

**Γάμοι ἀνεμπόδιστοι ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος συγγενείᾳ.**

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ ἐκτεθέντων, ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἐν τῇ πνευματικῇ ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγενείᾳ.

(1). Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος συγγένεια εἶναι κώλυμα γάμου μέχρι τρίτου βαθμοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου. Ἐγκύκλ. 165. Ἱερ. Συν. 6 Μαρτίου 1873. ἐν ᾗ οὐδεμία μνηία γίνεται περὶ γραμμῶν.

6] Νομική ἢ πλασματική ἢ ἐξ υἱοθεσίας συγγένεια.

Νομική ἢ πλασματική ἢ ἐξ υἱοθεσίας συγγένεια καλεῖται ἡ ἐκ τῆς υἱοθεσίας παραγομένη σχέσις μεταξὺ τοῦ υἱοθετοῦντος καὶ ὠρισμένων τινῶν συγγενῶν αὐτοῦ, πρὸς τὸν υἱοθετούμενον καὶ ὠρισμένους συγγενεῖς αὐτοῦ¹.

Τὰ περὶ γραμμῶν καὶ βαθμῶν ἐν τῇ νομικῇ συγγενείᾳ εἰσὶ τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐν τῇ συγγενείᾳ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἐκτεθέντα περὶ γραμμῶν καὶ βαθμῶν².

Ἡ ἐκ τῆς υἱοθεσίας συγγένεια κώλυμα γάμου.

Ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς υἱοθεσίας ἔτσι·

α'] υἱοθεσίας αὐτεξουσίων.

β'] υἱοθεσίας ὑπεξουσίων·

γ'] τελείας ἢ μείζονος υἱοθεσίας· καὶ

δ'] ἀτελοῦς ἢ ἐλάσσονος υἱοθεσίας· μόνῃ ἡ τελεία καὶ ἡ τῶν αὐτεξουσίων υἱοθεσία παράγουσι νομικὴν συγγένειαν

(1). Υἱοθεσία ἐστὶ νομικὴ πράξις, δι' ἧς λαμβάνει τις συνεργεῖα τῆς ἀρχῆς ἀντὶ τέκνου ἢ ἐγγόνου πρόσωπον εἴτε μὴ διατελοῦν ὑπὸ τῇν πατρικὴν τοῦ ἤδη αὐτὸ υἱοθετοῦντος ἐξουσίαν, ἢ παῦσαν νὰ τελῇ ὑπ' αὐτήν. Μακελδ. §. 547.

Υἱοθετῶν λέγεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος λαμβάνει εἰς θέσιν υἱόν. Υἱοθετούμενος δὲ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος λαμβάνεται υἱὸς εἰς θέσιν.

(2). Ματθ. Βλάχταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 139. — Ἀρμεν. Δ'. η'. 6 ἐν σημ.

καὶ τὰ ἔνεκεν αὐτῆς κωλύματα πρὸς γάμον. Ἐκ τούτων δὲ τινὰ μὲν ὑπάρχουσιν ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ υἰοθεσία, ἄλλα δὲ καὶ μετὰ τὴν λύσιν αὐτῆς. Καὶ ἐν ὅσῳ μὲν διαρκεῖ ἡ υἰοθεσία ὑφίσταται ἡ νομικὴ συγγένεια, μεταξύ τοῦ θετοῦ τέκνου καὶ τῶν ἐξ ἄρρενογονίας μόνον συγγενῶν τοῦ θετοῦ πατρὸς, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἐκ θηλυγονίας συγγενῶν αὐτοῦ. Τὰ δὲ ἐκ τῆς συγγενείας ταύτης κωλύματα γάμου πρὸς τοὺς ἐξ ἄρρενογονίας συγγενεῖς τοῦ θετοῦ πατρὸς, ἐκτείνονται εἰς τοὺς βαθμοὺς, εἰς οὓς καὶ τὰ ἐκ τῆς φυσικῆς συγγενείας.

Πρὸς τοὺς ἐκ θηλυγονίας συγγενεῖς τοῦ θετοῦ πατρὸς ἀπαγορεύεται μόνον κοσμιότητος ἔνεκεν ὁ γάμος τοῦ θετοῦ τέκνου μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ θετοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ¹.

Ὅθεν διὰ τῆς πολιτικῆς υἰοθεσίας δὲν κωλύεται ὁ γάμος τοῦ θετοῦ παιδὸς μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς θετῆς ἀδελφῆς ἢ τῆς ἐπὶ μητρὶ ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς τοῦ υἰοθετούντος ἢ τῆς ἀδελφῆς τῆς θετῆς μητρὸς².

Καὶ μετὰ τὴν λύσιν τῆς υἰοθεσίας, κωλύεται ὁ γάμος τοῦ θετοῦ τέκνου·

α'] μετὰ τοῦ θετοῦ ἀνιόντος·

β'] τῆς συζύγου αὐτοῦ

γ'] τῶν φυσικῶν τέκνων τοῦ θετοῦ πατρὸς· προσέτι κωλύεται ὁ γάμος τοῦ θετοῦ πατρὸς μετὰ τῆς συζύγου τοῦ υἰοθετηθέντος³.

Ἡ εἰσαγωγή τῆς ἱεροπραξίας καὶ ἐν τῇ υἰοθεσίᾳ ἐπὶ νεγκε τὴν παραδοχὴν κωλυμάτων γάμου ἐν αὐτῇ τῶν ἐν τῇ συγγενείᾳ ὑπαρχόντων. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη καίπερ

(1). Πανδ. (1. 7) 23. — Εἰς. (1. 10) §. 5. — Οἰκ. Πζπ. σ. 65.

(2). Οἰκογ. Καλλιγ. σ. 36.

(3). Εἰς. (1. 10) §. Ν. Λέοντος 24 καὶ 80. — Οἰκ. Πζπ. σ. 65.

παραδεδεγμένη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, δὲν ἐκυρώθη παρὰ νόμου τινός· Οὐδευιᾶς ὅμως τελουμένης ἱεροπραξίας ἐπὶ τῆς υἱοθεσίας, δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ φυσικὸν λόγον τὰ τῆς Ἐκκλησίας κωλύματα ἀλλὰ τὰ τοῦ Πολιτικοῦ νόμου, ἅτινα εἰσὶ τὰ ἐξῆς. Δὲν λαμβάνει «Ὁ θετὸς πατὴρ τὴν τοῦ θετοῦ υἱοῦ θυγατέρα, ἢ τὴν ἐγγόνην, οὔτε ὁ θετὸς υἱός, τὴν τοῦ θετοῦ πατρὸς γαμετὴν, ἢ τὴν μητέρα, ἢ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἐγγόνην¹.

Ἐὰν δὲ ὁ ἐπίτροπος, ἢ ὁ γενόμενος κουράτωρ υἱοθετῆσαι βουληθῇ τὸν ἄνδρα τῆς ἐπιτροπευομένης ἢ κουρατωρευομένης, ἢ τὸν πατέρα αὐτῆς, ἢ θέσις ἄκυρός ἐστιν· οὐ μὴν ὁ γάμος λύεται· λύεται δὲ ἡνίκα τις τὸν ἴδιον γαμβρόν εἰσποιήσαιο².

ΣΗΜΕΡΟΝ.

ἡ υἱοθεσία ὡς κώλυμα γάμου ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ὁ θεσμός τῆς υἱοθεσίας σχεδὸν ἐξέλιπε σήμερον³. Ἐπομένως δὲ τὸ κώλυμα γάμου ἔνεκα ἐξ υἱοθεσίας συγγενείας μᾶλλον ἱστορικὴν ἀξίαν ἔχει.

Ἄλλ' ὅπου τυχὸν τελεῖται αὕτη δι' ἱερολογίας, παράγει κώλυμα γάμου, καθ' οὓς βαθμοὺς καὶ ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια⁴.

(1). Βασ. ΚΗ'. ε'. 8.

(2). Βασ. ΚΗ'. δ'. 14. — Ματθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 137.

(3). Πρβλ. Πηδάλ. σ. 755. — Θεοφ. Καμπαν. προχ. ν. σ. 188 — 273.

(4) Ἀρμεν. Δ' η'. 6. — Ἐν Ἑλλάδι ὅποτεν ἡ υἱοθεσία τελῆται δι' ἱερολογίας, ὁ θετὸς υἱός, ἢ ἡ θετὴ κόρη κωλύονται νὰ συνάψωσι γάμον μετὰ τῶν θετῶν αὐτῶν συγγενῶν, κατ' εὐθείαν τε καὶ κατὰ μέ-

Ἀδελφοποιΐα.

Περὶ κωλυμάτων γάμου ἕνεκεν ἀδελφοποιΐας, ἥτις ἐπεπόλαζε παρὰ τοῖς βαρβάροις¹ καὶ μέχρι σήμερον δὲ ὑπάρχει παρὰ τισιν ἔθνεσιν, ἐν χρήσει δὲ ἦν καὶ παρὰ βυ-

ρος, ἐκ πλαγίου ἐπὶ τῶν αὐτῶν βαθμῶν, ἐφ' ὧν καὶ ὁ ἐξ αἵματος υἱὸς καὶ ἡ ἐξ αἵματος κόρη. Μὴ τελουμένης ὁμῶς τῆς υἰοθεσίας, δι' εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἰσχύουσι τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον κωλύματα. Κωλύεται δὲ κατ' αὐτὸν ἡ συνάφεια γάμου τοῦ θεοῦ τέκνου πρὸς ἄλλους μὲν ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ θεοῦ πατρὸς ἐνόσω διαρκεῖ ἡ υἰοθεσία, πρὸς ἄλλους δὲ καὶ μετὰ τὴν παῦσιν αὐτῆς. Καὶ διαρκούσης μὲν τῆς υἰοθεσίας, κωλύεται ὁ γάμος τοῦ θεοῦ πατρὸς, ὅ ἐστι α'] πρὸς πάντας τοὺς ἀνιόντας τούτου· β'] πρὸς τοὺς ἐκ πλαγίου, ἥτοι τοὺς ὁμοπατέριους ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, τοὺς προπάππου καὶ διπάππου καὶ καθεξῆς θείους καὶ θείας γ'] πρὸς τοὺς κατιόντας τοῦ θεοῦ πατρὸς, ἥτοι πρὸς τὰ τέκνα, τοὺς ἐγγόνους, προεγγόνους κτλ.

Κωλύεται δὲ κοσμιότητος χάριν καὶ πρὸς τινὰς ἐκ θηλυγονίας συγγενεῖς τοῦ θεοῦ πατρὸς ὡς ὁ γάμος τοῦ θεοῦ τέκνου, πρὸς τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ πατρὸς, ἢ πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ τὴν λύσιν τῆς υἰοθεσίας, κωλύεται ἡ συνάφεια γάμου, τοῦ μὲν θεοῦ τέκνου πρὸς τὸν θετὸν ἀνιόντα αὐτοῦ, πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ θεοῦ ἀνιόντος καὶ πρὸς τὰ φυσικὰ αὐτῶν τέκνα· τοῦ δὲ θεοῦ πατρὸς μετὰ τῆς συζύγου τοῦ θεοῦ υἱοῦ, ἐγγόνου κτλ. Ἐγκύκλ. 165 Ἱερ. Συνοδ. 6 Μαρτίου 1873. — Κατὰ τὸ ἰσχύον δὲ δίκαιον ἐν Ἑλλάδι· ἡ υἰοθεσία ἐπέρχεται δι' ἀποφάσεως τῶν πρωτοδικῶν.

(1). Ἀρμεν. Ε'. η'. 22.

(ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ)

15

ζαντινοῖς¹ οὐδείς λόγος· διότι αὕτη ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν νόμων².

§ 50.

7] Ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία.

Ἐπιτροπεία καλεῖται τὸ λειτούργημα, καθ' ὃ ὁ ἐπίτροπος ἐνεργεῖ ἀντὶ τοῦ ὀρφανοῦ ἢ ἄλλως ἀνικάνου καὶ χρήζοντος προστασίας, πᾶσαν πράξιν ὀρῶσαν τὴν προσωπικὴν κατὰστασιν, ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ³.

(1). Παράδειγμα Ἰουστινιανοῦ καὶ Στρατηγίου. Κωδινὸς περὶ Ἀγ. Σοφ. σ. 133.—Κώνσταντος καὶ Σεβήρου. Κωδιν. Περὶ κτισμ. σ. 107.—Μιχαήλ Γ'. καὶ Βασιλείου Μακεδόνος, παρ' οἷς τοῦτο ἐξήτησεν ὡς χάριν ἢ Δανιηλὶς διὰ τὸν υἱὸν τῆς. Λέων Γραμμ. σ. 234. Κεδρην. σ. 192.—Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 37.

(2). «Οὐ νόμιμόν ἐστι» Ματθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. ζ'. σ. 126.—«ὡς μὴ γεγονὸς λογίζεται καὶ ἔστι πρὸς γάμον ἀκώλυτον ὅτι ἡ θέσις μιμεῖται τὴν φύσιν, οὐδείς δὲ γεννᾷ ἑαυτῷ ἀδελφόν» Ἀρμ. Δ'. η'. 7.—«Οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος δέχεται τὰς λεγομένους ἀδελφοποιίας ὅλως» Νικηφορ. Χαρτοφύλ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε'. σ. 400.—«οὐδὲ πρὸς συναλλαγὰς γαμικὰς ἔχει κώλυσιν ὁπωσοῦν, ὡς ἔξω τῆς τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλευσεβῶν νόμων πίπτουσα» Δημητρ. Χωματ. Αὐτ. Ε. σ. 426.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀδελφοποιίας σύναψις ἀπαγορεύεται. Ἐγκύκλ. 12. Ἱερ. Συνδ. 7 φεβρουαρίου 1834.

(3). Ἐπιτροπὴ ἐστὶ δίκαιόν τι καὶ ἐξουσία κατὰ ἐλευθέρως κεφαλῆς διδομένη καὶ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῆς ἐπινουμένη ἢ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀτελες, ἢ διὰ τὸ τῆς εὐπραγίας ἄηθες ἐπιτετραμμένη. Ἀρμεν. Ε'. ιθ'. 1.

Ἐπίτροπος λέγεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὴν ἐπιτροπείαν· ὁ δὲ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ὑπάρχων λέγεται ἐπιτροπενόμενος.

Κηδεμονία καλεῖται τὸ λειτούργημα, καθ' ὃ ὁ κηδε-
μὼν δίδει τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πράξιν τοῦ χει-
ραφέτου ἀνηλίκου, δυναμένην νὰ ἐπιφέρῃ ἐλάττωσιν τῆς
περιουσίας αὐτοῦ¹.

§ 51.

**Ἡ ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία
κώλυμα γάμου.**

Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου Ἀντωνίου εἰς τὸν ἐπί-
τροπον ἢ κηδεμόνα, εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ εἰς τὸν συνυπεζού-
σιον ἀδελφὸν αὐτοῦ, αὐστηρῶς ἀπηγορεύθη ὁ γάμος μετὰ
τῆς ὑπὸ ἐπιμέλειαν ὄρφανῆς², πλὴν ἂν ὁ πατὴρ τῆς ὄρφανῆς
οὕτω διέταξε³.

ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἡ ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία εἶναι κώλυμα γάμου, συμφώ-
νως μὲ τὰς ἐν τῷ Ἀρμενοπούλῳ περὶ τούτου ἀναφερομένας
διατάξεις, αἵτινες εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

Α] Ὁ ἐπίτροπος καὶ τοὺς λογαριασμοὺς ἐὰν ἀποδώσῃ
πρὸς τὸν κηδεμόνα, δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὴν ἐπιτροπευ-

(1). Οἶκ. Παπ. σ. 377.

Κηδεμὼν λέγεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὴν κηδεμονίαν· ὁ δὲ
ὑπὸ κηδεμονίαν ὑπάρχων κηδεμονοεπόμενος.

(2). Πανδ. (23. 2) 59. 60. Πρ. §. 1. 64. §. 1. 67. §. 2. 62. §.
2.—Βασ. ΚΗ'. ε'. 28. 30. 33.

(3). Πανδ. (23. 2) 36. 66.—Κωδ. (5. 16) 7.—Βασ. ΚΗ'. δ'.
18. 32. 43.

Θεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ὅτου γείνη εἴκοσι πέντε ἐτῶν καὶ παρέλθῃ ὁ τῆς ἀποκαταστάσεως χρόνος, καὶ ἂν ἀκόμη ὑπανδρευθεῖσα μὲ ἄλλον ἐτεκνοποιήσεν¹.

Εἶναι δὲ ἀδιάφορον ἐὰν ὁ ἐπίτροπος ᾦναι ἀληθῆς διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ ἐπιτροπευομένου ἢ ἐπίτιμος, τουτέστι διωρισμένος πρὸς ἀπλὴν τοῦ διαχειριστοῦ ἐπιτήρησιν².

Β'] Οὕτε ὁ πατὴρ τοῦ ἐπιτρόπου, οὔτε ὁ συνυπεξούσιος αὐτοῦ ἀδελφὸς δύναται νὰ νυμφευθῇ τὴν ὀρφανήν, οὐδὲ ὁ υἱὸς ἢ ὁ ἔγγονος αὐτοῦ³.

Γ'] Ὁ κηδεμὼν δὲν δύναται νὰ ὑπανδρεύσῃ τὸν υἱόν του μὲ τὴν κηδεμονευομένην του χωρὶς βασιλικὴν ἄδειαν⁴.

Πλὴν δὲ τῆς περιπτώσεως τῆς βασιλικῆς ἀδείας, ἐπίσης τὸ κάλυμα ἀργεῖ, καὶ ὅπότεν ὁ ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν, ἢ ὁ τούτων υἱὸς, ἔγγονος, πατὴρ, ἀδελφός, ὠρίσθῃ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς ἐπιτροπευομένης ὡς σύζυγος αὐτῆς⁵.

Δ'] Καὶ ὁ κηδεμὼν τῆς γαστρὸς καὶ τῆς περιουσίας ἐμποδίζεται διότι ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ τοὺς λογαριασμούς· καὶ ἀδιάφορον εἴτε πολὺν τις εἴτε ὀλίγον καιρὸν διώκησῃ⁶.

(1). Ἀρμεν. Δ. ζ'. 23. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α' σ. 277. — Βυλσαμὼν αὐτ. Δ'. σ. 162. — Μανθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β. αὐτ. 5'. σ. 139.

(2). Πανδ. (23, 2) 60 § 2. — Βυσ. ΚΗ'. ε'. 28.

(3). Ἀρμεν. Δ. ζ'. 24. — Βυσ. ΚΗ'. α'. 5. — Ματθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 140.

(4). Ἀρμεν. Δ. ζ'. 25. Ὑπανδρεύει ὅμως τὴν ἰδίαν του θυγατέρα μὲ τὸν κηδεμονευόμενόν του. Αὐτόθι.

(5). Πανδ. (23, 2) 36, 66. — Βυσ. ΚΗ'. δ'. 18, 32, 43. — Κωδ. (5, 6) 6. — Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. β'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α' σ. 277.

(6). Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 26. — Ἡ ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονία ἢ ἐπερχομένη μετὰ τὸν γάμον δὲν ἀκυροῖ τοῦτον, ἀλλ' ἐμποδίζονται αὐται. Οἶκογ. Παπ. σ. 42.

§ 52.

8] Διαφορὰ ὁρησκειύματος.

Παρά Ῥωμαίοις ἐφ' ὅσον ἐπεκράτει ἡ εἰδωλολατρεία, ἡ ὁρησκειά οὐδέν ζήτημα κωλύματος πρὸς γάμον παρουσίαζε· τὴν θέσιν τῆς ὁρησκειᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατεῖχεν ἡ καταγωγὴ. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χριστιανισμοῦ παρ' αὐτοῖς εἰσῆχθη κώλυμα γάμου ἡ διαφορὰ ὁρησκειᾶς¹.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀνέχεται τὸν γάμον μετ' ἀπίστου², συμβουλεύει ὅμως νὰ τὸν ἀποφεύγωσιν³.

Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἐν ἔτει 339 ἀπηγόρευσε ἐπὶ ποινῇ θανάτου τὸν γάμον χριστιανῶν μετὰ ἰουδαίων⁴, ἰδίως διὰ τὸν φόβον, ἵνα μὴ ὁ χριστιανὸς σύζυγος παρασυρθῇ εἰς ἀποστασίαν· ἡ δὲ διάταξις προσελήφθη ἐν Κώδικι Ἰουστινιανού⁵, ἐν ταῖς βασιλικαῖς⁶ καὶ ἐν Νομοκλάτοις⁷.

(1). Βαπ. Α'. α'. 38.

Παρ' Ἑβραίοις ἀπηγορεύετο ὁ γάμος μετὰ γυναικῶν Χαναναίων καὶ εἰδωλολατρῶν (Ἐξοδ. λδ'. 16), καὶ ἐν γένει μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν ἀπεριτμητῶν ἐθνῶν. Νεεμ. ιγ'. Λεξικ. Ἀγ. γραφ. Γ. Κωνστ. σ. 227—228.

(2). α' Ἀδελφοί, εἴτις ἀδελφὸς γυναικᾶ ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν· καὶ γυνή, ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτόν· Ἠγίασται γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἄνδρῳ! Κορινθ. Α'. Κεφ. Ζ'. 12, 13, 14.

(3). Μὴ γίνεσθαι ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις. Τίς γὰρ μετοχὴ δεικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; Τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; Τίς δὲ συμφωνία; Χριστῷ πρὸς Βελίαν;... Κορινθ. Β'. Κεφ. 5'. 14, 15, 16.

(4). Κ. (16. 8) 6.

(5). (1. 9) 6.

(6). Α'. α'. 38.

(7). Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 263, 271.

Περὶ γάμου ὀρθοδόξων μετὰ αἰρετικῶν ἡ ἐν Αἰοδικεῖς Τοπικῇ Σύνοδος (320) ἀορίστως ἀποφαίνεται¹. Ἡ αὕτη Σύνοδος ἀπηγόρευσε τὸν γάμον τῶν τέκνων τῶν κληρικῶν μετὰ ἐθνικῶν καὶ αἰρετικῶν². Τὴν ἀπαγόρευσιν δὲ ταύτην ἐπανέλαβε καὶ ἡ ἐν Καρθαγένῃ Τοπικῇ Σύνοδος³.

Ἡ ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμενικῇ Σύνοδος (451) ἐκώλυσε τὸν γάμον τῶν ἀνγνωστῶν καὶ ψαλτῶν μετὰ ἑτεροδόξου γυναικός, καθὼς καὶ τῶν ἐκ τοιοῦτου γάμου τέκνων τῶν, μετὰ αἰρετικοῦ, ἢ Ἰουδαίου, ἢ Ἑλλήνος, ἐκτὸς ἐάν ὑποσχεθῶσιν οὗτοι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν⁴.

(1). «Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς πάντας αἰρετικούς ἐπιγυμίας ποιεῖν, ἢ διδόναι υἱούς, ἢ θυγατέρας, ἀλλὰ μᾶλλον λαμβάνειν, εἴγε ἐπαγγέλλονται χριστιανούς γίνεσθαι» Καν. ΛΑ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 198.—Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ. Αὐτ. 5'. σ. 173. 175.

(2). Καν. Ι'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 180.—Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ. Αὐτ. 5'. σ. 173.

Ἀνάγκη νὰ σημειωθῶσιν ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς.

Αἰρετικοὶ κατὰ τὸν Βαλσαμῶνα λέγονται «οἱ μὴ δοξάζοντες ὁρθῶς τὰ τῶν χριστιανῶν» Αὐτ. Γ'. σ. 365.—Κατὰ τὸν Ζωναρᾶν «οἱ περὶ τὴν πίστιν σφαλλόμενοι» Αὐτ. σ. 199.—Κατὰ δὲ τὸν Ἀλέξιον Ἀριστηνόν «Αἰρετικὸς, ὁ κατὰ τὴν πίστιν ἀλλότριος» Αὐτ. Δ'. σ. 94.—Αἰρετικοὶ δὲ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας εἰσὶν «οἱ Μανιχαῖοι, Οὐαλλεντιανοὶ, Μαρκιωνισταὶ καὶ οἱ τούτων ὅμοιοι» Αὐτ. Δ'. σ. 94.—Β'. σ. 530.

Ἐθνικοὶ δὲ κατὰ τὸν Ζωναρᾶν καὶ Βαλσαμῶνα (σχολ. ΚΑ'. καν. Καρθ. Τοπ. Συνόδ.) «ἐνταῦθα τοὺς ἀπίστους νοεῖν δεῖ»—"Ἀπίστοι δὲ λέγονται οἱ μὴδὲν ὅλως πιστεύοντες εἰς τὴν ἑνταρχον οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ λόγου. Βαλσαμῶν Αὐτ. Γ'. σ. 365.

(3). Καν. ΚΑ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 364.—Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ. Αὐτ. 5'. σ. 173.

(4). Καν. ΙΔ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 251.—Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ'. Αὐτ. 5'. σ. 173.

Ἡ ἐν Τρούλλῳ ς'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀπεφάνθη ἅθεσμον καὶ ἄκυρον τὸν γάμον Ὁρθοδόξου μετὰ αἰρετικοῦ¹. Ἐν τούτοις κατὰ τοὺς πολιτικούς νόμους, δὲν ἦτο ὁ μετὰ αἰρετικῶν γάμος, ἀπολύτως ἄκυρος, ἄλλ' ἡ ὀρθόδοξος σύζυγος εἶχε μόνον τὸ πραικῶν προνόμιον², καὶ τὰ ὀρθόδοξα τέκνα αἰρετικῶν γονέων ἐπλεονέκτουσαν κατὰ τὴν κληρονομίαν³. Ὡς ἐκ τούτου ὁ Φώτιος παρατηρεῖ ὅτι ὁ πολιτικός νόμος «οἶδε καὶ δέχεται μεταξὺ Ὁρθοδόξου καὶ αἰρετικοῦ γάμον»⁴. Ὁ δὲ σχολιαστὴς τῶν Βασιλικῶν μετὰ τὴν σημείωσιν ὅτι πρὸς οἰονδήποτε ἑτερόδοξον δὲν συνίσταται γάμος προστίθῃσιν, «πάνυ γὰρ αὐτὸ οἶδα ζητηθέν»⁵.

Περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ σχισματικῶν⁶ οὐδὲν μνημονεύει ἡ Ἐκκλησία· διὰ τοῦτο

(1). Κανον. ΟΒ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 471.—Δ'. σ. 439. Βαλσαζμών Αὐτ. Δ'. σ. 189.—Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. ς'. σ. 174.—Ὁ Ζωναρᾶς σχολιζὼν τὸν ἄνω ΟΒ' κανόνα λέγει «μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀθέσμου γάμου (ὀρθοδόξου μετὰ αἰρετικοῦ) καὶ ἀφορίζεσθαι βούλονται (οἱ πατέρες τῆς ς' Συνόδου) τοὺς τὸν παρόντα κανόνα παραβαίνοντας» Αὐτ. Β' σ. 472—καὶ Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης τὰ αὐτὰ λέγει Αὐτ. ς' σ. 174.—Ὁ δὲ Βαλσαζμών ἐν σχολίῳ τοῦ ΜΑ' κανόνας τοῦ Μ. Βασιλείου λέγει «ἐν Κυρίῳ γὰρ συναλλάττει γάμον ἢ μετὰ ὀρθοδόξου, οὐ μὴν μετὰ αἰρετικοῦ συναφθεῖσιν» Αὐτ. Δ'. σ. 189.—Ἐν δὲ ὁ μὲν τῶν αἰρετικῶν συζύγων, μετὰ τὸν γάμον προσέλθῃ εἰς τὴν ὀρθοδόξον, ὁ δὲ ἕτερος «τῷ σκότει τῆς ἀπεθείας εἰσέτι δουλεύει» τότε εἰ μὲν αἰρεῖται τὸ πιστὸν μέρος συνοικεῖν τῷ ἀπίστῳ μὴ χωρίζεσθαι· εἰ δὲ μὴ αἰρεῖται ἀναμφιβόλως ὁ γάμος λυθῇσεται. Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. ς'. σ. 174.—Ζωναρ. Αὐτ. Β'. σ. 472.

(2). Νεαρά 97. γ'. 109. α'. Οἰκογ. Καλλ. σ. 48.

(3). Κ. (1. 5) 18. 19. Ν. 115. γ'. 14.

(4). Νομοκάν. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 271.

(5). ΚΗ'. δ'. 1.

(6). «Σχισματικοὶ εἰσιν οἱ περὶ μὲν τὴν πίστιν καὶ τὰ δόγματα ὑγιῶς ἔχοντες, διὰ τινὰς δὲ αἰτίας ἀποσχίζοντες καὶ ἀντισυνήγοντες»

ἐπετρέπετο ὁ γάμος Ὁρθοδόξων μετὰ Δυτικῶν καὶ μετὰ τὸ σχίσμα (1054)¹, μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ διαφορά τῆς Καθολικῆς ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὡνομήσθη αἵρεσις².

Ἐπίσης ἀπηγορεύθη ἡ σχέσις ἐπιγαμίας τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τῶν Λουθηρανῶν καὶ Καλθινιστῶν (διζμαρτυρομένων), μετὰ τὴν καταδίκην αὐτῶν ὡς αἰρετικῶν ὑπὸ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως κατὰ τὰ ἔτη 1638 καὶ 1641.

Γαβριήλ Δ'. ὁ ἀπὸ Παλαιῶν Πατρῶν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1780—1784), ἐσυγχώρησε συνοικέσια τῶν ἐν Ἰνδίαις ὀρθοδόξων πρὸς τοὺς ἐτεροδόξους³.

Ζωναρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Γ'. σ. 199. — Κατὰ δὲ τὸν Ἀλέξιον Ἀριστηνὸν σχισματικός ἐστιν «ὁ κατὰ τι ἰσμιον ζήτημα ἀλλότριος» Αὐτ. Δ'. σ. 94. Σχισματικούς οἱ κανόνες ἀναφέρουσι τοὺς Δονατιστάς καὶ τοὺς λεγομένους Καθαροὺς, καὶ τοὺς Ὑδροπαραστάτας καὶ τοὺς Ἐγκρατίτας. Βαλσαμών. Αὐτ. Δ. σ. 95.

(1). Πολλὰ εἶναι τὰ παραδείγματα τῶν γάμων μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Λατίνων, τελεσθέντων τῇ τε συνεαίσει καὶ τῇ συμπράξει τῆς τε κοσμικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ὁ Αὐτοκράτωρ Κοράδος ὁ Γ'. ἐξέδοτο εἰς τὸν Μανουήλ Κομνηνόν Α'. τὴν γυναικαδέλφην αὐτοῦ Βέρταν Σούλτζεχχ εἰς σύζυγον ἐν ἔτει 1143. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Β'. Κομνηνὸς ἐν ἔτει 1180 συνήφθη εἰς γάμον μετὰ τῆς Ἀννης θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου τοῦ Ζ'. Ὁ Κοράδος τοῦ Μονφερράτ ἐν ἔτει 1186 μετὰ τῆς Θεοδώρας ἀδελφῆς τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰσακίου τοῦ Ἀγγέλου. Ὁ Παλατίνος Κάρλος Τόκος τῆς Κεφαλληνίας καὶ δεσπότης τῆς Ἀκαρνανίας ὑπὸνδρευσε ἐν ἔτει 1427 τὴν ἀνεψίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου Η'. τοῦ Παλαιολόγου, καὶ πολλὰ ἄλλα. Ζίσμαν σ. 534. 535. Καὶ ἡ Ῥωσσία ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πράξεως. Οἰκογεν. Καλλιγ. σ. 47.

(2). Αἵρεσις κυρίως εἶναι ἡ πλάνη, ἡ ὑπὸ τῶν πατέρων ῥητῶς ὡς αἵρεσις κατεγνωσμένη. Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 693. — Αὐτ. Δ'. σ. 261. — Αὐτ. Δ. σ. 89.

(3) Μ. Ι. Γεδεὼν «Κανον. Διατάξεις» σ. 265.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ἡ διαφορὰ θρησκευματος ὡς κώλυμα γάμου, κατὰ τὸ κρ-
τοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔθος ἔχει ὡς ἐξῆς.

Ὁ γάμος Ὀρθοδόξων μετὰ Αὐτικῶν (Καθολικῶν)
καὶ Διαμαρτυρομένων ἀπχωρεῖται¹.

Ὁ γάμος Ὀρθοδόξων μετὰ σχισματικῶν, ὡς μὴ ἀπώ-
δων εἰς τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ἀνεμποδίστως συνά-
πτεται.

(1). Ἐμὴ προσθήκη μετὰ τὴν ἐγκρίσιν. Ἡ ἡμετέρα Ὀρθό-
δοξος Ἐκκλησία κατὰ συγκατάθεσιν καὶ οἰκονομίαν, ἐπιτρέπει τοὺς μι-
κτοὺς γάμους μετὰ Ὀρθοδόξων καὶ χριστιανῶν ἄλλης Ἐκκλησίας,
ὅσῳ σπουδαῖοι λόγοι παρίστανται, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ὑποσχέσει ὁμῶς
τῶν συζευχθησμένων, ὅτι τὰ τέκνα των θέλουσιν ἀνατραφεῖν ἐν τῇ Ὀρ-
θοδόξῳ θρησκείᾳ, καθ' ἣν γίνεται καὶ ἡ ἱερολογία τοῦ γάμου καὶ ὅτι
πᾶσα ἀναφυησμένη τυχὼν διαφορὰ μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῆς ἁρμο-
διότητος θέλει υπάγεσθαι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἡμετέρας Ἀν. Ὀρ-
θοδόξου Ἐκκλησίας. — Οὕτω κρατεῖ καὶ ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὸ θέσι-
σμα (Οὐκάζ) Πέτρου Α'. 17 Ἀπριλίου 1719 καὶ 18 Αὐγούστου 1821.
— Ὁ μὴ τελεσθεὶς δὲ παρὰ ἱερέως Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μικτὸς γά-
μος δὲν λογίζεται ἔχων κύρος παρ' ἡμῖν.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ νεώτερος περὶ μικτῶν γάμων νόμος τῆς 15 Ὀκτω-
βρίου 1861 κυροῖ πάντα τοὺς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τελεσθέντας
μικτοὺς γάμους, ἂν ἐν ὅρῳ τινὸς παρὰ τίνος ἱερέως ἐτελέσθησαν, καὶ
διακελεύει ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας γάμους
μετὰ χριστιανῶν ἄλλου δόγματος, τηρουμένων ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ ὀρθό-
δοξος Ἐκκλησία περὶ τούτου ὀρίζει.

Περὶ δὲ τῆς ἐπιγαμίας τῶν ἡγεμονευόντων οἰκῶν ὁ Σαρίπολος
λέγει « Ἡ πρὸ τοῦ 17 αἰῶνος ὑπάρξασα συνήθεια ἐπιγαμίας ἡγεμο-
νευόντων οἰκῶν, τῶν Αὐτικῶν πρὸς Αὐτικούς καὶ Διαμαρτυρομένων πρὸς
Διαμαρτυρομένους ἐξέλιπεν. Ἐκαστος τῶν συζύγων τὸ ἴδιον διατηρεῖ
θρησκεῖαν καὶ τὴν λατρείαν ἐλευθέραν ἔχει· μόνη δὲ ἡ Ῥωσσία, ἥ μὲν
λαμβάνει ἡγεμονίδας βραπτίζει Ὀρθοδόξου, ἥ δὲ ἐκδίδει Ὀρθοδόξοι
μένουσι τὰ διεθνῆ νόμιμα. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν καὶ ἐν ἄλλαις κράτεσι κρα-
τεῖ ὅ,τι ἐν Ῥωσίᾳ.

9] Βιαία άπαγωγή.

Κατὰ τὸν ρωμαϊκὸν καὶ τὸν βυζαντινὸν νόμον, άπαγωγή ύπάρχει, ὅταν τις βίη ἢ δόλῳ ἐπιλαμβάνεται τιμία γυναικὸς, ἢ μεμνηστευμένης, ἢ άμνηστεύτου, ἢ χήρας, ἐκούσης ἢ ἀκούσης, καὶ άπαγάγῃ αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ, διὰ νά μεταχειρισθῇ αὐτὴν εἰς ἀκολασίαν ἢ ἀναγκάσει εἰς γάμον.

Παρά Ρωμαίοις καὶ Βυζαντινοῖς, ἡ βιαία άπαγωγή ἔθεωρεῖτο ἐγκλημα μᾶλλον άποτρόπαιον καὶ αὐτῆς τῆς μοιχείας, διό καὶ σύστηρῶς ἐτιμωρεῖτο¹. Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἐθέσπισεν άκυρον τὸν γάμον τοῦ άρπαγος μετὰ τῆς άρπαγείσης². Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἐν ταῖς συλλογαῖς τετράκις ἐπαναλαμβάνει τὴν διάταξιν, δι' ἧς θεσπίζει τὴν άκυρότητα τοῦ γάμου ἔνεκεν άπαγωγῆς³.

Δὲν ύποπίπτει δὲ εἰς ἀνικανότητα γάμου πρὸς τὴν άρπαγείσαν μόνος ὁ άρπαξ, ἀλλὰ καὶ ὁ συμπράττων καὶ ὁ συναιρόμενος⁴. Αὔταιτεῖται ὁμῶς ποινικὴ καταδικαστικὴ

(1). «ἡ άρπαγὴ μείζων ἐστὶ τῆς μοιχείας» Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Α. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 101. — «Ἡ δὲ ἐξ' Ἰουστινιάνειος Νεαρὰ άπαγορεύει ὄρους άσυλίας φυλάττεσθαι τοῖς άρπαξι τῶν παρθένων. Αὐτ.

(2). Κ. (9. 24). 2. 3.

(3). Κ. (1. 4) 54. (9. 13) 1. Νεαρ. 143. 150. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 34.

(4). Κ. (1. 3) 54. — Κ. (9. 13) 1. §. 2. Νεαρὰ Λέοντος 35. — «συμπράττων δ' ἂν εἴη ὁ πράξει τῇ άρπαγῇ συνεργῶν» συναιρόμενος δὲ, ὁ μὴ ληνὰς ύποτιθέμενος καὶ βουλᾶς». Ματθ. Βλάσταρ. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 102.

ἀπόφασιν, ὅπως τὸ ἀδίκημα γίνῃ δεκτὸν ὡς κώλυμα πρὸς γάμον¹.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν φαίνεται συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῆς ἀκυρότητος τοῦ γάμου ἐνεκὸν ἀπαγωγῆς. Ὁ ΕΞ' ἀποστολικὸς κανὼν ὁρίζει, ἐάν τις βιάσῃ παρθένον ἀμνηστευτὸν νὰ ἀφορίζεται, νὰ μὴ ἐπιτρέπηται δὲ αὐτῷ νὰ λαμβάνῃ ἄλλην, ἀλλὰ ταύτην νὰ ἔχῃ, ἂν καὶ εἶναι πτωχή καὶ ἄπορος².

Ἡ ἐν Χαλκηδόνι Δ' οἰκουμένη ὁρίσεν, ἵνα οἱ ἀρπάζοντες γυναῖκας, ἢ οἱ συνεργοῦντες, ἢ οἱ συμβουλευόντες τοὺς ἀρπάζοντας, ἐάν μὲν ἦναι κληρικοὶ νὰ ἐκπίπτωσιν ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῶν, ἐάν δὲ λαϊκοὶ νὰ ἀναθεματίζωνται³. Τὸν κανόνα δὲ τοῦτον ἀντιγράφει καὶ ἡ 5' οἰκουμένη Σύνοδος, ἐν τῷ 92 αὐτῆς κανόνι⁴.

Ὁ δὲ Μ. Βασίλειος ἐν τῷ Α' αὐτοῦ κανόνι λέγει «περὶ τῶν ἀρπαζόντων, κανόνα μὲν παλαιὸν οὐκ ἔχομεν, ἰδίαν δὲ γνώμην ἐποίησάμεθα, τρία ἔτη, καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς συναρπάζοντας αὐτοῖς ἔξω τῶν εὐχῶν γίνεσθαι»⁵. Ἐπὶ ἀπ.λοῦ βιασμοῦ ἄνευ ἀπαγωγῆς συγχωρεῖ τὸν γάμον ἐπὶ ἄλλων ἐπὶ τῇ φθορᾷ ἐπιτίμιον⁶.

(1). Οἰκογ. Πζπ. σ. 39.

(2). Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 85.

(3). Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 279.—Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. 5' σ. 102.

(4). Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 521.—Ματθ. Βλάσταρ. Αὐτ. 5' σ. 102.

(5). Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 169.

(6). Καν. ΚΕ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 157—158. καὶ Ματθ. Βλάσταρ. «ἡ κατὰ βίαν γενομένη φθορά, ἐὰν παρὰ τῆς βιασθείσης καταδέχεται, συγγινώσκεται καὶ συνοικῆται· τοῖς δὲ τοῖς στοιχ. Α', Αὐτ. 5' σ. 103.

Διάταξις ἀδελφου πατριάρχου (1707—1740) περὶ τῆς βίᾳ γενομένης στέψεως, ὁρίζει ὅτι «ἡ βίαιος καὶ ἀστεφάνωτος στεφάνωσις οὕτως

Καλλίνικος ὁ Ἀκαρνᾶν πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 1701 ἀπηγόρευσε τὸν γάμον ἐπὶ ἀρπαγῇ, καίπερ συναινούντων τῶν γονέων. Ἐπέτρεψε δὲ τὸν μεθ' ἑτέρου ἀνδρὸς γάμον τῆς ἀρπαγείσης καὶ στεφανωθείσης βίχ καὶ δυναστείᾳ¹.

Κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον ἐπὶ ἀρπαγῆς ὑπεξουσίας, οὔτε διὰ μεταγενεστέρως συγχωρήσεως γίνεται ἔσικτός ὁ γάμος, ἀλλὰ μάλιστα τιμωροῦνται καὶ οἱ συγχωροῦντες γονεῖς².

Καὶ τῆς ιδίως μνηστῆς ἡ βιαία ἢ δι' ἀπάτης ἀρπαγὴ ὑποπίπτει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπαγόρευσιν³.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ἡ βιαία ἀπαγωγή, καθ' ἣν ἀρπάζει τις παρθένον, ἢ χήραν, ἢ καὶ μνηστὴν εἶναι κώλυμα γάμου¹ προαπαιτεῖται ὅμως πᾶντοτε ποινικὴ καταδικαστικὴ ἀπόφασις⁵.

γάμος ὑπάρχει, οὔτε ὅλως μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἐκ βίας οὐκ ἔρρωται. Μ. Ἰ. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 187—139.

Ἀπαγορεύεται δὲ γάμος διὰ βίας λόγῳ διακορευσεως, καὶ δι' ἐγκλήτου πατριαρχικῆς, ἐκδοθείσης κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1868. Κλεῖς Κραβ. σ. 67.

(1). Μ. Ἰ. Γεδεών «Κανον. Διατάξεις» σ. 83—87.

(2). Κ. (9. 13) 1. §. 1. — Βλ. ΚΗ' ε' 13. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 34. — Νεαρ. 150. — Φωτ. Νομοκάν. Θ'. λ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 216. 303. — «ἡ μὲν γὰρ ἀρπαγὴ, διὰ τὴν ἀναίδειαν τοῦ ἀρπάσαντος οὐ συγγινώσκειται» Ματθ. Βλάστ. Αὐτ. Σ'. σ. 103. — «ὁ πολιτικὸς νόμος ἄλλοτρίως κολάζει τοὺς ἀρπαγὰς καὶ οὐδὲ παρχωρεῖ ὁπωσδήποτε τὸν ἀρπάσαντα συζευχῆναι τῇ ἀρπαγείσῃ» Βλ. Βλαστ. Αὐτ. Δ'. σ. 152. Ἐπίσης καὶ ὁ Ζωναρᾶς Αὐτ.

(3). Κ. (9. 13) 1. Βλ. Ξ'. νη'. Α. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 34.

(4). Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 34.

(5). Ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ἀπαγωγῆς ἢ ἀποπλάνησεως, δὲν συγχωρεῖται ἀνάκρισις ἄνευ ἐγκλήσεως (Ποιν. Νομ. ἄρθρ. 280 καὶ 333). Ἐπὶ ἀπαγωγῆς μάλιστα τελεσθέντος τοῦ γάμου, πρέπει νὰ γίνῃ κατα-

§ 54.

10] Μοιχεία.

Μοιχεία ἐστὶν ἡ μεθ' ὑπὸνδρου γυναικὸς ἀθέμιτος σχέσις. — Μοιχεία καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς λέγεται, ὅταν γὰρ ὁ ἔχων γυναῖκα πρὸς ἄλλην πταίσῃ, μοιχεία τοῦτο καλεῖται¹.

μήνυσις παρὰ τοῦ δυναμένου νὰ προσβάλῃ τὸν γάμον ὡς ἄκυρον διὰ τὰ τιμωρηθῇ ἢ πρᾶξις ἀφοῦ οὗτος ἀκυρωθῇ. Οἶκογ. Καλλιγ. σ. 41. Ἀπαγορεύεται δὲ ἄδεια γάμου ἐπὶ ἀπαγωγῆς. Ἐγκύκλ. 68 Ἱερ. Συνοδ. 28 Σεπτεμβρίου 1848.

(1). «Ὁ μὲν ἀνὴρ, ἔτι τοῦ συνοικεσίου συνισταμένου, συμφειρόμενος μεθ' ἐτέρας γυναικὸς ἐλευθέρας, πορτεῖαν οὐ μοιχείαν ἀμαρτάνει, οὐ μὴν καὶ μεθ' ὑπὸνδρου· τότε γὰρ ὡς μοιχὸς τιμωρεῖται. Ἡ δὲ γυνὴ ἐτέρῳ οἰωδῆποτε συμφθαρεῖσα συνεστῶτος τοῦ γάμου, ὡς μοιχαλὶς τιμωρεῖται» Βαλσαμῶν Ρ. καὶ Π. Συντ. Β. σ. 64. — «Κυρίως δὲ μοιχεία μὲν ἐστὶν ἡ τῆς ὑπὸνδρου, φθορὰ δὲ τῆς παρθένου καὶ χήρας» Βασ. Β'. 6'. 98. — Ἀρμεν. 5'. 6'. 1. — «Οὐ μὲν τοι ἔχομεν κανόνα, τῷ τῆς μοιχείας αὐτὸν ὑπαγαγεῖν ἐγκλήματι, ἐὰν εἰς ἐλευθέραν γάμου ἢ ἀμαρτία γένηται» Βασιλ. Καν. ΚΑ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 149. — «Ὁ ἀνὴρ, ἔχων γυναῖκα, ἐὰν εἰς ἐτέραν ἀμάρτη μὴ ἄνδρα ἔχουσιν πόρνος ἐστὶν ἄλλ' οὐ μοιχός. . . Ἡ δὲ ἄνδρα ἔχουσα γυνὴ καὶ μοιγεῖσα ἐτέρῳ, μοιχαλὶς ἐστὶν» Ζωναρ. Αὐτ. Δ'. σ. 149. — «μοιχεία δὲ ἐπιβουλή καὶ ἀδικία τοῦ ἀλλοτρίου» Γρηγορ. Νυσσ. Καν. Δ'. Αὐτ. Δ'. σ. 309. — Ματθ. Βλάστηρ. Αὐτ. 5'. σ. 375. 50. — Ἀρμεν. 5' β'. 2.

Κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν Ποινικὸν νόμον μοιχεία ἐστὶν ἡ ἀθέμιτος σχέσις τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων μετ' ἄλλου προσώπου ἀγάμου (*adulterium simplex*), ἢ ἐγγάμου (*adulterium duplex*). Κ. Ν. Κωστ. Ἑρμην. Ἑλλ. Π. νομ. Τομ. Β'. σ. 355—356.

ΣΗΜΕΡΟΝ

περὶ τῆς μοιχείας ὡς κώλυματος γάμου ἰσχύουσι τὰ ἐξῆς.

Ἡ μοιχεία εἶναι κώλυμα γάμου ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν αὐτουργῶν καὶ συνενόχων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῆς μοιχαλίδος καὶ παντὸς τρίτου, καίπερ ἀγνοοῦντος τὸ ἀμάρτημα αὐτῆς¹. Ἀπαιτεῖται ὁμῶς καὶ ἐνταῦθα, ὅπως τὸ κώλυμα γίνῃ δεκτὸν νὰ προηγηθῇ ποινικὴ καταδικαστικὴ ἀπόφασις.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς μνηστείας². Ἡ μνηστὴ ὁμῶς συνάπτει γάμον μετ' ἄλλου, μεθ' οὗ δὲν διετέλεσεν ἐν σχέσει³.

(1). Πανδ. (48. 5) 6 §. 1. 11. §. 13. 29. §. 1. 33. 34. — Βασ. λζ'. 8. 13. 30. 34. 35. 65. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 28. 30. — Ἐπομένως ὡς πρὸς τὴν μοιχαλίδαν, ἡ μοιχεία εἶναι ἀπόλυτον ἀνατρεπτικὸν κώλυμα γάμου.

Ἡ ἐπὶ μοιχεία καταδίκη δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα πρὸς γάμον μετ' ἄλλης ἐλευθέρης γυναίκης, τοῦ καταδικασθέντος ὡς μοιχοῦ. Βασιλ. καν. ΔΖ'. Βαλσαμ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 181. 185. — Ματθ. Βλάχ. στοιχ. Β'. Αὐτ. ζ'. σ. 139 — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 28.

(2). Πανδ. (48. 5) 13. § 3. — Βασ. Ξ'. λζ. 15. — Πλὴν δὲ τοῦ κωλύματος πρὸς γάμον μετὰ τῆς μνηστῆς, ἔνεκα ἀθεμίτου μετ' αὐτῆς σχέσεως, ἐπίσης κωλύεται ὁ μετὰ τῆς μνηστῆς γάμος καὶ ἐν ἡ περιπτώσει λάθρῃ χῶραν ἀθέμιτος σχέσις μεταξὺ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς μητρὸς τῆς μνηστῆς, ἢ ἐτέρῳ συγγενεῖ προσώπῳ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ. Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 6'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 279.

(3). Πανδ. (48. 5) 11. § 7. — Βασ. Ξ'. λζ'. 13.

§ 55.

11] Ἀξίωμα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διεξαγωγή δημοσίας ἀρχῆς ἀπετέλει κώλυμα γάμου μεταξὺ τῶν αὐτόθι μὴ ἰθαγενῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, μετὰ γυναικὸς ἐκ τῆς περιφέρειας τῆς δικαιοδοσίας των. Τὸ κώλυμα ἐξετάθη καὶ εἰς τοὺς συμβούλους τῶν ἐν ἀξιώματι καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν· οὐχὶ δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἰθαγενεῖς δημοσίους ὑπαλλήλους¹. Ἡ μνηστεία ὁμῶς ἐπετρέπετο μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος, ἀπαγορεύσαντος καὶ αὐτήν².

ΣΗΜΕΡΟΝ.

τὸ ἀξίωμα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὡς κώλυμα γάμου ἔχει ἱστορικὴν ἀξίαν.

§ 56.

12] Διαφορὰ κοινωνικῆς τάξεως.

Παρὰ Ρωμαίοις καὶ Βυζαντινοῖς μεταξὺ συγκλητικῶν καὶ τῶν ἐξ ἄρρενογονίας κατιόντων αὐτῶν μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ καὶ ἀπελευθέρως ἢ σκηνικῶν καὶ τῶν τέκνων αὐ-

(1). Πανδ. (23. 2) 38. 47. πρ. 63. 65.—Κ. (5. 4) 6.—Βασ. ΚΗ'. α'. 20.—Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 6'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 278.—Ἀρμεν. Δ'. 6'. 9.

(2). Νεαρά 23.—Βασ. ΚΗ'. α'. 20.—Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. 6'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 278.—Ἀρμεν. Δ'. 6'. 10.

τῶν ἐκωλύετο ὁ γάμος¹. Ἀλλ' ὁ Ἰουστινιανὸς ἐρασθεὶς τῆς Θεοδώρας, πολλὰς φερούσας κηλίδας, κατέπεισε τὸν Ἰουστίνον νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ ρητῆς ἀδείας γάμον συγκλητικοῦ μεθ' οἰασδῆποτε σκηνικῆς μεταλλαξίας βίον², αὐτὸς δὲ ἀναβὰς τὸν θρόνον, ἐκήρυξε περιττὴν τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀδειαν³, κατήργησε δὲ τὴν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν καὶ διὰ θεσπίσματος, ὅτι γυνὴ δὲν νομφεύεται ξένον δουλοπάροικον (ἐναπόγραφον, colonus)⁴.

Ἀξιοπερίεργον εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἐν τοῖς Βασιλικοῖς ἀπάνθισιν ὄλων τούτων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸ ἀξιωμα, ὅτι «ἐν τοῖς γάμοις οὐ μόνον τὸ ἐπιτετραμμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐπρεπὲς ζητοῦμεν» διετηρήθη ἡ ἀπαγόρευσις γάμου εὐγενῶν πρὸς ἀπελευθέρους ἢ σκηνικοῦς⁵. Ὁ δὲ Βαλσαμὼν ἀναφέρει παραδείγματα διασπάσεως τοιούτων γάμων παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ Κομνηνοῦ⁶.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ἡ διαφορὰ κοινωρικῆς τάξεως ὡς κώλυμα γάμου ἔχει ἱστορικὴν ἀξίαν.

Κατὰ τὸ διεθνὲς δίκαιον ὅμως, καθ' ὃ αἱ μεταξὺ τῶν ἡγεμονευόντων οἰκων γενόμεναι ἐπιγαμίαι ἀρμόζουσιν λογίζονται, ὁ γάμος μεταξὺ τῶν ἡγεμονευόντων καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν κωλύεται. Τὸ τοιοῦτον δὲ ἔθος οὐκ ἀλόγως ἴσως εἰσέχθη πρὸς ἀποφυγὴν ἀντιζηλιῶν ἂν ὁ Ἥγεμὼν τὴν

(1). Μακελδ. §. 511.

(2). Κωδ. (5. 4) 23.

(3). Κωδ. (5. 4) 29. 33. Νεαρ. 51. κεφ. α'.

(4). Νεαρ. 117. κεφ. ζ'. Νεαρ. 78. κεφ. γ'. Νεαρ. 22. κεφ. ιζ'. —Κ. (1. 3) 54.

(5). Δημητρ. Σύγγελλ. Ρ. καὶ Π. Συντ. Ε', σ. 363.

(6). Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ'. σ. 189.

ἐαυτοῦ ἐλάμβανε σύζυγον ἐκ τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ· διότι ὁ τῆς συζύγου οἶκος ἤθελεν ὑψοῦσθαι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους καὶ κινεῖ τὸν φθόνον τούτων, ὁ δὲ φθόνος εἰς ἔριδας ἐμφυλίου καὶ διαμάχας ἤθελε δίδει χώραν, ὡς σχεδὸν πάντοτε συνέβαινε κατὰ τοὺς πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐν λόγῳ ἐθίμου χρόνους. Ἄν δὲ τοιοῦτος γάμος συναφθῇ σήμερον, ὡς ἐξ ἀριστερᾶς λογίζεται χειρὸς (morganaticum), ἄκυρος δὲ λογίζεται ὁ γάμος καὶ νόθα τὰ ἐκ τούτου τέκνα¹.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΑΘΕΜΙΤΩΝ ΓΑΜΩΝ.

§ 57.

Ὁ γάμος ὁ συναφθεὶς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τουτέστιν ὑπάρχοντος κωλύματος ἀνατρεπτικοῦ² ἢ ἔλλει-

(1). Ν. Σαριπόλ. Τὰ διεθνῇ νόμιμα καὶ Συνταγμ. τοῦ ἰδίου σ. 183. 251. 257.

(2). Ἐν Ἑλλάδι ὅλα τὰ κωλύματα τοῦ γάμου εἶναι ἀνατρεπτικά, πλὴν τοῦ πενήμιου ἔτους.

πόντων τῶν προαπαιτουμένων τῆς συμβάσεως¹, ἢ ἄνευ ἐκ-
κλησιαστικῆς τελέσεως εἶναι ἄνομος².

(1). Σύμφωνος βούλησις τῶν συμβαλλομένων (Βασ. ΚΗ'. δ'. 2. Φωτ. Νομοκάν. ΙΓ'. Θ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. 310), ἀπῆλλαγμένη ἀπὸ γεγονότος, ἀποκλείοντες τὴν κατ' οὐσίαν συμφωνίαν· ἤτοι πλάνης οὐσιώδους. (ἥτις ἐνταῦθα ἐστὶν ἡ τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου (Οἰκ. Παπ. σ. 68. Οἰκ. Καλλιγ. σ. 67), βίας καὶ δόλου.—Πᾶσα δὲ ἀνάβλη-
τικὴ ἀίρεσις, συνομολογηθεῖσα ἐπὶ τοῦ γάμου λογίζεται μὴ ὑπάρχουσα, ἅμα τελεσθῇ τὸ μυστήριον, εἴτε δυνατὴ εἶναι, εἴτε ἀδύνατος, εἴτε ἀναγκά-
σιον, εἴτε κακοήθης· τὸ αὐτὸ ἀπραχάλακτως συμβαίνει καὶ κατὰ μεί-
ζονα λόγον ἐπὶ τῶν διαλυτικῶν αἰρέσεων (Οἰκογ. Παπ. σ. 71).

Αἱ ιδιότητες τοῦ προσώπου αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς, μὴ οὔσαι οἷα ἐνο-
μιζοντο, δὲν παρεχουσι λόγον ἀκυρότητος, εἴτε φυσικαὶ εἶναι, εἴτε ἡθι-
καὶ, εἴτε κοινωνικαὶ, οἷον τῆς φυσικῆς καλλονῆς, τῆς περιουσίας, τῆς
τιμῆς, τοῦ γένους, τοῦ χαρακτῆρος κτλ. Ἐν τούτοις εἶναι ζητήμα
πραγματικόν, ἂν ἀπαρτίζωσι τὸ γινώσκειν τῆς ταυτότητος τοῦ προσώ-
που, διότι ἄλλως θέλομεν περιορίσει τὴν πλάνην μόνον ὡς πρὸς τὸ φυ-
σικὸν πρόσωπον (Οἰκ. Καλλιγ. σ. 67.—Οἰκ. Παπ. σ. 68—70).

(2). Κατὰ τὸ Κανονικὸν Δίκαιον ὁ ἄνομος γάμος εἶναι α') "Ιγχε-
στος ἢ ἀθέμιτος (ὁ μεταξὺ συγγενῶν συναπτόμενος εἰς βαθμὸν κε-
κωλυμένον)—β') Δυμνάτος ἢ κατάκριτος (ὁ γάμος τοῦ ἐπιτρόπου
μετὰ τῆς ἐπιτροπευομένης, καὶ τοῦ ἀπελευθέρου πρὸς τὴν πατρώνισ-
σιν)—καὶ γ') Νεφάριος ἢ παράνομος (ὁ γάμος μετὰ μοναχῆς καὶ
ἀσκητρίδος ἢ καὶ τῆς ἀρπαθείσης).—Ἄρμεν. Δ'. η'. 11.—Κατὰ
Βυζαντινὰ καὶ Βλάνταρην παράνομος γάμος ἐστὶν ὁ μετὰ τῆς ἐπι-
τροπευομένης· κατάκριτος δὲ ὁ μετὰ τῆς τῷ Θεῷ ἀνταθεμένης. Ρ.
καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 258.—ς'. σ. 165.

Σπουδασιώτατη σημεῖωσις.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει δικαίωμα ἀπαλλαγῆς ἢ ἀφέσεως ἀπὸ τῶν
κεκωλυμένων τοῦ γάμου, κυρίως ἕνεκα δικαστοῦς θρησκευματος, ἕνεκα
προϋπάρχοντος ἢ προϋπάρχοντος γάμου καὶ ἕνεκα συγγενείας· οὗτε ἀν-
τεποιήθη ποτὲ τοιοῦτον δικαίωμα. Ὁ περὶ Συνοικισίῳ Τόμος τοῦ Γρη-
γορίου σ' (1839) ἀποφαίνεται τοῦτο σαφῶς ἀμυδρεῖν ἐπὶ τοῦ
λοιποῦ, μὴδὲ ἐλπίζει συγκατάθεσιν ἐν οἰσθητῇ κεκωλυμένῳ ὄντι πρὸς
τῶν ἱερῶν νόμων συνοικισίου βαθμῶν, εἴτε πρὶν καὶ ἐρωτηθέντος, εἴτε

Ἐκαστος τῶν συναψάντων τὸν παράνομον γάμον ὡς καὶ οἱ ἐξασκούντες ἐπ' αὐτῶν ἐξουσίαν, ἢ ἐπιμέλειαν, ἔχουσιν ἀγωγὴν πρὸς ἀκύρωσιν¹. Ἀπαγγέλλεται δὲ καὶ αὐτοδικαίως ἡ ἀκύρωσις τοῦ γάμου².

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ κηρύττουσα τὸν γάμον παράνομον ἐκδίδωσι διαζύγιον καὶ ἐπιβάλλει ποινὰς κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἄδειαν τοῦ παρνόμου γάμου ἢ εὐλογήσαντος αὐτόν³.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέλεσις τοῦ γάμου δὲν καλύπτει τὰς ἐκ τῶν κωλυμάτων ἀκυρότητας⁴.

Ὁ ἀθέμιτος γάμος καίπερ μὴ προσβαλλόμενος, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ, διαμένει πάντοτε ἀθέμιτος, καὶ δὲν συνεπάγεται νομίμους συνεπείας, εἴτε ὡς πρὸς τοὺς ἐν αὐτῷ βιώσαντας, εἴτε ὡς πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ τεχθέντας⁵.

συντελεσθῇαι φθάσαντος» (Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. σ. 174), ἀποδεικνύμενον ἄλλως καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ τῶν κωλυμάτων. Ἀλλ' οὔτε ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἀντεποιήθη ποτὲ τοιοῦτον διακαίωμα ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν δύο ἐξουσιῶν ὀρισμένων τούτων κωλυμάτων. Οἰκ. Παπ. σ. 79.

(1). Μαρθ. Βλάχσταρ. στοιχ. Β. Ρ. καὶ Π. Συντ. 5'. σ. 140.— Οἰκογ. Καλλιγ. σ. 55.

(2). Οἰκογ. Καλλιγ. σ. 55.

(3). Ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν κηρύττουσαν παράνομον τὸν γάμον ἀμετάκλητον δικαστικὴν ἀπόφασιν, κηρύττει καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ αὐτὸν ἄκυρον πνευματικῶς, μεθ' ὃ ἔπονται αἱ ποιναὶ κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἄδειαν τοῦ παρνόμου γάμου ἢ τοῦ εὐλογήσαντος αὐτόν.

(4). Οἰκογ. Παπ. σ. 75.

(5). «Οἱ ἐξ ἀθεμίτων γάμων τεχθέντες παῖδες, οὔτε φυσικοί, οὔτε νόθοι εἰσὶ· καὶ οὔτε κατὰ δωρεάν, ἢ διαδοχὴν, ἢ ἐσχηματισμένον δάκειον, ἢ ἑτέραν ἐνοχὴν λαμβάνουσι· τι παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἢ αἱ μητέρες αὐτῶν» Φωτ. Νομοκάν. θ'. κθ'. Ρ. καὶ Π. Συντ. Α'. σ. 210. — «ὃ μὴ ἀπὸ νομίμου γάμου τικτόμενος τῇ μητρὶ ἑπεταί, εἰ μὴ νόμος εἰδικὸς ἑτερόν τι ὀρίζει» Αὐτ. σ. 307.

Οἱ παῖδες ἐὰν ἔχωσιν ὑπὲρ ἐκείτων καὶ τὸν νόμον λέγονται γνήσιοι, εἰ δὲ μὴ νόθοι σκότιοι (Π. (1. 5) 23). — «εἰ μὲν φανερός ἐστιν

ΣΗΜΕΡΟΝ

αἱ συνέρπειαι ἀθεμίτων γάμων εἰσὶν, οἷαι ἐξετέθησαν ἀνωτέρω.

§ 58.

Νομιζόμενος γάμος.

Νομιζόμενος γάμος ἐστὶν ὁ συναφθεὶς ὑπάρχοντος ἀνατρεπτικοῦ κωλύματος, ἀγροουμένου ὑπὸ τῶν συζευχθέντων. Ὁ ἐν καλῇ πίστει τοιοῦτος γάμος, εἶναι ἄκυρος μὲν καθ' ἑαυτὸν, παράγει ὅμως τὰ ἀποτελέσματα νομίμου γάμου πρὸς τε τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα¹.

ΣΗΜΕΡΟΝ

τὰ περὶ νομιζομένου γάμου ἔχουσιν ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθησαν.

(ὁ παῖς), οὐ μὲν τοι ἐκ συνοικουσύης τῷ ἀνδρὶ γυναικὺς, ὀνομάζεται νόθος, εἰ δὲ παντελῶς ἀφανῆς, λέγεται σκώτιος, ὡς φησιν Ὀμηρος,

Σκώτιον δ' ἐγένετο μήτηρ,

περὶ οὗ ὁ λόγος ἡμῖν οὐδεὶς· οὔτε γὰρ εἰς γαμικὰ συναλλάγματα, οὔτε μὴν εἰς κληρονομίαν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἀμφισβήτησις. Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Β'. Αὐτ. 5'. σ. 129.

«Οἱ δὲ ἀπὸ κεκωλυμένων γάμων τικτόμενοι παῖδες, οὐδὲ τῆς τῶν νόθων» ἀξιοῦνται προσηγορίας, οὐδὲ διαδέχονται κατὰ τινὰ τὸν ἴδιον πατέρα» Αὐτ. 5'. σ. 140. — Ἀρμεν. Δ'. ζ'. 8.

«Ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων οὔτε προῖξ εἶναι τὰ ἐπιδοθέντα δοκεῖ» Φωτ. Νομοκάν. II'. β'. Αὐτ. Α'. σ. 278.

(1). Πανδ. (48. 5) 38 §. 7. — Βασ. Ξ'. λζ'. 39. 40. Πανδ. (23. 2) 57 §. 1. — Κωδ. (5. 5) 4. — «Ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ γενομένου ἀθεμίτου γάμου, δίδωσι συγγνώμην καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ ἐπ' ἀνόρθωσιν τοῦ ἁμαρτήματος, καὶ μάλιστα εἰ μήπου τις αὐτοῦ κατηγορήσῃ» Βαλσαμών Ρ. καὶ Π. Συντ. Β'. 363. 364. — Ματθ. Βλάσταρ. στοιχ. Γ'. Αὐτ. 5'. σ. 168.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΔΗΓΙΑ

πρὸς εὐκολωτέραν κατανόησιν τοῦ διαγράμματος τῆς συγγενείας (σελ. 52).

1] Αἰμυβάνομεν ὡς βάζειν καὶ ἀφειτηρίαν τὸ Ἑγώ.

2] Κατερχόμεθα εἰς τοὺς Κατιόντας· υἱὸς θυγάτηρ 1·—ἔγγονος ἐγγόνῃ 2·—δισέγγονος δισεγγόνῃ 3·—τρισεγγονος τρισεγγόνῃ 4.

3] Ἀνερχόμεθα εἰς τοὺς Ἀνιόντας· πατὴρ μήτηρ 1·—πάππος μάμμη 2·—πρόπαππος προμάμμη 3·—ἀπόπαππος ἀπομάμμη 4.

Ἐπειτα ἐρχόμεθα εἰς τοὺς πλαγίους κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν.

α'] Ἀδελφὸς ἀδελφὴ 2·—ἀνεψιὸς ἀνεψιά 3·—ἐξανεψιὸς ἐξανεψιά 4·—ἐξανεψιοῦ (ἢ ἐξανεψιάς) υἱὸς θυγάτηρ 5·—ἐξανεψιοῦ (ἢ ἐξανεψιάς) ἔγγονος ἐγγόνῃ 6.

β'] Θεῖος θεία 3·—ἐξάδελφος ἐξαδέλφη 4·—μικρανεψιὸς μικρανεψιά 5·—μικρανεψιοῦ (ἢ μικρανεψιάς) υἱὸς θυγάτηρ 6.

γ'] Μέγας θεῖος μεγάλη θεία 4·—μικρὸς θεῖος μικρά θεία 5·—δισεξάδελφος δισεξαδέλφη 6.

δ'] Θεῖος μεῖζων θεία μεῖζων 5·—πάππου μάμμης ἐξάδελφος ἐξαδέλφη 6.

Ἡ διόρθωσις τῶν παρεισφρησάντων παροραμάτων ἀφίσταται εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ ἀναγνώστου.

**Αἱ κρίσεις τοῦ τύπου, περὶ ὧν ἐν τῷ προλόγῳ
μνεία ἐγένετο εἶσιν αἱ ἑξῆς:**

«Εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὑπεβλήθη πρό τινας ἀρμοδίως ὑπὸ τοῦ νομοδιόκτορος κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου «Πρόχειρον Νομικόν» Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ», ὅπερ παραπεμφθὲν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Κεντρικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς, ἀποδειχθὲν ἔργον πείρας μακρᾶς καὶ μελέτης βαθείας, ὅτε κωδικοποιοῦν συλλήξδην ἀπάσας τὰς περὶ κωλυμάτων τοῦ γάμου διατάξεις τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ ἑλλειψιν παρ' ἡμῖν ἀναπληροῦν. Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, κρινάσης ἄξιον ἐπαίνων τὸν τοῦ Προχείρου Νομικοῦ συγγραφέα κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου, ἐνεκρίθη κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδριάσιν τοῦ παρελθόντος σαββάτου» «Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια» ἀριθμ. 1. 2 Νοεμβρίου 1888.

Ἀνεδημοσιεύθη ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει» ἀριθμ. 251. 5 Νοεμβρίου 1888.

«Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ (29) ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας νομικοῦ πονήματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρόχειρον Νομικόν» βιβλίον πρῶτον· τὰ κωλύματα τοῦ γάμου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ» ὑπὸ τοῦ ἐκ Σαράντα-ἐκκλησιῶν κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου διόκτορος τῆς νομικῆς δικηγόρου. Συνωδᾶ τῇ ἔχθεται ταύτη, ἥς ἀπόσπασμα δημοσιεύομεν κατωτέρω, ἐνεκρίθη τὸ εἰρημένον πόνημα πατριαρχικῶς καὶ συνοδικῶς μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Τὸ ἀπόσπασμα ἔχει ὥδε.

« . . . Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονούσα κτλ. ».

Συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας τῷ φίλῳ κ. Μελισσηνῷ Χριστοδούλῳ ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ, εὐχόμεθα, ὅπως καὶ εἰς ἄλλα ἀνάλογα ἔργα χρησιμοποίησιν τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Κανονικοῦ δικαίου μεμαρτυρημένην εἰδικότητα αὐτοῦ.

«Νεολόγος» Ἀριθμ. 5810. 2 Νοεμβρίου 1888.

« Ὁ διδάκτωρ τὰ νομικὰ καὶ δικηγόρος κ. Μελισσηνὸς Χριστοδούλου ἀγγέλλει προσεχῇ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθέντος «Προχείρου Νομικοῦ», οὗ τὸ πρῶτον βιβλίον ἐκδοθήσεται κατὰ τὸ προσεχές ἔαο. Ἐπιγράφεται τοῦτο: «Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ», καὶ διαιρεῖται πλὴν μιᾶς εἰσαγωγῆς περὶ γάμου, εἰς τρία διακεκριμένα μέρη. Α΄] περὶ τῶν ἀπολύτων κωλυμάτων, ἀνατρεπτικῶν καὶ ἀπαγορευτικῶν. Β΄] περὶ τῶν σχετικῶν κωλυμάτων καὶ Γ΄] περὶ τῶν συνεπειῶν τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τοῦ Νομιζομένου γάμου. Ὡς ὁ κ. Μελισσηνὸς Χριστοδούλου, οὕτως εὐχόμεθα καὶ ἄλλοι τῶν παρ' ἡμῖν νομοδιδασκῶν καὶ τῶν μελετησάντων τὴν ἐν τοῖς κάτω χρόνοις νομολογίαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἥς ἔσται μνημεῖον πολυτιμότητος ἢ σειρὰ τῶν «Κανονικῶν διατάξεων» τῶν ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν τῆς Νέας Ρώμης, νὰ συντελέσωσι τὴν κωδικοποίησιν αὐτῶν, χορηγοῦντες πρόχειρον ὁδηγὸν τοῖς παρ' ἡμῖν νομομαθεῖσι καὶ τοῖς μέλεσι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πνευματικῶν δικαστηρίων καὶ δημογεροντιῶν. Ἡ σειρὰ τῶν «Κανονικῶν διατάξεων» περὶέξεται τοῦτοις ὕλην πλουσιωτάτην, ἀπόκειται δ' αὐτοῖς ἡ τιμὴ τῆς κωδικοποιήσεως αὐτῆς, ἥ σήμερον ἐπιχειρεῖ κατὰ μέρος ὁ φιλοπονιώτατος κ. Μελισσηνὸς»

«Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» Ἀριθμ. 2. 9 Νοεμβρίου 1888.

« Ὁ τῆς νομικῆς διδάκτωρ κ. Μελισσηνὸς Χριστοδούλου ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ ἔκδοσιν βιβλίου λίαν χρησίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Πρόχειρον Νομικόν» πραγματευόμενον ἰδίως περὶ τῶν τοῦ γάμου κωλυμάτων, ἅτινα συντόμως ἐκτίθενται ἐν τῇ Ἐξαβίβλῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου. Ὁ κ. Μελισσηνὸς ἐν τῇ σχετικῇ ἀγγελίᾳ δίδωσι τοὺς λόγους, οἵτινες παρώτρυναν αὐτὸν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἔκδοσιν τοῦ «Προχείρου Νομι-

κοῦ», ἐν ᾧ συνέλεξε πᾶν τὸ ἀναγόμενον ἢ σχετιζόμενον πρὸς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, ὅπερ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐπεξεργασθεὶς καὶ κωδικοποιήσας μετὰ δικασφύτσεως καὶ ὁριστικοῦ κανονισμοῦ τῶν οὐχ' ἀπολύτως ὠρισμένων, ἀσχυρῶν καὶ ἀμφιβάλλων, ἢ ἀμφισβητησίμων διατάξεων ἐκδίδωσιν ἥδη εἰς φῶς. Καλλίστη ἡ ἐργασία τοῦ κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου, διότι ἱκανὸν φῶς θέλει διαχυθῇ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος τούτου, ὅπερ οὐ σμικρὰ σκάνδαλα γεννᾷ καθ' ἐκάστην καὶ εἰς δυσχερῇ θέσιν ἐμβάλλει τοὺς ἀποπειρωμένους τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ.

« Ἐπιθεώρησις » Ἀριθμ. 440. 14 Νοεμβρίου 1888.

« Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀπολύεται μετὰ ἓνα μῆνα τὸ ὑπὸ τοῦ νομοδιδάκτορος κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδοῦλου συγγραφὴν βιβλίον » Ἀτὰ κωλύματα τοῦ γάμου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ » ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ Α' βιβλίον τοῦ Προχείρου αὐτοῦ Νομικοῦ, ἐγκριθὲν καὶ ἐπαινεθὲν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἐγκαίρως ἀνηγγείλαμεν. Λαμβανομένου ὑπ' ὅψιν ὅτι τοιαύτης μονογραφίας εἰσέτι στερούμεθα, καὶ ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ « Προχείρου Νομικοῦ » πολλὰς καὶ πολλacha διεσπαρμένας πηγὰς, δυσκόλως δ' ἔνεκα τούτου δυναμένας νὰ μελετηθῶσι, συμβουλεύει σπουδάζειν ἑλλείψιν ἀναπληροῖ, συνεπὲς εὐρίσκομεν ὅτι παρὰ τῇ ἐκλεκτῇ μερίδι τοῦ ὀρθοδόξου δημοσίου παρ' ἡμῖν τε καὶ ταῖς γείτοσιν ἐπικρατείαις ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἀρίστης, ἥτις παροτρύνει τὸν φιλόπονον κ. Μελισσηνὸν νὰ συνεχίσῃ τὸ κοινωφελὲς τοῦτο στάδιον τῆς κωδικοποιήσεως πάντων τῶν ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκδεδομένων κατὰ κειρὸς κανονισμῶν καὶ διατάξεων. Τὸ ἐκτυπούμενον τοῦτο βιβλίον ἐστὶν ὠφέλιμον εἰς κληρικούς καὶ λαϊκούς, οἱ δὲ τυχόντες ἀναπτύξεώς τινος μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀξίας τοῦ σκοποῦ ὃν ὁ ἐκδότης πρόθετο ».

« Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια » ἀριθμ. 32 ἡμερομ. 7 ἰουνίου 1889.

Ἀνεδημοσιεύθη ἐν τῇ « Κωνσταντινουπόλει », ἀριθμ. 129 ἡμερομ. 12 ἰουνίου 1889 καὶ ἐν τῇ « Νεολόγῳ », ἀριθμ. 5979 ἡμερομ. 13 ἰουνίου 1889.

Ἐπίσης εὐμενῶς ἐσύστησε τὸ « Πρόχειρον Νομικὸν » ἡ « Κωνσταντινουπόλις », ἀριθμ. 272 ἡμερ. 2 δεκεμβρίου 1888 καὶ ἡ « Βυζαντις », ἀριθμ. 691 ἡμερ. 19 νοεμβρίου 1888.

**Ἐπιστολὰς δὲ πλὴν πολλῶν ἄλλων ἔλαβον
καὶ τὰς ἐξῆς:**

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 7 δεκεμβρίου 1888.

Κύριε Μελισσηνὲ Χριστοδούλου,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 λήξαντος υἱκῆς ὑμῶν ἐπιστολῆς, δι' ἧς μοι ἀναγγέλλετε τὴν ὑφ' ὑμῶν ἔκδοσιν βιβλίου ὄντως χρησίμου τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ μὲ παρακαλεῖτε νὰ συστήσω αὐτὸ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου, ἔρχομαι ἐν πρώτοις νὰ συγχαρῶ ὑμᾶς ἐπὶ τῷ διὰ τῆς ἐκδόσεως ταύτης παρεχομένῳ τεκμηρίῳ τῆς ἡμετέρας προαγωγῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐπιστήμῃ καὶ νὰ εὐχηθῶ ὑμῖν, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι πράττειτε μεῖζονα τούτου δείγματι

Εὐχόμενος δὲ ὑμῖν τὰ βέλτιστα διαιτελῶ εὐχέτης ἐν Χριστῷ

† Ὁ Παλαγωνεῖας ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ἀγαπητέ μοι κύριε Μελισσηνὲ,

Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μογλενῶν περιουσίας μου εὖρον ἐν τῷ γραφείῳ μου τὴν ἀπὸ τῆς 2 νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους φιλικὴν ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας περισπουδάζου μοι Ἑλλογιμότητος μετ' ἀγγελιῶν περὶ ἐκδόσεως βιβλίου ὑφ' ὑμῶν «Πρόχειρον Νομικὸν» ἐπιγραφομένου, καὶ ἐξαιτουμένης, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μογλενῶν συστήσω αὐτό.

Φίλτατέ μοι κ. Μελισσηνὲ, εἰλικρινῶς ἐκφράζω ὑμῖν τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν λίαν ἐπιτυχῇ ἐκλογὴν θέματος ἐν τῷ βιβλίῳ σου, διότι ὄντως τοῦτο μέλλει νὰ ἀνυπληρώτῃ μέγα κενὸν ἐν τοῖς νομικοῖς βιβλίοις τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· ἐπευχόμενος δὲ τοὺς κόπους ὑμῶν εὐχόμαι καὶ παρακαλῶ τὴν ἡμετέραν ἑλλογιμότητα, ἵνα μὴ παύσῃ

καταχινομένη εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν τοιούτων χρησίων βιβλίων

Διερευῶν δὲ μετὰ πόθου τὰ αἵτια τῆς πολυποθήτου μοι ἀγαθῆς
 ὑγείας τῆς ὑμετέρας Ἐλλογιμότητος διατελῶ διάπυρος πρὸς Θεὸν
 εὐχέτης

καὶ φίλος εἰλικρινῆς

† Ὁ Συνάδων **ΑΝΘΙΜΟΣ**.

Ἐν Φλωρίνῃ, τῇ 12 ἰανουαρίου 1889.

Ἀξιότιμε κύριε,

Λαθὼν τὴν ὑμετέραν ἀγγελίαν περὶ ἐκδόσεως «Προχείρου Νομι-
 κοῦ» περὶ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου ἡγαλλιασμένη τῷ πνεύματι καὶ
 εὐχαρίστησα ὑμῖν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ὅτι ἐπελήφθητε ἔργου
 ἀνωτέρου παντὸς ἐπαίνου. Συστήνων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ φιλοπονίᾳ
 καὶ τὴν ἐμβριθῆ μελέτην καὶ ἔκδοσιν τοῦ περὶ διαζυγίων Νομικοῦ καὶ
 τὰς αἰτίας καὶ περιστάσεις πάσας, καὶ ὡς τοῦτο ἐπιτρέπεται ἢ μὴ,
 ἐξαίτοῦμαι ὑμῖν Θεόθεν πᾶν ἐφετὸν καὶ σωτήριον καὶ διατελῶ μετὰ
 πλείστης πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως.

Τῇ 17 νοεμβρίου 1888 ἐν Τούτζῃ Βοσνίας

Τῇς ὑμετέρας ἀξιότημου ἀγάπης εὐχέτης πρὸς Θεὸν διάπυρος

† Ὁ Σβορνικίου **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ**.

Τῇ 15 ἰανουαρίου 1889 Βουκουρέστιον.

Ἐντιμε κύριε Μελισσηνὲ Χριστοδοῦλου,

Ὁ παναγιώτατος μητροπολίτης τοῦ Βουκουρεστίου μοι ἔδωκε τὴν
 ἀγγελίαν σας, ἣν εἶχετε στείλει πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ἵνα συλλέξῃ
 συνδρομητὰς εἰς τὸ πολυτίμὸν σας πόνημα. Διὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ
 ἐμοῦ ἡδυνήθημεν

Δέξασθε ἔντιμε κύριε τοὺς εἰλικρινεῖς μου ἀσπασμούς καὶ χαῖρε

Κ. ΕΡΒΙΤΖΑΝΟΣ

(Καθηγητὴς τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου).

Φίλτατε,

Μετὰ προσοχῆς ἀνέγνων τὴν ἀγγελίαν σου. Κρίσιν ἐπὶ τοῦ ἔργου δὲν δύναμαι νὰ φέρω οὐδεμίαν βεβαιώσιν ἐπὶ τῇ βύσει τῆς ἀγγελίας ταύτης, ἥτις εἶναι οἷον ἐπὶ περιλήψιν τοῦ ὅλου πονήματος. Δὲν παραδέχομαι ὅτι ὁ Λέων κρίνεται ἐξ ὄνυχος.

Πείπεισμαι ὅτι ἡ συγγραφή σου θὰ εἶναι ἀνταξία καὶ σοῦ, καὶ τῆς ἐμῆς πεποιθήσεως, καὶ τῆς προσδοκίας πάντων τῶν συναδέλφων. Ἐμμένω δὲ ἐν τῇ πεποιθῆσει ταύτῃ κατὰ τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον οἶδα κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰς ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ Δικαίου ἐμβριθεῖς σου μελέτας. Ποσάκις ἐκ τοῦ προχείρου δὲν ἔλυσας τὰς περὶ γάμου, προικῶς, συγγενείας καὶ τῶν συναφῶν αὐτοῖς ζητημάτων ἀπορίας μας, ὅτε συμφοριτῆται τελειόφθοιτο ἡτοιμαζόμεθα ἐν Ἀθήναις εἰς ἐξετάσεις διδασκαλικὰς. Καὶ κατὰ τὰς ἐξετάσεις — ἐνθυμούμαι — μηδὲν ὑπολείποντες ἡμῶν ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους κλάδους τοῦ Δικαίου, διὰ τῶν λαμπρῶν καὶ εὐστόχων σου ἀπαντήσεων ἀπέσπας τοὺς δικαίους ἐπαίνους καὶ τὰ συγχαρητήρια τοῦ σοφοῦ ἡμῶν καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου. Δὲν πιστεύω νὰ νομίσῃς ὅτι θέλω νὰ σὲ κολακεύσω γράφων ταῦτα· γινώσκεις τὸν χαρακτήρα μου ἥδη πρὸ πολλοῦ, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς μαθητείας μας. Τραχὺς καὶ ἀπότομος ἐν μέρει, ἀποδίδω ἐκάστῳ τὸ ἀνήκον, τοῦτο καὶ ὡς δίκαιον παραδεχόμενος.

Συγχαίρω σοι, φίλε μου, ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ. Ἦτο πλέον καιρός. Ἀφοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ ἡμῶν Σχολῇ δὲν διδάσκονται οὔτε καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, καίτοι οἱ ἐν αὐτῇ σπουδάζοντες, Ἐπίσκοποι ἢ Μητροπολίται μετέπειτα χειροτονούμενοι, κατὰ τὰς ἐν τῇ ἐξάδικῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου Διατάξεις δικάζουσι πολλὰς ὑποθέσεις εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ὑπαγομένους· ἀφοῦ οὐδεὶς ὑπάρχει, ἐκτὸς ὀλίγιστων ἐπιστημόνων, γινώσκων τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἰσχύον Δίκαιον· ἀφοῦ ἐν τῇ νομολογίᾳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν δικαστηρίων, τῇ μεταβιβασμένη ἐκάστοτε δι' ἐγκυκλίων, βασιλεύει ὡς ἄριστα πρᾶκται, ἀοριστία καὶ ἀμφισβήτησις, ἔπρεπε διὰ πονημάτων ἀπλῶν καὶ ἁμα ἐπιστημονικῶν, διὰ προχείρων νομικῶν, νὰ λύωνται τὰ καθ' ἑκάστην παρυσιαζόμενα ζητήματα καὶ νὰ καθορίζεται τὸ περὶ ἐκάστου θέματος

σήμερον ἰσχύον, πρὸς ὁδηγίαν τῶν μελῶν τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ παντὸς τοῦ κλήρου.

Ὡς τις μέλισσα συλλέξας, Μελισσηνέ μου, πάσας τὰς διατάξεις τοῦ Δικαίου, τὰς ἀναγομένας ἢ σχετιζομένας πρὸς τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, παρέσχεας τῷ χριστεπονύμῳ πληρώματι. Λειτουργεῖς βοήθημα καὶ ὁδηγὸν ἀριστον, πρὸς δὲ καὶ εὐκαιρίαν, ἵνα σοὶ ἐκφράσῃ τὰ θερμὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ συγχρητήρια, ὃ ἀσπάζόμενός σε ἤδιστα.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 28 Ἰανουαρίου 1889.

φίλος σου καὶ συνάδελφος

Ἰωάννης Πολύδριος.

Πρὸς τε τὸν τύπον καὶ πρὸς πάντας τοὺς γράψαντάς με, προσέτι δὲ πρὸς τοὺς ἀγνωστάτους πατριάρχας καὶ πρὸς τοὺς σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς, πρὸς οὓς εἴτε γνωστὸς εἴτε ὅλως ἄγνωστος τυγχάνω, ἀλλ' οἵτινες πρόθυμοι ἐφάνησαν, ἵνα παρὰσχῶσι τὴν ἀρωγὴν των εἰς τὴν κατευθύνωσιν τοῦ ἔργου καὶ πρὸς πάντας τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς ἐν τέλει ἐπαυλαυμῶν τὴν ἐκφράσιν τῶν ἀπείρου εὐχαριστίας καὶ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης αἰσθημάτων μου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει

	Σώμ.
† Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Διονύσιος ὁ Ε΄	25
† Ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Γερύσιμος ἐν Δαμασκῷ	10
† Ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Νικόδημος ἐν Ἱε- ροσολύμοις	10
† Ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας κ. Ἰωσήφ ἐν Βου- κουρεστίῳ	5

Οἱ ἅγιοι Συνοδικοὶ

Σώμ.		Σώμ.	
† Ὁ Ἐρέσου Ἀγαθᾶγγελος	20	† Ὁ Εἰάνθης Διονύσιος	5
† Ὁ Νικαίας Σωφρόνιος	5	† Ὁ Ἰμβρου Παΐσιος	5
† Ὁ Νικοπόλεως Ἱερώνυμος	5	† Ὁ Βοδενῶν Ἱερόθεος	5
† Ὁ Φιλιππουπόλεως Ἰωα- κείμ	5	† Ὁ Σισανίου Ἀθανάσιος	5
† Ὁ Βιζύης Κωνστάντιος	5	† Ὁ Μογλενῶν Καλλίνικος	5
		† Ὁ Λιτίτης Ἰγνάτιος	5

	Σώμ.		Σώμ.
† Ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτο- σύγκελλος Ἱερόθεος	3	† Ὁ ὑπογρ. Ἱ. Συν. Ἰωακείμ	2
† Ὁ πανοσιολ. ἀρχ. Κ. Ἀλε- ξανδρίδης ἀρχιγρ. Ἱ. Συν.	3	† Ὁ Μ. ἐκκλησιάρχης Καλλι- κνιος	1
† Ὁ Μ. ἀρχιεπίσκοπος Ἰωακείμ	3	† Ὁ τριτεύων Μελέτιος	1
† Ὁ δευτερεύων Κωνστάντιος	2	† Ὁ Κύριλλος πατριάρχ. ἱερο- διάκονος	1

Σώμ.	Σώμ.
Ἰερὰ μητρόπολις Χαλκηδόνος 12	Ὁ ἱερ. προϊστάμενος ἐν Θερα-
† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σωφρόνιος 2	πείσις πρωτόπ. Χρύσανθος 1
† Ὁ πρῶην Κώου Πυῦλος 2	Παπᾶ Ἰωάννης ἐκ Χίου 1
† Ὁ πρ. Ἀμίδης Διονύσιος 2	Ὁ ἱερ. προϊστάμενος Πύργου
† Ὁ πρ. Κίτρους Ἰωαννίκιος 2	Χαρίτων ἱερομόναχος 1
† Ὁ πρ. Νικοπόλεως Γεννάδιος 2	Βουγιούκδερε πρωτόπ. Γεώρ-
† Ὁ πρῶην Ἐλευθερουπό-	γιος 1
λεως Μκαρίας 2	Βεθεκίου Οἰκονόμος παπᾶ Δη-
† Ὁ Εἰρηνουπόλεως Φώτιος 2	μήτριος 1
† Ὁ Εὐδόξιδος Γεράσιμος 1	Σαλματομβρουκίου παπᾶ Χα-
† Ὁ Λεύκης Λεόντιος 1	ράλμπας 1
Ὁ πανοσιολ. ἐπίτροπος τοῦ	Τεκφούρ-Σεραγίου Διονύσιος
Παναγ. Τάφου Νικόδημος 2	ἱερομόναχος 1
Ὁ πανοσιολ. ἐπίτρ. τοῦ Ἀγ.	Γεδεὼν ἱερομόν. ἐν Βλάχκ. 1
Ὁρους Θεοδοσίας Ἰδριτίης 2	Παπᾶ Σταῦρος Ἀναστασιάδης 1
Ὁ πανοσιολ. ἐπίτρ. τοῦ Ὁρ.	Ἱερεὺς Μεθόδιος ἐν Θεραπείαις 1
Σινᾶ Κορνήλιος 1	Εὐγένιος ἐκ Νεαπόλ. Καισ. 1
Ὁ πανοσιολ. ἐπίτροπ. τοῦ Μ.	Νικόλαος ἱεροψ. Πασᾶ-Βαξῆ 1
Σπηλαίου Νικόδημος 1	Παπᾶ Δημήτριος 1
Ἀρχ. Μ. Κλεόβουλος σχολάρ-	Παπᾶ Ἰωάννης Εὐμολπίδης 1
χης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς 2	Ἱερεὺς Δημήτριος Ἰντζίδης 1
Ἀρχιμ. Γερμανὸς Θεοδοῦς 2	Ἱερεὺς Δημήτριος 1
Ἀρχ. Μκαρίας Γ. Σκλαβού-	Ἱερεὺς Στυλιανὸς Ἰάλεμος 1
δης προϊστάμενος Ἐλπίδος 1	Βενέδικτος Γεωργιάδης ἱεροδ. 1
Ἀρχ. Ἀγαθάγγελος προϊστά-	Γεράσιμος Δωρίτζας „ 1
μενος Διπλοκτινίου 1	Κωνσταντῖνος Μικρούλης „ 1
Ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτσάνης 1	Μκαρίας Παπαδόπουλος Ρό-
Ἀρχιμ. Γεννάδιος Κομνηνός 1	διος ἱεροδ. ἐν Θεραπείαις 1
Ἱερόθεος Σύγκελλος ἱερομόν. 1	Ἱεροδ. Χρύσανθος ἐκ Βογάζκ. 1
Ἰωακείμ ἱερομόναχος 1	Γερμανὸς ἱεροδ. Ἐλπίδος 1
Εὐσέβιος ἱερομ. ἡγούμεν. τοῦ	Ἱεροδ. Μ. Δημ. Βουγατσιώτης 1
ἁγ. Γεωργίου ἐν Ἀντιγόνη 1	Κωνστ. ἱεροδ. Σωτ. Χριστοῦ 1
Μέγ. Οἰκονόμος Σπυρίδων	Καλλίνικος Νικολαΐδης ἱεροδ. 1
Ἀποστολίδης 1	Νικηφόρος ἱεροδ. ἁγ. Τριᾶδος 1

Σώμ.		Σώμ.	
Νεόφυτος Μ. Καπόνης ιεροδ.	1	Σαβ. 'Αποστόλογλους δικηγ.	1
Φίλοθεος ιεροδ. Μιχαηλίδης	1	Μαρινόπουλος	1
Νεόφ. ιεροδ. 'Αναστασιάδης	1	Γεώργιος 'Αποστολίδης	1
Αύγουστινός ιεροδιάκονος	1	Α. 'Αδαμίδης	1
Θεοφάνης ιεροδιάκονος	1	Ι. Μαυρόπουλος	1
Γεώρ. Βιολάκης πρωτοψάλτης		Περικλής Ν. Μακρής	1
τῆς Μεγάλης 'Εκκλησίας	1	Θεμιστοκλῆς Εὐκλείδης	1
'Αριστείδης λαμπαδάριος	1	Ι. Χατζῆ 'Αβρ. 'Ιορδανίδης	1
'Ιάκωβος Α' δομέστικος	1	Κ. Κλεοβούλης ὀφθαλμοῦατρος	1
Κωνσταντ. Β' δομέστικος	1	Θεόδωρος Γεωργιάδης ἱατρος	1
'Α. Χουρμουζιάδης	2	Α. 'Ανδρεάδης	1
Μανουὴλ Γ. Γεδεών	3	'Ιάκωβος 'Αντωνιάδης	1
'Αλκιβιάδης Μυράκης	1	Σ. Α. Χουρμουζιάδης	1
Μιχαὴλ 'Ησάις γραμματεὺς		Δημ. Γ. Δαλλαβέρας	1
τοῦ 'Αγ. 'Εβρέτου	3	Γ. Σαραντεκκλησιώτης α' ψάλ-	
'Αβρ. Βυπορίδης ἐφένδης γενι-		της τοῦ Χριστοῦ Γαλατᾶ	1
νικῆς ἐπιθεωρητῆς τῶν τυ-		Γεώργιος Ι. Παπαδόπουλος	1
πογραφείων καὶ ἐξελεγκτῆς		Μ. Μιχαλόπουλος	1
τῶν ἑλλην. βιβλίων ἐν τῷ		Μιχαὴλ Η. Λουκίδης.	1
'Υπουργεῖω τῆς παιδείας	3	Β. 'Αναστασιάρχης φαρμακοπ.	1
Γεώργιος Αεμονίδης	1	Π. Α. 'Αλεξιάδης	1
Κωνσταντῖνος Μάντικας	1	'Ιωάνν. 'Αγγελῆ Σαραντεκκλησ.	1
Μιχ. ἐφένδης Καφταντζόγλους	1	'Αθανάσιος Πλιοῦμπης	1
'Αδαμάντιος Χατζόπουλος	1	Γ. Π. Βεγλερῆς	4
Λουκάς 'Ιω. 'Αγγελίδης	1	Νικόλαος Πουράκη	1
Στέφανος Στεφανίδης	1	'Α. Οἰκονομίδης ἐκ Βώλου	1
Γ. Ζήσης	1	Ν. 'Α. Συλλημερτίδης	1
Μιλτ. Καραβοκυρὸς δικηγόρος	1	Γεώργιος Χριστοδουλίδης	1
'Ελ. Ταπεινός	1	Κῶτος 'Αγγέλου Βαδινίδιον	2
Ι. Πολύβιος	1	Δημήτριος Τζελλατίδης	1
Γεώργιος Φερεκίδης	4	Σπυρίδων 'Αργυρίου	2
'Οδ. Σαμοθράκης	1	Π. Γεωργίου Βεντούρης	1
Βασίλειος Πανοικίδης	2	Γ. Ν. Μυκρίδης	1
Κωνσταντῖνος Καρδβης	1	Γ. Δ. Κολλαρίδης	1
'Αριστ. Χαρχαμπιδης	1	'Αντώνιος 'Αθ. Κοντοβᾶς	1

Σώμ.		Σώμ.	
Νικόλ. Γ. Χουρμουζιάδης	1	Ίωάννης Γρ. Γιαννάκης	1
Θεοδ. Παπαϊωάννου	1	Κωνστ. Μοτικιάδης	1
Γ. Δ. Τσαούσης	1	Θ. Κ. Σύρμας	1
Π. Δ. Ἀλεξιάδης	1	Κ. Γ. Σαντοριναῖος	1
Π. Γ. Μακρόπουλος	1	Καλογιάννης Βαφείδης	1
Ν. Νικουρέτζος	1	Ναπολ. Κωνστ. Μαζαράκης	1
Πέτρος Χατζόπουλος	1	Ἄβρ. Λογοθετίδης	1
Ἀποστ. Χρ. Γιαννέλης	1	Κωνστ. Ε. Σεργιάδης	1
Θεοδ. Κ. Δράκου	1	Δ. Ν. Χατζῆ Γιαννικόγλου	1
Εὐστράτιος Π. Βουζβούνης	1	Δ. Λαμπρίδης	1
Ἀθανάσιος Κ. Μαζαράκης	1	Ἀθανάσιος Δ. Τζελέμπογλου	1
Δ. Π. Τσιγγρίτης	1	Ἰω. Σ. Τίτορωφ ἐξ Ἀθηνῶν	1
Κ. Ἀποστολίδης Καλαβριώτης	1	Γανοχώρων	1
Β. Φ. Ἀριστόπουλος ἐκ Νεα- πόλεως Καπαδοκίας	1	Β. Α. Μαρκόπουλος βιβλιοπώλ.	2
Εὐστάθιος Χ' Π. Γαλλίδης	»	Δημ. Γεωργίου Βουγατσιώτης	1
Ε. Καρχαφύλλης	»	Μιχ. Μημίδας Στενιμαχίτης	1
Εὐδόκιος Σάββα Τουράτζογλου	»	Ἀλέξανδρος Καίρης	1
Θεόδωρος Δ. Δερμάνογλου.	1	Ἀθανάσιος Μυλωνόπουλος ἐκ Κιερμενίου τῆς Τυρολῶης	1
Δημήτριος Χρηστάκη	1	Δημήτριος Τσολακίδης	1
Πρόδρομος Π. Δαγιογλου	1	Χατζῆ Δημήτριος Νικολαΐδης	1
Α. Κ. Καλινόγλου	1	Θωμᾶς Γ. Χατζόπουλος	1
Ἀπ. Ἀθ. Ἀῆμος Ἡπειρώτης	1	Γ. Ἀναστασιάδης Δημόδ Βείκοζ	1
Ι. Α. Ὠραιόπουλος	1	Στ. Ροζογιάννης Ἱεροφάτης	1
Ἰωάννης Βασιλειάδης.	1	οἱ ἐν Χάλκῃ (Ἐμπορ. Σχολή).	
Μιχαήλ Χατζόπουλος	1	Γεώργιος Μ. Κόκκινος	1
Ἰωάννης Π. Ποπώνης	1	Δημήτριος Μαργαριτῶρ	1
Γεώργ. Βασιλειάδης	1	Ἀντώνιος Μπεζιρτζίδης	1
Ἰωάν. Π. Σεπερῆς	1	Ἀθανάσιος Ἐρυκόπουλος.	1
Γ. Α. Γεωργαλᾶς	1	Κωνσταντῖνος Μιχαήλ	1
Παναγιωτ. Χ. γ' Βασιλείου	1	Γεώργ. Κ. Σταυρίδης	1
Α. Δ. Φραντζῆς	1	Ἀπόστ. Βαλασιάδης	1
Κοριάκος Κωνσταντίνου	1	οἱ ἐν Μέτραις	
Ι. Α. Μουμτζόγλου	1	† Ὁ Μετρώων Νεόφυτος	2
Β. Μ. Γούτος	1		

Σώμ.	Σώμ.
Παπᾶ Ἀντώνιος Σακελλάριος 1	N. Ἀγγελίδης ἐκ Χάσκιοι 1
Λεωνίδας ἱερεὺς Πάριος 1	A. Π. Καπρίνος ἐκ Πειραιῶς 1
Παπᾶ Ἀρσένιος ἐκ Νεοχωρίου 1	Ἰωάννης Ἀ. Φάσσος 1
Κωνστ. ἱερεὺς ἐξ Ἀκ- Ἀλανίου 1	Ἀντώνιος Ζώτος 1
Χρ. Παρασκευᾶ διδ. ἐκ Σουλῆθρ. 1	K. Καλλίας Δικηγόρος 2
Ἀρχιμ. Μπακίριος ἐκ Δήλου 1	K. Ἀλεξιάδης „ 1
Παπᾶ Συμεὼν ἐκ Μ. Τζεκεμετζέ 1	K. Βουλκίδης „ 1
Παπᾶ Χρυσογόνης „ 1	οἱ ἐν Ὀρτάκιοι Ἀδρ]πόλεως
Γεώργ. Α. Λογοθετίδης „ 1	Ὁ τοῦ Ἀγ. Λιτίτης Πρωτο- σύγκελλος Χρύσανθος 2
Ἀθ. Γεωργιάδης διδ. ἐν Γαρδῶ 1	Εὐστράτιος K. Ὀδρόλλας 1
Παπᾶ χρῆστος ἐν Ἀρσῶ 1	Μιχαήλ Δ. Γουδενίδης 1
Γεώργιος Κασαδριανῆς 1	Κωνστ. Ἀντωνίου διδάσκαλος 1
Παπᾶ Νικόλαος ἐν Καλλικρ. 1	Δῆμος Πασχάλιδης Ἀκαλάν. 1
Παπᾶ Ἀνέστης ἐν Λαοθήραις 1	Χριστ. Γεωργίου Βαφεύς » 1
Κωνστ. Γεωργίου ἐν Πλάγῃ 1	Παπᾶ Δημήτριος Παπᾶ Ἀ- ναστασίας Ἀκαλάνιον 1
οἱ ἐν Ἀδδημῇ τῶν Γανοχώρων	Πασχάλης Κευκίνη 1
Οἰκονόμος παπᾶ Βασίλειος 1	Παπᾶ Πέτρος Χ' Παναγιώτου 1
Παπᾶ Κωνσταντῖος Χρυσογόνης 1	Παπᾶ Δῆμος Ἀθανασίου 1
Παπᾶ Χαράλαμπος Μανασσιδης 1	Παπᾶ Δημήτριος Βούλτσου 1
Στρατῆς Γιαννάκη 1	Παπᾶ Δημήτριος Βασιλείου 1
οἱ ἐν Μαλγάρους	Ἀθανάσιος Ζ. Ζωγραφόπουλος 1
Ὁ τοῦ ἁγ. Ἡρακλείας ἐπίτρ. πρωτοσύγκ. Ἀνθ. Κόκκινος 1	Παπᾶ Νικόλαος Ἀθανασίου 1
Ὁ κ. Δ. Χατζῆ Ἐξηγτάρης 1	Παπᾶ Γεώργιος 1
Ὁ κ. Ἱ. Ἀνθόπουλος 1	οἱ ἐν Δεδέαγατς
Ὁ ἐν Καλυθίοις Ἠγοούμενος Διονύσιος Ἰβηρίτης 1	Ἡ Κοινότης Δεδέαγατς 1
Παπᾶ Μπακίριος Ἱερομόναχος 1	N. Παπαμιχαήλ 1
Παπᾶ Θεόδωρος Σακελλάριος 1	N. Παπᾶ Σταύρου 1
Παπᾶ Κυριαζῆς 1	Ἀθανάσιος Ἀντωνίου 1
οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει	Χρῆστος Ἠλία καὶ Σᾶς 1
Π. Ἀλτινλαμᾶζης 1	Μιχαήλ Χατζῆ Ζαφείρης 1

Ἑπαρχία Σαράντα-Ἐκκλησιῶν.

Οἱ ἐν Σαράντα-Ἐκκλησίαις		Σώμ.
Οἱ Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς	Σώμ.	Φλωρος Α. Φλωρίδης 1
Ἀρχιμανδρίτης Θεόφιλος	2	Χρηστάκης Γ. Παπαδόπουλος 1
Σκελλάριος Παπᾶ Χρηστάκης	2	Νικόλαος Γ. Παπαδόπουλος 2
Πρωτόπαπας Ἰωάννης	2	Ἰ. Π. Μελισσηνός 2
Παπᾶ Δανιήλ Ἀθνασίου	1	Μιχαήλ Σταύρου Ὁρολογᾶς 1
Παπᾶ Χριστοδούλος	1	Κοκκῶνη Μ. Ὁρολογᾶς 1
Παπᾶ Κωνσταντῖνος	1	Νικόλαος Δ. Δημητριάδης 2
Παπᾶ Γεώργιος Μοσχόπουλος	1	Σοφία Δ. Δημητριάδου 1
Παπᾶ Γεώργιος ἐν Πέτρᾳ	1	Εὐγενία Ι. Δέλλιου 2
Παπᾶ Ἰωάννης »	1	Σουλτάνη Ἀστεριάδου 2
Οἱ ἐντιμώτατοι Δημογέροντες		Καλλιτροπία Νικολάου 1
Κ. Τζελέμπογλους	1	Δ. Παπᾶ Παναγιώτου 1
Κ. Πατρικόπουλος	1	Γεώργιος Τσουνής 1
Ἰωάννης Α. Πελέκης	1	Σάββας Σκουλίδης 1
Γεώργιος Κουφόπουλος	1	Ἀδελφοὶ Χρηστ. καὶ Γεωργ. 1
Ἀθ. Χατζῆ Παρυσκευᾶ	1	Ζήσος Ν. Ἀρχιτέκτων 1
Ι. Κ. Σύρμας	2	Μ. Κωνσταντινίδης Λονδῖνον 1
Κομνηνὸς Βεργῆ	1	Δ. Γ. Χριστοφίδης 1
Ἐλευθέριος Σοφινόπουλος	1	Πέτρος Γ. Δαλλαβέρας 2
Θωμᾶς Θωμίδης	1	Βασίλειος Δ. Σταυρόπουλος 1
Δημήτριος Χριστοδούλου	5	Ἀπόστολος Μιχαλόπουλος 1
Γεώργιος Π. Μελισσηνός	2	Ἀθανάσιος Χρ. Χηνόπουλος 1
Κ. Χατζόπουλος προξενικὸς		Μανασσῆς Παπᾶ 1
πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος	4	Ἀθανάσιος Πρωτόπαπα 1
Δ. Π. Δοδόπουλος προξεν. πρά-		Κωνσταντῖνος Ι. Σύρμας 1
κτωρ τῆς Ἰαλλ. Δημοκρ.	10	Στέφανος Κωνσταντίνου 1
Μαζαράκης Ι. Κόκκινος προξεν.		Μιλτιάδης Χατζῆ Γεωργίου 1
πράκτωρ τῆς Αὐστροουγγ.	10	Βεργῆς Κομνηνοῦ Καπνᾶ 1
Π. Χ. Γεωργίου Μελισσηνός	2	Θεολόγ. Χριστ. Μιχαήλογλου 1
Δ. Ζωνιρᾶς	5	Μόδεστος Νικολάου 1
Ἀπόστολος Φλωρίδης	3	Ἰωακείμ Ἀρναουτοπούλος 1
		Μιχαήλος Θωμᾶ 1

Σώμ.		Σώμ.
Μόσχος Γεωργίου	1	Σταύρος Μιχαήλ Ὑποδ. 1
Κ. Χριστοδούλου Κοσιτζής	1	Ἰωσήφ Ἰωάννου Ἰωαννίδης 1
Δ. Χ. Ἀργυρόπουλος	1	Δημήτριος Ἀν. Πελεκής 1
Πατήλας Β. Πατηλιάδης	1	Κυριαζής Γαβριηλίδης 1
Θεόδωρος Ἠλία	1	Χαράλαμπος Ι. Λαμπρίδης 1
Ἀναστάσιος Σ. Τάκπου	1	Γεώρ. Νικολάου Ἀμπατζίδης 1
Γεώργιος Α. Προϊκοβίτης	1	Ἀθ. Νικολάου Βαρελοποιός 1
Π. Φλωρίδης	1	Κωνσταντῖνος Π. Ζωηρόπουλος 1
Δ. Μ. Σαρίδης Ἰατρὸς	1	Ἀθανάσιος Κυριάκου 1
Ἀθ. Γ. Τσότσου	1	Σάββας Νεδέλιου 1
Δημ. Α. Τσότσου	1	Χρηστάκης Ἀθ. Προϊκογλ. 1
Π. Γ. Παπουτσόγλου	1	Θωμᾶς Γ. Κιερκαμισόγλου 1
Δούκας Θεοδώρου	1	Ἀθανάσιος Γ. Ζιχαροπλάστης 1
Στυλιανὸς Ν. Μαυρίδης	1	Στέφανος Μιχαήλ Τίνε 1
Ἀργύριος Γ. Καφετζῆ	1	Θεοχάρης Θεοδώρου 1
Βασίλειος Ι. Τζιλβελῆ	1	Νικόλ. Δημητρίου Ναλπάντης 1
Θωμᾶς Π. Τζυρίδης	1	Κυριάκος Χατζῆ Ἀθανασίου 1
Βασίλειος Σουγιουλτζόγλου	1	Ἰωάννης Θ. Τατσίδης 1
Ἰωάννης Δ. Χαντζῆς	1	Γεώργιος Ἐλ. Σοφινόπουλος 1
Ἀδελφοὶ Σύρμα	1	Βασίλειος Χρήστου 2
Στέφανος Λαζαρίδης	1	Σοφοκλῆς Ἐλ. Σοφινόπουλος 1
Κωνσταντῖνος Δ. Κλεβούλης	1	Ἀλέξανδρος Μ. Ἰατρόπουλος 1
Ι. Ζωγράφου	1	Ἀλέξ. Σ. Χατζῆ Σταύρου 2
Ἀρ. Δ. Κάζης	1	Κων. Χατζηγιαννάκης Ἰατρὸς 1
Ἰωάννης Ἑμμανουηλίδης	1	Κωνσταντῖνος Ι. Κεραμεύς 1
Γιαννάκος Χρήστου Βαφείδης	2	Δημήτριος Α. Πελεκής 1
Θωμᾶς Κ. Μαζαράκη	1	Ἀθανάσιος Γ. Ἀμπατζόγλου 1
Μελισσηνὸς Π. Μελισσηνός	1	Ἰωάννης Δ. Ἀγαρτζῆς 1
Κωνστ. Γεωργίου Κιουρτσίδης	1	Νικόλαος Μαυρίδης 1
Κυριάκ. Μιχαήλ ἐκ Προδίου	1	Καλούδης Κ. Ζωνιρᾶς 1
Ἀριστείδης Θεοδοσιάδης	1	Σ. Ἰ. Σταματιτιάδης 1
Κωνσταντῖνος Α. Θεοφιλίδης	1	Κ. Δ. Σταματιτιάδης 1
Κωνσταντῖνος Καρυγιάννης	1	Κυρατσώ Χριστοδούλου
Νικολάκης Γ. Νικόγλου	1	Ἐλισάβετ Δ. Χριστοδούλου 1
Πολυχρόνης Παρχακευᾶ Ὑποδ. 1		Καλλιόπη Δ. Χριστοδούλου 1

Σώμ.		Σώμ.	
Ἀθηνᾶ Δ. Χριστοδούλου	1	Χ' Σταμάτης Φλωρίδης	1
Γεώργιος Χριστοδούλου	5	Ἀθανάσιος Α. Ἀστρανίδης	1
Εἰρήνη Γ. Χριστοδούλου	2	Ἰωάννης Μ. Ζαφειρόπουλος	1
Καλλιρρόη Γ. Χριστοδούλου	1	Γ. Μανιλλόπουλος Κουρούδερς	1
Χριστοδούλος Γ. Χριστοδούλου	2		
Γ. Ῥαδόπουλος	5	Οἱ ἐν Σκοπέῳ	
Φανή Γ. Ῥαδοπούλου	2	Χ' Παπᾶ Φώτιος	1
Σοφία Γ. Ῥαδοπούλου	1	Παπᾶ Βασίλειος	1
Καλλιρρόη Γ. Ῥαδοπούλου	1	Ν. Λιθοζόου διδάσκαλος	1
Τερψιχόρη Γ. Ῥαδοπούλου	1	Δημήτριος Παύλογλου	1
Ῥαδάμανθος Γ. Ῥαδοπούλου	2	Ζαφείριος Νικολάου	1
Δ. Γ. Τσότσος	5	Νικόλαος Ζαφειρίου	1
Νεραντζιώ Δ. Τσότσου	2	Χ' Κων. Γ. Σαββόπουλος	1
Γιαννάκος Δ. Τσότσος	2	Χρηστ. Α. Καραγιαννίδης	1
Στυλιανός Δ. Χατζημάτζος	5		
Εὐδοξία Σ. Χατζημάτζου	2	Οἱ ἐν Βουνάρι-Χισάρ	
Δέσποινα Σ. Χατζημάτζου	1	Ὁ αἰδεσιμ. ἱερεὺς κ. Σεραφεῖμ	1
Ἀθηνᾶ Σ. Χατζημάτζου	1	Δημόκριτος Ε. Σεργιάνης	1
		Σταῦρος Ἀνδρεάδης	1
Οἱ ἐν Σκοπῷ		Γεώργιος Ἀναγνώστου	1
Σακελλάριος παπᾶ Ἰωάννης	1	Βασίλειος Ἰωάννου	1
Προηγούμεν. Γεννάδιος Ἱερεΐτης	1	Ἀγάπιος Α. Καραμανλίδης	1
Παπᾶ Χαράλαμπος	1		
Δημ. Ι. Χ' Ἀλεξιάδης	1	Οἱ ἐν Γέννῃ	
Κυριαζής Γ. Πετμεζᾶς	1	Πρωτόπαπας κύρ Ἀθανάσιος	1
Γεώργιος Ἀθ. Χατζᾶς	1	Σακελλάριος παπᾶ Δημητρίου	1
Ἀλ. Σ. Ἀλεξιάδης ἑλληνοδ.	1	Ἀλεξάνδρος Ταυλάριος	1
Χρήστος Κροκιδᾶς δημοδιδ.	1	Χρυσόστομος Μαξουτόπουλος	1
Γεώργιος Ἀναστασιάνδης	1	Πολυχρόνης Σταματιάνδης	1
Ἀνέστης Σταματιάνδης	1	Κοσμάς Κοσμιδης	1
Ἐμμανουήλ Ἀνδρεάδης	1		
Στέφανος παπᾶ Σεργιάνης	1	Οἱ ἐν Σκεπαστῷ	
Ἀν. Κ. Χ' Ἀνέστου	1	Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος	1
Μιχαήλ Σιμωνίδης	1	Παπᾶ Πατριάρχ. Καταποτιάνδης	1
Παναγιώτης Σ. Ἀναστασιάνδης	1	Ἰωάννης Α. Λογοθετίδης	2
		Νικόλαος Κ. Βουλκίδης	1

Σώμ.		Σώμ.
Μενέλαος Α. Καραντζίδης	1	Οἱ ἐν Ἀληπλῇ
Δημοσθένης Ἐλευθερίου	1	Παπᾶ Κωνστ. Παπᾶ Θεοδώρου
Χρηστάκης Παπᾶ Γεωργίου	1	Παπᾶ Χαρλάμπου
Μαργαρ. Κ. Ὑποδιόσκυλος	1	Μ. Ἡλίας
Κωνσταντῖνος Χαρλάμπου	1	Δημητ. Α. Ζιάνκας
Μαργαρίτης Μαργαρίτοπουλος	1	
Οἱ ἐν Βαθᾶ-Ἐσπῇ		Οἱ ἐν Λουλὲ Βουργάζ
Παπᾶ Ἰωάννης Ἀρχ. ἐπίτρ.	1	Ἀγγελος Χριστοδούλου
Παπᾶ Γεώργιος ἐφημέριος	1	Χ' Ἰωάννης Χ' Παναγιώτου
Νικόλαος Ζ. Τσούνης	2	Ἀντώνιος Σωτηριάδης
Στέφανος Ζ. Τσούνης	1	Στέφανος Θεοδώρου
Δ. Αὐγερινός	1	
Ἀθ. Α. Δογραματζής	1	Οἱ ἐν Σατήκιοι
Δημήτριος Ἰωάννου	1	Παπᾶ Κώστας
Ἀντώνιος Χρηστίδης	1	Δημήτριος Παυλίδης
Α. Βιτζεντίδης ἱατρός	1	
Στέφανος Κωνσταντίνου	1	Οἱ ἐν Βιζύῃ
Θεοδόσιος Κωνσταντίνου	1	Σακελλάριος Παπᾶ Κωνσταντῆς
Κωνσταντῖνος Χατζῆ Γεωργίου	1	Ἰερόθ. Ζωγραφόπουλος Ἱερομ.
Δημήτριος Χατζῆ Γιαννούδη	1	Δωρόθεος ἱεροδ. ἀγ. Βιζύης
Εὐθύμιος Δημητρίου	1	Ἐρηνάκη Κ. Δογοθετίδου
Γεώργ. Νικολαΐδης Ἀδρ[λίτης]	1	Ἀθ. Βασιλίδης
Ἰωάννης Πετράκη	1	Ἰ. Κ. Καλατσόγλους ἐλληνοδ.
Ἀναστάσιος Χρηστίδης	1	Ἀναστασία Γ. Παναγιῆ
Κωνσταντῖνος Δημητρίου	1	Ἰ. Δημητριάδης
Κωνσταντῖνος Ἀθανασίου	1	
Χρήστος Γεωργίου Ἠπειρώτης	1	Οἱ ἐν Κρουονέρῳ
Χρηστάκης Παναγιώτου	1	Παπᾶ Εὐάγγελος Βιζυηνός
N. Γ. Κουρουπέτρογλους	1	Στέφανος Κωνσταντίνου
K. Γ. Μήλιος	1	Στυλιανός Κωνσταντίνου
M. Ἡλίας ἐν Ἀληπλῇ	1	Δημητριάκης Κωνσταντινάκη
Δημήτριος Εὐστ. Ζιάνκας »	1	Γεωργάκης Δημητρίου
Κωνσταντῖνος Κ. Κοτζιμπᾶς	1	
Δ. Βασιλειάδης	1	Οἱ ἐν Μαγγρωτίσῃ
I. Γεωργιάδης	1	Παπᾶ Δημήτριος Θεοδώρου
		Παπᾶ Ζηκυρίας
		Ἀπ. Γεωργίου Ἠπειρώτης

Σώμ.		Σώμ.	
Οἱ ἐν Ἀξουγᾷ		Δημήτριος Γ. Χ' Γεωργίου	1
Παπᾶ Κωνσταντῆς Θεοδώρου	4	Κ. Ψωμόπουλος	1
Οἱ ἐν Γιοθαλῇ		Γεώργιος Ι. Μακρῆς	1
Παπᾶ Γεώργιος ἐφημέριος	1	Χρῆστος Πολυχρονιάδης ιατρός	1
Ν. Γ. Δουκόπουλος διδάσκαλος	1	Εὐστ. Πολυχρονιάδης ἑλληνοδ.	1
Οἱ ἐν Μηδείᾳ		Χριστοδουλάκης Σαρόγλου	1
Ὁ αἰδεσιμ. Οἰκονόμος Παπᾶ		Θεόκλ. Κυριακίδης δημοδιδ.	1
Ἰωάννης Ζεμπουλίδης	1	Κ. Εὐσταθιάδης δημοδιδάσκ.	1
Παπᾶ Στανίτσας Νικηφόρου	1	Βασιλάκης Πολυχρονίου	1
Ὁ ἡγούμε. τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ		Οἱ ἐν Βασιλικῷ	
Ἀγ. Νικολάου Γεράσιμος	1	Ἀλέξανδρος Ἰωακheimίδης	1
Σταμάτιος Θ. Κιακίδης	1	Γεώργιος Π. Ῥαπτόπουλος	1
Ἀριστοτέλης Σ. Ψαριδῆς	1	Ἄθαν. Γ. Παπαδόπουλος	1
Γεώργιος Κ. Μῶμας	1	Νικόλαος Ν. Ταυρίδης	1
Ἰωσήφ Α. Χ' Δημητρίου	1	Α. Δανιηλίδης	1
Ἀνδρέας Γ. Μακρῆ	1	Ἰωάννης Στεφανίδης	1
Κωνσταντῖνος Χ. Κοτόλης	1	Ἀλέξιος Κ. Μαρινέλης	1
Κωνσταντῖνος Π. Στανίτσας	1	Νικόλαος Π. Μπακιρτζόπουλος	1
Πολυχρόνης Κ. Παπάζογλου	2	Β. Δανιηλίδης	1
Θεόδωρος Κωνσταντίνου	1	Θεόδωρος Γ. Παύλου Προδίδ.	1
Χριστόδουλος Θ. Κορωνιάς	1	Βαλάνσιος Π. Εὐλογογιμένογλου	1
Ἀλέξανδρος Μυχκριωτίδης	1	Νικηφόρος Δανιηλίδης	1
Σταμάτης Νικηφορίδης	1	Σκουλακῆς Ἰωακheimίδης	1
Μενηγαλᾶς Θ. Κιουρτίδης		Πασχάλης Ι. Μουρίδης	1
Στέφανος Ἀναστασιάδης	1	Οἱ ἐν Νέφ Βασιλικῷ	
Σταμάτης Γ. Σταματιάδης	1	Κωνσταντῖνος Κ. Καρνοῦτσος	1
Οἱ ἐν Ὁργᾷ		Γ. Συρδαῖος	1
Παπᾶ Γιαννάκης	1	Χαρίλαμπος Μ. Κιρκόπουλος	1
Κωνσταντῖνος Δημητρίου	1	Ἀδελφοὶ Χατζηγιάννη	1
Οἱ ἐν Πινακᾷ		Οἱ ἐν Φιλιππουπόλει	
Παπᾶ Γιάννης	1	Ὁ Πρωτοσύγ. Ἀγ. Φιλιππου	
Οἱ ἐν Ἀγαθοπόλει		πόλεως Γ. Τζωαννόπουλος	1
Παπᾶ Κωνσταντῖνος Τζόγιας	1	Ἀρχιμανδρίτης Ἀχάκιος	1
Γεώργιος Δ. Χ' Γεωργίου	2	Οἰκονόμος Παπᾶ Ἀργύριος	1

Σώμ.		Σώμ.	
Γερομνήμων Ἀνθιμος ἱερομ.	1	Ἀλέξανδρος Σιδερόπουλος	1
Παπᾶ Γεώργιος	1	Ἀθ. Γεωργιάδης	1
Παπᾶ Βασίλειος	1	Β. Παπαδόπουλος	1
οἱ ἐν Στενημάχῳ		Ἀθ. Τζάγκας ἱεροψάλτης	1
Καλλίνικος Ἱερομόναχος	1	οἱ ἐν Μεσημβρίᾳ	
Ι. Β. Ἀναστασόπουλος	1	† Ὁ Μεσημβρίας Σωφρόνιος	1
Σ. Ἀντωνιάδης	1	Ὁ Ἱερεὺς Παναγιώτης	1
Μ. Συνδινὸς Σκοπηνὸς	1	Ὁ Ἱερεὺς Γεράσιμος	1
Δ. Χ. Παναγιώτου Σαραντεκ.	1	Ὁ Ἱερεὺς Ἀλέξανδρος	1
Ι. Γιαρῖμης Ἀδρ/λίτης Χάτσιοι	1	Ὁ Ἱερεὺς Παναγιώτης	1
Ἀθ. Λεμονίδης Ἀδριανούπολ.	1	Ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης	1
Χρ. Ζαχάρειφ	1	Ὁ Ἱερεὺς Σωφρόνιος	1

Τέλος τῶν ἐν ΘΡΑΚῃ συνδρομητῶν

ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶ

Ἐν Καρυαῖς	Σώμ.	Προηγούμε. Διονύτ. Ψάλτης	Σώμ.
Ἡ ἱερὰ Ἐπιστολίη διὰ τὴν κοινὴν βιβλιοθήκην	2	„ Ἰωσήφ Σικτιστεὺς	1
Ὁ πρωτεπιστάτης ἀρχιμ. Εὐστάθιος Χιλιαδαρινὸς	1	„ Χρυσάνθος Ἱμβριος	2
Ἐπιστάτης προηγούμενος Νικόδημος Ἐηροποταμινὸς	1	„ Νίκανδρος	1
Ἐπιστάτης ἱερομ. Εὐλόγιος	1	„ Γεράτ. Μαριμαρινὸς	1
Ἀγιοπαυλίτης	1	„ Θεόφιλος	1
Ἐπιστ. Γεράσιμος Μ. Παρασκευόπουλος Γρηγοριάτης	1	„ Χρυσ. Μαδυτηνὸς	1
Ἱεροδ. Ἰάκωβος Δημόπουλος Βιζυτοπεδινὸς Α' γραμ. Ἰ.Κ.	1	Ἀθην. Νικολαΐδης γραμματ.	1
Ἱερομ. Ἀνθ. Ἰβηρίτης Β'	1	Ἀνθιμος ἱεροδ. διδάσκαλος	1
Χρυσόστομος ἱερομόναχος	1	Ἰάκων μοναχ. διδάσκαλος	1
Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βιζυτοπεδίν	4	Βητσαρίων ἱερομόναχος	1
Ἀρχιμανδρίτης Παγκράτιος	1	Ἀμβρόσιος ἱερομόναχος	1
		Τιμόθεος ἱερομόναχος	1
		Νικηφόρος Μ. Διεχαστής	1
		Γρηγόριος Μ. κανονάρχης	1
		Σόλβεστρος Μ.	1
		Ἀρσένιος Μ.	1

Σώμ.	Σώμ.
Χαράλαμπος μοναχός 1	'Αρχιμανδρίτης 'Αγαθάγγελος
'Εν τῇ 'Ι. Μονῇ τῶν 'Ιδίων 2	ἐκ Σκοποῦ Σαράντα- Ἐκ- κλησιῶν 2
† 'Ο πρόεδρος 'Ιερισσοῦ καὶ 'Αγίου "Ορους Μελέτιος 1	Προηγούμενος Εὐγένιος Λέσβιος 1
'Αρχιμανδρίτης Γεράσιμος 1	Διονύσιος Μ. Γραμματεὺς 1
Γέρο-Γεράσιμος 1	'Ι. 'Ιερομ. Σαραντεκκλησιώτης 1
Προηγ. 'Αμβρ. ἐξ 'Ηρακλείτσας 2	Κύριλλος 'Ιερομόναχος " 1
'Αρχιμ. Γαβριήλ 'Ιμβριος 1	Τιμόθεος Μ. " 1
Προηγούμενος Κλεώπας 1	'Εν τῇ 'Ι. Μονῇ Δοχειαρίου 2
Προηγούμενος Χρύσανθος 1	Νεόφυτος Μοναχός 1
Προηγ. Γρηγόριος Μακεδών 1	Νίκανδρος Μοναχός ἐκ Κάσσου 1
Προηγ. Γρηγ. ἐξ 'Ηρακλείτσας 1	Τὸ 'Ι. Κοινόδιον Καρακάλλου 1
Γέρων Κύριλλος Κεφαλλήν 1	'Εν τῇ 'Ι. Μονῇ Φιλοθέου 2
Δανιήλ ἱερομόναχος 1	'Αρχιμανδρίτης Εὐστράτιος 1
Προηγούμενος Ἰγνάτιος 1	Προηγούμενος Ἀνανίας 1
'Αθανάσιος ἱερομόναχος 1	Θεοδόσιος 'Ιεροδιάκονος 1
Σπυρίδιον ἱεροδ. γραμματεὺς 1	Τὸ 'Ι. Κοινόδιον Σίμωνος
Προκόπιος ἱεροδιάκονος 1	Πέτρος 2
'Αθην. ἱεροδ. ἐξ 'Ηρακλείτσας 1	Τὸ 'Ι. Κοινόδιον Ἀγ. Παύλου 4
'Αλέξ. ἱεροδ. μνηστῆς 1	'Η 'Ιερὰ Σκήτη τοῦ Λάκκου 1
Παΐσιος μοναχός Λέσβιος 3	'Η 'Ιερὰ Νέα Σκήτη 1
'Εν τῇ 'Ιερῇ Κοινοβίῳ Ἀ- γίου Διονυσίου 5	'Η 'Ιερὰ Μονῇ Σταυροεικὴτα 1
Προηγούμενος καὶ Πνευματι- κός Ἀθέριος 1	Τὸ 'Ι. Κοινόδιον Ξενοφῶντος 1
Τὸ 'Ι. Κοινόδιον Κοντα- μουσίου 2	Τὸ 'Ι. Κοινόδ. Ἀγ. Γρηγορίου 3
'Εν τῇ 'Ιερᾷ Μονῇ Παντο- κράτορος 2	Καλλίνικος 'Ιερομόναχος 1
Προηγούμενος Θεόκλητος 1	Τὸ 'Ι. Κοινόδ. Κωνσταντινίου 1
Προηγούμενος Στέφανος 1	Μάξιμος Κοινόδ. Ἐσφιγμένον 1
Προηγούμενος Ἀνθίμος 1	Οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ
Προηγούμενος Γρηγόριος 1	† 'Ο Θεσσαλονίκης Γρηγόριος 2
Θεόφιλος Μ. Γ. Λέσβιος 1	'Ο πρωτοσύγκελλος Πανίκετος 1
'Εν τῇ 'Ι. Μονῇ Ξηροποτάμου 2	'Αρχιμανδρ. Γρηγόριος Γηδαιός 1
	" Μόδεστος 1
	" Γρηγόριος 1
	" Ἀνθίμος 1
	" Μελέτιος 1

Σώμ.	Σώμ.
Μέγας Οικονόμος Μανουήλ 1	Οἱ ἐν Καστορίᾳ
Σακελλάριος Παπᾶ Θεόδωρος 1	Βασιλείος Α. Μακρίδης γραμμ. 1
Σακελλάριος Γεώργιος 1	τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως 1
Παπᾶ Δημ. Παπᾶ Ἀθανασίου 1	Οικονόμος παπᾶ Ναυῦμ. 1
Ι. Γεωργιάδης ἱεροδ. ἀγ. Μηνᾶ 1	Οἱ ἐν Φλωρίνῃ
Ἀν. Παπαδόπουλος δικηγόρος 1	† Ὁ Συνάδων Ἀνθίμος 2
Ἀθανάσιος Κωνσταντινίδης 1	Οἱ ἐν Βιτωλῆαις
Οἱ ἐν Σιατίστῃ	† Ὁ Πελαγωνεῖας Νεόφυτος 3
Οικονόμ. Χ' Παπᾶ Βασιλείου 1	Ν. Τσιγαρᾶς δικηγόρος 1
Πρωτόπικας Γεώργιος 1	Ἰωάννης Δ. Μιλώτης 1
Σκευοφύλαξ Παπᾶ Νικόλαος 1	Α. Π. Ράδεφ 1
Χ' Ἀγαθῆγγελος ἱερομόναχος 1	Θ. Δ. Πιστορίκας 1
Παπᾶ Δημήτριος Θωμᾶ 1	Χ. Γ. Ἀποστολίδης 1
Παπᾶ Κωνσταντίνος Γεωργίου 1	Σ. Δ. Χρήστοβιτς 1
Κ. Κωνσταντινίδης γραμματεὺς 1	Β. Μιχαήλ καθηγητῆς 1
τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως 1	Οἱ ἐν Δεμίρ Ἰσσάρ
Ἀρχιερ. ἐπίτρ. Οικονόμ. Παπᾶ 1	† Ὁ Δαφνουσίας Κωνσταντίνος 1
Θωμᾶς ἐν Χοτούρι 1	Θωμᾶς Χρήστου 1
Ἰερεὺς Γεώργιος ἐν Δράμιστῃ 1	Π. Βάκης διδάκτωρ τῆς ἱατρ. 1
„ Γεώργιος ἐν Σιαρμπάδες 1	Ἀναστάσιος Κ. Πούγγουρας 1
„ Ἀθανάσιος „ 1	Ἀριστοτέλης Δ. . . ἱατρὸς 1
„ Κωνστ. ἐν Λατόριστῃ 1	Παναγιώτης Κ. Οικονόμου 1
„ Νικόλαος ἐν Ῥέζενι 1	Εὐάγγελος Γρέδης διδ. ἱεροφ. 1
„ Ἀναστάσιος ἐν Λωκόμ 1	Οἱ ἐν Νευροκόπῳ
„ Κωνσταντίνος ἐν Πανίρ. 1	† Ὁ Νευροκοπίου Γρηγόριος 1
„ Θωμᾶς ἐν Μαρτούστῃ 1	Ἀθ. Ἰωαννίδης 1
„ Νικόλαος ἐν Λωκόμῃ 1	Ταύφης Ἀθανασίου 1
„ Εὐθύμιος ἐν Χαϊδοχωρί 1	Κ. Ἀποστολίδης 1
Οικονόμος παπᾶ Ἰωάννης ἀρχ. 1	Γ. Ἀθανασιάδης ψάλτης 1
ἐπίτροπος ἐν Βαγαταϊκῷ 1	Νικόλαος Γ. Γραμματικίου 1
Σακελλάριος παπᾶ Ἰωάννης 1	Νικόλαος παπᾶ Δημητρίου 1
Παπᾶ Δημήτριος Οικονομίδης 1	Ἀρχιμανδρ. Κωνσταντίνος 1
	Παπᾶ Γεώργιος 1

ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

	Σώμ.		Σώμ.
Οἱ ἐν Ἰωαννίνοις			
† Ὁ Ἰωαννίνων Σωφρόνιος	1	Ὁ ἡγ. τῆς Ἱ. Μονῆς Βασίλ.	
Ὁ πρωτοσύγκ. τῆς Α.Σ. Σχ.		Ἀγαθόγγελος	1
κελλάριος Ν. Ἰωαννίδης	1	Ὁ ἡγ. τῆς Ἱ. Μονῆς Στου-	
Ἰωάννης Σ. Μίσσιος	1	πίνας Παΐσιος	1
Χαράλαμπος Χατζημανίδης	1	Ὁ ἡγ. τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀτπραγ-	
Λεωνίδα Γεωργίτσης δικηγόρ.	1	γέλου Ἰωακείμ	1
Ὁ ἡγ. ἁγ. Παντελ. Ἀβέρκιος	1	Δ. Ν. Καλλιμάδης Ζαγορίσιος	1
Νέστωρ Γεωργίτσης δικηγόρος	1	Οἱ ἐν Παραμυθίᾳ	
Γ. Δ. Σακκῆς δικηγόρος	1	† Ὁ Παραμυθίας Ἰωάννης	3
Σωτήριος Π. Κουτσίκης	1	Ὁ τοῦ ἁγ. Παραμυθίας ἐπίτρ.	
Γεώργιος Γ. Τσέτσικας	1	Οἶκον. Σωτήριος ἱερεὺς	1
Νικόλαος ἱερεὺς ἁγ. Νικολάου	1	Παναγιώτης Ν.	1
Ὁ ἡγ. Δουραχάνης Δανιήλ	1	Σπυρίδων Α. Χαλκιῶς	1
Κωνστ. Α. Σούρας δικηγόρ.	1	Χαράλαμπος Α.	1
Ὁ ἡγ. Ἐλεούσ. ἁγ. Μελέτιος	1	Χρῆστος Π. Ἀθανασίου	1
Σωτήρ. Γρηγοριάδης καθηγ.	1	Δημ. Γ. Χασσιμέρη	1
Ὁ ἡγ. τῆς Ἱ. Μονῆς Μακρί-		Γεώργιος	1
νης Ἀνθίμου	1	Δημήτριος Ἀθ.	1
		Γεώργιος Χρ. Ζωίδης ἱατρός	1

ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

	Σώμ.		Σώμ.
Οἱ ἐν Μουδανίσις			
Ὁ τοῦ Ἀγ. Προύσης Σύγ-		Μιχ. Παπακωνσταντίνου	1
γελλος Ἀγθ. Ἀπέργης	1	Εὐάγγελος Χ' Ἀθανασίου	1
Ἀρχιμ. Νεοχωρίου Γρηγόριος	1	Δ. Χ' Βασιλείου	1
Ἀρχιμ. Θεοδόσιος ἐκ Τριγλίας	1	Ι. Σαχινίνης	1
Ἰωσήφ Παπαδόπουλος	1	Δ. Ἀργυράκης	1
Γεώργιος Α. Ἱερεὺς	1	Ἀρχιμ. κνδρίτης Κύριλλος	1
Οἱ ἐν Σμύρνῃ		Δημήτριος Ἱερεὺς Ρόδιος	1
Λέων Θ. Κτενῆς	1	Νεόφυτος Ἱεροδ. Κοτζιμανίδης	1
Οἱ ἐν Ἀδινίῳ		Σεραφεῖμ Ἱεροδ. Σταυρίδης	1
Ν. Ι. Ροδοκανάκης	1	Ἱερεμίας Ἱερομόνυχος	1
		Θεόφιλος Ἱεροδ. Κρής	1

Σώμ.	Σώμ.
οἱ ἐν Μαγνησίᾳ	
† Ὁ τοῦ ἁγίου Ἐρέτου θεο- φιλ. Ἐπίσκ. Ἀρχιδιουπό- λεως Ἀνθιμος Χειμώνιος 1	Κατηχ. Γρ. Π. Μιχαηλίδης 1
Ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελ- λος τῆς Α. Σ. Παρθένιος 1	Πέτρος Δ. Βαρβάρης 1
Ἐξάρχος Σωφρ. Χριστοφίδης 1	Γεώργ. Γ. Γρηγοριάδης 1
Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος 1	Ἱεροδιάκονος Κ. Πετροῦτζος 1
Ἱερομόναχος Νικόδημος 1	Μάξιμος ἱερομόναχος 1
Ἀντώνιος Ἱερεὺς 1	Μητροφάνης ἱερομόναχος 1
Χριστόφορος Ἱερομόναχος 1	Νικόλαος Χρηστοφίδης 1
Ὁ τῆς Α. Σ. ἱεροδ. Ἱερόθεος 1	Κατηχητῆς Γαβριὴλ Μαυρίδης 1
οἱ ἐν Κυθωνίαις	Ἀρχ. Καλλίνικος ἐξ Ἀλατῆ. 1
† Ὁ Ἐρυθρῶν Ἀνθιμος 1	Κοινότης Βρυούλων 1
Κατηχ. Καλλίν. Κιουργκιουλῆς 1	οἱ ἐν Γαιούλ-μπαξί
Παναγῆς Βασιλείου Σέρεζλης 1	Μισαήλ ἱερομ. Κύπριος 1
Εὐθύμιος ἱερομόναχος 1	Παπᾶ Ἰωάνν. Παπᾶ Στεφάνου 1
Λεόντιος ἱερομόναχος 1	Σταμάτιος Σακκᾶς 1
Σύγκελλος Εὐθύμιος Πάτριος 1	οἱ ἐν Σιθρισαρίῳ
Ἱερομ. Πολύκαρπος Κατζαρός 1	Μ. Δουλγερίδης 1
Γρηγόριος ἱερομόναχος 1	Ἀρχιμανδρ. Ἰωαννίκιος 1
Γεώργιος ἱερεὺς Σάμιος 1	Κωνστ. ἱερεὺς Χ' Ὁικονόμου 1
Ἱεροδιάκονος Ἀνθιμος 1	Κοινότης Σιθρισαρίου 1
Βασίλειος Π. Φιλοζένους 1	οἱ ἐν Κιρκχατσίῳ
Ἱερεὺς Γεώργ. Σαμπατζίδης 1	Ὁ τοῦ ἁγ. Ἐρέτου ἐπίτροπος σκευοφύλαξ Καλλίνικος 2
Στέφανος ἱεροδ. Κοντόγλους 1	Νικόλαος ἱερεὺς 1
Νικόλαος Α. Δεπάστις 1	Ἡ κοινότης Κιρκχατσίου 1
Δημήτρ. Ἀθ. Ρονατᾶς 1	οἱ ἐν Σώματι
Κωνσταντῖνος Πετρίδης 1	Ἡ Ἐκκλησία Σώματος 1
Ἀκάκιος ἱεροδ. Χρηστίδης 1	Ἰ. Ρουσσίδης ἱερεὺς Ἡπειρ. 1
Κωνσταντῖνος ἱερεὺς 1	Δημήτριος Ἀντωνίου ἱερεὺς 1
οἱ ἐν Βρυούλλοις	οἱ ἐν Κιελέμπῳ
Ἀρχιμ. Ἀγαθόγγελος ἐπίτρ. 1	Ἡ κοινότης Κιελέμπου 1
τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγ. Ἐρέτου 1	Ὁ τοῦ ἁγ. Ἐρέτου ἐπίτρ. Κατηχ. Ἀνέπρ. Χρήστου 1
	Ὁ πανοσ. Ἱερομ. Νίκανδρος 1
	Δημητρ. Γ. Τσακύρογλους 1

Σώμ.	Σώμ.
Οἱ ἐν Νέᾳ Φωκαίᾳ	Μ. Ι. Βιρβεράκης 1
Ἀρχιμ. Ἀγαθῆγ. Καστοριᾶδης 1	Ἀπόστολος Ι. Κιουράνης 1
Χρυσάνθος Ἱερομ. Λαζαρίδης 1	Οἱ ἐν Ἀλατσαίοις
Ἱερόθεο· Ἱεροδιάκονος 1	Πρωτοσύγκελλος· Νικόδημος 1
Ἡ δημογεροντία 1	Σύγκελλος· Νεκτάριος 1
Θεόκλητος ἱερομόναχος 1	Ἱερεὺς Δ. Γαλακμῆς 1
Οἱ ἐν Νέᾳ Ἐφέσῳ	» Ἰωαν. Κωπταρῆς 1
Ἀρχιμ. Τιμόθεος 1	» Γενναῖος 1
Μιχαήλος Γεωργιάδης 1	Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος 1
Παπᾶ Ἀντώνιος Τίλιος 1	Κωνσταντῖνος Σαρινιόγλου 1
Γρηγόριος ἱεροδ. Χ' Φωτίου 1	Οἶκον· Ἰωάννης Κῆτω Παναγ. 1
Κ. Φουρνάρης 1	Γεώργ. Π. Ἰωάννου Ρεζζόρε 1
Οἱ ἐν Τεσμέ	Ἀρχιμ.ν. Διονύσιος Μελεῖ 1
† Ὁ Κρήνης Θεόκλητος 2	Σακελλάριος Δημήτριος » 1
Ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος 1	Οἰκονόμος Νικόλαος Σαλμάνε 1
Κωνστ. Λογοθέτης ἱερεὺς 1	Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Βοϊνῆκ 1
Οἰκονόμος Ἀντ. Διαμάντης 1	Κωνσταντ. ἱερεὺς Δεβίτ-γχερέν 1
Ν. Ἀντωνόπουλος 1	Ἀρχ. Ἰωακείμ Μολδουβάνιον 1

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

Σώμ.	Σώμ.
Οἱ ἐν Παλατίοις τοῦ Μαριμαρᾶ	Φίλιππος Ἀθανασίου 1
Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος 1	Ἀργύρης Ἀθανασίου 1
Οἰκονόμος παπᾶ Σταυράκης 1	Χριστόδουλος Κουζουνάκη 1
Κουρτέσης Χατζῆ Τκυλαρίου 1	Παναγῆς Θεοδοσίου 1
Δημ. Χατζῆ Πρωτοψάλτου 1	Νικόλαος Παναγιώτου 1
Ἀναγνώστης Ἰ. Εὐστρατίου 1	Γρηγόριος Χ' Ἰωάννου 1
Βασίλειος Κουζουνάκη 1	Ἀσημῆς Ἀναγνώστου 1
Ἀναγν. Εὐστρ Χ' Βλασμῆ 1	Σαράνης Λογοθέτου 1
Λέξχος Γεωργίου Πολιτῆς 1	Λέξχος Κωνσταντίνου 1
Εὐστράτιος Κυριακοῦ 1	Γεώργιος Σιδηρουργός 1
Χ' Ἰωάννης Χ' Τκυλαρίου 1	Μιχαήλος Ἠλίας 1
Χ' Λαζαρῆς Χ' Τκυλαρίου 1	Ἠλίας Ἀντωνίου 1

Σώμ.	Σώμ.
Παρχάλης Ἰωάννου 1	Ἰγνάτιος ἱερομ. Ραδικόπουλος 1
Ἀντώνιος Ἀργυρόπουλος 1	Δημήτριος Νικηταΐδης 1
Εὐάγγελος παπᾶ Παναγιώτου 1	Ἀρχιμανδρίτης Μεθόδιος 1
Νικόλαος Εὐστρατίου 1	Σκευοφύλαξ ἱερεὺς 1
Γεώργιος Ράλλη 1	Θωμᾶς παπᾶ Γεωργίου 1
Ι. Β. Πολυδύμας 2	Οἱ ἐν Καλύμνῳ
Οἱ ἐν Μιτυλήνῃ	Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος 1
Μιλτιάδης Νικολαΐδης 1	Παπᾶ Θεόδωρος 1
Ζαχαρίας Α. Καλλικλῆς 1	Σέργιος Οἰκονόμος 1
Εὐστράτιος Π. Μολίνος 1	Παπᾶ Ν. Πιζίνης 1
Γαβριήλ ἱερομόναχος 1	Νικηφόρος ἱεροδιάκονος 1
Π. Δημητῆς 1	Καλλίνικος· Μ. Καλαβρᾶς 1
Γεώργιος Π. Κερχαῖς 1	Ἐπαμεινώνδας Τσαούσης 1
Ἀλέξ. Χρηστίδης Κυδωνίαι 1	Οἱ ἐν Ἀστυπάλαιᾳ
Οἱ ἐν Πλωμαρίῳ Λέσβος)	Παπᾶ Γεώργιος Οἰκονόμος 1
Ἐμμανουήλ Ἀντ. Ξυπερῆς 1	Παπᾶ Μ. Σακελλάριος 1
Ἀναγνωστήριον «Ὁ Βενιζμῆν» 1	Γ. Α. Χαρῆς 1
Τ. Χ. Παπαδάκης 1	Ἰωάννης Οἰκονομίδης 1
Ἰμμ. Σ. Πιτσιλᾶδης 1	Οἱ ἐν Ρόδῳ
Γεώργ. Β. Ἀγριτέλης 1	† Ὁ Ρόδου Γρηγόριος 1
Παναγ. Ε. Σάκκου 1	Φίλ. Ἀναστασιᾶδης ἐκ Αἰνδου 1
Περικλ. Γρ. Μηρδώνης 1	Ἰωάννης Ἀναστασιᾶδης » 1
Εὐστρ. Νικ. Γουγουλιέλης 1	Γ. Δ. Μακρῆς » 1
Εὐάγγ. Παπθοβασίλειου 1	Ἐμμ. Βασιλειᾶδης Ἀρχάγγελ. 1
Ἱερεὺς Παπᾶ Παναγ. Σίμος 1	Παπαχρηστοφῆς ἐφημ. Μητρ. 1
Δημοσθένης Σ. Μελανοῦδος 1	Παπᾶ Κωνσταντῖνος » 1
Οἱ ἐν Λέρῳ	Οἰκονόμος Παπᾶ Σάββας » 1
† Ὁ Λέρου καὶ Καλύμνου	Παπᾶ Σάββας ἐφημ. Θεολόγ. 1
Χρυσάνθος 2	Οἶκ. παπᾶ Νικόλαος Κρεμκστῆς 1
Γεώργ. Ἰ. Ὀρφανὸς ἱερεὺς 1	Παπᾶ Λουκᾶς Βυλλανόθας 1
Νεόφυτος ἱερομ. Θέμελις 1	Οἱ ἐν Χάλκῃ (Ρόδου)
Χρυσάνθος ἱεροδ. Πολυζόπουλος 1	Ε. Νικολαΐδης 1
Στέφανος Ι. Ἠλιάδης 1	Ἐμμ. Κωνσταντινίδης ἱατρός 1
Ἰάκωβος ἱερομόναχος 1	Ι. Ἀλεξιάδης 1

Σώμ.		Σώμ.	
Κωνσταντίνος Ἀρολίου	1	Παπᾶ Γεώργ. Καρακατζάκης	1
Α. Περίδης	1	Μακάριος ἱερομόναχος	1
Μ. Βιντυούρης	1	Παπᾶ Βασίλειος Φικλής	1
Β. Μιχαήλ	1	Σταμ. Ι. Κρητικοῦ Βολονάκης	1
Ἰορδάνης Μιχαήλ	1	Μικ. Γ. Χρηστάκη Κρητικοῦ	1
Ἰωάννης Βασιλείου	1	Σύγκελλος Κύριλλος	1
Α. Δ. Νεστορίδης	1	Μεθόδιος ἱεροδιάκονος	1
Ζημπούλης Ἰωάννου	1	Παπᾶ Γεώργ. πρωτοπρεσβύτ.	1
Φιλάρετος Ἰωάννου	1	Παπᾶ Γεώργιος	1
Μηνῆς Μελαγχροينوῦ	1	Ἐμμανουήλ Ν. Σακελλαρίδης	1
Δημήτριος Μ. Σάββας	1	Γραμματικᾶκης Κωνσταντίνου	1
Μορφωπὺς Μελαγχροينوῦ	1	Λουκᾶς Δ. Κάτρης	1
Μ. Διαμαντῆς	1	Οἱ ἐν Καρπάθῳ	
Νικόλαος Α. Γιαννάκος	1	† Ὁ Καρπάθου καὶ Κίσσου	
Ἀντώνιος Χ. Μελαγχροينوῦ	1	Νεῖλος	2
Χρῆστος Νικολαΐδης	1	Παπᾶ Βασίλειος Πετρίδης	1
Παπᾶ Διογένης Παπᾶ Ἰωάν.	1	Παπᾶ Ἰωάννης Λημνιώτης	1
Παπᾶ Κωνστ. Διακοφραντζῆ	1	Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος	1
Παπᾶ Μερκούριος Φ. Μηνᾶ	1	Παπᾶ Νικόλαος Σακέλλης	1
Παπᾶ Κωνστ. πρωτοπρεσβύτερ.	1	Παπᾶ Νικόλαος Σακελλάριος	1
Οἱ ἐν Σύμῃ		Παπᾶ Γεώργιος Ἀντιμησάριος	1
Ὁ ἀρχ. ἐπίτρ. πρωτ. Μελέτιος	1	Παπᾶ Νικόλαος Σακελλαριδης	1
Ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος	1	Παπᾶ Νικόλ. Διάκω Κῶνστα	1
Μακάρ ἡγουμ. Μ. Πανοριμίτου	1	Παπᾶ Σακέλλιος	1
Παπᾶ Μιχαήλ Μιχαλοῦτζος	1	Φρ. Σακελλαριζίδης Βολάδος	1
Γεώργιος Περίδης	1	Κωνσταντῖνος Σακελλαριζάδης	1
Ἀρχιμ. Γρηγόριος	1	Ἐμμανουήλ Μανωλακάκης	1
Μελέτιος ἱεροδ. Ξυνιδῆς	1	Ἀνδρέας Β. Ἀτλανίδης	1
Παπᾶ Μιχαήλ Οἰκονόμος	1	Ἰωάννης Λογοθέτης	1
Νικόλαος Βολονάκης ἱερεὺς	1	Ἰωάννης Παπαδόκης	3
Παπᾶ Γρηγόριος Καλύμνιος	1	Γεώργιος Μ. Χρυσός	1
Βασίλειος ἱερεὺς	1	Βασίλειος Ε. Βαρδακούλης	1
Μ. Κοντίτσας	1	Γεώργιος Μουλλάκης	1
Παπᾶ Νικήτας Νισσύριος	1	Νικόλαος Μαγγλῆς	1
Παπᾶ Ἀγαπητός	1	Ἰωάννης Λυριζάκης	1

Σώμ.

Σώμ.

Παπᾶ 'Α. Χαρτοφύλαξ 'Αρχ. ἐπίτροπος Κήτσου	4	Σ. Γ. Ταταράκης δικηγόρος	4
οἱ ἐν 'Ηρακλείῳ Κρήτης		Ἰω. Ν. Βουλ.	
† 'Ο Κρήτης Τιμόθεος	2	οἱ ἐν Ἱερᾷ Πέτρῳ Κρήτης	
Δημογερ. τμήμ. 'Ηρακλείου	1	† 'Ο Ἱεροσιταίας Γρηγόριος	4
Δωρόθεος Κλωνοράκης	1	Γεώργιος Πυπᾶ Νικολάου	4
Μελέτιος Μαυροφοράκης	1	Ἰωάννης Γ. Κουνδουράκης	4
Ἱερὰ μονὴ Ἐπανωνήφης	1	Ἐμ. Δρακάκης	4
» Ἀπεψανῶν	1	Γεώργ. Μ. Γαροφαλάκης	4
» Ὁδηγητρίας	1	Μιχαήλ Γ. Πετρῆς	
» Γοργοταίνης	1	Χ. Περράκης	2
» Ἱερουταλήμ	1	Γεώργ. Χ. Μεγανός	4
» Σαββαθιανῶν	1	Γ. Δ. Καραγιαννίτης	4
οἱ ἐν Χανίοις Κρήτης		Ἰω. Ε. Σουριδιάκης	4
† 'Ο Κυδωνίας καὶ Ἀποκο- ρώνου Νικηφόρος	4	Μεν. Κρανοδινός	1
Ἱ. Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς	4	Α. Πολυχρονίδης Α. Σιταίης	4
Ἱερὰ Μονὴ ἁγίας Τριάδος	4	Ε. Σ. Ἀγγελάκης	» 4
Ἱερὰ Μονὴ Γουβερνέτου	4	Κωνστ. Δρακάκης	» 4
Κεντρικὴ Δημογεροντία Χανίων	4	Ἐμ. Καλογερίδης	» 4
Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος	4	Μ. Γ. Κολυβάκης	4
Ε. Σ. Σεραδάκης	4	οἱ ἐν Κύπρῳ	
. . . Στρατηγάκης	4	† 'Ο μητροπ. θρόνος Πάφου	10
Κων. Γ. Χριστινάκης	4	Σύγκελλος Σωφρόνιος	» 4
Ἰωάννης Κριάρης	4	'Αρχιδιάκονος Ἰωσήφ	» 4
'Αριστείδης Κριάρης	4	'Ιεροδιάκονος Γερμανός	» 4
Σ. Μαλατάκης	4	Ἰωάννης Νικολαΐδης	» 4
Σ. Βουφάκης	4	Κ. Τ. Πηλαβιάκης Κτ. Πάφου	4
Σ. Σταυρουδάκης	4	Α. Γ. Μιχαηλίδης δικ.	» 4
οἱ ἐν Ρεθύμνῳ Κρήτης		Η. Τ. Μαρκίδης	» 4
Θεμιστ. Γ. Παπαδάκης	4	'Ελισσ. Παπαδόπουλος	» 4
Μίνως Πετιχάκης	4	'Ηγ. Νικ. Μ. Χρυσορραϊσσίας	4
Γ. Α . . .	4	Οἰκονόμος Λαυρέντιος	4
Γ. Καφφάκης	4	Οἰκονόμος παπᾶ Φιλίππου	4
		Νικόδημος ἱερομόναχος	4
		Παπᾶ Θεόδωρος Οἰκονόμος	4

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

οἱ ἐν Καῖρῳ	Σώμ.		Σώμ.
Μέγας ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος		Β. Καράλλης	1
Σφακιανῆκης	1	Γεώργιος Λαγούτης Χίος	1
Ἀρχιμ. Δωρόθεος Σάμιος	1	Σπύρος . . .	1
Γεώργιος ἱερ. πνευματ. Χίος	1	Δαβὶδ Παρκεῖσης	1
Δαβὶδ ἱερὺς πνευματικὸς	1	Γεώργιος Β. Μοσχονᾶς	1
Ἱερὺς Ἰωάννης Κυριακοῦ	1	Ἀριστείδης Ι. Θέμελης	1
Κωνσταντ. Θεοδωράκης Χίος	1	Βασίλειος Ἐμμανουήλ	1
Μιλιτιάδης Θεοδωράκης Χίος	1	Γεώργιος Μ. Δελλαπόρτα	1
Ἱεροδίακονος Βασίλειος	1	Γεώργιος Ζογκάκης	1

ΕΛΛΑΣ

οἱ ἐν Ἀθήναις	Σώμ.		Σώμ.
Θεόδωρος Σαϊτίδης	1	Ἰωάννα ἡγ. Ἐπάνω Χρύσης	1
Θ. Μ. Παρασκευόπουλος	1	Γ. Ι. Σκαρῆς ἱερ. Τριπόλεως	2
Ἰωάννης Τσατάλας ἐκ Χώρας	1	οἱ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Μ. Σπηλαίου	3
† Ὁ Μαντινεῖας καὶ Κυνου- ρίας Θεοκλήτος Τρίπολ.	1	† Ὁ Σόβον. Διονύσιος Τοῦσλα	1
		Εὐγ. Περδικάρης ἀρχιμ. Ἱταλίας	1

ΡΩΜΟΥΝΙΑ

	Σώμ.		Σώμ.
† Ὁ Μολδαβίας Ἰώσηπος	2	† Ὁ κάτω Δουνάβ. Παρθένιος	5
† Ὁ Ρωμάνου Μελχισεδέκ	5	† Ὁ Μποτοτσενάνου Δοσίθεος	2
† Ὁ Ἀργεσίου Γεννάδιος	2	† Ὁ Χουσίου Σίλβεστρος	5
† Ὁ Μπουζελου Ἰννοκέντιος	1	† Ὁ Ρυμνιτζάνου Οὐαλεριανὸς	2
† Ὁ Μιχαήλνου Ἰωάν. Κωνσταντίνου	1	† Ὁ Βουρλαδιάνου Καλλίστρ.	2
† Ὁ Κραϊβάνος Διονύσιος	1	† Ὁ Γαλατζάνου Ἱερεμίας	1
† Ὁ Ρυμνίκου Γεννάσιος	1	† Ὁ Κ. Ρουμνιτζάνος Καθηγ. Θεολογ.	2
† Ὁ Πετρεσάνος Γερασίμους	1	† Ὁ Κ. Ρουμνιτζάνος πτὰ τῆς ἰδίας σχολῆς	7

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Δηλοποιεῖται τοῖς κατωτέρω σημειωταῖς ὅτι πᾶσαν αὐτῶν ἀπορίαν περὶ ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν περιγραφομένην τοῦ παρόντος ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ, θέλουσιν εὐρεῖν πρὸς τὸν κατωτέρω ἀπάντησιν, ἀποστελλομένων τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἡ διεύθυνσις μου Γαλατᾶ Χαβιζρόχανον ἀριθ. 3.

Προσεχὺς ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ ἐκδοθήσεται τοῦ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ βιβλίον δεύτερον Ἡ Μνηστέα ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὁρθόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

300

ΠΡ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ

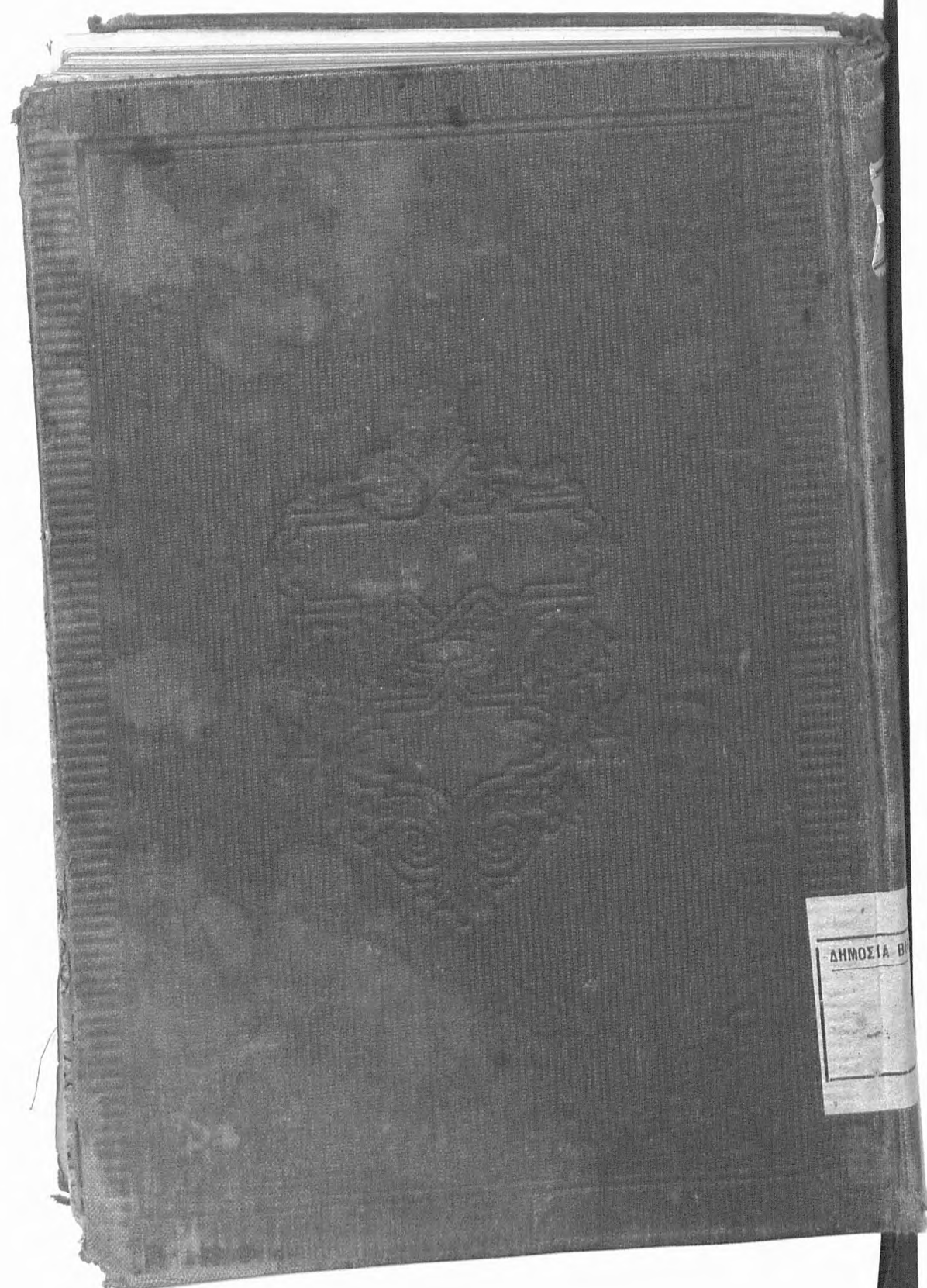
ἀριθ. χρ. 9852

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας